

Giới thiệu Đấu La Đại Lục Chi Tử Thần Convert

Tác phẩm giới thiệu:

Lâm Phong năm nay 17 tuổi, vốn là Lâm Phong có một cái mỹ mãn gia đình, thế nhưng tại hắn 10 tuổi năm ấy cha mẹ hắn bởi vì tai nạn xe cộ đều qua đời, cho nên Lâm Phong một mực dựa vào cha mẹ di sản cùng mình làm công sinh hoạt, Lâm Phong thành tích học tập cũng không tệ lắm, ở một cái Thành phố trọng điểm lên cấp ba, bình thường không có cái gì ham muốn, liền thích xem tiểu thuyết, thích nhất chính là Tam Thiếu đại thần 《Đấu La Đại Lục》, hơn nữa không phải vừa thấy lần, hắn thường thường ảo tưởng có thể tới Đấu La Đại Lục tiểu thuyết thế giới.

Bạn đang đọc truyện *Đấu La Đại Lục Chi Tử Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1 : Bài cũ xuyên qua

"Lão sư." Hồ Liệt Na lúc này rốt cuộc đánh tới, té nhào vào Bỉ Bỉ Đông bên người. nàng cùng Thiên Nhận Tuyết, đều đã là lệ rơi đầy mặt.

"Không nên nhao nhao, không nên quấy rầy ta cùng Tiểu Cương." Bỉ Bỉ Đông có chút trách cứ liếc nhìn Hồ Liệt Na một cái, giống như là bình thường đang giáo huấn chính mình học sinh một vị sư trưởng. nàng này động nhân dáng vẻ, nào giống là sắp rời đi thế giới này. Hồ Liệt Na cùng Thiên Nhận Tuyết không khỏi đều có chút sững sờ.

Ánh mắt một lần nữa chuyển hướng đại sư, Bỉ Bỉ Đông trong mắt lộ ra một tia đau thương :

"Tiểu Cương, người phải hay không rất hận ta? Tuy rằng người không nói lời nào, ta cũng biết đúng thế. Lúc trước, ta như thế làm thương tổn người, người lại làm sao có khả năng tha thứ ta đâu này? Thế nhưng, người biết chưa? người là ta cả đời này yêu nhất nam nhân. Trước kia là, bây giờ là, mãi mãi cũng là."

"Người nói dối. Nếu như người thật sự yêu hắn, người tại sao phải hủy chúng ta Lam Điện Phách Vương Long gia tộc? Giết chúng ta hết thảy người thân." Liễu Nhị Long kích động giận dữ hét.

Bỉ Bỉ Đông khinh thường nhìn nàng một cái :

"Người cho rằng ta như chỗ người sao nhu nhược sao? Tiểu Cương bị gia tộc bài xích, bị gia tộc nhục nhã, người không biết? người vì hắn đã làm gì? người không thể làm chuyện, ta thay Tiểu Cương làm. Hết thảy dám để cho hắn thống khổ Nhân, si nhục qua người của hắn, ta đều sẽ không bỏ qua. Lam Điện Phách Vương Long gia tộc không còn, Tiểu Cương buồn phiền cũng sẽ không có, chẳng lẽ không phải sao?"

Vừa nói, nàng đột nhiên hoan nở nụ cười, nơi khóe miệng, tím máu tươi đen ngòm chậm rãi chảy xuôi mà ra....

"Ài, lại xem xong một lần, Bỉ Bỉ Đông thật đúng là nữ nhân đáng thương ah, nếu như ta muốn có thể xuyên qua, nhất định thay đổi vận mệnh của nàng!" Nhất vị diện mang đau thương suốt khí tiểu tử cảm thán nói.

Đây chính là chúng ta nhân vật chính Lâm Phong bạn học, Lâm Phong năm nay 17 tuổi, vốn là Lâm Phong có một cái mỹ mãn gia đình, thế nhưng tại hắn 10 tuổi năm ấy cha mẹ hắn bởi vì tai nạn xe cộ đều qua đời, cho nên Lâm Phong một mực dựa vào cha mẹ di sản cùng mình làm công sinh hoạt, Lâm Phong thành tích học tập cũng không tệ lắm, ở một cái Thành phố trọng điểm lên cấp ba, bình thường không có cái gì ham muốn, liền thích xem tiểu thuyết, thích nhất chính là Tam Thiếu đại thần 《Đấu La Đại Lục》, hơn nữa không phải vừa thấy lần, hắn thường thường ảo tưởng có thể tới Đấu La Đại Lục tiểu thuyết thế giới.

"Ah, đều 1 1 điểm rồi, cái bụng thật đói, ra ngoài ăn một chút gì đi." Lâm Phong.

Lâm Phong đi ra khỏi nhà, hướng về trường thường đi ăn đồ ăn quán cơm nhỏ đi đến.

Lâm Phong đi tới ngựa đường trung tâm thời điểm, nhìn thấy một vị tiểu hài tử muốn cùng một chiếc xe hơi tiếp xúc thân mật thời điểm.

Lâm Phong đồng học không hề nghĩ ngợi liền vọt tới, đem bé trai đẩy lên một lần, tại người qua đường hoảng sợ tiếng kêu dưới, Lâm Phong đồng học cùng chiếc kia cao tốc chạy ô tô thân mật chạm vào nhau.

Lâm Phong cảm giác mình thân thể bay lên, lại như bay tới đám mây đồng dạng, sau đó ý thức dần dần bắt đầu mơ hồ, Lâm Phong trong lòng cái cuối cùng ý nghĩ:

"Đây chính là chết cảm giác sao? Ài, thật không muốn chết ah, ta còn có ước mơ của ta không có thực hiện đây!"

Liền ở Lâm Phong mất đi ý thức thời điểm, tại một không gian khác, một vị tướng mạo hèn mọn lão đầu, ở nơi đó hắc hắc cười gian:

"Hắc hắc, tiểu tử, đừng trách ta, ai cho ngươi là của hắc chuyển thế đây, hắc hắc!"

Bạn đang đọc truyện *Đấu La Đại Lục Chi Tử Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2 : Tử thần ban cho bốn cái nguyện vọng

"Ủm... Đây là nơi nào ah, ta không phải đã chết sao, làm sao tại đây ah!" Lâm Phong mơ hồ nói.

"Tiểu tử, ngươi xác thực ngòm rồi!" Hèn mọn lão đầu nói.

Lâm Phong từ trong ngượng ngừng lập tức tỉnh lại, nhìn hèn mọn lão đầu hô:

"Ah.... Ta làm sao này, còn có... ngươi cái này hèn mọn lão đầu là ai ah, ta sẽ không bị ngươi..." Lâm Phong nhìn trước mắt hèn mọn không thể lại hèn mọn lão đầu, trong nội tâm mao mao.

Lâm Phong càng nói lão đầu trên đầu đỉnh hắc tuyến càng nhiều, Lâm Phong bây giờ căn bản không có nghe lời đoán ý bồn sự, cho đến lão đầu tại Lâm Phong trên đầu cho một cái bạo lật cộng thêm một cước, Lâm Phong tại dừng lại hắc nghĩ linh tinh.

Lão đầu xem Lâm Phong ngừng lại, thoả mãn cười cười:

"Tiểu tử, ngươi có biết ta là ai không?"

Lâm Phong nhìn hèn mọn lão đầu im lặng nói ra:

"Mẹ kiếp, ngươi cái này bắt lương lão đầu, ta làm sao biết ngươi là ai?"

"Bành" lão đầu lại cho Lâm Phong một cái bạo lật:

"Mẹ kiếp, lão đầu tử ta là Tử thần, biết không, chừng không tất cả mọi người sinh tử Thần!"

"Dựa vào gặp hèn mọn, chưa từng thấy bi ối như vậy!" Lâm Phong ôm đầu ở nơi đó nói nhỏ.

"Bành... Bành... Bành" lão đầu lại cho Lâm Phong ba cái bạo lật, "Ai ôi... Đau... Đau ah "

"Tiểu tử, ngươi có muốn hay không đi cái kia Đấu La Đại Lục thế giới à?" Hèn mọn lão đầu cười dẻo miệng mà hỏi.

"Ah! ngươi có thể làm cho ta xuyên qua?" Lâm Phong ôm đầu hưng phấn mà hỏi.

"Đương nhiên có thể, ta nhưng là Thần, chừng không tất cả mọi người sinh chết Tử thần, tiền ngươi đi cái kia tiểu thuyết thế giới, cái kia chính là tràng điện nhỏ, tiểu EA qwerty á! Hơn nữa ta còn có thể cho ngươi bốn cái nguyện vọng, như thế nào ah!" Hèn mọn lão đầu đắc ý nói.

"Vậy thì tốt quá, ta nguyện vọng thứ nhất muốn: Hòa Ảnh Ninja bên trong Mangekyou Sharingan Nhân là vĩnh hằng kiêu nha; nguyện vọng thứ hai: Ta muốn Song Sinh Vũ Hồn, hơn nữa bẩm sinh đầy hồn lực, một cái Võ Hồn là Trảm Phách Đạo, phải có điều có

Tử thần cùng mười nhận chiêu thức, một cái khác Võ Hồn là hạt cát đi, lại như bão cát Gaara như thế; cái thứ ba nguyện vọng: Ta muốn một cái vô cùng mạnh mẽ thân thể, tốt nhất Bất Tử Chi Thân, có thể rất lớn số lượng vượt cấp hấp thu hồn hoàn; cái thứ tư nguyện vọng: Ta muốn kế thừa một cái Thần Thần để...

"Cái thứ tư nguyện vọng, ngươi không cần, đổi một cái đi." Tử Thần Lão Đầu nói ra.

"Tại sao à?" Lâm Phong nghi ngờ nói ra.

"Bởi vì ta vốn là muốn ngươi kế thừa thần của ta để." Tử Thần Lão Đầu nói ra.

"Nha, nguyên lai là như vậy, vậy thì đổi một cái được rồi, cái thứ tư nguyện vọng: Ta muốn một cái trữ vật giới chỉ, bên trong có vô số thiên tài địa bảo, còn có trăm ngàn năm hồn hoàn, lão đầu ta để một cái hồn hoàn hấp thu trăm ngàn năm hồn hoàn không thành vấn đề chứ?" Lâm Phong hỏi.

"Không thành vấn đề, đừng nói trăm ngàn năm, chính là trăm vạn năm cũng không thành vấn đề, còn có Lâm tiểu tử, ngươi cái kia Vạn Hoa Đồng Huyết

Luân Nhân ngoại trừ Tu Tả có thể hồ, còn lại đều có thể cho người, người còn có vấn đề gì sao?" Từ Thần Lão Đầu nói.

"Ừm, không vấn đề gì rồi, vậy ta lúc nào có thể xuyên qua nữa à?" Lâm Phong cảm thấy không vấn đề gì rồi.

"Vậy ta sẽ đưa người đi cái kia Đẩu La Đại Lục thế giới đi." Từ Thần Lão Đầu nói ra.

"Nha, điểm này đi, đi như thế nào ah Lão đầu từ?" Lâm Phong hỏi.

"Cái này ah... Xem! Đĩa bay!" Từ Thần Lão Đầu chỉ vào mặt trên kính ngạc nói.

"Nơi nào?" Lâm Phong cũng rất ngạc nhiên.

"Người đi cho ta đi người" Từ Thần Lão Đầu tại Lâm Phong quay đầu lại trong chớp mắt ấy một cước đá vào Lâm Phong trên cái mông, đem Lâm Phong đá bay ra ngoài, sau đó Lâm Phong ở giữa không trung nhanh chóng rơi xuống.

"Ah.... Từ Thần Lão Đầu, người tên khốn kiếp, ta và người không dễ yên, ah!"

"Tiểu tử, đừng gọi ta thất vọng ah!" Từ Thần Lão Đầu nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Đấu La Đại Lục Chi Từ Thần Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3 : Mẹ ta là Bỉ Bỉ Đông

"Ai, đây là đâu ah, ta dựa vào, làm sao nhiều như vậy cây ah, cây này làm sao cao như vậy ah, dựa vào nha! Khốn nạn đâm loạn Từ Thần Lão Đầu..." Lâm Phong trong lòng hùng hùng hổ hổ.

Lâm Phong vừa định bò lên, lại phát hiện tay của mình gót chân bản không làm gì được.

Lâm Phong nhìn xem chính mình thân thể, ngẩn ra, sau đó Lâm Phong đồng học trong lòng liền mắng lên:

"Từ Thần Lão Đầu ah Từ Thần Lão Đầu, ta về cái quyền quyền nguyên rửa người sinh con không có lỗi gì, người đem tiểu gia biến thành trẻ con coi như xong, còn đem tiểu gia ném ở cái này chim không thêm địa phương quý quái, khốn nạn đầu, ta không dễ yên cho người, ta mỗi ngày nguyên rửa người một trăm lần ah một trăm lần..." (Từ Thần Lão Đầu: Hết xì... Sẽ không Duy Nạp Tư này con mẹ lằng lờ nhóm đang nhớ ta chứ? Hắc hắc!)

Lâm Phong tiếp tục nguyên rửa Từ Thần Lão Đầu, đột nhiên cảm giác mình bị một bóng ma bao trùm, Lâm Phong quay đầu nhìn lại là một tấm trắng bạch mặt người, Lâm Phong ngẩn ra, rốt cuộc nhìn thấy vật này toàn cảnh.

"Ta... Ta... Dựa vào... Ta dựa vào, chuyện này... Đây là Nhân Diện Ma Chu, Từ Thần Lão Đầu, ta dựa vào người tổ tông, bị người hại chết, mẹ mẹ, ai tới cứu ta ah..."

Lâm Phong đối Đẩu La Đại Lục Tà Ác Sát Lục giả nhưng là khắc sâu ấn tượng ah, trắng bạch mặt người, tám con dài hơn bốn mét chân nhện, những thứ này đều là Nhân Diện Ma Chu chủ yếu đặc thù ah.

"Xong... Xong... Xem ra ta muốn làm cái thứ nhất mới vừa xuyên việt tới liền ngủ kẻ xuyên việt rồi!" Lâm Phong trong lòng lệ rơi đầy mặt.

Nhân Diện Ma Chu cũng không biết Lâm Phong hiện tại trong lòng suy nghĩ gì, hần chỉ với trước mắt con mồi cảm thấy hứng thú, Lâm Phong nhìn con này Nhân Diện Ma Chu chậm chạp không chịu động thủ, thật giống đang suy nghĩ giết chết chính mình, làm sao ăn mình đi, là nó ăn ah, vẫn là nấu ăn. (tác giả: Hồn Thú không đều là ăn sống sao? Lâm Phong: Ta nguyện ý, ai cần người lo, ta đều muốn ngủ rồi, không biết sao, có hay không lòng thông cảm ah, ta dựa vào)

Lâm Phong trong lòng trước đây khẩn cầu đầy trời đại thần:

"Ngọc Hoàng đại đế... Như Lai Phật Tổ... Quan Âm đại sĩ... Da Tô... Thiên sứ đại tỷ... Tới cứu cứu ta ah..."

Nhân Diện Ma Chu có vẻ như chọn xong thế nào ăn tươi trước mắt con mồi, đột nhiên giờ lên nó sắc bén chân nhện, nhanh hướng Lâm Phong cầm đi xuống.

Lâm Phong trong lòng đã tuyệt vọng, mắt thấy liền có thể giết chết trước mắt con mồi Nhân Diện Ma Chu, này màu trắng bạch mặt thật giống đã lộ ra tàn

nhấn y hết mỉm cười.

"Bành..." Một tiếng, con kia Nhân Diện Ma Chu bay ra ngoài, Lâm Phong cho là mình chết chắc rồi, đợi nửa ngày, này chân nhện lại chậm chạp chưa rơi, không khỏi nghi ngờ mờ mắt ra.

Lâm Phong mờ mắt ra trong nháy mắt liền thấy con kia Nhân Diện Ma Chu bay ra ngoài, Nhân Diện Ma Chu căn bản đến gần giữa đều không có, liền ngòm rồi, Lâm Phong ngẩn ra, trong lòng không khỏi thở dài một hơi, trong lòng may mắn nói:

"Được cứu ah! Là ai cứu ta đâu..."

Lâm Phong liền đang nghi ngờ thời điểm, cảm giác mình bị bế lên, không khỏi nhìn lên.

Lâm Phong liếc mắt nhìn liền bị đại ra, sau đó Lâm Phong trong mắt chứa đầy nước mắt, bởi vì trước mắt người này rất giống Lâm Phong một đời trước mẫu thân, trong miệng kêu lên:

"Mẹ... Mẹ... Mẹ... Mẹ..." Bởi vì là trẻ con, cho nên nói không rõ ràng, nhưng là vẫn có thể nghe ra.

Ôm Lâm Phong nữ nhân, thân mặc một thân màu đỏ trang phục, thể nhưng không hề che giấu chút nào trên người nàng khí chất cao quý, mặt xinh đẹp trũng, khoe miệng nổi lên mỉm cười thân nhiên, nếu như trên người nàng dài hai chỉ màu trắng cánh lời nói, lại như một con thánh khiết trắng Thiên sứ.

"Ừ... Ừ... Bảo Bảo ngoan, Bảo Bảo không khóc rồi!" Cứu trẻ con nữ nhân dụ dỗ trong lòng ngực trẻ con.

Bi Bi Đông biết được Tinh Đầu Đại Sâm Lâm có trăm ngàn năm Hồn Thú qua lại, thế là liền mang theo Cúc Đầu La cùng quý Đầu La đi tới Tinh Đầu Đại Sâm Lâm săn giết trăm ngàn năm Hồn Thú, tại muốn tới Tinh Đầu Đại Sâm Lâm chỗ sâu thời điểm, nghe được một ít thanh âm kỳ quái, hãy cùng hai vị thủ hạ, lên tiếng chào hỏi, đi xem một chút, dù sao lấy thực lực của nàng, tại Tinh Đầu Đại Sâm Lâm có thể tới đi tự do, cho dù đánh không lại, vẫn là có thể chạy mất, cho nên Cúc Đầu La cùng quý Đầu La cũng là lĩnh mệnh, ở đây nghỉ ngơi.

Bi Bi Đông đi tới phát ra âm thanh quái dị địa phương thời điểm, nhìn thấy một con Nhân Diện Ma Chu liền muốn đối một cái còn tại trong tã lót trẻ con hạ sát thủ, Bi Bi Đông nhanh thả xuất của mình Vô Hồn, dùng của mình Hồn Kỹ giết chết con kia ghê tởm Nhân Diện Ma Chu.

Bi Bi Đông nhanh đem trẻ con bế lên, nhìn trẻ con "Ồ?", nàng trong lòng ngạc nhiên nói ra:

"Cái này trẻ con đôi mắt kinh khủng như vậy Hồn Thú, đều không có khóc?" (Lâm Phong: Đó là sợ hãi đến!)

Sau đó Bi Bi Đông nhìn trẻ con, phát hiện trẻ con trong mắt chứa đầy nước mắt, trong lòng càng là kỳ quái:

"Cái này lớn trẻ con, chỉ rơi lệ, không lên tiếng? Hơn nữa trong mắt của hắn dĩ nhiên biểu đạt ra Tư Niệm cảm tình!" Không biết tại sao, Bi Bi Đông nhìn cái này trẻ mới sinh rất nhớ bảo vệ hắn, nuôi nấng hắn.

"Mẹ... Mẹ... Mẹ... Mẹ..."

"Làm sao sao có người gọi mẹ" Bi Bi Đông tâm Lý Kỳ quái, sau đó nàng theo bản năng đến xem trong lòng ngực trẻ mới sinh, phát hiện được kêu là âm thanh là từ trong miệng hắn gọi ra, hơn nữa còn là hướng về chính nàng gọi, Bi Bi Đông trong lòng sợ đến phát rồ rồi, càng thêm trong lòng nhất định phải thu dưỡng hắn.

Lâm Phong bởi vì nguy hiểm đã qua, lại thấy được một đời trước mẫu thân, hắn hiện tại rất hạnh phúc, Lâm Phong nhìn lên bầu trời trong lòng nói ra:

"Tứ Thần Lão Đầu, cảm ơn ngươi, thật sự cảm ơn ngươi!" Đây là Lâm Phong lần thứ nhất chân thành nói với Tứ Thần Lão Đầu cảm tạ.

Liền ở Lâm Phong bị hạnh phúc vây quanh thời điểm, đột nhiên xuất hiện hai người, chỉ nghe hai cái Nhân Đạo:

"Nữ hoàng bệ hạ, xảy ra chuyện gì, chúng ta cảm giác được ngài hồn lực..."

Hai người còn chưa nói hết, đã bị Bi Bi Đông đã cắt đứt, dùng trách cứ ngữ khí nói ra:

"Hừ... các ngươi nhỏ giọng một chút, chớ dọa con trai của ta." Nói xong Bi Bi Đông lại nhìn trong ngực Lâm Phong nở nụ cười.

Cúc Đầu La cùng quý Đầu La đều sợ ngây người, quý Đầu La hỏi:

"Con của ngài? Ngài lúc nào có..." Quý Đầu La còn chưa nói hết đã bị Cúc Đầu La đã cắt đứt,:

"Ta nói, lão quý, ngươi là ngớ ngẩn ah, không phải là nữ hoàng bệ hạ trong lòng ngực trẻ mới sinh ah... Đúng rồi, nữ hoàng bệ hạ, đứa nhỏ này là ở đâu ra ah."

Thế là Bi Bi Đông đem vừa nãy là việc nói một lần, Cúc Đầu La cùng quý Đầu La mới hiểu được chuyện gì xảy ra, Cúc Đầu La có chút tức giận nói ra:

"Là cái nào tên khốn kiếp, đem một đứa trẻ như vậy, thả tới đây ah, nơi này chính là Tinh Đầu Đại Sâm Lâm nơi sâu xa rồi ah!" (Tứ Thần Lão Đầu: "Hắt xì... Là ai đang nhớ ta ah không phải là cái kia Thiên Chiếu đại thẩm đi, ta dựa vào, ta không muốn, nàng xấu quá à ")

Bi Bi Đông vui vẻ nói ra:

"Bất kể như thế nào, hẳn đều là ta con trai của Bi Bi Đông rồi, nhi tử ngươi tên gì tốt đâu này? Gọi Bi Á Định như thế nào, ha ha, liền gọi Bi Á Định rồi."

Hiện tại Bi Bi Đông trên mặt nổi lên một trận mầu tím hào quang.

Lâm Phong sợ ngây người, trong lòng điên cuồng hét lên nói:

"Ta dựa vào, Bi Bi Đông? Vũ Hồn Điện Giáo Hoàng Bi Bi Đông? Ta thành con trai của Bi Bi Đông? Bi Á Định? Danh tự này làm sao như thế quen tai à?"

Bi Bi Đông đối với cục Đấu La cùng quý Đấu La nói ra:

"Chúng ta trở về Vũ Hồn Điện, ta muốn chiêu cáo toàn bộ đại lục, con trai của ta Bi Á Định là đời kế tiếp Vũ Hồn Điện người thừa kế."

Bạn đang đọc truyện *Đấu La Đại Lục Chi Tử Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4 : Sáu năm Song Sinh Vũ Hồn (thượng)

Xuân đi thu đến, Lâm Phong đã tại Đấu La Đại Lục đi qua sáu cái xuân hạ thu đông, hiện tại Lâm Phong hoàn toàn thích ứng nơi này, đồng thời cũng đồng ý Bi Bi Đông là mầu thân hân sự thực này.

Lâm Phong hiện tại sáu tuổi rồi, thế nhưng là không hề giống một vị sáu tuổi thiếu niên, kia minh sáng thâm thúy con ngươi, chỉ cần Nhân nhìn một chút liền sẽ hăm sâu đi vào, mái tóc dài màu đỏ rực thẳng tới eo giữa, soái đến khiến người ta hít thở không thông gương mặt, khí chất cao quý, lại như một vị cao quý Vương tử, kỳ thực thiếu niên này cũng có thể gọi là một vị Vương tử rồi.

Thiếu niên này chính là Lâm Phong rồi, Lâm Phong tại gian phòng của mình chờ ra, nghĩ chuyện sau này, trong lòng nói:

"Trước đây xem tiểu thuyết, giống như là Đấu La Lịch tam thất năm là Đường Tam Vô Hồn thức tỉnh tháng ngày, đến Sử Lai Khắc học viện là Đấu La Lịch tứ ba năm, ta hiện tại muốn so Đường Tam đại năm tuổi, thời gian còn rất dài ah, ta muốn tranh thủ 12 tuổi trước đó, tăng cao thực lực của mình, làm cho mẹ chấp thuận ta ra ngoài rèn luyện, bằng không liền vào không được Sử Lai Khắc học viện rồi"

Liền ở Lâm Phong nghĩ chính mình sự tình thời điểm, hoàn toàn không chú ý tới mặt sau có một vị lớn lên yêu mị nữ hài tới gần hân.

"Bi Á Định, ngươi còn đứng đó làm gì ah!" Bé gái hỏi.

Vị này bé gái chính là Hồ Liệt Na rồi (vị này không cần nhiều giới thiệu đi, các vị biết rõ hơn đi), Lâm Phong vội vàng phục hồi tinh thần lại, đối với Hồ Liệt Na cười nói: "A a, không có gì, chỉ là thất thân mà thôi, đúng rồi, Liena tỷ tỷ, có chuyện gì không?"

Hồ Liệt Na nhìn cái này trước mắt nam hài nụ cười, đầy mắt si mê, (tác giả: Ta dựa vào, bình tĩnh ah, các ngươi cũng còn không 10 tuổi đâu ah! Lâm Phong: Dựa vào, này là tiểu gia ta mị lực lớn, oa OO ha ha ~)

(hiện tại nhân vật chính trước gọi là Bi Á Định)

Bi Á Định nhìn trước mắt cái này yêu mị này trong xương nữ hài, tâm động không ngừng. Bi Á Định đứng lên, đưa tay ra, vuốt ve Hồ Liệt Na gương mặt, điều cười nói:

"Hi hi, Hồ Liệt Na tỷ tỷ, ngươi làm sao vậy ah, ngươi làm sao mặt hồng hồng à?"

"Thối Bi Á Định, ngươi nói cái gì đó, Liên tỷ tỷ tiện nghi cũng dám dính, muốn ăn đòn ah!" Hồ Liệt Na thẹn thùng nói ra.

"Hắc hắc, Liena tỷ tỷ, ngươi thật đẹp, để đệ đệ ta hôn một chút đi!"

Bi Á Định nói xong, không đợi Hồ Liệt Na phản ứng lại, bay ở này mềm mại trên khuôn mặt hôn một cái, Hồ Liệt Na lảng ở nơi đó, chưa kịp Hồ Liệt Na phản ứng lại, Bi Á Định làm xong chuyện xấu, nhanh chân liền chạy, các loại Hồ Liệt Na phản ứng lại, lại nhìn "Người gây ra họa" đã không gặp, thế là Hồ Liệt Na buồn bực hừ nói:

"Thối Bi Á Định, xấu Bi Á Định, không muốn roi vào tay Bồn tiểu thư, bằng không ngươi sẽ biết tay, hừ!" Hồ Liệt Na lại nghĩ tới Bi Á Định hôn nàng một

màn kia, trên mặt nổi lên vô hạn e thẹn.

"Ai nha, hồng rồi, hôm nay là Bỉ Á Định Vô Hồn thức tỉnh tháng ngày ah, xong, đều bị hấn náo động đến, đem chính sự đều quên hết, không được, ta muốn đi tìm hấn, bằng không lại cũng bị lão sư trách phạt rồi!" Hồ Liệt Na thức tỉnh nói.

Bỉ Á Định hiện tại đang tại Vũ Hồn Điện các nơi đi bộ, khoe miệng nổi lên tà tà nụ cười, có vẻ như còn tại dư vị Hồ Liệt Na này nhàn nhạt hương vị.

"Hắc hắc, Hồ Liệt Na không hồ là thiên sinh mị cốt ah, chà chà! Đúng rồi, có vẻ như hôm nay là ta Vô Hồn thức tỉnh tháng ngày, ta dựa vào, suýt chút nữa đều đã quên!" Bỉ Á Định nói xong cũng hướng về Vũ Hồn Điện đại điện chạy đi ——

Bỉ Á Định chạy tới Vũ Hồn đại điện, đứng dịp thấy, mẹ mình Bỉ Bỉ Đông đang tại răn dạy Hồ Liệt Na, nhìn Hồ Liệt Na ủy khuất khuôn mặt, trong mắt chứa đầy nước mắt, tuy rằng Hồ Liệt Na trong miệng muốn đem Bỉ Á Định thế nào thế nào, nhưng đã đến thời điểm mấu chốt, Hồ Liệt Na vẫn là đem sai lầm kéo tại trên người mình, Bỉ Á Định không cần nhìn liền biết đạo chuyện gì xảy ra, bởi vì từ nhỏ đến lớn, chuyện như vậy xảy ra vô số lần.

Bỉ Á Định đau lòng nhìn trước mắt người, sau đó nhanh chóng xuất hiện tại phía trên cung điện, đối với Bỉ Bỉ Đông nói ra:

"Mẹ, đây là không làm Hồ Liệt Na tỷ tỷ việc, đều là hài nhi chính mình bướng bỉnh, đã quên hôm nay là hài nhi Vô Hồn thức tỉnh tháng ngày rồi!"

"Được rồi, Liena người đứng dậy đi, người tên tiểu tử thú này, có biết hay không hôm nay đối với người cỡ nào then chốt, người lại đã quên, phải hay không lại muốn mụ mụ đánh người cái mông?" Bỉ Bỉ Đông nhìn trước mắt ái tử, thực sự không tức giận được đến, thế là giả bộ tức giận nói.

"Hi hi, được rồi, mẹ. Nhi tử biết sai rồi, không có lần sau rồi" Bỉ Á Định hi hi cười nói.

"Tiểu tử thú, còn muốn có lần sau, lại có lần sau nữa, xem ta không đánh nát cái mông của người!" Bỉ Bỉ Đông hù dọa nói.

"Là sẽ không có lần sau á, cũng đừng có trách phạt Liena tỷ tỷ, có được hay không ah mẹ, tốt mụ mụ." Bỉ Á Định tiến lên ôm Bỉ Bỉ Đông làm nũng nói ra. (tác giả: Không được, ta muốn ới ra. Bỉ Á Định: Tại sao ah, tác giả người không thoải mái sao. Tác giả: Không phải, bị người buồn nôn.)

"Được rồi được rồi, thật bất người hết cách rồi, lần sau lại nghịch ngợm, xem ta không đánh người!" Bỉ Bỉ Đông bị Bỉ Á Định làm nũng đại pháp lừa gạt tới.

Bỉ Á Định hướng về Hồ Liệt Na trừng mắt nhìn, khoe miệng nổi lên tà tà nụ cười, Hồ Liệt Na sau khi thấy mặt đỏ cúi đầu.

"Được rồi, tiểu tử thú, một hồi phải giúp người thức tỉnh Vô Hồn, không cần sốt sắng, coi như là phế Vô Hồn, người cũng là ta con trai bảo bối, biết không!" Bỉ Bỉ Đông nhìn đờ ra nhi tử, cho rằng nhi tử căng thẳng sợ mình là phế Vô Hồn, không khỏi đau lòng nói ra.

Bỉ Á Định là cái gì Vô Hồn, hấn đương nhiên rõ ràng, thế nhưng nghe được mẹ mình lời nói, vẫn là cảm động bó tay rồi, hấn trong lòng đã sớm nhận định cái này cùng mình một đời trước nẫu thân lớn lên giống y như đúc mẫu thân.

"Mẹ, yên tâm đi, ta nhưng là người nhi tử, ta làm sao về là phế Vô Hồn đây, coi như là phế Vô Hồn, ta cũng có thể đem nó tu luyện tới đỉnh cấp Vô Hồn, thành là Tối cường giả." Bỉ Á Định tự tin nói.

Bỉ Bỉ Đông nhìn xem chính mình nhi tử, không khỏi cảm thấy vui mừng, trong lòng nói ra:

"Nhi tử, mặc kệ người về sau như thế nào, mụ mụ nhất định phải cho người trên thế giới này tốt nhất."

Hồ Liệt Na nhìn cái này tự tin tiểu nam nhân, không khỏi lầm bầm lầu bầu:

"Ta cả đời này chỉ có người đàn ông này có thể đi tới trong lòng ta rồi."

Bạn đang đọc truyện *Đấu La Đại Lục Chi Tử Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5 : Sáu năm Song Sinh Vũ Hồn (hạ)

Bỉ Á Định đi theo Bỉ Bỉ Đông, đi tới Vũ Hồn đại điện mặt sau, có thể nói đây là một cái mật thất, Bỉ Bỉ Đông nói ra:

"Nơi này là phần lớn Vũ Hồn Điện Giáo Hoàng Vô Hồn thức tỉnh địa phương, là do mỗi cái Giáo Hoàng đến cho kế tiếp nhiệm Giáo Hoàng thức tỉnh, nhưng là cũng không phải toàn bộ, nếu như cái kia thức tỉnh đi ra chính là một cái phế Vô Hồn lời nói, hoặc hồn lực thấp hơn 7 cấp, đem sẽ mất đi kế thừa Giáo Hoàng tư cách, được rồi, phía dưới liền muốn thức tỉnh Vô Hồn rồi, tử vong nhận hoàng; phụ thể!"

Thân thể loáng một cái. Bì Bì Đông trên người hướng phía dưới bò xồm. Trên người màu tím đen xác trong nháy mắt lan tràn. Cả người đã hóa thân làm một con hình to lớn Tri Chu.

Tám cái chân nhện lên Lục Mao đồng thời biến thành màu tím. Khắp toàn thân từ trên xuống dưới đều toả ra một tầng tím mịn mờ hào quang.

Hai tay bay đánh ra, Lục Đạo lục quang nhàn nhạt truyền vào mặt đất sáu viên màu đen trong tảng đá, nhất thời, một tầng kim ánh sáng mờ mịn từ sáu viên trong viên đá phóng thích mà ra, hình thành một cái nhát lông ánh sáng màu vàng óng, đem Bì Á Địch bao phủ ở bên trong.

Từng cái điểm sáng màu vàng óng từ trên mặt đất màu đen trong viên đá bay ra, lại tiến vào đến Bì Á Địch trong thân thể.

"Duỗi ra tay phải của ngươi." Bì Bì Đông hai mắt nhìn xem Bì Á Địch, nghiêm túc nói.

Bì Á Địch theo bản năng đưa tay phải ra, nhất thời, tất cả quang điểm dâng trào mà ra, trong phút chốc, một thanh giống như kiếm mà không phải là kiếm giống như đao mà không phải là đao đồ vật xuất hiện tại trong bàn tay hắn.

Trong phút chốc, Bì Bì Đông cảm giác được đến từ Bì Á Địch trên tay Võ Hồn uy thế, Bì Bì Đông nghi ngờ nói:

"Đây là đây là cái gì Võ Hồn, giống như kiếm mà không phải là kiếm giống như đao mà không phải là đao, Võ Hồn lên uy thế hoàn toàn là một cái đỉnh cấp Võ Hồn năng lực tàn mất ra, nhưng là bây giờ cái Võ Hồn thật kỳ quái, e sợ chỉ có hắn năng lực rõ ràng chứ?"

Bì Á Địch nhìn xem chính mình Võ Hồn, vô cùng hưng phấn, nhìn Bì Bì Đông nghi hoặc, thế là giải thích:

"Mẹ, đây là một chuôi thái đao, không phải bình thường thái đao, của ta Võ Hồn gọi Trảm Phách Đao, Trảm Phách Đao nói cho ta, nó có thể chém ra tất cả!"

Bì Bì Đông nhìn xem chính mình nhi tử, không chỉ có cảm thấy một trận tự hào.

"Nhi tử, đến, hiện tại muốn thử một chút ngươi hồn lực, hồn lực cùng Võ Hồn nhưng là như thế trọng yếu!" Bì Bì Đông vừa nói, nàng đem quả cầu thủy tinh đưa tới Bì Á Địch trước mặt.

Bì Á Địch không chế đem mình Trảm Phách Đao thu hồi trong cơ thể, bàn tay vừa mới dán lên lam quả cầu thủy tinh, Bì Á Địch thân thể liền kịch liệt run rẩy một cái, hồn lực của mình phảng phất tìm tới chỗ tháo nước bình thường mãnh liệt mà ra.

Đột nhiên, trong tay lam quả cầu thủy tinh phát sáng lên, loá mắt lam quang từ bắt đầu một điểm trong nháy mắt lan tràn, thời gian nháy mắt, viên này quả cầu thủy tinh giống như là rực rỡ giống như bảo thạch sáng lên lấp lánh. Nhàn nhạt vàng sáng xanh lam lộ ra ngoài, không nói ra được động lòng người.

Dựa theo truyền thống kiểm tra, chỉ cần quả cầu thủy tinh xuất hiện một chút cảm ứng, cho dù là một chút ánh sáng, liền chứng minh bị trắc thí giả là có hồn lực tồn tại, mà trước mặt lam trong thủy tinh cầu lông lánh như thế hào quang chói mắt, cũng chỉ có một giải thích.

"Trời ạ, dĩ nhiên là bẩm sinh đầy hồn lực." Bì Bì Đông nhìn xem chính mình nhi tử, lại một lần nữa cảm thấy tự hào, bẩm sinh đầy hồn lực nói rõ một người thiên phú, cũng có thể nói rõ Võ Hồn mạnh mẽ, chỉ có đỉnh cấp Võ Hồn, mới sẽ mang đến bẩm sinh đầy hồn lực.

"Mẹ, cái gì là bẩm sinh đầy hồn lực à?" Bì Bì Đông chưa từng có nói với Bì Á Địch qua cái gì là bẩm sinh đầy hồn lực, Bì Á Địch cũng chỉ có thể giả vờ không biết rồi.

Bì Bì Đông mỉm cười nhìn hắn, chăm chú giải thích:

"Mỗi người tại Võ Hồn thời điểm thức tỉnh, ngoại trừ Võ Hồn hình thái quyết định nó là không mạnh mẽ bên ngoài, hồn lực bao nhiêu cũng là cực kỳ trọng yếu. Đại đa số người tại Võ Hồn thời điểm thức tỉnh là không có hồn lực, bọn họ nhất định một đời không cách nào trở thành Hồn Sư. Mà chỉ cần có hồn lực xuất hiện, cho dù là chỉ có một tia, cũng có thể thông qua mình muốn tiến hành tu luyện, mà ở Võ Hồn thời điểm thức tỉnh, hồn lực bao nhiêu cực kì trọng yếu, quyết định Hồn Sư tu luyện cất bước cao thấp, hồn lực bẩm sinh càng cao, ngày sau tốc độ tu luyện cũng là càng, đồng thời, bởi vì cất bước cao, cũng đương nhiên phải dẫn trước với người khác. Cái gọi là bẩm sinh đầy hồn lực, hay là tại Võ Hồn thời điểm thức tỉnh, bẩm sinh có khả năng đạt tới cao nhất hồn lực."

"Mẹ, như vậy liền nói là, thiên phú của ta rất cao sao?" Bì Á Địch tiếp tục trang B mà hỏi.

"A a, đó là dĩ nhiên, con trai của ta thiên phú rất cao nha! Mẹ thật sự vì ngươi tự hào, con trai của ta, nhất định có thể trở thành mạnh mẽ Hồn Sư, bất quá, không nên tự kiêu chế thiên phú tốt, liền lười biếng tu luyện, trong lịch sử không thiếu thiên tài biến phế vật ví dụ, Bì Á Địch, ngươi nhất định phải nỗ lực tu luyện biết không?" Bì Bì Đông vuốt Bì Á Địch đầu, ôn nhu và ái nói.

Bì Á Địch nhìn mẫu thân, trong lòng thầm nghĩ mình:"Mẫu thân như thế thương yêu chính mình, mình là Song Sinh Vũ Hồn, có cái gì không thể nói."

Bì Á Địch trong lòng đã quyết định.

"Mẹ, tại sao ta cảm giác mình còn có một cái Võ Hồn đâu này?" Bì Á Địch nghi ngờ nói ra.

"Cái gì?" Bì Bì Đông khiếp sợ hô.

"Mẹ, ta cảm giác mình còn có một cái Võ Hồn ah!" Bi Á Định khẳng định nói. (tác giả: Thực sẽ trang B ah! Bi Á Định: Đó là, người cũng không nhìn một chút ta là ai!)

Nói xong, Bi Á Định duỗi xuất tay phải của mình, màu vàng óng hạt cát từ trong tay tràn đầy đến trên mặt đất, chất lên cao bằng nửa người đồng cát.

Bi Bi Đông kinh ngạc nhìn những hạt cát này, thân thể bởi vì kích động hơi hơi run rẩy, nàng có thể cảm giác được những hạt cát này mạnh mẽ đến mức nào.

"Mẹ, công kích ta!" Bi Á Định đột nhiên kêu lên.

"Nhi tử, người nói cái gì?" Bi Bi Đông từ trong khiếp sợ tỉnh lại, nghi ngờ hỏi.

"Ta nói, mẹ, người công kích ta xem một chút, ta có thể cảm giác được, những hạt cát này không phải là phổ thông Võ Hồn ừ!" Bi Á Định thần bí nói ra.

Bi Bi Đông vẫn tương đối hiểu rõ con trai của chính mình, biết Bi Á Định không phải tại bản tên không đích, thế là nói ra.

"Được rồi, nhi tử, người phải cẩn thận!"

Bi Bi Đông nói xong, nhắc lên bàn tay của chính mình, mặt trên che kín hồn lực, một chương hướng về Bi Á Định đánh tới.

Tuy rằng Bi Bi Đông chỉ dùng không tới 3 thành hồn lực, thế nhưng nàng là cấp bậc gì, đây chính là thứ thiệt Phong Hào Đấu La ah.

Bi Bi Đông mất thấy chính mình bàn tay muốn đánh đến Bi Á Định thời điểm, vừa lúc đó, một đồng màu vàng óng hạt cát chặn lại rồi bàn tay của nàng, hơn nữa bàn tay của nàng hồn lực biến mất rồi.

Bi Bi Đông khiếp sợ nhìn trước mắt màu vàng óng tường cát, trong lòng rất là ngạc nhiên.

"Mẹ, thêm chút tốc độ, liên tục công kích tới!" Bi Á Định nói ra.

"Nhi tử, người cái này Võ Hồn quả nhiên có chút môn đạo, được rồi, ta sắp ra rồi!" Bi Bi Đông nói ra.

Bi Bi Đông dùng tới 4 thành hồn lực, liên tục công kích Bi Á Định, chính là không phá ra được những này màu vàng óng tường cát, Bi Bi Đông lúc này có chút buồn bực rồi, trong lòng thầm nói:

"Ta đến cùng có cái như vậy quái vật nhi tử, còn thực là không tòi đầu" thầm nghĩ cuối cùng, khóe miệng nổi lên mỉm cười thần nhiên, con trai của chính mình mạnh mẽ như vậy, còn có cái gì sợ với này càng làm cho làm mẫu thân cao hứng đầu.

"Mẹ, đây chính là ta cái thứ hai Võ Hồn; hạt cát, vừa nảy những kia tường cát, cũng không phải ta có ý mà làm, mà là bọn chúng tự động bảo vệ ta, đây chính là ta "Phòng ngự tuyệt đối", đương nhiên, lấy lão mục thực lực, vẫn là có thể nhẹ nhõm giải quyết, hi hi, mẹ, ta phải hay không rất lợi hại nha?" Bi Á Định khoe khoang nói.

"Xi xi là là của ta Bi Á Định lợi hại nhất, Tiểu Định, người cát Võ Hồn trước tiên không thể thêm hồn hoàn, người trước tiên có thể tu luyện Trảm Phách Dao Võ Hồn, biết không!" Bi Bi Đông nghiêm túc nói với Bi Á Định.

"Biết rồi, mẹ, người yên tâm đi, Tiểu Định, nghe lời của người nhất!" Bi Á Định nói ra.

"Vậy thì tốt, Tiểu Định, ngày mai mục mục để cục Đấu La cùng quý Đấu La dẫn người đi Tinh Đấu Đại Sâm Lâm săn giết thích hợp Hồn Thú, như vậy người là có thể lấy được được bản thân đệ nhất hồn hoàn rồi, khi đó, Tiểu Định cũng là Hồn Sư bên trong một thành viên rồi!" Bi Bi Đông vuốt Bi Á Định đầu mỉm cười nói.

"A, có thật không, quá tốt rồi!" Bi Á Định mặc dù có thành niên tâm tính của người ta, nhưng là vẫn kích động không thôi.

"Được rồi, Tiểu Định, người đi về trước chuẩn bị một chút, Tinh Đấu Đại Sâm Lâm có thể không phải nơi bình thường, nơi đó nhưng là nguy cơ trùng trùng!" Bi Bi Đông nói ra.

"Biết rồi A" Bi Á Định trước khi đi, tại Bi Bi Đông mặt lên hôn một cái, vui cười chạy ra ngoài.

"A a, tên tiểu tử thú này!" Bi Bi Đông nhìn xem chính mình nhi tử, lắc đầu một cái cười nói.

E sợ trên thế giới này, có thể như thế đối vị này cao quý nữ hoàng bề hạ, mà còn để vị này nữ hoàng bề hạ rất vui vẻ, e sợ chỉ có Bi Á Định rồi, nếu là người khác làm như vậy, không biết còn có thể hay không thể có toàn thân.

Bi Bi Đông nhìn xem chính mình nhi tử chạy ra ngoài, trong mắt cứng chịu về mặt, lập tức biến mất không thấy, từ một vị ôn nhu và ái mẫu thân, biến thành cao quý Nữ hoàng.

"Người đến!" Bi Bi Đông hướng xuống Nhân gọi một tiếng

"Nữ hoàng bệ hạ, có dặn dò gì!" Hạ nhân cung kính nói.

"Đi đem cốc Đẩu La cùng quý Đẩu La, gọi tới, ta có việc dặn dò bọn hần." Bì Bì Đông lạnh nhạt ra lệnh.

"Đứng"

Một lát sau, cốc Đẩu La cùng quý Đẩu La đi tới Võ Hồn chính điện.

"Nữ hoàng bệ hạ, có chuyện gì dặn dò?" Cốc Đẩu La cùng quý Đẩu La đồng thời hỏi.

Thế là, Bì Bì Đông liền đem Bì Á Dịch chuyện nói một lần, cốc Đẩu La cùng quý Đẩu La đều sợ ngây người.

"Nhớ kỹ, việc này, ai cũng không cho để lộ ra đi, nếu như ai để lộ ra đi, Tiểu Dịch bị thương tổn, ta muốn cùng chuyện này có quan hệ người toàn bộ chết!" Bì Bì Đông lúc này toàn thân tiết lộ ra mãnh liệt sát khí.

Cốc Đẩu La cùng quý Đẩu La, đều là Phong Hào Đẩu La, nhưng vẫn là chịu không được loại này sát khí, hai người không ngừng đánh rùng mình, thân thể không ngừng run rẩy, hai người vội vàng bảo vệ Chứng Đạo:

"Nữ hoàng bệ hạ, chúng ta liền dù chết cũng sẽ không để lộ ra đi."

Bì Bì Đông xem không sai biệt lắm, sẽ không tại phóng thích của mình Sát Thần Linh Vực rồi, lại khôi phục như cũ cao quý đáng vẻ, thật giống vừa nãy sát khí không phải nằng thà ra bình thường.

"Ừm, ta đây an tâm, ta đem Tiểu Dịch chuyện nói cho các ngươi, cũng là đối thư của các ngươi ấy, ta đem các ngươi tìm đến, không riêng gì đem Tiểu Dịch chuyện nói cho các ngươi, Tiểu Dịch hần là Tiên Thiên đầy hồn lực, chỗ dùng các ngươi ngày mai mang theo hần đi Tinh Đẩu Đại Sâm Lâm thu được thích hợp hần hồn hoàn." Bì Bì Đông muốn lên con trai của chính mình, trên mặt liền nổi lên từ ái mỉm cười.

Cốc Đẩu La cùng quý Đẩu La nhìn mỉm cười Bì Bì Đông, hai người cũng ở trong lòng cười khổ:

"Trên thế giới này, chi sợ cũng chỉ có Thánh tử đại nhân tài có thể làm cho vị này nữ hoàng bệ hạ nổi lên như vậy từ ái mỉm cười."

"Là, nữ hoàng bệ hạ, ngươi yên tâm đi, chúng ta nhất định giúp Thánh tử đại nhân thu được tốt nhất thích hợp nhất hồn hoàn!" Hai người tự tin nói. Dù sao hai người cũng là Phong Hào Đẩu La ah, nếu như ngay cả chút chuyện này đều làm không xong, còn không đã sớm bị đưa ra Vũ Hồn Điện rồi.

"Ừm, được rồi, các ngươi đi xuống đi, hảo hảo chuẩn bị chuẩn bị, ta cũng có chút mệt mỏi." Bì Bì Đông phát tay một cái, để cho hai người tất cả lui ra rồi, chính mình hôm nay nhận lấy không ít xung kích, trên tinh thần cũng rất mệt mỏi.

"Là, nữ hoàng bệ hạ!" Cốc Đẩu La cùng quý Đẩu La nói ra ——

Bì Á Dịch trở về gian phòng của mình, chính cân nhắc thế nào mới có thể không bị bọn hần phát hiện, mà còn có thể hấp thu của mình hồn hoàn đâu.

"Hắc hắc, cứ làm như thế, ta tới rồi, của ta cái thứ nhất trăm ngàn năm hồn hoàn!" Bì Á Dịch trong lòng điên cuồng hét lên nói: Chờ mong lấy ngày mai điểm tới lâm.

Bạn đang đọc truyện *Đẩu La Đại Lục Chi Tử Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6 : Xuất phát Tinh Đẩu Đại Sâm Lâm

Sáng sớm mặt trời đã rời đi đường chân trời rồi, đồ phùng phùng, phảng phất là một khối quang điểm loá mắt mã não bàn, chậm rãi hướng lên trên di động.

Mặt trời đỏ chu vi, hào quang nhuộm hết hoàn toàn. Đây dần nhẹ pháp phối đám mây, dường như thân mang hồng trang thiếu nữ, đang tại uyển chuyển nhảy múa.

Bì Á Dịch nhìn mặt trời mọc, nhưng là tâm tình của hần rất không bình tĩnh, nguyên nhân không phải sắp sửa thu được hần đệ nhất hồn hoàn, mà là hần đêm hôm qua rút cuộc đã lấy được hần tại Tử Thần Lão Đầu nơi đó phải tới nguyện vọng rồi.

Vạn Hoa Đồng Huyết Luân Nhãn; tử thần Quý Đạo cùng Hư Thiểm, trong nhãn chứa đồ không chỉ có vô số thiên tài địa bảo, còn có một bộ Tử thần

Hồn Cốt trang phục cùng Ác Ma cánh bên ngoài phụ Hồn Cốt, hiện tại Bỉ Á Định cho dù không có Võ Hồn kỹ, cũng so với một ít Hồn Sư phải mạnh mẽ hơn nhiều rồi.

Bỉ Á Định nhìn mặt trời chậm rãi kéo lên cao, trong lòng nhất thời hào tình vạn tượng, không chỉ có trong lòng quát:

"Ta nhất định phải tại mảng đại lục này làm một phen đại sự, soạn nhạc một đoạn truyền thuyết!"

Bỉ Á Định tuy rằng trong lòng cảm xúc mãnh liệt vạn phần, thế nhưng hắn còn chưa quên chính sự, nhìn xem thời gian đã đến, liền hướng về Võ Hồn chính điện đi đến.

Đã đến Võ Hồn chính điện, nhìn thấy Bỉ Bỉ Đông; Hồ Liệt Na; Cúc Đầu La cùng quý Đầu La, nhanh chóng mặt trên, nói ra:

"Mẹ, Liena tỷ tỷ, cúc thúc; Quý Thúc, chào buổi sáng ah! chúng ta lúc nào xuất phát à?"

"Tham gia Thánh tử đại nhân!" Cúc Đầu La cùng quý Đầu La trăm miệng một lời nói.

"Tiểu Định, chào buổi sáng ừ, chúc ngươi phải đến tốt nhất hồn hoàn á!" Hồ Liệt Na nói ra.

"Cúc thúc; Quý Thúc, không phải nói với các ngươi đến sao, đừng có gọi cái gì Thánh tử đại nhân, cảm giác là lạ!" Bỉ Á Định bắt đầu đi nói. Cúc Đầu La cùng quý Đầu La, lắc đầu cười khổ, vị này Thánh tử đại nhân một điểm đều không có làm Thánh tử đại nhân giác ngộ, có thể nói không có một chút nào kiêu căng, chính là đối hạ nhân cũng khách khí, lại thông minh, yêu thích đùa giỡn, cho nên toàn bộ Vũ Hồn Điện hầu như tất cả mọi người đối với hắn yêu thích bó tay rồi.

"Hắc hắc, Liena tỷ tỷ, yên tâm đi, cũng không nhìn một chút ta là ai, làm sao có khả năng không chiếm được tốt hồn hoàn đây!" Bỉ Á Định tràn đầy tự tin nói.

"Được rồi, tiểu tử thú, sáng sớm sẽ không cái quy củ, nhớ kỹ, hồn hoàn không nhất định là tốt nhất, nhưng nhất định phải thích hợp nhất bản thân, hiểu chưa! Còn có đã đến Tinh Đầu Đại Sâm Lâm nhất định phải nghe hai vị trưởng lão lời nói, còn có ah không cho phép nghịch ngợm gây sự, còn có..." Bỉ Bỉ Đông không ngại phiền phức nói các loại phải cẩn thận cái gì á, phải chú ý cái gì á, đầu còn có nữ hoàng bộ dáng ah.

"Ai da, mẹ ta biết rồi á, thật bà mẹ! Cúc thúc; Quý Thúc, chúng ta lên đường đi!" Bỉ Á Định thực sự không thể lại nhìn xem chính mình mẹ nói nữa.

"Tiểu tử thú, muốn bị đánh đây, ngứa da phải hay không!" Bỉ Bỉ Đông làm bộ tức giận nói ra.

"Yên nào, mẹ, ta biết ngươi lo lắng con trai bảo bối của ngài, yên tâm đi, chỉ là tìm chỉ trăm năm Hồn Thú mà thôi, chịu vốn không sẽ thâm nhập rừng rậm chỗ sâu, hơn nữa còn có cúc thúc cùng Quý Thúc đây, ngài lo lắng căn bản không thành lập!" Bỉ Á Định biết tâm tình của Bỉ Bỉ Đông, lên tiếng an ủi.

"Tiểu Định, muốn vạn sự cẩn thận, không thể chủ quan, được rồi, các ngươi lên đường đi!" Bỉ Bỉ Đông nói ra.

"Àu vậy, cúc thúc; Quý Thúc, xuất phát rồi!" Bỉ Á Định hưng phấn hô.

Làm màn đêm buông xuống lúc, Bỉ Á Định đoàn người đã đuổi rất dài đường. Khoảng cách Tinh Đầu Đại Sâm Lâm đã rất gần rồi.

Mất thấy hôm nay không cách nào đến mục đích địa, cúc Đầu La hạ nghị nghị mà mệnh lệnh, bởi vì bọn họ vừa vặn đi tới một thị trấn nhỏ. Lại tiếp tục hướng phía trước, có hay không tiếp tế liền không nói được rồi.

Nếu như chỉ là cúc Đầu La cùng quý Đầu La hai người, bọn họ khả năng đã sớm tới, cho dù không đến được, cũng sẽ đi suốt đêm.

Bởi vì Bỉ Á Định tồn tại, cho nên hai người chỉ có thể hạ thấp tốc độ, cái này cũng là chuyện bất đắc dĩ.

Tiến vào trấn nhỏ, nơi này Bỉ Bỉ Á định tưởng tượng muốn náo nhiệt rất nhiều, ngoại trừ không có tường thành. Nơi này dĩ nhiên cùng một tòa thành nhỏ Thành phố tựa như, trên đường phố cửa hàng Lâm Lập, đủ loại đủ kiểu cửa hàng không thiếu gì cả.

Bỉ Á Định từ quan sát kỹ một cái. Nơi này Địa cửa hàng chủ yếu kinh doanh phạm vi dĩ nhiên đều cùng Hồn Sư có quan hệ, tỷ như một ít chuyên môn bán vũ khí, bán áo giáp địa, bán giải độc, khôi phục Dược tề địa, thậm chí bán quần áo Địa đều là bán một ít năm giữ hơn mười cái túi áo, có thể trang rất nhiều vật lẫn lộn, thích hợp Hồn Sư mạo hiểm dùng đặc thù trang phục.

Cúc Đầu La thờ dài nói:

"Cái gọi là lên núi kiếm ăn, kháo thủy cật thủy. Sợ sợ chính là cái đạo lý này rồi. Toà này trấn nhỏ hiển nhiên là dựa vào Tinh Đầu Đại Sâm Lâm nhi sinh tồn địa. Tại Tinh Đầu Đại Sâm Lâm chu vi, như vậy Địa thành trấn e sợ còn không phải số ít."

Bỉ Á Định hơi kinh ngạc mà nói:

"Nhưng là. Nơi này khoảng cách Tinh Đầu Đại Sâm Lâm còn có gần trăm km. Phải hay không xa một chút?"

Cúc Đầu La cười nói: "

Quốc gia nuôi nhốt Hồn Thú rừng rậm, những kia bị nuôi nhốt Địa Hồn thú đồ là so sánh ôn hòa. Không quá chủ động công kích nhân loại, Tinh Đầu Đại Sâm Lâm như vậy hoang đại Hồn Thú khu dân cư có thể không giống nhau, Hồn Thú không chỉ hung mãnh Địa nhiều. Hơn nữa ngoại vì một ít Hồn Thú thậm chí sẽ thường thường đi ra rừng rậm phạm vi. Nếu như thành trấn khoảng cách Tinh Đầu Đại Sâm Lâm quá gần. Chi sợ cũng không ổn."

Bi Á Định trang B gật đầu, không có cách nào ah, nếu như không trang vô cùng tốt kỳ lời nói, sẽ rất chọc người hoài nghi ah.

Lúc này, quý Đầu La chỉ chỉ phía trước một toà nhìn qua rất phổ thông Địa khách sạn. Nói:

"Chúng ta liền ở nơi này đi. Nghỉ ngơi một đêm. Ngày mai sáng sớm xuất phát.

Bi Á Định cùng cục Đầu La, cũng không có ý kiến, thế là liền ở đây nghỉ ngơi.

Bạn đang đọc truyện *Đầu La Đại Lục Chi Tử Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7 : Mangekyou Sharingan Nhãn cùng đệ nhất Hồn Kỹ

Suốt đêm không nói chuyện. Sáng sớm ngày thứ hai, trời mới vừa tờ mờ sáng, Bi Á Định đoàn người liền hướng Tinh Đầu Đại Sâm Lâm đi đến.

Ra trấn nhỏ, mọi người gia tốc tiến lên. Nơi này khoảng cách Tinh Đầu Đại Sâm Lâm đã rất gần rồi. Mọi người toàn lực chạy đi.

Bi Á Định hiện tại rất hưng phấn, không biết mình cái thứ nhất trăm ngàn năm hồn hoàn sẽ mang đến cho mình thế nào kỹ năng đây, hân rất chờ mong!

Tinh Đầu Đại Sâm Lâm tọa lạc ở Thiên Đầu Đế Quốc chính nam phương. Rừng rậm ngang qua hai Đại đế quốc.

Bởi nơi này Hồn Thú đông đảo, cái này cũng là hai nước đường biên giới tôi không rõ ràng địa phương, từ trên bản đồ đến xem, Tinh Đầu Đại Sâm Lâm phần lớn diện tích tại Tinh La Đế Quốc cảnh nội.

Đương nhiên, Thiên Đầu Đế Quốc là chưa từng có thừa nhận qua điểm này.

Làm tam đại hoàng đại Hồn Thú khu dân cư một trong, nơi này tự nhiên là Hồn Sư tối hy vọng có thể đến địa phương. Bởi vì mỗi lần đi tới nơi này, đều mang ý nghĩa bọn hắn liền muốn lên cấp.

Tinh Đầu Đại Sâm Lâm tồn tại ở Đầu La Đại Lục có bao nhiêu năm không ai nói rõ được, nhưng đi vào rừng rậm sau, này che kín bầu trời Địa rậm rạp lại đủ để nói cho mọi người nó tồn tại đã lâu.

Xa xa mà, Bi Á Định mơ hồ cảm giác được từng trận thanh khí từ chính diện thổi mà đến, này mang theo thực vật mùi thơm ngát Địa mùi vị thấm người tìm gan.

Không nói ra được thoải mái. Hít sâu một cái thanh tân Địa không khí. Toàn thân 36,000 cái lỗ chân lông phảng phất toàn bộ giãn ra tựa như. Loại cảm giác đó là khó có thể dùng lời diễn tả được Địa sáng khoái.

Rốt cuộc, bọn họ đi tới Tinh Đầu Đại Sâm Lâm trước mặt. Cao lớn cây cối chỉ ít vượt qua hai mươi mét trở lên. Đây vẫn chỉ là phía ngoài xa nhất mà thôi, rậm rạp Địa sâm Lâm Căn vốn không có con đường. Bóng cây chồng chất, không nhìn thấy trong đó chân thật cảnh tượng.

Đi tới rừng rậm trước, không khí trở nên càng thêm cho người thư thích rồi. Phảng phất nhiệt độ đều giảm xuống mấy phần tựa như, nhẹ nhàng khoan khoái Địa cảm giác mang theo ướt át Địa bùn đất hương thơm không ngừng kích thích mọi người Địa khứu giác.

Cục Đầu La nói ra:

"Lão quý, người ở mặt trước mở đường. Thánh tử đại nhân danh xưng này bọn họ là không đổi được rồi, bắt quá hân vẫn là vâng theo cục Đầu La an bài.

Bi Á Định im lặng tròn mắt, xem ra Thánh tử đại nhân danh xưng này bọn họ là không đổi được rồi, bắt quá hân vẫn là vâng theo cục Đầu La an bài.

Tiến vào Tinh Đầu Đại Sâm Lâm sau, Bi Á Định chung quanh quan sát, thật giống đến du lịch tựa như, mình chính là tại trong cánh rừng rậm này "Hạ xuống".

Tinh Đầu Đại Sâm Lâm nội địa địa hình phi thường phức tạp, bên trong vùng rừng rậm căn bản cũng không có đường, này mở đường công tác, dĩ nhiên là đã rơi vào quý Đầu La trên người.

Cúc Đầu La, một bên đề phòng, một bên cho Bỉ Á Định các loại Hồn Thú chủng loại cùng niên hạn phân biệt.

Bỉ Á Định yên lặng tính toán, lúc nào, thực hành kế hoạch của mình, vừa lúc đó, bởi vì hai người một trước một sau căn bản thực hành không được kế hoạch của mình, liền ở Bỉ Á Định âm thầm lúc gấp, cúc Đầu La nói chuyện.

"Lão quý, Thánh tử đại nhân, chúng ta nghỉ ngơi một chút đi, không cần phải gấp, tổng sẽ gặp phải thích hợp Hồn Thú!" Cúc Đầu La nhìn Bỉ Á Định âm thầm cau mày, cho là mình không tìm được thích hợp Hồn Thú mà sốt ruột.

Bỉ Á Định nghe được cúc Đầu La lời nói sau, vội vã đồng ý, thế là ba người nghỉ ngơi xuống, cúc Đầu La tự cấp Bỉ Á Định giáng một chút, tại Hồn Thú rừng rậm chủ ý tình huống, ở nơi này lúc nghỉ ngơi, nên làm những việc nào tình.

Bỉ Á Định giả trang ra một bộ rất chăm chú nghe mô dạng, một mực tìm kiếm cơ hội, tại cúc Đầu La cùng quý Đầu La đồng thời lúc nghỉ ngơi, Bỉ Á Định đối với cúc; quý hai người dùng Vạn Hoa Đồng Huyết Luân Nhãn.

"Cúc thúc, Quý Thúc." Bỉ Á Định kêu hai người một tiếng.

Hai người theo bản năng ngẩng đầu đến xem hấn, liền ở cúc Đầu La cùng quý Đầu La nhìn về phía hấn thời điểm, ánh mắt của Bỉ Á Định biến thành đỏ như màu máu, trong đôi mắt bốn góc đại phong xa nhanh chuyển động, Bỉ Á Định dùng ra Sharigan chung cực ảo thuật, Nguyệt Độc.

Tại Bỉ Á Định trong thế giới, cúc Đầu La cùng quý Đầu La, nhìn thấy Bỉ Á Định bị một con kỳ quái Hồn Thú mang đi, hai người liền liều mạng truy, sau đó hai người bị con kia Hồn Thú, hành hạ một trận, hai người vẫn là không buông tha truy đuổi.

Bỉ Á Định ở trong lòng rất khó chịu, dù sao hai vị thúc thúc, một mực rất thương hấn, đối hai người sử dụng Nguyệt Độc, cũng là không có cách nào, Bỉ Á Định ở trong lòng, yên lặng nói một tiếng:

"Xin lỗi rồi, cúc thúc, Quý Thúc!"

Bỉ Á Định nhìn ngẩng trên mặt đất cúc Đầu La cùng quý Đầu La, nhanh hấp thu của mình hồn hoàn, màu đỏ tươi hồn hoàn, rất là yêu điểm, đây chính là Hồn Sư bảng xếp hạng vĩnh viễn chiếm cứ đệ nhất trăm ngàn năm hồn hoàn, Bỉ Á Định, chỉ dùng thời gian nửa canh giờ, liền đưa cái này trăm ngàn năm hồn hoàn, hấp thu.

Sau khi hấp thu xong, trong đầu vang lên, Từ Thần Lão Đầu âm thanh:

"Từ thần cửu khảo, 10 tuổi đến Hồn Đế!"

Bỉ Á Định trong lòng cả kinh, trong lòng mắng:

"Ta dựa vào, Từ Thần Lão Đầu, ngươi chơi ta đầu đi, 10 tuổi Hồn Đế?!"

Bỉ Á Định gọi ra của mình Vô Hồn Trảm Phách Dao, nhìn từ lòng bàn chân bay ra màu đỏ hồn hoàn, trong lòng trở nên kích động, nếu như vậy người khác nhìn thấy lời nói, e sợ sẽ lập tức bị sợ chết, đệ một cái hồn hoàn chính là trăm ngàn năm, hơn nữa hai cái Vô Hồn đều là trăm ngàn năm hồn hoàn.

Bỉ Á Định cảm thụ một cái, trăm ngàn năm hồn hoàn, chỗ mang cho hấn Hồn Kỹ. Đúng lúc này, từ rừng cây toát ra một con Hồn Thú, con này Hồn Thú chính là Bỉ Á Định chán ghét Nhân Diện Ma Chu, hấn còn rõ ràng nhớ được bản thân suýt chút nữa liền chết tại đây loại Hồn Thú trong tay.

"Hừ, rất tốt, ta đang rầu không có đồ vật cho ta tế đao đây, rải rác đi! Thiên Bản Anh cảnh nghiêm!"

Từ lòng bàn chân bay lên ngàn thanh lưỡi dao, sau đó mỗi thanh lưỡi dao lại nát tan cũng sản sinh vô số Anh Hoa lưỡi dao, muốn biết này Anh Hoa lưỡi dao số lượng đã là không thể nào.

Con kia Nhân Diện Ma Chu thật giống cảm nhận được nguy hiểm to lớn, thầm nghĩ chạy trốn, thế nhưng Bỉ Á Định làm sao chịu có thể làm cho nó thực hiện được!

"Cổ họng cảnh! Thiên Bản Anh cảnh nghiêm!" Tại Bỉ Á Định nói xong, vô số Anh Hoa cánh hoa, ngưng tụ thành hình cầu, đem Nhân Diện Ma Chu bao vây ở bên trong, vô số Anh Hoa cánh hoa lưỡi dao, từ bốn phương tám hướng công kích Nhân Diện Ma Chu.

Sau một phút, con kia Nhân Diện Ma Chu bị cắt thành vô số cái khối nhỏ, tung rơi trên mặt đất, vô số Anh Hoa cánh hoa một lần nữa ngưng tụ tại Bỉ Á Định trên tay, Anh Hoa bay lượn, lúc này Bỉ Á Định càng giống một vị quý công tử.

Bỉ Á Định biết rồi, hai cái này hồn hoàn mang cho hấn hai cái Vô Hồn cái gì Hồn Kỹ rồi.

Trảm Phách Dao: Đệ nhất Hồn Kỹ: Có thể sử dụng hết thầy tử thần Vạn Giải! Bỉ Á Định thở dài một hơi, trong lòng thầm nghĩ:

"Không hổ là trăm ngàn năm hồn hoàn, đem đến cho ta Hồn Kỹ, đã vậy còn quá mạnh mẽ, chỉ sợ cũng chết cấp 40 Hồn Tông ta cũng có thể không nhìn hấn."

Hạt cát: Đệ nhất Hồn Kỹ: Lấy cát cấp tốc tới gần đối thủ đem mục tiêu bao tại cát bên trong không cách nào hành động, sau đó dùng áp lực mạnh mẽ

đem đôi thủ đề chết. Bí Á Định nhìn kỹ năng này, sững sờ sững sờ, trong lòng kích động quát:

"Kỹ năng này không phải là Gaara cát trời buộc quan tài ma! Ta dựa vào, kỹ năng này siêu đẹp trai ah, ta hiện tại thật là thành toàn diện kiểu Hồn Sư nữa à, liền {Không chế hệ} ta đều chiếm, hơn nữa tuyệt đối so với Tiểu Tam Lam Ngân Hoàng cường đại hơn rất nhiều!"

Bí Á Định hiện tại rất là hưng phấn, không một lúc nữa liền tỉnh lại rồi, hấn suýt chút nữa quên mất còn có hai người bị hấn Nguyệt Độc mê đi nữa nha!

Thế là hấn dùng Sharigan đem hai người làm tỉnh lại rồi, cục Đẩu La cùng quý Đẩu La phản ứng rất là mãnh liệt, lại nhìn tới Bí Á Định thời điểm lại bình tĩnh lại, sau đó lại nhìn một chút Bí Á Định có bị thương không, nhìn thấy Bí Á Định hoàn hảo không chút tổn hại, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, nhưng là hai người cũng rất kỳ quái, cường đại như vậy Hồn Thú bắt lại đi, đến tốt cùng là làm sao trốn ra khỏi.

Bí Á Định cũng nhìn thấy hai người nghi hoặc, sớm liền chuẩn bị tốt lời giải thích:

"Cúc thúc, Quý Thúc, cái kia Hồn Thú, không có ác ý, nó mang ta đã đến một cái địa phương rất kỳ quái, nơi đó là một cái Thần Thần đền, để cho ta kế thừa cái kia Thần Thần đền, mà cái kia Hồn Thú cũng là cái kia Thần thú bảo vệ mà thôi, cúc thúc; Quý Thúc, ngoại trừ mẫu hôn các ngươi cũng đừng nói với người khác ah!"

Cục Đẩu La cùng quý Đẩu La rất là khiếp sợ, kế thừa Thần đền, Bách Cấp Thành Thần?

Bí Á Định nhìn thấy hai người khiếp sợ cùng không tin, thế là, liền đem trán của mình Từ thần cửu khảo đánh dấu cho bọn họ xem.

"Đây chính là Từ thần cửu khảo đánh dấu, nếu như các ngươi hay là không tin lời nói, như vậy... Nhìn xem đây là cái gì! Đây là của ta thần ban cho hồn hoàn!" Bí Á Định đem mình trăm ngàn năm hồn hoàn lấy ra.

Cục Đẩu La cùng quý Đẩu La, cảm thấy hôm nay là cả đời này tối rèn luyện trái tim một ngày, nhìn này màu đỏ tươi hồn hoàn, hai người đều kinh sống ở nơi đó, lúc này không khỏi bọn hấn không tin.

"Được rồi, cúc thúc; Quý Thúc, lúc này các ngươi đã tin tưởng đi!" Bí Á Định nói ra.

Lúc này không tin cũng không được rồi, đây chính là trăm ngàn năm hồn hoàn ah, không phải cái trắng ah, hơn nữa còn xuất hiện đệ nhất hồn hoàn lên, ngoại trừ Thần, còn có ai có thể làm được ah.

Cục Đẩu La cùng quý Đẩu La, từ trong khiếp sợ tỉnh lại, sau đó chính là mừng như điên, trong lòng quát:

"Ha ha, Vũ Hồn Điện lại muốn leo lên một cái khác đỉnh cao rồi!"

Cục Đẩu La vui vẻ nói ra: "

Thánh tử đại nhân quả nhiên được trời cao chiếu cố, thiên phú dị bẩm, nếu ngài kế thừa Thần đền, cũng đã nhận được hồn hoàn, như vậy chúng ta liền trở về Vũ Hồn Điện đi, ta tin tưởng này muốn cho nữ hoàng đệ hạ biết rõ lời nói, nữ hoàng đệ hạ khẳng định rất là cao hứng!"

"Được rồi, vậy chúng ta liền trở về đi thôi!" Bí Á Định nói ra.

Bí Á Định đoàn người hướng về Vũ Hồn Điện bước đi.

Bạn đang đọc truyện *Đẩu La Đại Lục Chi Từ Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8 : Trở về

Bí Á Định đoàn người dùng hai ngày lộ trình rút cuộc về tới Vũ Hồn Điện, nhìn Vũ Hồn Điện cửa lớn, Bí Á Định hưng phấn rống lớn một tiếng:

Cục Đẩu La cùng quý Đẩu La, nhìn Bí Á Định lắc đầu cười khổ một cái, đi theo Bí Á Định, hướng về Vũ Hồn Điện đi đến.

Bí Á Định đoàn người đi tới Vũ Hồn đại điện ngoài cửa lớn thời điểm, nghe được Bí Bì Đông nói ra:

"Hừ! Dịch Tư Táp Long, lão nhân kia dám tại trong hội nghị chống đối ta, ý vào mình là cung phụng điện Nhị trưởng lão, cùng cung phụng Đại trưởng lão Thiên Đạo Lưu là kết bái huynh đệ, liền coi Vũ Hồn Điện là thành chính mình rồi, ta mới là Vũ Hồn Điện Giáo Hoàng!" Bí Bì Đông nhớ tới Dịch Tư Táp Long lão nhân kia, liền một trận nổi nóng, trên người thả xuất trận trận sát khí.

"Lão sư, ngài đừng đang tức giận!" Hồ Liệt Na ở bên cạnh an ủi Bi Bi Đông.

"Làm sao có khả năng không tức giận, hẳn hiện tại càng ngày càng không chút kiêng kỵ, hoàn toàn không ta đây Giáo Hoàng để ở trong mắt!" Bi Bi Đông sắc mặt rất là âm trầm nói.

Vừa lúc đó, Bi Á Định âm thanh vang lên.

"Mẹ, ta đã về rồi!" Bi Á Định người chưa tới, tiếng tới trước nói.

Bi Bi Đông mặt âm trầm, lập tức thay đổi, cao quý trên mặt xinh đẹp che kín từ ái mỉm cười, Bi Bi Đông từ chỗ ngồi lên, hướng Bi Á Định đoàn người đi đến.

Bi Bi Đông đi tới Bi Á Định trước mặt, từng thanh Bi Á Định ôm vào trong lòng, nghẹn ngào nói:

"Tiểu tử thôi, ngươi có thể trở về, muốn chết mẹ mẹ." Bi Bi Đông nhìn trước mắt con trai của chính mình, nước mắt chảy xuống.

Bi Á Định trong lòng rõ ràng mẹ mình thống khổ, trước mặt người khác nàng là cao quý Vũ Hồn Điện Giáo Hoàng, thế nhưng nàng cũng là một người phụ nữ ah, một vị nữ nhân đáng thương ah!

"Mẹ, đừng khóc ah, ta nhưng là tại Tinh Đấu Đại Sâm Lâm đã lấy được thu hoạch lớn đây!" Bi Á Định giả vờ kiêu ngạo trang nói. Muốn để mình mẫu thân hài lòng một ít.

"A a, thật sao? Tiểu Định đến cùng gặt hái được chút gì ah, nói cho mẹ mẹ, để mẹ mẹ cao hứng một chút!" Bi Bi Đông cười nói.

"Đúng vậy a, Tiểu Định, ngươi thu hoạch được cái gì ah, cho ta nhìn một chút ah!" Hồ Liệt Na cũng rất thì tốt kỳ.

"Hắc hắc, các ngươi cũng đừng hù đến ừ!" Bi Á Định giả vờ thần bí nói ra.

Bi Á Định nói xong, tụt phóng ra của mình Vũ Hồn, màu đỏ tươi hồng hoàn, từ lòng bàn chân bay lên. Bi Bi Đông cùng Hồ Liệt Na nhìn này đỏ tươi hồng hoàn, ngốc trệ nơi đó, chấn động sợ nói không ra lời, cục Đấu La cùng quý Đấu La lúc trước nhìn thấy, hiện tại lại nhìn tới này màu đỏ tươi hồng ngàn năm hồng hoàn, cũng không miễn một trận thất thần.

"Chuyện này... Điều này sao có thể? Chuyện này... Chuyện này... Đây là... Mười... Mười... Trăm ngàn năm... Hồn... Hồn hoàn! Ta nhất định đang nằm mơ!" Hồ Liệt Na hai tay bưng miệng nhỏ, khiếp sợ nói ra.

"Nhi tử, ngươi nói cho mẹ mẹ, chuyện này... Chuyện này... Đây rốt cuộc chuyện gì xảy ra, trời ạ, trăm ngàn năm hồng hoàn, vẫn là đệ nhất hồng hoàn, hơn nữa hai cái Vũ Hồn đều là như thế này!" Bi Bi Đông quả thực khó có thể tin.

"Nữ hoàng bệ hạ, ngài không cần kinh hoàng, chuyện là như vậy, như thế như thế, như vậy như vậy!" (tác giả: Ta dựa vào, này cục Đấu La phải hay không từ chung cục Tam Quốc xuyên việt tới?) cục Đấu La đem bọn họ tại Tinh Đấu Đại Sâm Lâm chuyện đã xảy ra cùng Bi Bi Đông cùng Hồ Liệt Na nói một lần.

Bi Bi Đông cùng Hồ Liệt Na nghe được Bi Á Định bị Hồn Thú bắt đi thời điểm, vẫn là không nhận được đem tìm nhảy tới cổ rồi, sau đó nghe được Bi Á Định kể thừa từ thần Thần đế, Bi Bi Đông nhìn xem chính mình nhi tử, chảy xuống tự hào nước mắt.

"Mẹ, ngài tại sao khóc ah, con trai bảo bối của ngài lợi hại như vậy, ngài không cao hứng sao!" Bi Á Định lấy tay lau chùi Bi Bi Đông nước mắt trên mặt, vừa nói.

"Cao hứng, đương nhiên cao hứng, mẹ mẹ thật sự rất vì ngươi tự hào, Tiểu Định, ngươi chính là mẹ mẹ hi vọng, kỳ thực mẹ mẹ thà rằng..." Bi Bi Đông lời nói, còn chưa nói hết, đã bị Bi Á Định đã cắt đứt.

"Mẹ mẹ, Tiểu Định biết ngài muốn nói gì, nhưng là ta là con của ngài, cho nên ta phải mạnh mẽ, mẹ, ngài! Chính là ta mạnh mẽ lý do!" Bi Á Định nhìn Bi Bi Đông kiên định nói ra, trên người tỏa ra một Trận Vương người khí thế.

Hồ Liệt Na nhìn không khỏi trở nên thất thần, trong lòng thẹn thùng than thở: "Đây chính là ta chồng tương lai ah!"

Bi Bi Đông nhìn xem chính mình nhi tử, trong lòng thở dài nói: "Tiểu Định, đúng là lớn rồi, a a!"

"Đúng rồi, mẹ, ngài vừa nảy tại sao sinh khí à?" Bi Á Định nhìn Bi Bi Đông hỏi.

"A a, không có gì, là một ít chuyện nhỏ." Bi Bi Đông vuốt Bi Á Định đầu nói ra.

"Được rồi, mẹ, ta đều nghe thấy được, đến cùng chuyện gì xảy ra ah, đến cùng ai dám gây ngài sinh khí à?" Bi Á Định nghi ngờ nói ra, tại nguyên bên trong, Vũ Hồn Điện nhưng là Bi Bi Đông một người độc đại ah, liền ngay cả Thiên Đạo Lưu cũng không dám phản đối Bi Bi Đông ah.

"Ài, chuyện là như vậy, như thế như thế, như vậy như vậy ah!" Bi Bi Đông đem tại hội nghị chuyện đã xảy ra nói một lần.

Tôi sinh khí không phải Bi Á Định, mà là cục Đẩu La cùng quý Đẩu La, nếu không phải Bi Bi Đông đề lên, e sợ hai người muốn đi tìm Dịch Tur Tập Long tính sổ đi rồi.

"A a, nguyên lai là như vậy ah, mẹ, ta cho rằng này không chỉ có không là chuyện xấu, còn là một kiện thật to chuyện tốt đây!" Bi Á Định cười nói.

Bi Bi Đông nghe được lời nói như vậy, rất là không rõ, đúng là không có lên tiếng, muốn nhìn một chút Bi Á Định cách nhìn.

"Hắc hắc, Dịch Tur Tập Long lão nhân kia là rất mạnh, mặc kệ tại thực lực vẫn là thể lực, đều mạnh hơn chúng ta lên không chỉ một bậc, cũng là bởi vì như vậy mới dám chống đối mẹ ngươi, hừ hừ! Đã như vậy, vậy chúng ta liền nhường nhịn hắn, theo hắn nào đi, khiến hắn xem thường ta, cho rằng ta căn bản không có sức đánh trả, hắn càng là xem thường ta, hắn lại càng tự đại, liền sẽ không đem Vũ Hồn Điện bắt luận người nào để ở trong mắt, chờ hắn đem Nhân đắc tội hết, những người kia tự nhiên là ta rồi, huống chi hắn ở ngoài sáng rêu rao, chúng ta trong bóng tối sức tích lực lượng, một cái tại rõ ràng; một cái ở trong tối, các loại chúng ta thể lực mạnh mẽ hơn hắn thời điểm, lại cho hắn một cái sự đã kích trí mạng, khiến hắn vĩnh viễn không vươn mình lên được!" Bi Á Định hưng tẩn nói ra.

"Hay ah, Thánh tử đại nhân, nói không sai ah, chúng ta trong bóng tối phát triển, Dịch Tur Tập Long này lão khốn nạn căn bản không mò ra chúng ta hư thực, chờ hắn biết thời điểm, cũng là hắn chết không có chỗ chôn lúc!" Cục Đẩu La nói ra.

"Ừm, không sai, nghe Tiểu Định nói như vậy, xem ra đối chúng ta không chỉ có không chỗ hỏng, hơn nữa còn có chỗ tốt, a a, Tiểu Định, ngươi thật đúng là cái quý linh tinh đây!" Bi Bi Đông xoa Bi Á Định như thác nước y hết mái tóc dài màu đỏ rực cười têu nói.

"Vốn là nha, ai nha, mẹ, không nên vò tóc của ta, kiểu tóc đều rối loạn, sẽ không đẹp trai rồi!" Bi Á Định không vui nói.

"Xi xi... Được rồi, được rồi! ngươi mới vừa trở về, đi nghỉ ngơi thật tốt một chút đi, bắt đầu từ ngày mai, ngươi cũng không có nghỉ ngơi tháng ngày rồi, Liena, ngươi cùng Tiểu Định cùng nhau đi đi! Ta cùng hai vị Trưởng lão còn có chuyện phải thương lượng!" Bi Bi Đông nhìn nhi tử vĩnh lên cái miệng ở đằng kia lăm bằm, cho chọc cười.

"Biết rồi, lão sư, Tiểu Định, chúng ta đi thôi, lão sư, chúng ta cáo từ!" Hồ Liệt Na nói ra.

"Mẹ, cục thúc; Quý Thúc, chúng ta đi trước ah!" Bi Á Định nửa chuyển thân phát tay một cái nói ra ——

Bi Á Định cùng Hồ Liệt Na, hai người tại trở lại trên đường vừa nói vừa cười, Bi Á Định cho Hồ Liệt Na nói hắn một đời trước thế giới kia chuyện cười, têu chọc tiểu cô nương cười nhếch hoa run rẩy.

Bi Á Định nhìn Hồ Liệt Na quyến rũ đáng yêu, không khỏi trở nên thất thần, theo bản năng mở miệng nói ra: "

Liena, ta thích ngươi, ngươi có thể đáp ứng ta sao?"

Hồ Liệt Na cũng bị đột nhiên thông báo, cho làm hôn mê rồi, nhất thời đầu óc trống rỗng, trong lòng lăm bằm:

"Hắn hướng về ta tỏ tình, hắn hướng về ta tỏ tình..."

Bi Á Định nhìn Hồ Liệt Na dờ ra, cho là nàng không muốn đáp ứng chính mình, nhất thời cảm giác trong lòng đau xót, cúi đầu, rất là ủ rũ.

Hồ Liệt Na ngẩng đầu lên, nhìn thấy trong lòng nàng đã sớm ưa thích nam hài thống khổ đáng yêu, nhất thời cả kinh, vội vã ôm lấy hắn, ghé vào lỗ tai hắn nói ra:

"Đồ ngốc, ta đáp ứng ngươi, kỳ thực Liena đã sớm thích ngươi rồi!"

Nói xong, Hồ Liệt Na đem đầu chôn ở Bi Á Định trong lòng ngực.

Bi Á Định nhất thời từ Địa Ngục về tới Thiên Đường, cảm giác được bên tai nghe lưu mùi thơm, cảm giác được tất cả những thứ này đều là thật sự, nhất thời hưng phấn ôm lấy Hồ Liệt Na, tại nguyên chỗ xoay lên quyền quyền, một bên chuyển một bên hô nói:

"Quá tốt rồi... Quá tốt rồi... Quá tốt rồi."

Hồ Liệt Na rất là hạnh phúc dựa vào Bi Á Định cũng không rộng rộng rãi lòng dạ, thế nhưng cảm giác khiến người ta rất an tâm, rất có cảm giác an toàn.

Hai người là ở chỗ đó lẫn nhau tựa sát, tại tà dương chiếu xuống, để lại cái bóng thật dài.

Chương 9 : Sát Lục Chi Đô (thượng)

Như thác nước giống như mái tóc dài màu đỏ rực vuông góc bên hông, không tỳ vết chút nào soái đến cho người khó mà hô hấp khuôn mặt non nớt, khí chất cao quý bên trong lộ ra một luồng Vương giả khí độ, mặc trên người Hắc Đế Hồng Vân áo khoác, cổ áo bao trùm lên miệng cùng mũi, một đôi đỏ như màu máu bốn góc đại phong xa hai mắt, chính là đứng ở nơi đó, không hề làm gì, cũng có thể thấy được vị thiếu niên này bất phàm.

Vị thiếu niên này, chính là của chúng ta Bỉ Á Dịch rồi, bốn năm trôi qua rồi, Bỉ Á Dịch năm nay mười tuổi rồi, tại ba tháng trước liền đã đạt đến 60 cấp, cũng thông qua được Tử thần cửu khảo đệ nhất thi, lần thứ hai thi là đi tới Sát Lục Chi Đô, trong vòng hai năm thông qua Địa Ngục Lộ, thu được Sát Thần Linh Vực.

Bỉ Á Dịch đối cái này khảo hạch rất tin tưởng, hẳn chỉ cho mình một năm này, thu được Sát Thần Linh Vực.

Bỉ Á Dịch ngồi ở nóc nhà, nhìn mặt trời lặn, trong lòng tính toán nói:

"Nên thời điểm đi ra, một hồi liền hướng mẫu thân chào từ biệt, ngày mai sẽ ra ngoài bắt đầu của ta lữ hành, trạm thứ nhất; Sát Lục Chi Đô!"

"Tiểu Dịch, ngươi đang làm gì mà?" Hồ Liệt Na ngược đầu hô.

Bỉ Á Dịch nhìn thấy Hồ Liệt Na đến rồi, khóe miệng nhấc lên mỉm cười thân thiện, dưới chân vận lên thuẫn bộ, trong nháy mắt đến đáp Hồ Liệt Na mặt sau, hai tay ôm chặt lấy nàng, môi dán vào Hồ Liệt Na vành tai, cười hi hi nói:

"Liena, ngươi sao lại tới đây, phải hay không nhớ ta rồi? Hắc hắc!"

Hồ Liệt Na cảm giác đạo bên tai truyền tới nhiệt khí, thân thể mềm nhũn ra, căn bản không chịu lực, tựa vào Bỉ Á Dịch trong lồng ngực, mặt hồng hồng mê say hừ nói: "

Ừm... Ta nhớ ngươi lắm, cho nên muốn tới thăm ngươi một chút..."

Bỉ Á Dịch nhìn Hồ Liệt Na này kiều diễm ướt át; gương mặt quyến rũ, đối với Hồ Liệt Na miệng nhỏ, dùng sức hôn xuống.

Hồ Liệt Na nhẹ nhàng nhắm hai mắt lại, cảm thụ chính mình tiểu nam nhân hôn môi.

Đã qua một hồi lâu, hai người mới từ này ngọt ngào hôn tỉnh lại, Hồ Liệt Na bị hôn cả người mềm nhũn, chỉ có thể dựa vào tại Bỉ Á Dịch trong lồng ngực.

"Hắc hắc, bảo bối, thoải mái ư!" Bỉ Á Dịch cười xấu xa nói.

"Chán ghét! Lại cho ngươi này tên đại bại hoại chiếm tiện nghi rồi, được tiện nghi còn ra vẻ, hừ! Không để ý tới ngươi rồi!" Hồ Liệt Na nói xong, liền đem này hồng hồng mặt, chôn ở Bỉ Á Dịch trong lồng ngực.

"A a, bảo bối, đừng như vậy ah, ta sai rồi còn không được ư!" Bỉ Á Dịch ủy khuất nói.

"Xì xì... được rồi, nhìn ngươi vẫn là thành khẩn phân thượng, liền tha thứ ngươi rồi!" Hồ Liệt Na nhìn Bỉ Á Dịch đáng vẻ ủy khuất, rất là buồn cười.

"A a, thật sự ah, lão bà, ngươi thật tốt!" Bỉ Á Dịch nịnh nọt nói.

"Đi! Ai việc lão bà ngươi ah!" Hồ Liệt Na thẹn thùng mắng.

"Ài? Trừ ngươi ra, còn có người khác sao? Lẽ nào... ngươi không muốn làm lão bà ta? Vậy ta chỉ có thể tìm người khác làm lão bà ta!" Bỉ Á Dịch trang B nói.

"Tiểu Dịch, ngươi không muốn Liena sao?" Hồ Liệt Na giờ lên khuôn mặt nhỏ, trong mắt nước mắt dâng lên, rất là làm cho người yêu thương.

"Làm sao biết chứ? Ta làm sao sẽ không nên Liena đây, ta yêu ngươi còn đến không kịp đây, đừng khóc, bảo bối, lại khóc, trái tim của ta cũng phải nát rồi!" Bỉ Á Dịch nhìn Hồ Liệt Na để lại nước mắt, trong lòng thăm mắng mình, vội vã dụ dỗ nói.

"Thật sự?" Hồ Liệt Na ghen ngào mà hỏi.

"Thật! So với trâu châu đều thật!" Bỉ Á Dịch khoe khoang nói.

"Xì xì..." Hồ Liệt Na nhìn Bỉ Á Dịch khoe khoang, bị chọc cười.

Bỉ Á Dịch nhìn Hồ Liệt Na nở nụ cười, trong lòng thở phào nhẹ nhõm.

"Liena, ngày mai ta muốn đi!" Bỉ Á Dịch thu rồi nụ cười, biểu hiện nói thật.

"Cái gì! Ngày mai sẽ phải đi sao?" Hồ Liệt Na mặc dù biết sẽ có một ngày như thế, không nghĩ tới ngày hôm nay sẽ như thế đến.

"Ừm, nhất định muốn đi, ta kế thừa từ thần Thần đế, hoàn thành Từ thần cửu khảo đệ nhất thi, này thứ hai thi là muốn đi một địa phương, năng lực hoàn thành. Cho nên, ta nhất định phải đi rồi, Liena, ngươi sẽ không trách ta chứ?" Bi Á Định nhìn Hồ Liệt Na rất là không bỏ.

"A a, Tiểu Định, đi thôi! Ta làm sao sẽ trách ngươi đây, ta biết, Tiểu Định không phải là bị vây ở này một địa phương người, ngươi sân khấu tại toàn bộ đại lục, của ta Tiểu Định sẽ trên phiên đại lục này soạn nhạc một đoạn thần kỳ truyền thuyết!" Hồ Liệt Na trong lòng mặc dù nhưng rất là không bỏ, thế nhưng, cũng không ngăn cản, bởi vì, nàng chỉ vì hân suy nghĩ.

"Liena... ngươi thật tốt, ta yêu ngươi, ta sẽ mỗi thời mỗi khắc đều thích ngươi, nghĩ tới ngươi!" Bi Á Định cảm động nói ra.

"Ừm... ngươi cũng phải biết, ta cũng yêu Tiểu Định, mỗi thời mỗi khắc đều muốn Tiểu Định!" Hồ Liệt Na âm thanh nghẹn ngào nói.

Tà dương ánh mặt trời, chiếu xuất tại trên người của hai người, hai người ôm ấp, mặc dù có nói không hết lời nói, nói không hết tình, bất quá, lúc này vô thanh thắng hữu thanh.

Suốt đêm không nói chuyện, Bi Á Định hiện tại đã ra khỏi Vũ Hồn Điện rồi, Bi Á Định xem trong tay Thập Tự Giá dây chuyền, trong mắt lộ ra yên lặng ời nhu, đây là Hồ Liệt Na lúc gần đi, đưa cho hắn, hi vọng hắn bình an, thuận lợi.

Bi Á Định đem dây chuyền dẫn tới trên cổ, hôn hít một cái Thập Tự Giá, vận lên thuật bộ chạy đi.

Bi Á Định một ngày liền chạy tới một trấn nhỏ, toà trấn nhỏ nhìn qua không lớn, nhưng mới vừa vừa bước vào, Bi Á Định lại cảm giác được không khí chung quanh có chút lạ quái. Hắn cũng không nói ra được tại sao, nhưng đều là cảm thấy người chung quanh trên người đều có một loại đặc thù hân ý.

Bi Á Định biết những người này trên người đều mang có máu tanh vị, Bi Á Định mặc dù mới mười tuổi, thế nhưng hắn cũng là giết qua không ít người, Bi Á Định biết mình đến đối địa phương.

Bi Á Định đi tới trong tiểu trấn một gian quán rượu đi vào.

Trong quán rượu không khí thập phần vắng đục, Bi Á Định chú ý tới.

Ở nơi này hết thảy trang sức dĩ nhiên đều là màu đen. Bên ngoài mặc dù là ban ngày, có thể vừa đi vào nơi này, lại liền có một loại âm lãnh bóng tối cảm giác.

Lúc này, trong quán rượu ước chừng ngồi khoảng ba phần mười, tuy rằng nơi này không khí vắng đục, nhưng lại rất ít người nói chuyện, cho nên có vẻ thập phần yên tĩnh.

Bi Á Định Địa đến hấp dẫn không ít ánh mắt, tuy rằng Bi Á Định thân cao 173 cm, thế nhưng này non nớt gương mặt, vẫn là bán rẻ tuổi của hắn, như thế nào đi nữa thành thực, cũng là che giấu không được.

Bi Á Định không để ý đến những người đó ánh mắt, trực tiếp tại góc nơi tìm một chỗ ngồi xuống. Một tên thân mặc áo đen. Sắc mặt lãnh đạm phục vụ viên đi tới.

"Muốn chút gì?"

Bi Á Định lạnh lùng nói: "Một chén Huyết Tinh Mã Lệ (Mary)!"

Người phục vụ sắc mặt khẽ thay đổi. "Ngươi chắc chắn chứ?" Bi Á Định ánh mắt lạnh như băng quét qua, không dám nói nữa cái gì. Quay đầu đi rồi.

Chỉ chớp lát, một chén vắng đục chất lỏng bị đã bùng lên. Chất lỏng hiện ra là màu đỏ sậm, tản ra một luồng nồng nặc mùi tanh, lại như máu tươi bình thường gay mũi.

Bi Á Định ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn, nghe thấy cũng không nghe thấy, một cái cạn sạch, biểu hiện nhàn nhạt nói một câu:

"Hỏi nói không sai!"

Bi Á Định này hung hăng bộ dáng, lập tức đưa tới một số người bất mãn,

"Ồ đâu ra tiểu quý, ngươi cho rằng như vậy là có thể thu được đi vào tư cách sao, ha ha! Vẫn là về nhà bú sữa đi thôi!"

Bi Á Định không để ý đến những kia cười nhạo, xoay người hướng về vị phục vụ viên kia nhàn nhạt hỏi:

"Ngươi cũng cho rằng như thế đi!"

Phục vụ viên kia còn là thần sắc lãnh đạm, thậm chí còn dẫn theo điểm trào phúng nói ra:

"Không sai, tiểu quý căn bản không tư cách!"

Những kia cười nhạo người của Bỉ Á Định, càng lớn tiếng cười nhạo, cái gì cũng nói.

Bỉ Á Định nhìn chu vi cười nhạo người của hắn, bắt đầu đi lắc đầu, biểu hiện lãnh đạm nói:

"Trời tạo nghiệp chúng; càng có thể trốn, tự gây nghiệt; không thể sống!"

Bỉ Á Định trên người màu vàng óng hạt cát từ tay lên dâng lên, sáu cái màu đỏ tươi trăm ngàn năm hồn hoàn, trôi nổi ở trước người của hắn.

Nhất thời, trong tửu quán tiếng cười nhạo, tiếng mắng, cũng bị mất, mọi người, như tựa như nhìn quái vật, nhìn Bỉ Á Định!

Bỉ Á Định vẫn là bộ kia biểu hiện lãnh đạm bộ dáng nhìn chu vi những người kia, giống như cái gì đều không để ý, cái gì cũng không đáng kể, thản nhiên nói:

"Chuẩn bị kỹ càng tiếp thu từ thần mời sao? Như vậy, các ngươi có thể Từ Thần Lão Đầu nơi đó trình diện, cát trời buộc quan tài!"

Đệ nhất hồn hoàn sáng lên một cái, Bỉ Á Định trước người hạt cát, nhanh hướng về người chung quanh đánh sâu vào đi qua, toàn bộ quán rượu, hoàn toàn là thể giới màu vàng óng, những người kia liên chạy đều không chạy, toàn bộ bị hạt cát bao trùm lên rồi, có mấy người bắt đầu cầu xin tha thứ, có mấy người miệng lớn phá mắng, còn có chút Nhân hoàng sợ nói không ra lời.

Bỉ Á Định chậm rãi nhắm mắt lại, khoe miệng nhấc lên mỉm cười thản nhiên, thật giống rất là hưởng thụ thời khắc này.

Bỉ Á Định nhắm hai mắt đột nhiên mở to, một tay giơ lên; mở ra bàn tay nhanh nắm lên nắm đấm, nói ra:

"Cát bạo đưa ma!"

Trong tửu quán một trận kêu thảm thiết, hạt cát lui đi, dòng máu đầy đất đều là, không khí phiêu đảng nồng nặc mùi máu tanh.

Bỉ Á Định khoe môi nhếch lên mỉm cười thản nhiên, từ đầu chút thi thể đi tới, phảng phất trong chớp mắt ấy máu tanh, không phải hắn làm bình thường.

"A a, tìm tới, hắn là nơi này không sai rồi, Sát Lục Chi Đô, ngươi là ta soạn nhạc truyền thuyết Chương 1:!"

Bạn đang đọc truyện *Đấu La Đại Lục Chi Từ Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10 : Sát Lục Chi Đô (trung)

Bỉ Á Định thân vào hắc ám, chỉ là rơi xuống mấy mét, cũng đã làm đến nơi đến chốn, không cần ánh sáng, hắn Từ Cực Ma Đồng ở trong bóng tối có thể thấy rõ ràng tất cả.

Là một cái hành lang rất dài, hướng phía dưới chênh chếch kéo dài lạnh khí tức không ngừng thổi lát phát Bỉ Á Định thân thể. Nhưng hắn vẫn là bước nhanh đi về phía trước.

Làm Bỉ Á Định tiến lên 1,462 bước lúc, một cái thanh âm lạnh như băng đột nhiên từ bốn phương tám hướng truyền đến:

"Hoan nghênh đi tới Sát Lục Chi Đô. Nơi này là Địa Ngục Địa Đô thành, là tràn ngập giết chóc Địa thể giới. Ở nơi này, ngươi có thể lấy được được mình muốn tất cả, một cái giá lớn chính là ngươi Địa sinh mệnh."

Tinh thần lực phóng thích, Bỉ Á Định Vạn Hoa Đồng Huyết Luân Nhãn nhanh chuyển động, trên mặt vẻ mặt nghiêm túc mấy phần, hắn dưới chân bước tiến cũng không có đình chỉ.

Chuyển qua một chỗ ngoặt, phía trước mơ hồ có ánh sáng truyền đến, Bỉ Á Định Vạn Hoa Đồng Huyết Luân Nhãn góc chết đại phong xa nhanh chuyển động, phía trước quang minh nhất thời ở trong mắt hắn phóng to, đó là vô một cái mở ra môn hộ. Môn hộ một bên khác, có hơi thở sự sống tồn tại.

Bước nhanh tiến lên, Bỉ Á Định mơ hồ nghe được thanh âm huyền ảo, khi hắn đi ra hành lang thời điểm. Ở trước mặt hắn, xuất hiện người.

Toàn bộ là áo giáp màu đen hoá trang, liền ngay cả bộ mặt cũng bị mũ giáp hoàn toàn che chắn, trong đó 100 người cầm trong tay trọng kiếm. Chỉ có một người ngồi đằng hoàng ở cao lớn trên chiến mã. Hắn thân ngựa lên cũng che lấp thâm hậu áo giáp màu đen.

"Ngươi vi phạm với quy tắc." Thanh âm trầm thấp nghe tới cực kỳ lạnh lẽo, tựa hồ không hề giống là từ trong nhân khẩu nói ra. Mở miệng, chính là lập tức

ngồi ngay ngắn giáp đèn kỵ sĩ.

Bi Á Định không có nhìn hấn, ánh mắt lại là quăng hướng sau lưng của hấn. hấn nhìn đến, là một toà màu đen thành thị. Thâm hậu màu đen tường thành cực kỳ rộng rãi, này dĩ nhiên đúng là một tòa thành thị, mà thành phố bầu trời, lại treo một viên màu tím mặt trăng. Mặt trăng rất thấp, tựa hồ cách xa mặt đất chỉ có không tới cự ly 500 mét, lại nhìn lên trên, hết thấy tất cả đều là màu đen, giống như là đêm tối mà tồn tại.

"Vi phạm với quy tắc lại nên thế nào?" Bi Á Định ngay cả xem đều không có nhìn hấn, trong miệng nhàn nhạt mà hỏi.

Giáp đèn kỵ sĩ âm thanh như trước lạnh lẽo, không có một chút nào người khí tức:

"Vậy nhất định phải tiếp nhận trừng phạt. Đánh bại ta, ngươi liền nắm giữ tiến vào Sát Lục Chi Đô tư cách."

"Vậy thì tới đi!" Bi Á Định biến sắc không thay đổi nói.

"Ta là {Khủng Bố kỵ sĩ} 慕u khối(Nguyệt Độc)!" Bi Á Định dùng ra Nguyệt Độc, chỉ dùng hai tầng Tinh thần lực, Tư Khoa Đặc liền ngã xuống.

Bi Á Định lạnh lùng nhìn về phía hấn, hỏi:

"Ta hiện tại đủ tư cách đi!"

Tư Khoa Đặc nhìn ánh mắt của Bi Á Định trong, đã nhiều hơn một phần sợ hãi. Hiển nhiên, hấn không nghĩ ra tại sao thiếu niên này khủng bố như vậy, tại cùng hấn đối diện thời điểm, chính mình lại bị hấn lấy được cái kia gọi là Nguyệt Độc không gian, ở nơi đó nhận lấy không phải người dân vật.

"Đủ đủ đủ tư cách, ngươi ngươi ngươi đã thông qua được thử thách"

Tư Khoa Đặc hiện tại tinh thần rất uể oải, hấn Tinh thần lực nhận lấy rất lớn phá hoại, tuy rằng Bi Á Định chỉ dùng hai tầng Tinh thần lực, không tới Hồn Đế cấp bậc cường giả, căn bản không chịu đựng nổi.

Một khối màu đen tấm bảng đưa tới Bi Á Định trước mặt, Bi Á Định tiện tay tiếp nhận.

Trên bảng hiệu điều khắc một cái đầu lâu, phía dưới còn có một cái đánh số. Chính bốn mươi một ba.

Nắm chặt tấm bảng, Bi Á Định nhanh chân về phía trước, không lại có nhìn thêm này {Khủng Bố kỵ sĩ} một mắt.

Đen nhánh cửa thành, cho người một loại cực kỳ cảm giác bị đè nén, cửa thành to lớn lên, treo cao Sát Lục Chi Đô bốn chữ lớn.

Trước cửa, hai hàng võ sĩ giáp đen lẳng lẳng đứng ở nơi đó, không đợi Bi Á Định đưa ra trong tay thẻ thân phận, một tên mặt nạ lụa đen nữ tử đã từ bên trong đi ra.

"Hoan nghênh quang lâm Sát Lục Chi Đô." Giọng của nữ nhân rất êm tai, đi tới Bi Á Định trước mặt tránh ra thân, làm ra một cái mời Địa thủ thế.

Đi vào trong thành. Bi Á Định nhìn thấy địa. Là một mảnh màu tím lam Địa thế giới. Hai bên đường phố treo lơ lửng Địa đèn chiếu sáng. Đầu chỉ có hai loại ánh sáng phóng thích. Làm hấn hơi kinh ngạc chính là.

Ở nơi này Địa Nhân cũng không ít. Cũng không có ai chú ý hấn cái này người ngoại lai. Ngoại trừ hết thấy đều có vẻ như vậy Ám chi bên ngoài. Đột nhiên vừa nhìn đi. Tựa hồ cùng phổ thông thành thị cũng không hề có sự khác biệt.

"Ta là ngài Địa người hướng dẫn. Ngài có cái gì không hiểu địa phương cũng có thể hướng về ta hỏi dò. Trong vòng mười hai canh giờ. Ta sẽ vì ngài giải đáp tất cả vấn đề. Sau mười hai canh giờ. Nơi này chính là ngài sinh hoạt địa phương. Ngài cũng đem chính thức trở thành Sát Lục Chi Đô Địa một thành viên."

"Không cần, trực tiếp mang ta đi Địa Ngục Sát Lục Tràng!" Bi Á Định biểu hiện từ tốn nói, thật giống đang nói một cái bé nhỏ không đáng kể việc nhỏ.

Lụa đen thiếu nữ sững sốt một chút,

"Ngài xác định sao? Ta cảm thấy, ngài hấn là trước tiên thích ứng một cái nơi này "

Lụa đen thiếu nữ còn chưa nói hết, đã bị Bi Á Định đã cắt đứt:

"Ta xác định, hiện tại liền đi."

Trong mơ hồ, Bi Á Định Vạn Hoa Đồng Huyết Luân Nhân xuyên thấu qua thiếu nữ trên mặt lụa đen có thể nhìn thấy bên trong đẹp đẽ trên khuôn mặt cau lại đôi mi thanh tú.

"Đã như vậy, vậy ngài đi theo ta." Nói xong, lụa đen thiếu nữ lúc này mới hướng về trong thành đi đến. nàng duy trì bước tiến rất đều đều, trước sau đi theo ở Bi Á Định bên người, chỉ là Bi Á Định sơ lược nửa bước mà thôi.

Phóng tầm mắt nhìn tới, bên trái một góc, một tên vóc người cực sự cao to trắng hán trong tay chính lôi kéo một tên đầy đặn nữ tử mái tóc, hạ thân mạnh

mẽ trùng kích. Liền ở trước mặt mọi người phát tiết * *. Chu vi vây quanh một đám người, nhưng đều là cho hấn tại trợ uy.

Một bên khác, ba, bốn người đang tại cuồng ẩu một tên thanh niên nam tử, Bì Á Địch mắt thấy thanh niên kia một cánh tay bị đỡ xuống, dòi đi cánh tay hấn người kia còn ôm cụt tay miệng to nhai nuốt lấy.

"Cùng hấn nói nơi này là Chỗ vui chơi tội ác, chẳng bằng nói là Ye thú thế giới." Bì Á Địch thần nhiên nói.

Ở bên cạnh hấn lựa đen thiếu nữ trong mắt ánh sáng nhất thời một bên, trầm giọng nói:

"Người là đang gây hấn với vua giết chóc quyền uy sao? Nếu như là vậy, vĩ đại vua giết chóc tất nhiên sẽ đem người từ nơi này xoá bỏ. Nếu đi tới nơi này, cũng chỉ có thể tuân thủ quy củ của nơi này."

Bì Á Địch vẫn là bộ kia nhàn nhạt vẻ mặt, nói ra:

"Mặt sát ta sao? Cho dù Tu La Thần đến rồi, cũng không dám nói ra lời nói như vậy, được rồi, mang ta đi Địa Ngục Sát Lục Tràng đi!" Tu La Thần là Sát Thần, thế nhưng hấn là về Từ Thần Lão Đầu quân.

Lựa đen thiếu nữ hiển nhiên đối với hấn có chút bất mãn, lần này cũng không lại khuyên bảo hấn, mà là bước nhanh muốn nội thành đi đến.

"Phía trước liền là Địa Ngục Sát Lục Tràng rồi. Sát Lục Chi Đô chỗ hạch tâm"

Tại lựa đen thiếu nữ dẫn dắt đi, Bì Á Địch nhìn thấy một cái đặc thù kiến trúc. Kiến trúc làm thành hình tròn, càng nói chuẩn xác là một cái không đúng tiêu chuẩn trụ hình. Phía dưới diện tích lớn nhất, càng hướng lên trên sẽ tùy theo thu hẹp.

Đã đến gần như cách xa mặt đất ba mươi mét độ cao, mới duy trì đồng dạng đường kính hướng lên trên kéo dài, mãi cho đến năm mươi mét.

Màu đen kiến trúc cho người cảm giác rất áp lực, lựa đen thiếu nữ hướng về Bì Á Địch giới thiệu, toà này Địa Ngục Sát Lục Tràng vị trí, là cả Sát Lục Chi Đô trung tâm. Có thể thấy được nó tại Sát Lục Chi Đô địa vị trọng yếu bậc nào rồi.

Lựa đen thiếu nữ nói:

"Sau khi đi vào, dùng thân phận của chính người bài báo danh. Sau đó chờ đợi trận đấu bắt đầu. Đang đợi trong lúc, là không cho phép động thủ. Mỗi một tổ tiến vào nơi giết chóc người là mười cái. Bất luận người dùng phương pháp gì, chỉ cần cuối cùng có thể sống sót mà đi ra ngoài là được. Mỗi một tổ có thể sống đi ra mọi người chỉ có một."

Bì Á Địch nhàn nhạt mà hỏi:

"Vậy như thế nào mới có thể thu được được cái gọi là quán quân đầu này?"

Lựa đen thiếu nữ có chút kinh ngạc nhìn Bì Á Địch, nói ra:

"Chỉ cần người có thể tham gia bách cuộc tranh tài, chính là quán quân. Bất quá, xuất hiện tại Địa Ngục Sát Lục Tràng xếp hạng thứ nhất cái vị kia, cũng không quá tham gia sáu mươi bảy tràng mà thôi. Mỗi tham gia một cuộc tranh tài, người thể thân phận đều sẽ nhiều một phen thắng lợi. Cũng là có thể ở nơi này nhiều sinh hoạt một năm, có thể tại nội thành bên trong tùy ý hưởng lạc. Đương nhiên, người phải bảo đảm chính mình tại hưởng lạc sau còn có thể sống được."

Lựa đen thiếu nữ nói:

"Xem cuộc chiến tư g Mã Lệ. Có thể là chính người, cũng có thể là người khác. Chỉ cần người không cảm thấy mệt mỏi, đi vào về sau có thể một mực xem. Thi đấu là đang không ngừng tiến hành. Chỉ cần có người báo danh, tập hợp mười người, là có thể bắt đầu một hồi."

Lúc này, chính có mấy người từ bên ngoài đi vào nơi giết chóc, quả nhiên như lựa đen thiếu nữ nói như vậy, mỗi người trong tay đều cầm một chén máu đỏ tươi.

Đó là một tên tráng hán, C HiLuo mặc lên y, trên lưng hoa văn một cái bộ xương, bởi vì mấy cái nhặng nhịt khắp nơi khủng bố vết tích, này bộ xương nhìn qua, càng lộ vẻ Tranh Nanh cực kỳ.

"Phiền phức đem người Xue tính Mã Lệ cho ta." Ngăn trở tráng hán đường đi, Bì Á Địch hướng về đối phương đưa tay phải ra.

Đại hán sừng sốt một chút, nhìn xem Bì Á Địch bên người lựa đen thiếu nữ, trong mắt hung quang toả sáng.

Lựa đen thiếu nữ có chút vội vàng thanh âm vang lên,

"Chín bốn mươi một số ba tiên sinh, nếu như ngài chủ động khiêu khích, người mới bảo vệ là không có tác dụng."

Câu nói này không chỉ là nhắc nhở Bì Á Địch, cũng tương đương với nhắc nhở cái kia tráng hán. Dữ tợn trong tiếng cười, không biết đầu trục từ chỗ nào biến ra một thanh lưỡi búa lớn, đón đầu liền hướng Bì Á Địch chém đi xuống □ter asu(ah ư oán rồi tổ)(Thiên Chiếu)!".

Bi Á Địch mất trái chầy xuống hai đạo huyết lệ, tại lưỡi búa muốn chém tới hán thời điểm, tráng hán thân thể cùng lưỡi búa đều đẩy lên Hắc Hỏa, không tới hai tức thời gian, tên kia trắng hán biến mất rồi.

"Cảm ơn □ Mã Lệ, Bi Á Địch cũng không nói nhiều, xoay người liền đi vào bên trong.

"Chúng ta đi thôi." Bi Á Địch hướng về có chút đờ đẫn lựa đen thiếu nữ hồ hững nói ra.

Địa Ngục Sát Lục Tràng nội bộ. So với bên ngoài nhìn qua còn muốn đơn sơ. Không có bất kỳ cách ly.

Ngoại vi là từng vòng Địa khán đài hướng lên trên kéo dài. Phía dưới đây là một mảnh đường kính hơn trăm mét vuông Địa to lớn sân trống. Lúc này. Quan chiến Địa Nhân cũng không tính rất nhiều. To lớn sân bãi chỉ ngồi không đủ hai thành.

Trong sân. Từng tiếng kêu thảm thiết đang không ngừng vang lên. Tổng cộng mười người. Đã có bảy bộ thi thể. Chỉ còn lại cuối cùng ba người tại vì sinh tồn mà chiến đấu.

Nhập môn địa lúc. Bi Á Địch cầm Địa chén kia Xue tính Mã Lệ bị đổ vào trong một cái thùng to.

"Làm phiền người. Thay ta báo danh. Ta muốn tham gia cuộc kế tiếp Địa thi đấu." Bi Á Địch hướng về lựa đen thiếu nữ nói ra.

Lúc này. Lựa đen thiếu nữ đã không lại cho rằng người trẻ tuổi trước mắt này là người ngu ngốc. Bi Á Địch Địa thực lực.

Làm nàng không tự chủ được sinh ra một tia lòng sợ hãi. Không chút do dự mà gật gật đầu. Cầm Bi Á Địch truyền đạt Địa thẻ thân phận đi rồi.

Đối với Sát Lục Chi Đô. Bi Á Địch duy nhất Địa cảm giác chính là buồn nôn. Cho nên. hán không muốn ở nơi này nhiều tri hoãn cho dù là một ngày.

Bách phen thắng lợi sau thu được quán quân. Lại khiêu chiến Địa Ngục Lộ. Là có thể rời đi nơi này. hán đã quyết định. Chiến đấu liền từ hôm nay. Bắt đầu từ bây giờ.

Giết chóc lữ trình. Từ ngày hôm nay bắt đầu :

"Đương quyết lan cương tiểu g cùng sa đoạ Địa thế giới. hán không chỉ muốn thu được từng trận thắng lợi. Còn nhất định muốn sống mà đi ra đi."

Bạn đang đọc truyện *Đấu La Đại Lục Chi Tử Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11 : Sát Lục Chi Đô (hạ)

Thời gian tám tháng đi qua, Bi Á Địch tại nửa tháng trước cũng đã hoàn thành chín mươi chín tràng, hồn lực cũng đột phá đến 70 cấp rồi.

Hôm nay, hán liền phải hoàn thành chính mình cuối cùng một cuộc.

Tại đây thời gian tám tháng bên trong, chết ở trong tay hán Đoạ Lạc giả đâu chỉ hơn một nghìn, cứ việc những người kia vốn là đều là Tà Ác, sa đoạ hạng người, thế nhưng, không giết chết một người, Bi Á Địch đều sẽ cảm giác được trên người mình sát khí tăng vọt mấy phần. May là hán Tinh thần lực mạnh mẽ, tại không có bị sát khí cùng máu tanh ảnh hưởng chính mình.

Bi Á Địch đi tới Địa Ngục Sát Lục Tràng:

"Tử thần, Tử thần, Tử thần..." Tiếng reo hò khiến Đoạ Lạc giả nhóm

hâm ách cổ họng, nhưng bọn họ lại không có chút nào dừng lại ý tứ.

Mỗi cái Đoạ Lạc giả tại cùng Bi Á Địch, đang đối mặt đều sẽ ngã xuống, sau đó Bi Á Địch nhẹ nhõm dùng của mình Trảm Phách Dao Vô Hồn, xem xuống đầu của đối phương, cho nên tại Địa Ngục Sát Lục Tràng Bi Á Địch đã nhận được "Tử thần tên gọi".

"Vương vĩ đại, chúng ta có muốn hay không bắt đầu tiếp xúc hán? Sát Lục Chi Đô, đã rất lâu không có chân chính cường giả gia nhập."

Âm lãnh giọng nữ tại trong âm u vang lên.

"Người cho rằng, hán có thể khiêu chiến Địa Ngục Lộ?" Đầu ngồi trên ghế dựa nam tử cao lớn hỏi.

"Địa Ngục Lộ, hần e sợ còn đi bất quá."

Vua giết chóc lạnh lùng nói:

"không cần tiếp xúc hần."

Lúc này cùng Bỉ Á Địch cùng ra trận chín người, thắng lợi buổi diễn đương nhiên không thể nào cùng hần chỉ kém năm tràng, bởi vì hiện tại Bỉ Á Địch thắng lợi buổi diễn đã dẫn trước quá nhiều quá nhiều.

Lúc này, cùng Bỉ Á Địch cùng đi vào Địa Ngục Sát Lục Tràng chín người, có ba cái đã tại toàn thân run rẩy, còn lại sáu cái cũng tận là ngoài mạnh trong yếu.

Làm chín người bị giam ra trận địa chi sau. Hầu như ngay đầu tiên liền đem Bỉ Á Địch vây ở trung tâm. Bởi vì bọn họ biết, nếu như không giết Bỉ Á Địch, bọn họ nói cũng không sống nổi, bọn họ còn đang không ngừng nhắc nhở chính mình, đừng xem hần ánh mắt, đừng xem hần ánh mắt!

Bỉ Á Địch lãnh đạm nhìn chín người này, hần không muốn lãng phí thời gian nữa rồi, hần ở nơi này đã chờ phiền.

"Hừ! Không xem con mắt của ta, liền cho rằng không sao rồi sao? Thật là một đám ngớ ngẩn!" Bỉ Á Địch trong lòng nói ra, nhưng biểu hiện lên vẫn là lạnh nhạt, tuy rằng Bỉ Á Địch Tinh thần lực mạnh mẽ, không có bị nơi này sát khí cùng máu tanh ảnh hưởng đến, thế nhưng, hần vẫn là có biến hóa không nhỏ.

Gào thét, híz-khà-zzz só, chín cái thanh âm gần như cùng lúc đó từ Đường Tam bên người chín cái phương hướng vang lên. Đây chín tên đối thủ, đồng thời đánh về phía Bỉ Á Địch.

Bỉ Á Địch mắt phải đóng chặt, mắt trái tròn to, hai đạo huyết lệ từ mắt trái chảy xuống."

Chín tên Đọa Lạc giả, trên người dấy lên ngọn lửa màu đen, chỉ bất quá hai, ba hơi công phu, sáu người toàn bộ bị đốt không còn, liền xương vụn đều không còn lại, toàn bộ Địa Ngục tràng lâm vào yên tĩnh một cách chết chóc, sát theo đó bùng nổ ra mãnh liệt tiếng kêu gào.

"Từ thần, Từ thần, Từ thần..."

Bỉ Á Địch đứng ở nơi đó, trên mặt vẫn là bộ kia lãnh đạm vẻ mặt, nhưng là trong lòng hần rất là kích động ah

"Một trăm tràng, rốt cuộc một trăm tràng..."

"Chúc mừng ngươi, trẻ tuổi Từ thần." Trăm tháp sắc bén âm thanh đột nhiên từ bốn phương tám hướng truyền đến.

Địa Ngục Sát Lục Tràng bên trong bầu không khí nhất thời bốc lên đến mức tận cùng, bởi vì giữa không trung, một đạo bóng người màu đỏ ngòm đang tại từ trên trời giáng xuống.

"Giết thảm vua, vua giết chóc, vua giết chóc..." Tiếng la khiến Đọa Lạc giả nhóm hàm ách cổ họng, nhưng bọn họ lại không có chút nào dừng lại ý tứ.

Vua giết chóc cúi đầu, nhìn về phía Bỉ Á Địch:

"Từ thần, cảm tạ ngươi bách thắng, rất tốt. Vì khen ngợi thành tích của ngươi. Ta quyết định đặc cách trao tặng ngươi giết Thần tên gọi. Từ nay về sau, ngươi có thể tự mình ra vào Sát Lục Chi Đô. Đồng thời bị lệ vật là tự mình bên dưới Sát Lục Chi Đô khách khanh."

"Không cần. Vĩ đại vua giết chóc. Không thể bởi vì ta mà phá hủy Sát Lục Chi Đô quy củ. Ta nguyện ý thông qua Địa Ngục Lộ thử thách, ta hi vọng theo dựa vào sức mạnh của mình từ nơi này đi ra ngoài, thành là chân chính Sát Thần." Bỉ Á Địch lãnh đạm nói.

"Đã như vậy. Vậy ngươi liền đi tới Địa Ngục Lộ."

Nồng nặc màu đỏ sương mù từ trên người vua giết chóc đột nhiên phóng thích, vua giết chóc trên người thả ra cũng không phải sát khí, mà là cực độ tà ác khí tức lệnh xương người tùy cũng phải vì đó cứng ngắc lạnh giá.

Tà Ác lạnh lẽo màu đỏ sóng gợn chậm rãi tán ra, cơ hồ là mấy lần chớp mắt Địa công phu, cũng đã lan tràn đã đến toàn trường.

Trên thánh phòng đang ngồi Đọa Lạc giả nhóm mỗi một người đều lạ thường thay hưng phấn, bọn họ đều hi vọng xem đến Địa Ngục Lộ mở ra đáng vẻ. Nhưng là, bọn họ cũng không biết là. Sinh mệnh của mình đã đi đến cuối con đường.

Sát Thần cùng vua giết chóc bên ngoài, từ không có người thấy Địa Ngục Lộ mở ra đáng vẻ. Bởi vì, đã gặp Nhân đều chết hết. Hoặc là nói, đều trở thành Địa Ngục Lộ mở ra tế phẩm.

Từ trên người vua giết chóc thả ra ngoài Địa hồng quang, hướng về chu vi Địa khán đài mà đi.

Nguyên bản điên cuồng hoan hô Địa Đọa Lạc giả nhóm theo hồng quang đáp xuống xem trên chiến đài từ từ trở nên yên tĩnh lại. Mỗi cái Đọa Lạc giả Địa Nhân thần đô từ từ trở nên đại ra. Lại có thêm đại ra biến thành sung huyết Địa đô. Thời gian không lâu.

Làm này hồng quang tại toàn bộ Địa Ngục Sát Lục Trảng lên hình thành một cái cự đại Địa bình phong lúc. Thống khổ tiếng kêu thảm thiết bắt đầu từ trước hết tiếp xúc được hồng quang Địa trên thân người vang lên.

Chịu đến hồng quang ảnh hưởng. Những Địa Lạc giả đó phảng phất như là phong điên một nửa. Liều mạng cầm lấy chính mình Địa mặt, thân thể của mình...

Có thể tại nội thành còn sống Địa Địa Lạc giả. Phần lớn là có nhất định thực lực địa. Lúc này bọn hắn đem chính mình địa lực khí hoàn toàn tác dụng tại trên người mình.

Thậm chí này âm thanh tiếng kêu thảm thiết bên trong còn bao hàm cực độ hưng phấn cảm giác. Tựa hồ tại này tự làm khổ Địa trong quá trình đã nhận được vô hạn Địa hưởng thụ tựa như.

Da dẻ bay khắp, máu tươi bắn ra bốn phía. bọn họ thậm chí ngay cả chính mình trong đất bản đều từ trong cơ thể móc ra. Toàn bộ điên cuồng. Thẳng đến sinh mệnh Địa chung kết mới sẽ đình chỉ.

Phát sinh như vậy biến hóa Địa Địa Lạc giả càng ngày càng nhiều. Thẳng đến lan tràn toàn trường.

"Địa Ngục Lộ đã mở ra, chúc người nhiều may mắn!" Vua giết chóc nói ra.

"Cảm ơn" Bỉ Á Định biểu hiện rất là Lãnh Mạc, thật giống hắn không phải đi xông Địa Ngục Lộ, mà là đi du lịch bình thường.

Bỉ Á Định liền bước lên Địa Ngục con đường. (nhân vật chính đi Địa Ngục Lộ liền không nhiều viết, cùng nguyên như thế)

"Ah, rốt cuộc đi ra ah, cái này Sát Lục Chi Đô, về sau bát sĩ đại kiện (*Kiệu lớn tám người khiêng) mời tiểu gia ta đến, ta cũng không tới rồi, nơi quái quỷ gì!" Bỉ Á Định ra Sát Lục Chi Đô, tính cách thật giống lại thay đổi trở lại, chỉ bất quá, một thân này mùi máu tanh rất là nồng nặc.

Vừa lúc đó, Từ Thần Lão Đầu âm thanh âm vang lên:

"Từ thần cửu khảo, thứ hai thi xong thành, bởi người bị khảo hạch sớm hoàn thành, Từ thần thân hòa độ tăng cường 25%! Từ thần cửu khảo, thứ ba thi, trong vòng mười năm, hồn lực đạt đến 90 cấp!"

"Hô! Cái này khảo hạch sẽ không có cái gì độ khó, ta hiện tại liền 70 cấp rồi, hấp thu xong hồn hoàn, lại tăng thêm ta tu luyện lâu như vậy được hồn lực, khẳng định không chỉ bảy mươi một cấp." Bỉ Á Định thở ra một hơi nói ra.

"Ai, vẫn là tìm một chỗ nghỉ ngơi một chút, sau đó bắt đầu hấp thu thứ bảy hồn hoàn rồi, không biết sẽ mang đến cho ta thế nào kinh hi đầu này?"

Bỉ Á Định đi tới Lạc Nhật Sâm Lâm, trong lòng thầm nghĩ:

"Đây cũng là Lão Độc Vật, Độc Cô Bác địa bàn đi! Hắc hắc, không biết có thể hay không đụng tới cháu gái của hắn Độc Cô Nhạn đây, cô nàng kia cũng không tệ ah, hắc hắc!" Bỉ Á Định hiện tại về mặt tiện, phi thường tiện.

Bỉ Á Định tìm tới một khối không ai son động bắt đầu hấp thu hồn hoàn rồi, hơi suy nghĩ, một cái màu đỏ tươi hồn hoàn, xuất hiện tại Bỉ Á Định trước mắt, điều chỉnh một cái trạng thái của mình, bắt đầu hấp thu trước mắt hồn hoàn rồi.

Bỉ Á Định đang hấp thu thời điểm, cảm giác được cái này hồn hoàn năng lượng mạnh mẽ, Bỉ Á Định trong lòng nói:

"Cái này hồn hoàn ít nhất là đạt tới 300 ngàn năm!"

Đã qua hai canh giờ, Bỉ Á Định hấp thu hoàn tất, ngồi xếp bằng ngồi ở chỗ đó, cảm thụ hấp thu xong hồn hoàn, mang đến chỗ tốt.

Đã qua nửa canh giờ, Bỉ Á Định mở hai mắt ra, không chỉ có ngửa mặt lên trời cười to nói:

"Ha ha ha ha lúc này ta nhưng là kiếm bọn rồi, oa ha ha!"

Bỉ Á Định cái thứ nhất Vô Hồn, Trảm Phách Dao: Thứ bảy Hồn Kỹ: Vũ Hồn Chân Thân là Ô Nhĩ Kỳ Áo Lạp. Phương pháp Tây hắc dục đại ma, tăng cường khắp mọi mặt thuộc tính, đặc biệt là Hư Thiểm cùng phương diện tốc độ tăng cường rất nhiều!

Cái thứ hai Vô Hồn hạt cát: Thứ bảy Hồn Kỹ: Vũ Hồn Chân Thân là một đuôi thủ Hạc, tăng cường sức phòng ngự, đồng thời cũng nắm giữ bắt từ năng lực, cho dù đem đầu đánh nổ, chỉ cần hồn lực vẫn còn, còn có thể khống chế hạt cát, tại một lần nữa ngưng tụ một cái đầu lâu, đồng thời tăng cường khắp mọi mặt thuộc tính, khống chế năng lực tăng lên trên diện rộng.

Chương 12 : Độc Cô Nhạn

Bi Á Định hấp thu xong hồn hoàn, ngay tại chỗ nghỉ ngơi một đêm, lấy thực lực của hắn, căn bản không cần sợ bị các hồn thú quấy rầy.

Một đêm vô sự, Bi Á Định tỉnh lại, đi tới cửa động, phía ngoài ánh mặt trời chiếu tại trên người hắn, nhất thời nheo lại hai mắt, thở ra (gọi ra) một ngụm trọc khí, tinh thần gấp trăm lần, liền hướng mặt trời lặn ngoài rừng rậm đi đến.

Bi Á Định cũng định được rồi, Sử Lai Khắc học viện chính là của hắn thứ hai đứng, hơn nữa muốn ngốc thời gian rất dài. Liền ở Bi Á Định vừa đi vừa nghĩ thời điểm, đột nhiên, một tiếng hoảng sợ tiếng gào, đánh thức hắn.

Bi Á Định nhanh chóng hướng về tiếng la địa phương chạy đi, Bi Á Định hai chân hư không, nhìn thấy một cái ngàn năm Mạn Đà La xà đối với một cô thiếu nữ phun ra đờ tươi tím, Bi Á Định nhìn về phía thiếu nữ, nhất thời kinh ngạc đến ngây người nơi đó.

"Má ơi, mỹ nữ ah! Ta thích!"

Tại Bi Á Định tự sướng thời điểm, cái kia Mạn Đà La xà nhanh hướng về người thiếu nữ kia chạy bắn đi, người thiếu nữ kia trong mắt lộ ra tuyệt vọng về mặt, trong lòng bị ai thăm nghĩ: "Ta phải chết sao, đều tại ta không nghe lời của gia gia, nhất định phải chính mình đi ra, ô ô..."

Bi Á Định nhìn thấy Mạn Đà La xà sẽ đối mỹ nữ ra tay, nhất thời dưới chân vận lên thuận bộ, trong nháy mắt chắn thiếu nữ trước người, giờ bàn tay lên, một cái phiến ở Mạn Đà La xà đầu rắn, một cái đánh bay ra ngoài.

Thiếu nữ nhắm chặt hai mắt, chờ đợi mình bị cái kia Mạn Đà La xà ăn tươi, đột nhiên, nghe được con rắn kia tiếng kêu thảm thiết, thiếu nữ nhanh chóng mở hai mắt ra, nhìn thấy cái kia Mạn Đà La xà bay ra ngoài, sau đó liền nhìn thấy chặn tại trước người mình tên kia cùng chính mình tuổi không sai biệt lắm thiếu niên.

Không tỷ vết chút nào soái đến cho người hít thở không thông gương mặt, như thác nước mái tóc dài màu đỏ rực thẳng tới eo giữa, về mặt lãnh đạm, mặc trên người Hắc Đế Hồng Vân áo khoác, hai con đờ tươi ánh mắt lệnh người thiếu nữ kia trong nháy mắt liền mê say.

Bi Á Định, lãnh đạm nói:

"Này! ngươi không có sao chứ! ngươi còn muốn xem tới khi nào?"

(tác giả: Kẻ này, vẫn rất sẽ trang B. Bi Á Định: Đó là, ngươi cũng không nhìn một chút tiểu gia là ai.)

Thiếu nữ nhìn Bi Á Định lạnh nhạt về mặt, giật mình tỉnh lại, đối với Bi Á Định nói ra:

"Ah... Thực... Thực xin lỗi! Ta... Ân... Cảm ơn ngươi đã cứu ta! Ta..."

Thiếu nữ trong lòng thăm nghĩ:

"Ta đây là làm sao vậy, tại sao có thể ở trước mặt hắn cái dạng kia, hắn có thể hay không đã cho ta là hoa si đây, hắn nếu như nghĩ như vậy ta làm làm sao bây giờ ah, nha! Ta đây là nghĩ gì thế? Lẽ nào... Ta thích hắn sao, chúng ta mới gặp qua một lần đây, bắt quá... hắn thật sự rất đẹp trai đây! Ai nha, Độc Cô Nhạn, ngươi đang suy nghĩ gì đây, không cho phép lại nghĩ rồi!"

"Ta nói, vị tiểu thư này, ngươi đã xem đủ chưa, trước tiên đem con rắn này xử lý tốt sao?" Bi Á Định nhìn thấy mỹ nữ nhìn mình dờ ra, trong lòng đều cười nở hoa rồi, thế nhưng A cùng C trong lúc đó hay là muốn chứa đựng đi tích!

"Ah... Nha... Tốt... Được, nhưng là, ta đánh không lại cái kia ngàn năm Mạn Đà La xà ah!" Tiểu cô nương then thùng nói.

"Ta cũng không hi vọng ngươi!" Bi Á Định còn tiếp tục trang A cùng C trong lúc đó.

"Ah! Vậy làm sao bây giờ à?" Thiếu nữ kinh hoảng nói ra.

Bi Á Định nhàn nhạt nhìn thiếu nữ một mắt, thần nhiên nói:

"Không phải, còn có ta đó sao, ngàn năm rắn nhỏ mà thôi, Phục Đạo chỉ sáu mươi mốt, sáu trọng quang lao!"

Thiếu nữ nhìn thấy cái kia Mạn Đà La xà chạy vội thân rắn bị định ở giữa không trung, trong lòng rất là ngạc nhiên.

"Hắn thật là lợi hại ah!" Ánh mắt của thiếu nữ thẳng lấp lánh ánh sao.

"Ta là quân lâm người, huyết nhục mặt nạ; Vạn Tượng; đập cánh bay cao, đội lên lấy nhân loại danh tiếng đồ vật, chân lý cùng tiết chế, không biết say mộng chỉ vách tường, chỉ lập bên trên, phá đạo chỉ ba mươi ba; Thương Hóa Trụ!"

Tại thiếu nữ ánh mắt kinh ngạc trong, một đạo ngọn lửa màu xanh lam, từ Bỉ Á Địch ngón trỏ phát ra bắn về phía Mạn Đà La xà, ngọn lửa màu xanh lam kia bắn ra thời điểm không ngừng lớn lên biến lớn, các loại ngọn lửa màu xanh lam biến mất rồi.

Mạn Đà La xà đã liền xương vụn đều không thừa rồi, tại Bỉ Á Địch ngón trỏ phương hướng, hết thấy cây cối hoa cỏ đều không thấy, khắp nơi tàn tạ.

"Thực sự là ung dung ah!, đúng rồi, còn không biết tên của người đấy?" Bỉ Á Địch nhẹ nhõm hỏi, thật giống vừa nãy những kia, không phải hẳn làm bình thường

"Ah! Ta... Ta gọi Độc Cô Nhạn!" Độc Cô Nhạn thẹn thùng nói. Trong lòng ngọt ngào nói ra:

"Hắn hỏi tên ta, là không phải là đối ta có ý tứ chứ? hẳn nếu như hướng về ta biểu bạch, làm sao bây giờ à? Ai nha! Độc Cô Nhạn người lại suy nghĩ lung tung người, người hôm nay làm sao vậy?"

"Cái gì, người là Độc Cô Nhạn?" Bỉ Á Địch cả kinh kêu lên.

"Đúng a! Làm sao vậy, có vấn đề gì sao?" Độc Cô Nhạn nghi ngờ hỏi.

"Ah! Ah... Không có gì, không có gì! Chỉ cảm thấy danh tự này rất êm tai!" Bỉ Á Địch nói một chút nói ra, nhưng lại không biết kẻ này trong lòng đã cười điên rồi.

"Oa ha ha, tiểu gia số đào hoa tới rồi, ha ha... Dĩ nhiên là Độc Cô Nhạn, không tệ, không tệ, tiểu gia ta yêu thích, quyết định đem người thu rồi, để kia cái gì Lam Điện Phách Vương Long kia cái gì ngọc giang hằng cắt ngay, oa ha ha!"

"Người làm sao vậy, không có sao chứ! người làm sao cười cổ quái như vậy ah!" Độc Cô Nhạn nhìn suất khí thiếu niên chảy nước miếng mang trên mặt loại kia nằng xem không hiểu nụ cười, rất là lo lắng hỏi.

"Ah! Ah... Không... Không có chuyện gì ah! Ta có cười sao, ách... Đó là bởi vì gặp người, ta mới cười như thế đó a, đúng rồi ta còn không tự giới thiệu mình đây, ta gọi Bỉ Á Địch, năm nay 11 tuổi rồi! người gọi ta Tiểu Địch là tốt rồi! Thân nhân của ta bằng hữu đều gọi ta như vậy!"

Bỉ Á Địch nhìn Độc Cô Nhạn gật đầu, không thể làm gì khác hơn là dời đi đề tài.

"Ah! 11 tuổi! Không thể nào, 11 tuổi lại lợi hại như vậy?" Độc Cô Nhạn rất là kinh ngạc nói.

"A a, không có gì á!" Bỉ Á Địch vuốt hất mái tóc dài màu đỏ rực kia ngượng ngùng nói.

"Xi xi..." Độc Cô Nhạn nhìn thiếu niên này này khôi hài bộ dáng bật cười, trong lòng thầm nghĩ:

"Hắn thật đáng yêu ah! 11 tuổi lại lợi hại như vậy rồi!"

"Ta lại từ đầu tự giới thiệu mình một chút, ta gọi Độc Cô Nhạn, năm nay mười hai tuổi, người gọi ta tỷ tỷ ừ!" Độc Cô Nhạn nói ra.

"Được rồi, được rồi, gọi liền gọi á, Độc Cô tỷ tỷ được!" Bỉ Á Địch khôi hài cục cung nói ra.

Độc Cô Nhạn bị Bỉ Á Địch này khoe khoang bộ dáng, trêu chọc "Khanh khách" cười đến không ngậm miệng lại được.

Hai người tán gẫu đều quên thời gian, thái dương hạ son rồi, hai người vẫn là chưa hết thòm thèm.

"Ai nha, hôm nay sợ là không đuổi kịp đường, vậy phải làm sao bây giờ đâu này?" Bỉ Á Địch nhìn muốn biến mất mặt trời, bắt đắc dĩ nói.

"A a, Tiểu Địch, đừng lo lắng, ở chỗ của ta đi." Độc Cô Nhạn cười nói.

"Cái này không được đâu!" Bỉ Á Địch trong miệng nói ra. Trong lòng nghĩ như thế nào liền không được biết rồi.

"Có cái gì không tốt, chỗ của ta chỉ có ta cùng gia gia ở, nào còn có rất nhiều phòng trống, rồi lại nói, ta... Ta còn không cảm ơn người đây!" Độc Cô Nhạn muốn nói "Ta cần người" cuối cùng nói thành "Ta còn không cảm ơn người "

"Chuyện này... Được rồi, vậy thì quấy rầy Độc Cô tỷ tỷ!" Bỉ Á Địch nói ra.

"Hi hi! Thế mới đúng chứ, đi thôi, muộn như vậy không về nhà, gia gia hẳn nên muốn lo lắng rồi!" Độc Cô Nhạn nói ra.

"Ừm... Vậy chúng ta đi!" Bỉ Á Địch ân nói.

Hai người liền hướng về Độc Cô Nhạn nhà đi đến.

Chương 13 : Cùng Độc Đấu La chiến đấu (thượng)

Bi Á Dịch cùng Độc Cô Nhạn hai người dọc theo đường đi vừa nói vừa cười ngày xưa rồi đại rừng rậm nơi sâu xa đi đến, tình cảm của hai người chỉ số một đường tăng vọt.

Hai người đi tới trước một hang núi ngừng lại, Độc Cô Nhạn bắt đầu nói ra:

"Tiểu Dịch, gia gia hấn tại trong cái sơn động này tu luyện, chúng ta đừng quấy rầy hấn, ông nội ta hấn tính khí rất là không tốt!"

Bi Á Dịch rất là rõ ràng cái này Lão Độc Vật tỷ khí, không chỉ có trong lòng thầm nghĩ là biến thái, Tây Độc như thế, cái này Lão Độc Vật càng phải như vậy! Ai, được rồi, chẳng qua liền đánh một chầu thôi.

Bi Á Dịch trong lòng ngược lại là không sao cả, ngoài miệng vẫn là rất là quy củ nói ra:

"Ừm, nếu như vậy, vậy thì không nên quấy rầy lão nhân gia ông ta!"

"Ừm, chúng ta đi về trước đi! Gia gia hấn còn không biết muốn tu luyện bao lâu đây!" Độc Cô Nhạn gật gật đầu nói.

Hai người liền muốn xoay người phải đi thời điểm, trong sơn động Độc Cô Bác đi ra, đối với Độc Cô Nhạn cùng Bi Á Dịch nói ra:

"Nhạn Nhạn, ngươi làm sao cùng tên tiểu tử này cùng nhau, gia gia không phải đã nói sao, không thể không có tâm phòng bị người, ngươi lẽ nào quên mất?"

Bi Á Dịch nhìn cái này Lão Độc Vật, trong lòng nghĩ:

"Đây Lão Độc Vật, cùng nguyên bên trong cũng không cái gì khác biệt nha, Lục Mao, mắt màu lục, quần áo xanh lá, dựa vào nha, quả thực chính là cái cương thi tạo hình nha, này Lão Độc Vật, trang phục rất tiền vệ ma!"

"Gia gia, là như vậy! Như thế như thế, như vậy như vậy!" (tác giả: Dựa vào, này Độc Cô Nhạn, cũng là từ chung cực Tam Quốc xuyên việt tới a?) Độc Cô Nhạn đem Bi Á Dịch cứu chuyện của nàng nói một lần.

Bi Á Dịch nhìn Độc Cô Bác gương mặt đó, trong lòng rất là không cam lòng, nhưng là vẫn hết cách rồi, ai bảo hấn muốn tán tỉnh người ta tôn nữ đâu.

"Vẫn bối bối kiến Độc Cô Tiên bối! Tiểu tử chỉ muốn dừng chân một đêm, sáng sớm ngày mai liền đi, quấy rầy chỗ, còn xin tiền bối bao dung!"

Độc Cô Bác nhìn thấy Bi Á Dịch vẫn tính là hiểu được lễ phép, trên mặt vẻ mặt hòa hoãn nhanh dỗi lộ mồm?

"Ồ một đêm? Tiểu tử, ngươi bắt ta này xem là quán rượu hay sao! Xem ở tiểu tử ngươi còn hiểu được mấy phần lễ phép, hiện tại rút đi, trả lại kịp, đừng ép ta tự mình ra tay chìm nổi."

Bi Á Dịch không nghĩ ngờ chút nào Độc Cô Bác lời nói, bởi vì hấn hiểu rõ Độc Cô Bác chính là loại này làm việc chỉ bằng yêu thích, thế nhưng hấn vẫn là không chỉ có một trận nổi nóng ah.

"Độc Cô Tiên bối phạt, như thế nào cũng là tên Phong Hào Đấu La, lẽ nào, ngài thật sự không để ý đến thân phận, đến đối ta tên tiểu bối này ra tay sao?" Bi Á Dịch hòa khí cũng là tới.

Bi Á Dịch tính khí cũng thật không tốt, thuộc về vừa đốt liền cháy cái loại này loại hình, hấn tốt tính khí đều là để cho mỹ nữ, như Độc Cô Bác như vậy lão già, nếu không phải Độc Cô Nhạn gia gia, hấn đã sớm đem hấn diệt. hấn tin điều chính là: Người không phạm ta, ta không phạm người; nếu người phạm ta tất hoàn lại gấp trăm lần.

"Gia gia, Tiểu Dịch chỉ là ở một buổi chiều mà thôi, ngài tại sao có thể như vậy, người ta nhưng là cứu ngài tôn nữ mệnh đâu..." Độc Cô Nhạn nhìn thấy gia gia muốn đuổi đi Tiểu Dịch, vội vã nói.

"Hừ, ta còn chưa nói còn người, ai bảo chính người hướng về trong rừng rậm chạy, lần này nhất định muốn phạt người rồi!" Độc Cô Bác hừ nói.

Bi Á Dịch vừa nghe, này Lão Độc Vật muốn trừng phạt hấn nội định lão bà, lửa này khí hướng thẳng trên trán đỉnh, cũng không lo được bối phạt không bối phạt rồi.

"Lão Độc Vật, ngươi phạt Độc Cô tỷ tỷ làm cái gì, ngươi nếu dám động nàng một cái, xem ta không đem ngươi này thân da rắn bối! Lão hổ không phát

uy ty!" Bi Á Định thân thể ngăn ở Độc Cô Nhạn trước người, đối với Độc Cô Bác reo lên.

"Ta đối chính ta phát lời thề, sẽ không để cho ngươi chịu đến một điểm tổn thương, ai cũng không thể!" Bi Á Định đối với Độc Cô Nhạn nghiêm túc kiên định nói ra.

Độc Cô Bác cùng Độc Cô Nhạn sợ ngây người, thể nhưng hai người vẻ mặt không giống nhau, Độc Cô Bác là trên mặt thanh bên trong mang hắc; Độc Cô Nhạn là phần bên trong thấu đỏ.

Độc Cô Nhạn giờ lên nòng đôi mắt đẹp ngắm nhìn Bi Á Định, Độc Cô Nhạn biết mình cả đời này cũng sẽ không lại yêu bất luận người nào rồi.

Độc Cô Bác nhìn thấy cháu gái của mình đối tiểu tử kia ẩn ý đưa tình đáng vẻ, càng là tức giận, hận không thể đem tiểu tử kia cho đầu độc rồi.

"Tiểu tử, ngươi có biết hay không, ngươi đây là tại nói chuyện với người nào, xem ra ta không giáo huấn ngươi một chút, ngươi là không biết trời cao bao nhiêu, đất dày bao nhiêu!" Độc Cô Bác nói ra.

"Ha ha, buồn cười! Trời cao bao nhiêu; đình đầu ta, đất dày bao nhiêu; ta giẫm lấy, muốn đánh liền đánh, chớ nói nhảm rồi, nghe đồn độc Đẩu La, có thể bộ dáng không phải vậy ah!" Bi Á Định ha ha cười to nói, trên người tỏa ra một luồng ngoài ta còn ai thô bạo.

Độc Cô Bác bị Bi Á Định khí thể chấn động một cái, trong lòng thầm nghĩ:

"Tiểu tử này, bằng chừng ấy tuổi trên người tỏa ra như vậy một luồng khí thể, thực sự là không đơn giản ah! Hừ! Vậy ta liền đến thử xem hán được rồi!"

Độc Cô Nhạn cảm thụ Bi Á Định trên người tán phát thô bạo, hai mắt càng là si mê.

Độc Cô Bác nói ra:

"Tiểu tử, ngươi đã có thể đánh bại ngàn năm Mạn Đà La xà, như vậy ngươi chỉ cần ở trước mặt ta chống đỡ lên thời gian một nén nhang, ta liền đáp ứng ngươi ở nơi này, đừng nói ở một đêm, chính là ở cả đời, cũng không có bất cứ vấn đề gì!" Nói xong, lại hướng về Độc Cô Nhạn liếc mắt nhìn.

Độc Cô Nhạn bị Độc Cô Bác nhìn, kinh hoàng thấp hạ đầu, trên mặt hồng hồng.

Bi Á Định cũng không muốn cùng Độc Cô Bác làm lộn tung lên, thế là nói ra:

"Nếu tiền bối đều nói như vậy, tiểu tử sẽ không làm kiêu, bất quá... Thời gian một nén nhang thì miễn đi!"

Độc Cô Bác cho rằng Bi Á Định sợ chính mình không chịu đựng được, vẻ mặt có chút khinh thường nói:

"Làm sao? Tiểu tử, sợ hãi? Mới vừa nói mạnh miệng đừng khí đều đi đâu? Ta còn tưởng rằng..."

Độc Cô Bác còn chưa nói hết, đã bị Bi Á Định đã cắt đứt:

"Tiền bối, ngươi tính sai ý tứ của ta, ý của ta là, không có thời gian hạn chế, thẳng đến phân ra thắng bại!"

Độc Cô Bác hoài nghi lỗ tai của chính mình nghe lầm, theo bản năng hỏi:

"Tiểu tử, ta không nghe lầm chứ, xem ra ngươi thật sự không biết trời cao đất rộng ah!"

Bi Á Định cười cười, nói ra:

"Tiền bối, ta cảm thấy được vẫn là không nên sớm kết luận tốt, xem ra, ta còn là dùng hành động thực tế đến nói cho ngài, ta có hay không nói mạnh miệng đi!"

Bi Á Định nói xong, liền thả ra của mình Võ Hồn g sắc hạt cát từ trong bàn tay tuôn ra, bảy cái màu đỏ tươi hồn hoàn từ lòng bàn chân bay tới trước người, tuyệt đối đánh vào thị giác, đừng nói là đánh, tâm trí không kiên định, coi trọng hai mắt đều phải hù chết; người bình thường, cũng không có cùng với chiến đấu g rồi.

Độc Cô Bác cùng Độc Cô Nhạn khiếp sợ nhìn trước mắt bảy cái hồn hoàn, màu đỏ tươi hồn hoàn đại diện cho cái gì, nơi này ba người đều rất rõ ràng, Độc Cô Bác thân là Phong Hào Đẩu La càng là rõ ràng trăm ngàn năm hồn hoàn có cỡ nào đáng quý, trăm ngàn năm hồn hoàn gia tăng g, không phải là vạn năm hồn hoàn có thể tương đề tịnh luận, quả thực chính là Thiên Địa kém ah!

Người khác có một cái liền tương đối khá, cái này mới nhìn qua cùng cháu gái của mình như thế lớn thiếu niên, thậm chí có bảy cái trăm ngàn năm hồn hoàn, càng là một gã Hồn Thánh! Đây là vẫn là người sao! Đây quả thực là Y ao nghiệt ah!

Bi Á Định nhìn kinh đứng ở chỗ đó hai người, nói ra:

"Tiền bối, ngươi hay không còn đã cho ta là nói mạnh miệng đâu này?"

Độc Cô Bác bị Bi Á Định lời nói, giật mình tỉnh lại, thở ra một hơi. Nói ra:

"Hôm nay thật đúng là ta rèn luyện trái tim một ngày ah, tiểu tử, ta thừa nhận ta xem thường ngươi, ngươi tiểu tử quả thực chính là Y ao quái, mười một mười hai tuổi đại Hồn Sư ta gặp qua không ít, thế nhưng còn chưa từng thấy, mười một mười hai tuổi Hồn Thánh, đã như vậy, như vậy, ta cũng có thể thoải mái tay chân rồi, tiểu tử, mặc kệ thắng thua làm sao, ngươi đều ở nơi này, Bích Lân xà hoàng!"

Độc Cô Bác Vô Hồn Bích Lân xà hoàng, dưới chân phiêu trôi lên chín cái hồn hoàn, vàng vàng Từ Từ đen sẫm đen sẫm.

Bỉ Á Địch cũng là sắc mặt nghiêm túc, Phong Hào Đầu La không có một cái là dễ đối phó, hắn còn không muốn đem lá bài tẩy của hắn đều lấy ra đến.

Hai người đại chiến, động một cái liên bùng nổ.

Bạn đang đọc truyện *Đấu La Đại Lục Chi Tử Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14 : Cùng Độc Đấu La chiến đấu (hạ)

Bỉ Á Địch cùng Độc Cô Bác hai người nhìn nhau, ai cũng không có xuất thủ trước, đều đang quan sát đây là đối phương.

Độc Cô Bác động trước nhất rồi, khẽ quát một tiếng, Vô Hồn phóng thích, màu xanh biếc vấy bao trùm toàn thân, cả người, bao quát mái tóc ở bên trong, toàn bộ biến thành một tầng màu xanh, này bao trùm thân thể mỗi một phần vẩy cũng hiện lên hắn cái kia Phong Hào Đầu La thực lực cấp bậc.

Phốc ——, một tầng mật mờ lục khí bỗng nhiên từ trên người Độc Cô Bác dâng lên mà ra, phảng phất mọc thêm con mắt tránh khỏi Độc Cô Nhạn, đồng thời hướng về Bỉ Á Địch quanh thân phun trào mà đi.

Lấy độc tới thăm dò, đây là Độc Cô Bác luôn luôn phương thức chiến đấu. Đột nhiên thả ra độc tố tự nhiên không phải là vì thương tổn được Bỉ Á Địch, chỉ là vì thăm dò Bỉ Á Địch kháng độc năng lực.

Thế nhưng, tình cảnh quái quỷ xuất hiện, Độc Cô Bác chỉ nhìn thấy Bỉ Á Địch thứ sáu hồn hoàn phát sáng lên, màu vàng óng hạt cát tạo thành một cái đại cầu, đem Bỉ Á Địch bao vây ở bên trong, phù phiếm ở giữa không trung, tại cát cầu phía trên, hạt cát ngưng tụ một con mắt.

"Đây là cái gì Hồn Kỹ?" Độc Cô Bác xem này cát cầu cùng con mắt, rất là khiếp sợ mà hỏi.

"Độc Cô Tiên bối phạt, đây là của ta thứ sáu Hồn Kỹ; thủ Hạc nửa thức tình trạng thái cùng Sa Chi mắt. Thủ Hạc nửa thức tình trạng thái: Hạt cát hình thành cát cầu, đem ta bao vây ở bên trong, hơn nữa tiến công những này hạt cát, hạt cát sẽ tự động phản kích; con mắt này là ta thứ sáu Hồn Kỹ đệ hai cái Hồn Kỹ; Sa Chi mắt; con mắt này là chuyên môn phối hợp ta Hồn Kỹ, lại như ta như bây giờ, nhưng là ta vẫn là có thể xem đi ra bên ngoài tất cả, hơn nữa là toàn bộ phương vị đo lường! Đây chính là ta phòng ngự tuyệt đối!" Bỉ Á Địch nhàn nhạt đối Độc Cô Bác giải thích.

"Phòng ngự tuyệt đối? Khẩu khí thật là lớn! Ta cũng không tin ngươi hạt cát là không lọt chỗ nào!" Độc Cô Bác nói ra.

Độc Cô Bác đệ nhất; hai; tứ; năm hồn hoàn phát sáng lên, độc khí biến thành thất thái chi sắc, hướng Bỉ Á Địch cát cầu dâng trào mà đi.

Độc Cô Nhạn nhìn thấy gia gia quyết tâm được rồi, rất là là Bỉ Á Địch sót ruột, ở nơi đó đứng thẳng bất an.

Độc Cô Bác đầy cõi lòng tự tin cho là mình thắng chắc thời điểm, Bỉ Á Địch này thanh âm nhàn nhạt tại cát cầu bên trong vang lên:

"Độc Cô Tiên bối phạt, ta đã nói rồi, đây là của ta phòng ngự tuyệt đối, là dùng hạt cát hình thành, của ta hạt cát có thể không phải bình thường hạt cát, cho nên, ngươi độc khí, ở trước mặt ta căn bản không có hiệu quả, muốn phá giải cái này cát cầu, cũng chỉ có một biện pháp, chỉ có thể cứng rắn chống đỡ, cho dù phá giải cát cầu, thế nhưng còn phải xem ngươi có thể hay không ưỡn lên ở cát cầu tự động phản kích, cho nên ta nói, đây là của ta phòng ngự tuyệt đối!"

"Không nghĩ tới, ngươi này hạt cát, thật đúng là phiền phức ah, xem ra, ta muốn liều rồi!" Độc Cô Bác nói ra.

Một tiếng chói tai thét dài từ trong miệng hắn phát ra, phi thúy y hệt ánh sáng xanh lục từ trong cơ thể bỗng nhiên bắn ra, trên người thứ bảy hồn hoàn lóe sáng, hắn này cao gầy Địa thân thể sẽ ở đó bích quang bên trong không ngừng bành trướng, bốc thẳng lên. Thúy vẩy màu xanh lục đồng dạng là hình thoi, nhìn qua giống như là khám nạm từng mảng từng mảng phi thúy bình thường.

Nhân loại thân thể đã biến mất, Độc Cô Bác lúc này biến ảo thành một cái to lớn màu bích lục đại xà, có tới dài ba mươi mét, to bằng vại nước. Hơn nữa đoạn thân rắn đứng thẳng lên, mang theo nồng đậm Địa mật mờ lục vụ, thân thể cao lớn nửa chuyển, này không lồ đuôi rắn mang theo xanh lục bát ngát gió xoáy quét về phía cát cầu.

Độc Cô Nhạn nhìn thấy gia gia, dùng ra Vũ Hồn Chân Thân, muốn vội vã đi tới ngăn cản.

Bỉ Á Địch nhìn thấy Độc Cô Nhạn muốn xông lên, trong lòng một hồi cảm động, đối với Độc Cô Nhạn nói ra:

"Nhạn, không nên tới, tin tưởng ta!"

Độc Cô Nhạn nghe được Bỉ Á Địch gọi mình nhạn, trong lòng một trận ngọt ngào, tuy rằng vẫn là lo lắng Bỉ Á Địch, thế nhưng nàng vẫn là ngoan ngoãn gật đầu.

"Bành..." Một tiếng, đuôi rắn tiếp xúc được cát cầu thồi điểm, lực lượng cường đại đem cát cầu đánh chính là lồm vào, Độc Cô Bắc ánh mắt lộ ra kinh hi ánh sáng, thế nhưng Độc Cô Bắc chỉ trong chớp lát, trong mắt kinh hi không còn, biến thành kinh hoàng.

Bởi vì Độc Cô Bắc đuôi rắn khổng lồ, bị hạt cát bọc lại, căn bản động đều không nhúc nhích được, trực tiếp vận lên chính mình toàn bộ hồn lực, liền toàn bộ sức mạnh nhĩ đều đã vận dụng, cuối cùng đem đuôi rắn giật trở về.

Lúc này Bỉ Á Địch này thanh âm nhân nhạ vang lên, nói ra Độc Cô Bắc muốn cầm chết.

"Nha! Ta đã quên nói rồi, muốn phá giải của ta cát cầu, phải là Cường Công Hệ nha! Hơn nữa là Phong Hào Đấu La cấp bậc!"

Độc Cô Bắc hiện tại thực sự là khóc không ra nước mắt, nhìn nhìn mình đuôi rắn vết thương chồng chất, phía trên vảy đều không còn lại đều thiếu.

Thế nhưng Độc Cô Bắc cũng không phải như vậy không bỏ xuống được người, thế là, Độc Cô Bắc giải trừ Vũ Hồn Chân Thân, lại khôi phục nguyên lai hình dạng, không vui nói:

"Tiểu tử, ngươi thắng, hừ!"

Bỉ Á Địch cũng giải trừ cát cầu, thu hồi của mình Vũ Hồn, cười híp mắt nói ra:

"Tiền bối đa tạ, nếu như không phải tiền bối hạ thủ lưu tình, vẫn bối vẫn là đánh không lại!" Bỉ Á Địch đuổi tới chính là một cái mộng ngựa.

Cái này vô mộng ngựa Độc Cô Bắc rất là thoải mái, thế nhưng trong miệng vẫn là hừ một tiếng, nói ra:

"Tiểu tử, thua thì thua, ta là người thua không chung sao? Hừ!"

"Là! Là! Độc Cô Tiền bối phạm, nhất ngôn cửu đỉnh, vẫn bối vẫn là rất rõ ràng!" Bỉ Á Địch vội vã đáp nói. Trong lòng rên lên nói: "Hừ, nếu không phải ngâm tôn nữ của ngươi, tiểu gia có thể như thế đáp!"

Độc Cô Nhạn nhìn Độc Cô Bắc đáng vẻ, biết Độc Cô Bắc đã không tức giận, liền nhanh đi tới, Bỉ Á Địch trước người, hai tay cuốn lấy Bỉ Á Địch cánh tay, cao hứng cười nói:

"Tiểu Địch, chúng ta đi thôi!"

Bỉ Á Địch nhìn Độc Cô Nhạn, cũng rất là cao hứng, nói ra:

"Tốt! chúng ta đi thôi!"

Hai người vừa nói vừa cười đi về phía trước, hoàn toàn đem Độc Cô Bắc cho quên hết.

Độc Cô Bắc nhìn hai người vừa nói vừa cười đáng vẻ, cảm thán nói:

"Nhạn Nhạn đúng là lớn rồi ah! Thực sự là nữ đại bất trung lưu ah!"

Độc Cô Bắc lắc lắc đầu, cũng đi về phía trước.

Ba người đi vào một toà phòng ở trước mặt, phòng ở là rất lớn, Bỉ Á Địch kiếp trước cái gì biệt thự muốn lớn hơn, ba người đi tới phòng khách, Độc Cô Bắc nói ra:

"Tiểu tử, nơi này là chúng ta Độc Cô gia bí địa, là chúng ta Độc Cô gia bí mật, chỉ có Độc Cô gia người thừa kế mới có thể tới nơi này, tiểu tử, biết ta tại sao phải nhường ngươi đi vào sao?"

"Nguyên lai đây là tiền bối gia tộc bí mật chi địa, bất quá còn xin tiền bối công khai!" Bỉ Á Địch nghi ngờ nói ra. Cũng vì lúc trước lỗ mãng mà hối hận, người ở người ta bí mật chi địa, người ta làm sao có khả năng cho người ở đâu. Bất quá, đây cũng để cho ta ở, chuyện gì thế này? Lẽ nào...

"Hừ! Còn không phải là vì Nhạn Nhạn! Nếu không phải Nhạn Nhạn thích ngươi, ta sẽ cho ngươi đi vào sao?" Độc Cô Bắc hừ nói.

"Gia gia... Ngài... Ngài nói như thế nào đây, ngài thật đáng ghét!" Độc Cô Nhạn bụng đỏ bừng mặt chạy ra ngoài.

Bi Á Địch nghe Độc Cô Bác lời nói, trong lòng mừng như điên, đối Độc Cô Bác bảo vệ Chứng Đạo:

"Đa tạ Độc Cô Tiên bồi thành toàn, ta nhất định sẽ hảo hảo đối xử nhận, yêu nàng; bảo hộ nàng!"

"Ủm! ngươi tiểu tử đừng nói thật dễ nghe, nếu để cho ta biết rồi, ngươi tiểu tử để Nhận Nhận bị ủy khuất, đừng trách ta không khách khí!" Độc Cô Bác nói ra.

"Ta dùng của ta Vô Hồn tuyên thề..." Bi Á Địch nghiêm túc tuyên thề nói.

Ngoài cửa Độc Cô Nhận, nghe được Bi Á Địch phát thề lời nói, vội vã đi vào, ngăn cản Bi Á Địch, vội vàng nói:

"Tiểu Địch, ngươi tại sao có thể dùng Vô Hồn tuyên thề đây, ngươi..."

Độc Cô Nhận lời nói bị Bi Á Địch đã cắt đứt, Bi Á Địch thâm tình nói với Độc Cô Nhận:

"Nhận đừng nói nữa, cái này Thệ ngôn cũng là ta đối cam kết của ngươi. Ta Bi Á Địch dùng Vô Hồn tuyên thề; ta Bi Á Địch nhất định sẽ hảo hảo thương yêu Độc Cô Nhận, yêu nàng; thương tiếc nàng, nếu như ta để Nhận Nhận chịu một chút ủy khuất, liền để ta trở thành phế nhân, vĩnh viễn không tu luyện được Vô Hồn!"

Độc Cô Nhận nghe Bi Á Địch Thệ ngôn, cảm động nước mắt chảy xuống.

Bạn đang đọc truyện *Đấu La Đại Lục Chi Tử Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15 : Sử Lai Khắc học viện

Bi Á Địch tại mặt trời lặn đại rừng rậm ở hai ngày, tại trong hai ngày này Bi Á Địch dùng Tử Thần Lão Đầu cho hắn cực phẩm đan dược đem Độc Cô Bác cùng Độc Cô Nhận thân thể chữa trị khỏi rồi, Độc Cô Bác đối với hắn thái độ rất lớn thay đổi, hai người rất là hợp ý, Bi Á Địch ở hắn nơi đó cũng đã học được không ít đồ vật.

Hắn cùng Độc Cô Nhận cảm tình như cười tên lửa tốc độ ấm lên, ngoại trừ không làm chuyện đó, cái gì khác hầu như đều làm! Bi Á Địch hai ngày nay rất là thoải mái, đều có điểm không muốn đi rồi, thế nhưng hắn biết, hắn còn có chuyện phải đi, hắn muốn đi Sử Lai Khắc học viện.

Mặt trời lặn đại ngoài rừng rậm, Độc Cô Nhận ôm Bi Á Địch, khóc lóc nói ra:

"Tiểu Địch, trên đường cẩn thận. Nhớ rõ, nhất định phải nhớ ta, ta cũng sẽ mỗi ngày nghĩ tới ngươi!"

Bi Á Địch nhìn rơi lệ Độc Cô Nhận, vuốt ve đầu của nàng nói ra:

"Nhận, đừng khóc. ngươi yên tâm, ta mỗi thời mỗi khắc đều sẽ nghĩ tới ngươi, nhớ rõ, chiếu cố thật tốt chính mình, biết không!"

Độc Cô Nhận tuy rằng không giống Bi Á Địch rời đi nàng, thế nhưng nàng cũng rõ ràng, Bi Á Địch có chuyện quan trọng phải làm, cho nên nàng không muốn để cho Bi Á Địch chán ghét nàng.

"Ủm! Ta biết rồi! Ta sẽ hảo hảo chiếu cố chính mình, ngươi cũng vậy a!" Độc Cô Nhận giữ lại nước mắt nói ra.

"Lần tới lại lúc gặp mặt, ta liền cùng nhau, vĩnh viễn cũng không tách ra rồi, được không?" Bi Á Địch thâm tình nói ra.

"Ủm! Không cho phép gạt ta nha!" Độc Cô Nhận nói ra.

"Ủm! Lừa gạt ai cũng sẽ không gạt ta nhận!" Bi Á Địch nói ra.

"Lão Độc Vật! ngươi cũng phải bảo trọng ah! Còn có ah, có thể không giết người liền không giết người ah! ngươi cũng tuổi đã cao! Cũng nên tìm một chỗ dưỡng lão!" Bi Á Địch tuy rằng cùng Độc Cô Nhận xác định quan hệ, nhưng vẫn là gọi Độc Cô Bác là Lão Độc Vật, Độc Cô Bác cũng không phải loại kia câu tiểu tiết người.

"Tiểu quái vật, ta rất già ư! Điều phải đi, còn phí lời nhiều như vậy!" Độc Cô Bác sắc mặt bất thiện nói ra.

"Là! Là! Hắc hắc, lão gia ngài cái nào lão ah! Được rồi, ta phải đi!" Bi Á Địch vội vàng bồi tiểu nói ra.

"Tiểu quái vật, đưa cái này cầm, lệnh bài này tại toàn bộ Thiên Đô để quốc không ai dám trêu chọc ngươi, chính là Thiên Đô đế quốc Hoàng thất đều giống nhau!" Độc Cô Bác vẫn là rất quan tâm Bỉ Á Dịch.

"Ừm, cảm ơn ngươi lão quái vật! Nhận, gia gia! Ta đi rồi, các ngươi bảo trọng!" Bỉ Á Dịch nói ra.

"Tiểu quái vật, đi đường cẩn thận!" Độc Cô Bác cũng là trên mặt mang theo từ ái nói.

"Tiểu Dịch, ngươi cũng phải bảo trọng, nếu như ở bên ngoài không vui, sẽ trở lại ah!" Độc Cô Nhận rất là không thôi nói ra.

"Ừm! Ta biết rồi, ta đi rồi!" Bỉ Á Dịch nửa chuyển thân, về phía sau phát phát tay nói ra ——

Ba Lạp Khắc Vương quốc, ở vào Thiên Đẩu Đế Quốc nam, cùng Pháp Tư Nặc Hành Tinh giáp giới, nói là Vương quốc, kỳ thực diện tích của nó chỉ có Pháp Tư Nặc Hành Tinh ba phần tư lớn, lệ thuộc vào Thiên Đẩu Đế Quốc, Thiên Đẩu Đế Quốc cảnh nội tứ đại vương quốc một trong. Ba Lạp Khắc nước Vương Côn Diklah là hiện nay Thiên Đẩu Đế Quốc Quốc vương Okur kéo đường đệ.

Ba Lạp Khắc Vương quốc Nam Phương, trực tiếp cùng Tinh La Đế Quốc giáp giới, bởi vậy, tại Thiên Đẩu Đế Quốc tứ đại trong vương quốc, Ba Lạp Khắc Vương quốc lực lượng quân sự là cường đại nhất, cũng có thể nói là Thiên Đẩu Đế Quốc môn hộ.

Thiên Đẩu Đế Quốc nguyên bản có mười cái hành tinh, sau theo tứ đại vương quốc phân phong, tạo thành sáu phe thế lực, Đế quốc bản thân trực tiếp khống chế năm cái hành tinh, tứ đại vương quốc tất cả khống chế một cái, còn có một cái chỉ đứng sau Vương quốc công quốc, chiếm cứ Đế quốc phía đông một cái nhỏ nhất hành tinh.

Ở bên ngoài, tứ đại vương quốc cùng này một cái công Thủ đô phải bị Thiên Đẩu Đế Quốc thống trị, nhưng trên thực tế, này năm quốc gia sớm đã trở thành quốc trong quốc, ngoại trừ cần thiết tiến cống ở ngoài, tất cả hoàn toàn tự chủ.

Nếu như không phải thiên Đẩu Hoàng thất nắm giữ trọng binh, hay là nội loạn cũng sớm đã xuất hiện.

Tinh La Đế Quốc cũng có tình huống tương tự, bởi vậy, hai Đại đế quốc nhìn qua cường thế, nhưng trên thực tế, lại đều tại đi xuống dốc. Ai cũng không nói được, một ngày kia toàn bộ đại lục cục diện liền lại đột nhiên thay đổi.

Ba Lạp Khắc Vương quốc cảnh nội có hai toà trọng yếu nhất thành thị, một toà chính là Ba Lạp Khắc Vương Côn Diklah cư trú Đô thành Ba Lạp Khắc thành, nơi này là toàn bộ Ba Lạp Khắc Vương quốc chính trị và kinh tế trung tâm.

Mà một toà khác thành thị thì là ở vào Ba Lạp Khắc Vương quốc cảnh nội giàu có nhất lập tức bình nguyên trung tâm, có Ba Lạp Khắc kho lúa danh xưng Tác Thác Thành.

Cái này hai toà thành thị đều có trọng binh đóng giữ, là cả Vương quốc trọng yếu nhất.

Tác Thác Thành là một toà thành thị lớn, điểm này từ hắc Vũ Hồn Điện phối trí là cấp thứ ba Vũ Hồn Điện liền có thể nhìn ra ——

Lúc này vừa qua buổi trưa, nắng gắt như lửa, Tác Thác Thành Tây Môn đi tới một vị thiếu niên, nhìn qua hắc chỉ có mười mấy tuổi, trên người cũng không hề mang cái gì hành lý.

Người đi đường qua lại, đều tới tên thiếu niên kia hành chú mục lễ, đặc biệt là một ít thiếu nữ, hướng về trên người thiếu niên mãnh liệt xem, ánh mắt kia lại như muốn đem thiếu niên nuốt đi vào như thế.

Tên thiếu niên kia, trên người mặc Hắc Đế Hồng Vân áo khoác, cổ áo dựng đứng lên, trông mắt màu đỏ ngòm để lộ ra lưỡi biếng về mặt, cao ngất vốc người, soái đến cho người hít thở không thông gương mặt, cao quý thành thực khí chất, không có ai sẽ tin tưởng, thiếu niên này năm nay vừa tới 11 tuổi mà thôi.

Vị thiếu niên này chính là Bỉ Á Dịch, Bỉ Á Dịch không để ý đến chu vi những kia ánh mắt (bởi vì không có mỹ nữ, cho nên lựa chọn không nhìn), về mặt lãnh đạm từ trong đám người đi qua (kẻ này lại bắt đầu trang A cùng C giữa).

"Cuối cùng đã tới này cái gì nhờ vả thành! Hay là trước đi Sứ Lai Khắc đi, có nhiều thời gian đi ra nhìn nhìn này cái gì nhờ vả thành!" Bỉ Á Dịch nói ra.

Chỉ chớp lát, Bỉ Á Dịch liền nhìn thấy phía trước ước chừng ngoài một dặm, có một cái thôn nhỏ, dựa vào Vạn Hoa Đồng Huyết Luân Nhân, hắc có thể rõ ràng phân biệt ra được, toà kia thôn làng ước chừng có Bách hộ người ta khoảng chừng, so với Thánh Hồn Thôn quy mô đều phải nhỏ hơn một chút.

Thôn làng ngoại vi một vòng chất gỗ hàng rào, tựa hồ là phòng bị dã thú dùng. Tại cửa thôn nơi tựa hồ tụ tập không ít người, không biết xảy ra chuyện gì.

Bỉ Á Dịch biết, tìm đúng địa phương. Thế là liền đi tới cửa thôn.

Đi tới gần, cửa thôn nơi xác thực tụ tập không ít người, đại đa số đều cùng chính hắc tuổi tác xấp xỉ, trong đó phần lớn đều có cha mẹ đi theo.

Tuy rằng Bỉ Á Dịch đã sớm biết Sứ Lai Khắc học viện là cái dạng gì, nhưng là chân thật nhìn thấy vẫn là một trận trợn mắt ngoác mồm.

"Quả nhiên xem vẫn tự, cùng xem thực cảnh chính là không giống nhau ah!" Bỉ Á Dịch nhìn Sứ Lai Khắc học viện rất là cảm thán nói.

Cửa thôn nơi để một cái bàn, bàn ngồi phía sau một tên hơn sáu mươi tuổi lão già, cửa thôn nơi dùng cọc gỗ dựng thành cổng vòm lên treo cùng nhau xem đi tới có chút rách nát bằng hiệu, mặt trên có khắc đơn giản năm chữ, Sử Lai Khắc học viện.

Tại đây năm chữ phía trước, còn có một cái màu xanh lá ảnh chân dung, nhìn qua như là một loại quái vật hình người đầu. Lục Lục, có chút ít đáng yêu.

Tiểu thuyết tuyên bố bàn kia sau án lão già trước ngực, cũng mang theo một cái tương tự màu xanh lục hình tròn huy chương. Hẳn là Sử Lai Khắc học viện huy hiệu trường.

Bi Á Định xác thực bó tay rồi, nhưng là bất kể như thế nào, nơi này chính là hấn về sau nhà, cũng sẽ nghênh đón hấn bằng hữu mới cùng đồng bọn.

Bạn đang đọc truyện *Đấu La Đại Lục Chi Tử Thần Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16 : Phất Lan Đức khiếp sợ

Bi Á Định ánh mắt cũng không hề tại những người ghi danh này thân trên dừng lại thời gian quá dài, hấn ánh mắt nhìn đội ngũ phía trước nhất, cũng chính là chỗ ghi danh, thị lực cùng thính giác tại hồn lực ảnh hưởng tăng lên, mơ hồ có thể nghe tới đó đối thoại.

Ngồi ở sau cái bàn mặt phụ trách tiếp thu báo danh lão già nhìn qua một bộ đáng vẻ lười biếng, y phục trên người nói thật dễ nghe điểm là mộc mạc, thấy thế nào, đều giống như một thôn trang lão nhân.

Lúc này, một người thiếu niên đi tới bàn trước báo danh. Lão già lười biếng nói:

"Tiền ghi danh mười cái Kim Hồn Tệ, thả tại cái rương kia bên trong là được rồi."

Thiếu niên đi theo phụ thân vội vàng móc ra mười cái Kim Hồn Tệ phóng tới một bên do mấy khối tám vạn gỗ dính thành trong rương.

"Đuổi ra một cái tay."

Thiếu niên như nói đưa tay đuổi đến trước mặt lão già, lão già tại trên tay hấn ngắt hai lần, hướng về hấn lắc lắc đầu, nói:

"Số tuổi của ngươi không phù hợp, có thể đi rồi."

Thiếu niên sững sốt một chút, quay đầu nhìn về phía chính mình phụ thân, mười mấy tuổi hài tử như Bi Á Định sớm như vậy quen thuộc nhưng là không nhiều.

Cha hấn vội vàng cười bồi nói:

"Lão sư, con trai của ta chỉ là vừa vừa này đã qua mười ba tuổi sinh nhật, ngài xem, phải hay không có thể dần xếp một cái?"

Lão già có chút không nhịn được nói:

"Không nên ảnh hưởng người phía sau. Quy củ của học viện các ngươi không biết à? chúng ta nơi này chỉ lấy mười ba tuổi trở xuống hài tử. Vượt qua mười ba tuổi, hoàn toàn không thu. các ngươi có thể đi rồi."

Lão già không chút khách khí nói:

"Một khi báo danh, khái không trả lại."

Tượng đất còn có ba phần thổ tính, thiếu niên phụ thân không nhịn được cả giận nói:

"Các ngươi này rõ ràng chính là lừa gạt tiền. Lùi chúng ta tiền ghi danh, bằng không chúng ta liền không đi. Sớm biết này cái gọi là Sử Lai Khắc học viện như thế rách nát, chúng ta liền không nên tới."

Lão già hơi không kiên nhẫn từ sau cái bàn mặt đứng lên, chẳng những là hướng thiếu niên trước mắt này cha mẹ, đồng thời cũng là hướng về phía sau xếp hàng báo danh Nhân Đạo:

"Đến chúng ta Sử Lai Khắc học viện báo danh, các ngươi hẳn là trước tiên rõ ràng quy củ. Không làm rõ liền tới nơi này, chỉ là không công đưa tiền ghi

đang mà thôi. Bây giờ hồi hận vẫn còn kịp. các người có biết hay không Sử Lai Khắc học viện danh tự này bên trong Sử Lai Khắc hàm nghĩa?"

Phần lớn người ghi danh nghe xong lời của lão già trên mặt đều là một mảnh mờ mịt.

Lão già lạnh nhạt mà nói:

"Sử Lai Khắc là một loại quái vật, cho dù trong Hồn Thú cũng là cực kỳ cổ quái tồn tại. chúng ta Sử Lai Khắc học viện hàm nghĩa, liền là quái vật học viện. Nói cách khác, chúng ta nơi này chỉ lấy quái vật, không thu người bình thường. Tuổi tác vượt qua mười ba tuổi, hoặc là hồn lực không có đạt đến cấp 21 trở lên, liền không dùng ở nơi này lãng phí thời gian rồi."

Vừa nói, trên người lão già đột nhiên thả ra một luồng cực kỳ hơi thở mạnh mẽ, ở đây chỉ có Bi Á Định thần nhiên nơi chi, nồng nặc hào quang màu đỏ từ trên người lão già đột nhiên phóng thích mà ra.

Một cái có vô số tỉ mỉ hoa văn trường côn xuất hiện tại trong tay phải hắn, kinh khủng nhất là, tổng cộng sáu cái hồn hoàn từ dưới chân hắn bay lên, huyền lệ ánh sáng nhất thời thành toàn trường tiêu điểm.

"Xem ra, ông lão này chính là Lý Úc Tùng rồi, xem ra thật không có đến chỗ này phương!" Bi Á Định nhìn lão đầu này tay cầm Long Vân Côn nói ra.

Sáu cái hồn hoàn màu sắc theo thứ tự là tái đi, một vàng, ba tím, một hắc. Cũng chính là một cái mười năm hồn hoàn, một cái trăm năm hồn hoàn, ba cái ngàn năm hồn hoàn cùng một cái vạn năm hồn hoàn. Cái này mới nhìn qua như là phổ thông nông dân lão già, dĩ nhiên là một vị trên sáu mươi cấp Hồn Đế cấp cường giả siêu cấp.

60 cấp, đây chính là 60 cấp ah, cho dù tại toàn bộ Ba Lạp Khắc Vương quốc, cấp bậc như vậy Hồn Sư cũng tuyệt đối là có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Lão già trong tay trường côn rơi trên mặt đất, một tiếng trầm thấp vang trầm tứ tán ra, hầu như tất cả mọi người bước chân đều lão đảo một cái.

Hướng lên trước mặt tròn mắt hộc mồm hai người phát phát tay, "Cái kế tiếp."

Hồn hoàn ánh sáng thu lại, hết thảy hồn lực cũng trong nháy mắt biến mất không còn tăm hơi, lão già lại khôi phục lúc trước này dáng vẻ lười biếng, phảng phất trước đó này Hồn Đế khí tức cũng không phải hắn thả ra bình thường.

Nếu như nói trước đó còn có chút gia trưởng bởi vì lời của lão già mà không phẫn, như vậy hiện tại tất cả mọi người nhưng đều là một bộ cảm như hén bộ dáng, ai dám đắc tội một tên Hồn Đế cấp bậc cường giả? Còn là nắm giữ vạn năm hồn hoàn Hồn Đế.

Gia trưởng cùng báo tên học viên trong mắt khinh thường cùng khinh bỉ trong phút chốc không còn sót lại chút gì, một tên phụ trách báo danh lão sư đều là trên sáu mươi cấp thực lực, như vậy, này Sử Lai Khắc học viện thầy giáo sức mạnh phải cường đại tới trình độ nào?

Thế nhưng, rất đại bộ phận phân gia mặt dài lên đều toát ra than tiếc về mặt, yên lặng mang theo con của mình rời khỏi.

Mười hai tuổi đạt đến level 20 hồn lực trở lên, giống như lão già nói như vậy, này chi sợ cũng đúng là quái vật năng lực đạt tới tài nghệ ——

Chờ đến chạng vạng tới thời gian, tất cả mọi người rời đi, Sử Lai Khắc học viện cuộc thi, đối với bọn họ tới nói quá khó khăn.

Chỉ chớp lát, từ trong thôn trang đi ra hai người trung niên, này hai người hình dạng cách biệt rất nhiều.

Đi ở bên trái người trung niên, này rộng rãi vai giống như là tường thành như thế, áo khoác căn bản vô pháp che đầy kín hắn một thân này như là sắt thép rèn đúc bình thường hùng tráng bắp thịt, trên mặt vẻ mặt tuy rằng hòa khí, nhưng to con vóc người vô hình trung liền sẽ cho người một loại mãnh liệt lực áp bách.

Đi ở bên phải người trung niên, người trung niên này mặt người trường vô cùng có đặc điểm, cảm có chút về phía trước đột xuất, xương gò má rất rộng, khuôn mặt bẹp, còn có chút mũi ưng. Nếu như nhất định muốn dùng một loại đồ vật đến hình dung, như vậy, chỉ có thể nói mặt của hắn khá giống đầy gầy. Mặc dù là nhăm mắt lại, nhưng nhìn lên lại có mấy phần gian xảo cảm giác.

Ở kiếp trước Bi Á Định xem Đấu La Đại Lục tiểu thuyết lúc sau, liền phi thường bội phục cái này Flanders, tuy rằng người này rất yêu tiền, thế nhưng quân tử ái tài lấy chi lấy nói:

Hơn nữa hắn đối bất luận cảm tình gì đều nhìn rất nặng, vì tình bạn, có thể từ bỏ trong lòng cả đời yêu, trên thế giới thống khổ nhất chuyện là cái gì? Không phải đi toa-lét không mang giấy vệ sinh; cũng không phải hút thuốc cái bật lửa đánh không cháy, mà là nhìn người yêu cùng với người khác, còn muốn cười chúc phúc bọn hắn, này nội tâm khổ, là không nói được. Cho nên Bi Á Định rất là bội phục hắn ——

"Xem ra, này hai chính là Triệu Vô Cực cùng Flanders rồi! Đầu tới sao? Vậy cũng bớt đi thiếu việc đây!" Bi Á Định nói.

Triệu Vô Cực cùng Flanders, đi tới Lý Úc Tùng trước mặt, Flanders trên mặt mang theo suy sắc mà hỏi:

"Năm nay vẫn là một cái cũng không có sao?"

Lý Úc Tùng thờ dài nói:

"Không có, một cái cũng không có! Đã thủ tiêu thứ tư cùng hiệp 3 cuộc thi, kết quả vẫn là một cái đều không có, ai! Tiếp tục như vậy, có thể làm sao bây giờ ah!"

Triệu Vô Cực cùng Flanders cũng là mặt lộ vẻ khó xử!

"Đó là bởi vì ngươi nhóm thu học sinh điều kiện quá biến thái rồi!" Bỉ Á Địch sau lưng bọn họ đột nhiên nói ra.

"Là ai?" Ba người thất kinh!

Ba người quay đầu lại nhìn cái này suất khí thiếu niên, tuy rằng thiếu niên này rất là thành thực, thế nhưng lấy bọn hắn từng trải vẫn là nhìn ra, thiếu niên này chỉ có mười một mười hai tuổi mà thôi.

Thế nhưng, ba người càng là ngạc nhiên, đặc biệt là Flanders cùng Triệu Vô Cực, hai người đều là hồn Thánh cấp những khác, coi như là tại Hồn Thánh cấp bậc này bên trong bọn họ là bạt tiêm, như vậy một vị thiếu niên dĩ nhiên vô thanh vô tức đến gần rồi sau lưng của bọn họ, này có thể không phải người bình thường làm đến, chính là Hồn Đầu La, cũng không khả năng làm được ah!

"Có lẽ, thiếu niên này, có che giấu hơi thở biện pháp, cũng coi như là tiểu quái vật rồi!" Ba người đồng thời nghĩ đến, hai mắt nhìn nhau một cái, biết hai người khác ý nghĩ, cùng chính mình như thế.

"Bất quá cũng là bởi vì như vậy, ta mới chịu tại đây học tập! Ân mặt trời vẫn chưa hoàn toàn hạ xuống, hắn không có bỏ qua thời gian báo danh đi, ba vị tiền bối!" Bỉ Á Địch nhìn một chút tây dưới tà dương nói ra.

Phát Lan Đức khiếp sợ nhìn vị thiếu niên này, nói ra:

"Ngươi nói, ngươi là tới báo danh?"

"Đúng vậy! Nhập học điều kiện ta đều biết rồi, không biết quý học viện còn có thu hay không học sinh ah!" Bỉ Á Địch nói ra.

"Thu! Tại sao không thu!, nếu biết quy củ của chúng ta, vậy thì theo quy củ làm việc đi" Flanders vội vàng nói.

Phát Lan Đức trong lòng than thở:

"Ai, thu một cái là một cái đi, cũng không thể lão như vậy kéo!"

"Quý học viện quy củ, ta rất rõ ràng, như vậy ta nhưng phóng thích chính mình Vô Hồn cùng hồn hoàn rồi, các ngươi cũng đừng hù đến nha? Hắc hắc!" Bỉ Á Địch cười nói.

Ba người đối mặt khinh thường, trong lòng nghĩ:

"Tự coi như ngươi có thể vô thanh vô tức tới gần chúng ta, cũng không thể như thế cuồng đi! Tự coi như ngươi là thiên tài, ngươi cũng không thể "

Ba trong lòng người còn không muốn xong, liền biến được trọn mắt ngoác mồm, đại ra nhìn này giống như kiếm mà không phải là kiếm giống như đao mà không phải là đao Vô Hồn, trước người nổi lên bảy cái màu đỏ tươi hồn hoàn, đại não trong nháy mắt đường ngắn.

Triệu Vô Cực ở nơi đó thì thảo nói:

"Đây không phải là thật đây không phải là thật ta nhất định vẫn là ở nằm mơ Flanders, đánh một quyền của ta, xem ta phải hay không đang nằm mơ!"

"Đừng "

"Oa, đau quá, xem ra đây không phải mộng ah!"

"Bỉ Á Địch, 11 tuổi, Vô Hồn Trảm Phách Đao, cấp 75 toàn diện hình Chiến Hồn Thánh!" Bỉ Á Địch trong miệng thần nhiên nói.

Flanders nhìn Bỉ Á Địch Vô Hồn cùng này bảy cái màu đỏ tươi hồn hoàn, suýt chút nữa không dọa chết rồi, cách một hồi lâu, dẹp loạn một cái tâm tình, nói ra:

"Bỉ Á Địch, ngươi thực sự là 11 tuổi sao?"

"Đúng vậy ah, ta hôm nay 11 tuổi, làm sao, có vấn đề gì sao?" Bỉ Á Địch nghi ngờ nói ra.

Flanders nhìn Bỉ Á Địch, cười khổ nói ra:

"Vấn đề rất lớn, ngươi so với chúng ta đều cường đại hơn, chúng ta có thể dạy ngươi cái gì đâu này?"

"Ta hiện tại cần nhất tri thức lý luận, đây là của ta nhược điểm, ta cũng đạt tới nhập học điều kiện, ta muốn trở thành Sử Lai Khắc học viện một thành viên, coi như là tốt nghiệp, ta cũng sẽ tại Sử Lai Khắc học viện, đến lúc đó có thể cho ta làm cái lão sư. Cho nên, mời lão sư nhận lấy ta đi!" Bỉ Á Địch trình

trọng nói.

Flanders gặp qua không ít thiên tài, mỗi một người đều mắt cao hơn đầu, mỗi người đều là một bộ ông trời đệ nhất; Lão Từ thứ hai.

Không nghĩ đến cái này thiếu niên thiên phú có thể nói là cấp độ nghịch thiên, 11 tuổi thì đến được người khác khả năng cả đời đều không đạt tới thành tựu, thế nhưng thiếu niên này rất khiêm tốn, cũng không cậy tài khinh người, tâm tính cũng rất tốt.

Flanders nhìn Bỉ Á Địch, này đầy gầy mặt, nở nụ cười, nói ra:

"Được! Hiện tại ngươi chính là Sư Lai Khắc học viện một thành viên, ta gọi Flanders là cái này Sư Lai Khắc học viện Viện trưởng, vị này chính là Triệu Vô Cực là Phó viện trưởng, ngươi có thể gọi là Triệu lão sư, vị này chính là Lý Úc Tùng là học viện lão sư, ngươi có thể xưng hô hần".

Flanders nói ra một nửa, nói không được nữa, dù sao để một tên Hồn Thánh gọi một tên Hồn Đế là lão sư, tại Hồn Sư Giới rất là khó mà tin nổi.

"Flanders Viện trưởng, Triệu lão sư, Lý lão sư, các ngươi có thể gọi ta Tiểu Địch, bằng hữu của ta và người thân đều gọi ta như vậy, về sau mời các thầy giáo chỉ giáo nhiều hơn rồi!" Bỉ Á Địch hướng ba người tôn kính nói ra.

Flanders vui mừng gật gật đầu nói ra:

"Ừm, Tiểu Địch, một hồi ta tự mình dẫn ngươi đi ký túc xá, ngày mai sẽ phải bắt đầu lên lớp rồi!"

"Viện trưởng! chúng ta học viện có bao nhiêu học sinh ah!" Bỉ Á Địch mặc dù biết, nhưng là vẫn hỏi một cái.

Flanders buồn khổ thở dài một hơi, nói ra:

"Học viện chúng ta cùng học viện khác không giống nhau, cho nên chỉ có ngươi một học sinh! Đúng rồi, Tiểu Địch, tuy rằng ta không nên hỏi, thế nhưng, ta còn rất là hiếu kỳ, ngươi trên người hồn hoàn là làm sao tới, đệ nhất hồn hoàn chính là trăm ngàn năm hồn hoàn, này quá không thể tưởng tượng nổi, hơn nữa còn là bảy cái đều là, chỉ có Phong Hào Đầu La thứ chín hồn hoàn, mới có thể hấp thu, ngươi làm sao "

Flanders nói xong, Triệu Vô Cực cùng Lý Úc Tùng cũng rất là nghi hoặc cùng không rõ.

Bỉ Á Địch cười cười, nói ra:

"Viện trưởng! Của ta hồn hoàn không phải là săn bắn Sát hồn thú lấy được!"

Ba người nghe xong kinh hãi, Triệu Vô Cực rộng to:

"Làm sao có khả năng, không săn bắn Sát hồn thú, từ đâu tới hồn hoàn? Đây căn bản chuyện không có khả năng!"

Triệu lão sư ngài trước tiên hãy nghe ta nói nói: "Đây là bảy cái trăm ngàn năm hồn hoàn, là của ta thần ban cho hồn hoàn!"

"Thần ban cho hồn hoàn? Là cái gì?" Ba người nghi ngờ nói ra.

Bỉ Á Địch nửa thật nửa giả giải thích:

"Thần ban cho hồn hoàn, chính là ta kế thừa từ thần Thần đế, mỗi lần thăng cấp, đều sẽ cho ta một cái thần ban cho hồn hoàn, bởi ta là Từ thần cửu khảo, cho nên thể chất của ta đang hoàn thành đệ nhất thi thời điểm, Từ thần cải biến thể chất của ta, cho nên ta mới có thể hấp thu trăm ngàn năm hồn hoàn, đây chính là ta có thể không hạn chế hấp thu trăm ngàn năm hồn hoàn bí mật!"

Ba người nghe được rất là khiếp sợ, Flanders trong lòng cả kinh nói:

"Ta đến cùng thu quái vật gì ah! Không đối ứng nên là yêu nghiệt rồi!"

"Vậy ngươi hoàn thành từ thần toàn bộ thử thách đây, này sẽ có cái gì khen thưởng đâu này?" Flanders hỏi.

Bỉ Á Địch dừng bước, ngẩng đầu nhìn Thiên Không, trong miệng thần nhiên nói: "Bách Cấp Thành Thần!"

Bạn đang đọc truyện *Đấu La Đại Lục Chi Từ Thần Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17 : Đái Mộc Bạch đến (thượng)

"Cái gì? Bách Cấp Thành Thần? Vượt qua Phong Hào Đấu La, đến 100 cấp, truyền thuyết 100 cấp có thể nắm giữ mười cái hồn hoàn đó a! Làm sao có khả năng!" Phát Lan Đức lớn tiếng hô.

"Sự tình chính là cái này tình huống!" Bi Á Địch nhún nhún vai nói ra.

"Chúng ta thu rồi vị Thần ah!" Ba người miệng đồng thanh thờ dài nói.

Người này so với người khác thực sự là tức chết người, người ta lớn như vậy chính là Hồn Thánh rồi, về sau càng là vượt qua Phong Hào Đấu La tồn tại, Bách Cấp Thành Thần.

Hồn Sư đẳng cấp càng đi lên, này cấp bậc chênh lệch là rất lớn ah!

Ba người cảm thán xong sau, ở nơi đó thẳng thờ dài, cuối cùng vẫn là Flanders tối trước tiên phục hồi tinh thần lại.

"Được rồi, chúng ta trở về đi thôi, ngày mai bắt đầu chính thức lên lớp rồi, Tiểu Địch, tuy rằng ngươi rất cường đại, thế nhưng ở nơi này, ngươi cũng phải thủ quy củ, biết không!" Flanders nói ra.

"Là, Viện Trường Đại Nhân!" Bi Á Địch khôi hài chào một cái nói ra.

Ba người họ bị Bi Á Địch khôi hài bộ dáng, trêu chọc bắt đầu cười ha ha, quan hệ lẫn nhau kéo gần thêm không ít ——

Thời gian vội vã trôi qua, Bi Á Địch tại Sử Lai Khắc học viện học tập sinh sống hai năm, tại trong hai năm này, Bi Á Địch học rất nhiều đồ vật, tuy rằng Flanders không có đại sư ngọc Tiểu Cường tri thức lý luận phong phú, nhưng là bọn hắn dù sao cũng là huynh đệ, cho nên Flanders tri thức cũng là rất phong phú, nơi này mỗi cái lão sư, đều đối Bi Á Địch rất tốt, thường thường đem mình kinh nghiệm, giảng cho hắn.

Hiện tại Bi Á Địch mới là một gã chân chính cường giả.

Này thời gian hai năm, Bi Á Địch không chỉ có học tập phong phú tri thức, hắn hồn lực càng là tăng nhanh như gió, đã thẳng cấp Hồn Đấu La cảnh giới.

Bi Á Địch từ trong tức xá đi ra, đi tới cửa thôn, bởi vì hôm nay là thu nhận học sinh tháng ngày.

"Đái Mộc Bạch, năm nay hắn là đến rồi đi! Nếu như tại không đến, ta đều ghen chết rồi, nơi này một cái bạn cùng lứa tuổi đều không có, đều là Lão đầu từ, thật sự rất vô vị ah!" Bi Á Địch vừa đi vừa thấp giọng thầm nói.

Chỉ chớp lát, Bi Á Địch đi tới cửa thôn, vẫn là cùng lúc mới tới như thế, Lý Úc Tùng lười biếng ngồi ở chỗ đó, chiêu thu học sinh.

Bi Á Địch vừa muốn đi tới, liền thấy một vị gia trưởng mang theo hài tử hướng về Lý Úc Tùng chất vấn!

"Con trai của ta có thể là thiên tài, chúng ta trả không được ngươi này cái gì chó má học viện! Điềm đem tiền ghi danh lui trả cho chúng ta, ngươi có biết hay không ta đại cữu gia di Hai mẹ muội muội bề ngoài em dâu ca ca có phụ thân là đang làm gì, cẩn thận, ta hủy đi các ngươi học viện, hừ!" Cái kia dẫn phụ thân của hài tử rất là phách lối nói.

Lý Úc Tùng rõ ràng cũng không phải tốt tỷ khí chủ nhân, đứng bật dậy, liền muốn cùng người gia trưởng kia làm lên một chiếc.

Bi Á Địch vội vã đuổi tới, hỏi:

"Lý lão sư, đã xảy ra chuyện gì?"

Lý Úc Tùng rất tức tối đem chuyện vừa rồi nói rồi một bên, vừa nói còn một bên hướng cái kia dẫn phụ thân của hài tử mãnh liệt trừng.

"Nha, nguyên lai là như vậy ah!" Nói xong, liền ở bên cạnh xem cuộc vui rồi.

Kết quả Lý Úc Tùng sáng ngời Võ Hồn cùng hồn hoàn, vậy đối phụ tử xám xịt đi rồi, Lý Úc Tùng rồi hướng đoàn người đem Sử Lai Khắc quy củ của học viện nói rồi một bên, đại đa số người đều dẫn hài tử đi rồi, chỉ để lại cực nhỏ một nhóm người.

"Ai, xem ra năm nay lại chiêu không được học viên!" Lý Úc Tùng cảm thán nói.

Bi Á Địch nghe lời này, tròn tròn mắt, bất đắc dĩ nói:

"Ta quy củ của học viện, quá biến thái rồi, thiên tài không phải là đi đầy đất đó a!"

Lý Úc Tùng gật đầu bất đắc dĩ, tiếp tục chiêu thu học sinh.

Bi Á Địch hướng về đoàn người xem, thật giống đang tìm cái gì, chỉ chớp lát, Bi Á Địch ánh mắt sáng lên, nhìn thấy một vị gần giống như hắn thiếu niên, vị thiếu niên này rất là đặc biệt, vai rộng rãi, tướng mạo anh tuấn bên trong mang theo vài phần cương nghị, mái tóc dài màu vàng óng rớt tung ở sau lưng,

thẳng rủ xuống tới gần eo vị trí. hần tóc cũng không cong lên, mà là thẳng như ý rủ xuống ở nơi đó.

Làm cho người ta chú ý nhất là hần cặp mắt kia, đó là một đôi tà dị ánh mắt, hai con mắt rõ ràng đều là con mắt sinh song đồng, màu xanh đậm bên trong trong mắt, ánh mắt rất lạnh, đó là một loại phát ra từ sâu trong nội tâm lạnh lẽo, nửa trong lúc triển khai Tà Quang lấp lánh, bị hần nhìn một chút, trên người như bị lưỡi dao sắc cắt bình thường.

Bi Á Định nhất thời hưng phấn lên, chạy tới, cười đối với tên thiếu niên kia nói ra:

"Này! ngươi cũng là đến báo danh a, đi theo ta, ngươi không cần xếp hàng rồi."

Đái Mộc Bạch rất là nghi hoặc nhìn tên này so với mình còn đẹp trai hơn thiếu niên, thế nhưng tên thiếu niên kia mang đến cho hần cảm giác rất ngay thẳng.

Đái Mộc Bạch hỏi:

"Ta gọi Đái Mộc Bạch, xin hỏi ngươi tên là gì?"

Bi Á Định vỗ vỗ đầu, cười híp mắt nói ra:

"Ài nha, đã quên tự giới thiệu mình, ta gọi Bi Á Định, là Sư Lai Khắc học viện học sinh, ta năm nay mười bốn tuổi, ngươi so với đại hai tuổi, ngươi có thể gọi ta địch lão đại và địch đại ca!"

"Hừ! Muốn cho làm lão Đại ta, đánh bại ta rồi hãy nói!" Đái Mộc Bạch căn bản không hiểu ý.

"Ai nha nha, thật đúng là không đáng yêu tiểu quý đây!" Bi Á Định cười híp mắt nói ra.

Đái Mộc Bạch hừ một tiếng, không nói gì.

Bi Á Định cười cười, lắc lắc đầu.

Đái Mộc Bạch đi tới Lý Úc Tùng trước mặt, Lý Úc Tùng nói ra:

"Đưa tay ra!" Vẫn là bộ kia dáng vẻ lười biếng.

Đái Mộc Bạch đưa tay ra, Lý Úc Tùng tại Đái Mộc Bạch trên cánh tay nhéo nhéo, nói ra:

"Ừm, tuổi tác không thành vấn đề, thả ra ngươi Vô Hồn."

"Bạch Hổ; phụ thể!" Một tầng mãnh liệt thương ánh sáng màu trắng đột nhiên từ trên người hần bộc phát ra, Đái Mộc Bạch hai tay hướng về hai bên mở rộng, ngực nở lên, toàn thân xương cốt một trận đùng đùng vang vọng, bắp thịt đột nhiên bành trướng, đem y phục trên người đẩy lên.

Mỗi một khối bắp thịt tại dưới quần áo đều trở nên cực kỳ rõ ràng, liền ngay cả hần không khí bên người tựa hồ cũng đã trở nên cáu kỉnh lên.

Đầu đầy tóc vàng trong nháy mắt là được trắng đen xen kẽ, màu trắng chiếm phần lớn, vài sợi tóc đen ở trong đó lại đặc biệt rõ ràng. Trên trán hiện ra bốn đạo nhân nhạ hoa văn, ba hoành dộng đứng, vừa vận hợp thành một cái chữ Vương.

Hai tay của hần biến hóa lớn nhất, tròn vẹn so với trước kia tăng lên gấp hai nhiều, bộ lông màu trắng bao trùm tại cả bàn tay bên trên, mười ngón gầy trong lúc đó, dao găm y hệt vuốt sắc không ngừng từ trong bàn tay dò ra, thu hồi.

Này mỗi một cái vuốt sắc đều giống như lưỡi dao, độ dài có tới 8 tấc. Lập loè sâm U Hàn quang.

Đái Mộc Bạch trên người chậm rãi trước nằm sấp, hai con mắt từ con ngươi đều biến thành sâu xa màu u lam, cho người cảm giác, giống như là một cái giết chóc cơ khí bình thường.

Tại dưới chân hần, hai đạo lóe sáng vàng sáng liên tiếp bay lên, hai cái màu vàng trăm năm hồn hoàn, lặng yên bay lên.

Lý Úc Tùng nhìn xem phía trước mặt thiếu niên, rất là hưng phấn ah! Gật gật đầu nói ra:

"Đúng vậy, Bạch Hổ định cấp Thú Vô Hồn, hơn nữa hồn hoàn phối hợp cũng thuộc về cực phẩm, không tệ, không tệ! Được rồi, Tiểu Địch, dẫn hần vào đi thôi."

Bi Á Định gật gật đầu, mang theo Đái Mộc Bạch đi không bao xa, liền đi tới một mảnh trên đất trống. Chung quanh là nhà gỗ, mảnh đất trống này ước chừng có năm trăm bình mét đáng về chừng, vừa lúc ở Sư Lai Khắc học viện chính trung tâm.

Chương 18 : Đái Mộc Bạch đến (hạ)

Lý Úc Tùng nhìn xem phía trước mặt thiếu niên, rất là hưng phấn ah! Gật gật đầu nói ra:

"Đúng vậy, Bạch Hồ đỉnh cấp Thú Vô Hồn, hơn nữa hồn hoàn phối hợp cũng thuộc về cực phẩm, không tệ, không tệ! Được rồi, Tiểu Địch, dẫn hắn vào đi thôi."

Bi Á Địch gật gật đầu, mang theo Đái Mộc Bạch đi không bao xa, liền đi tới một mảnh trên đất trống. Chung quanh là nhà gỗ, mảnh đất trống này ước chừng có năm trăm bình mét đáng về chừng, vừa lúc ở Sứ Lai Khắc học viện chính trung tâm.

Đái Mộc Bạch hồn lực đã đạt tới cấp 25, cho nên Đái Mộc Bạch miễn thử thứ hai hạng cùng hạng thứ ba khảo hạch, Bi Á Địch đối với Đái Mộc Bạch giải thích:

"Tổng cộng là bốn quan. Cửa thứ nhất người đã trải qua đã qua. Chính là đem hồn lực không đủ cấp 21, hoặc là tuổi vượt qua mười ba tuổi thí sinh loại bỏ. Cửa ải này loại bỏ đi người là nhiều nhất. Cửa ải thứ hai là tiến hành hồn lực đánh giá cùng Vô Hồn giám định.

Chỉ có mạnh mẽ hồn lực là không đủ để chứng minh tương lai tiềm lực phát triển, cửa ải này chủ yếu vẫn là đo lường Vô Hồn, chỉ có Vô Hồn nắm giữ đầy đủ tiềm lực phát triển, đồng thời tại trước đó trong tu luyện phương hướng phát triển chính xác Hồn Sư mới có thể tiến vào cửa thứ ba."

Đái Mộc Bạch hỏi: "Cửa thứ ba cuộc thi là cái gì?"

Bi Á Địch nói:

"Cửa thứ ba là thử thách thí sinh đối với tự thân Vô Hồn ứng dụng trình độ. Chỉ có hồn lực cùng tiềm lực phát triển là không được, đồng thời còn cần nắm giữ tự thân đối Vô Hồn khống chế lực. Càng là cao đẳng cấp Vô Hồn càng khó mà khống chế, rất dễ dàng xảy ra vấn đề. Nếu như đối Vô Hồn khống chế không thể đạt tới trình độ nhất định lời nói, như vậy, vậy thì chứng minh Hồn Sư bản thân không đủ chăm chỉ. Học viên như thế chúng ta cũng là không thu."

Đái Mộc Bạch gật gật đầu, tỏ ra hiểu rõ.

Không đợi Đái Mộc Bạch hỏi lại, Bi Á Địch nói thẳng ra thứ tư hạng khảo hạch:

"Cửa thứ tư là thử thách kinh nghiệm thực chiến. Có vài học viên bản thân Vô Hồn không sai, đối Vô Hồn khống chế cũng không tệ. Nhưng từ nhỏ sống ở gia đình quý tộc, sinh trưởng ở mặt bình bên trong. Đối với ngoại giới tất cả căn bản cũng không có cái gì giải, càng không cần phải nói chiến đấu. Học viên như thế, học viện cũng là không thu. Viện trưởng đã nói, kiểu sanh quán dưỡng giống nhau không nên."

Đái Mộc Bạch đột nhiên rất muốn gặp thấy vị này Viện Trưởng Đại Nhân!

"Đã đến!" Bi Á Địch dừng bước lại. Lúc này, bọn họ đi tới một mảnh khác đất trống. Nơi này so với trước kia cửa ải thứ hai nơi đó liền muốn nhỏ hơn rất nhiều, chỉ có hai trăm bình mét. Một tên nhìn qua hơn 50 tuổi người trung niên đang ngồi ở trên một cái ghế buồn ngủ.

"Lão sư, ta mang người đến tiến hành cửa thứ tư khảo hạch." Bi Á Địch đối với đang tại trên ghế buồn ngủ người trung niên nói ra.

"Hả? Năm nay thật là có đi tới tại đây đó a, xem ra năm nay vận khí cũng không tệ lắm ah!" Người trung niên mở to mắt nhắm mắt buồn ngủ, có chút kinh ngạc nhìn trước mặt Đái Mộc Bạch.

Bi Á Địch nói ra:

"Hắn không chỉ đi tới cửa thứ tư, hơn nữa còn miễn trừ thứ hai cùng hạng thứ ba cuộc thi."

Triệu lão sư ánh mắt sáng lên, từ trên ghế đứng lên.

"Dĩ nhiên, vượt qua cấp 25, không tệ, không tệ, ta đây là cửa ải cuối cùng, thông qua khảo nghiệm của ta, người liền có thể chính thức trở thành Sứ Lai Khắc trong học viện một thành viên. Bất quá, khảo nghiệm của ta không phải là dễ dàng như vậy thông qua. Kinh nghiệm thực chiến là mỗi một gã Hồn Sư thực lực nhất định muốn có. Ta chỗ khảo hạch, chính là người ở phương diện này năng lực."

Triệu Vô Cực cười híp mắt nhìn Đái Mộc Bạch:

"Ta gọi Triệu Vô Cực, là Sứ Lai Khắc Phó viện trưởng, này thứ tư hạng cuộc thi, người có thể theo ta cùng hắn, lựa chọn trong đó một cái đề chiến đấu!"

Đái Mộc Bạch nhìn Bi Á Địch, giờ ngón tay lên, chỉ vào Bi Á Địch nói ra:

"Ta liền tuyền ngươi rồi."

Triệu Vô Cực con mắt lần nữa sáng ngời, khuôn mặt lộ ra đầu mím cười càng lớn.

Bỉ Á Định bất đắc dĩ cười khổ lắc đầu.

Đái Mộc Bạch nhìn Triệu Vô Cực gian thương y hết mím cười, trong lòng cảm thấy có một loại mắc lừa cảm giác.

Triệu Vô Cực nhìn Đái Mộc Bạch, cười híp mắt nói ra:

"Tiểu tử, ngươi chắc chắn chứ?"

Đái Mộc Bạch loại kia mắc lừa cảm giác, càng ngày càng mãnh liệt, nhưng là vẫn không phát hiện vấn đề gì, thế là gật gật đầu, nói ra:

"Xác định!"

Triệu Vô Cực có vẻ như gian kế được như ý cười ha ha:

"Ha ha! Tiểu tử, ngươi chân tuyền 'Đúng' người, chúng ta hai khảo hạch phương thức không giống nhau, lựa chọn lời của ta, muốn ở trong tay ta chống đỡ một thời gian uống cạn chén trà, nếu như cùng tên tiểu tử này lời nói, phải sống hẳn một chiều tự coi như ngươi thông qua được!"

Đái Mộc Bạch hiện tại rất mê man, trong lòng rất là nghi hoặc:

"Đây là cái gì khảo hạch, vận khí? Lựa chọn đề?"

Đái Mộc Bạch căn bản liền không nghĩ qua học sinh còn mạnh hơn lão sư cái ý niệm này, cho nên hắn nhất định là bị Triệu Vô Cực âm

Triệu Vô Cực rất là không có tim không có phổi, ngồi ở chỗ đó, phát phát tay, nói ra:

"Được rồi, bắt đầu đi!"

"Đái Mộc Bạch, cấp 25 chiến Hồn Sư!" Đái Mộc Bạch thả ra của mình Bạch Hồ Vô Hồn, hai cái trăm năm hồn hoàn ở trước người tung bay.

"A a, đánh bại ta, ta sẽ nói cho ngươi biết, ta cấp bậc!" Bỉ Á Định cười cười nói ra.

Đái Mộc Bạch nhìn Bỉ Á Định không phóng thích Vô Hồn, còn nói xuất nói như vậy, cho rằng Bỉ Á Định xem thường hắn.

Hắn Đái Mộc Bạch là người nào, bình thường chỉ có xem thường người khác phần, hôm nay đến phiên chính mình rồi, làm sao khiến hắn không giận, thế là Đái Mộc Bạch nổi giận, phát ra một tiếng Hồ khiếu.

Đái Mộc Bạch xưa nay cũng không phải một cái người có kiên nhẫn, nhưng hiếu thắng của hắn chỉ tâm lại đặc biệt mạnh, mãnh liệt bạch quang đột nhiên sáng lên, Đái Mộc Bạch Tà Mâu đột nhiên biến thành màu trắng, hắn trên người ba cái hồn hoàn trong, đệ một cái hồn hoàn đột nhiên hào quang tỏa sáng, hình thành một vòng lồng ánh sáng màu trắng, sát theo đó.

Hắn trên người đệ hai cái hồn hoàn lại phát sáng lên, không lồ bạch quang trong nháy mắt ngưng tụ, kèm theo Đái Mộc Bạch một tiếng hồ gầm, một đoàn nhũ quả cầu ánh sáng màu trắng từ trong miệng hắn phụt lên mà ra.

Bỉ Á Định đối mặt với Đái Mộc Bạch Bạch Hồ Liệt Quang Ba, không tránh không né, trực tiếp giơ lên một bàn tay của hắn, dễ dàng lập tức rồi, Đái Mộc Bạch tắt Sát Khí, liền một tia gọn sóng đều không nổi lên.

Đái Mộc Bạch đại ra nhìn tự cho là tắt Sát Khí, không nghĩ tới bị cái này so với mình không lớn hơn mấy tuổi thiếu niên, cho thoải mái như vậy làm xuống, đối phương thậm chí ngay cả Vô Hồn đều vô dụng, chỉ dùng bằng một cái tay, coi như xuống.

"Uy, tại chiến đấu lúc, đồ ra, nhưng là rất nguy hiểm lắm cơ à nha!"

Đái Mộc Bạch trước mắt hoa lên, Bỉ Á Định trong nháy mắt đi tới trước mặt hắn.

Đái Mộc Bạch trong lòng cả kinh nói:

"Được!"

Đái Mộc Bạch muốn cùng Bỉ Á Định kéo dài khoảng cách, nhưng là Bỉ Á Định sẽ không cho hắn cơ hội này, tại Đái Mộc Bạch kinh ngạc trong ánh mắt, nhìn thấy Bỉ Á Định giơ tay phải, tại ót của hắn lên gây một cái.

Đái Mộc Bạch trong nháy mắt bay ra ngoài, ở trên vách tường va ra một cái lỗ thủng to, mới ngừng lại.

"Hiện tại, ngươi biết, ta và ngươi ở giữa chênh lệch đi nha!" Bỉ Á Định nhàn nhạt nhìn Đái Mộc Bạch nói ra.

Đái Mộc Bạch nghị lực rất mạnh, thân thể nhận lấy lớn như vậy va chạm cùng trên tinh thần đã kích, hấn vẫn đứng lên, nói ra:

"Ta chịu thua, từ hiện tại ngươi chính là lão Đại ta rồi, địch đại ca!"

"A a, được, Tiểu Bạch, ngươi thông qua được thứ tư hạng khảo hạch, hiện tại ngươi chính là Sứ Lai Khắc học viện một thành viên!" Bì Á Địch cười ha hả nói.

"Ta thông qua được?" Đái Mộc Bạch nghi ngờ hỏi. Đái Mộc Bạch trong lòng nghĩ:

"Ta rõ ràng một mực tại bị động bị đánh ah, làm sao lại đã qua đây!"

Thế nhưng, Đái Mộc Bạch tuy rằng nghi hoặc, thế nhưng dù sao là thông qua, hấn cũng thật cao hứng.

Lúc này Triệu Vô Cực nói chuyện:

"Ừm, không sai chiến đấu, nhận được hai tầng đá kích trong, đứng lên, tương lai tất thành đại khi! Được rồi, Tiểu Địch, ta mang Tiểu Bạch đi hấn ký túc xá!"

Đái Mộc Bạch ở nơi đó dờ ra, Triệu Vô Cực hỏi:

"Tiểu Bạch, ngươi không nghe được lời của ta nói không? Ở đằng kia còn chờ cái gì nữa ah!"

Đái Mộc Bạch phục hồi tinh thần lại, nghi ngờ hỏi:

"Triệu lão sư, ta còn là không quá rõ ràng, này thứ tư khảo hạch là có ý gì, ta một mực ở trong chiến đấu bị đánh ah, làm sao lại không giải thích được thông qua được đâu này?"

Triệu Vô Cực cười ha hả giới thiệu:

"Còn nhớ ta cho ngươi ra cái lựa chọn đề sao?"

"Nhớ rõ ah! Nhưng là cùng cái này có quan hệ gì sao?" Đái Mộc Bạch nghi ngờ hỏi.

"Đương nhiên, có quan hệ rồi, hơn nữa quan hệ lớn hơn đi rồi, nếu như ngươi lựa chọn là ta, nhất định muốn ở dưới tay ta chống đỡ cái một thời gian uống cạn chén trà, khảo hạch là chiến đấu của ngươi; thế nhưng lựa chọn Tiểu Địch, như vậy khảo hạch nội dung liền biến rồi, biến thành khảo hạch tính cách của ngươi cùng nghị lực. Nhớ kỹ, tuổi tác vĩnh viễn cũng nói không được vấn đề, ngươi biết ta là cấp bậc gì sao, ta là kỳ thực bảy mươi sáu cấp Chiến Hồn Thánh, ngươi biết Tiểu Địch là cấp bậc gì sao?" Triệu Vô Cực nói ra.

"Không biết à?" Đái Mộc Bạch tuy rằng rất ngạc nhiên Triệu Vô Cực là một gã Hồn Thánh, nhưng là vẫn muốn biết Bì Á Địch thực lực.

"A a, hấn vừa tới nhập học thời điểm, hấn cũng đã là cấp 75 toàn diện kiểu Chiến Hồn Thánh rồi, chúng ta Sứ Lai Khắc học viện mạnh nhất không phải lão sư, cũng không phải Viện trưởng cùng ta, mà là Tiểu Địch, hiện tại Tiểu Địch, đã là một tên Hồn Đấu La cấp bậc." Triệu Vô Cực giải thích.

"Bì Á Địch, mười bốn tuổi, Vô Hồn Trảm Phách Dao, tám mươi ba toàn diện hình chiến Hồn Đấu La!" Bì Á Địch đối với Đái Mộc Bạch nói ra.

Đái Mộc Bạch trong nháy mắt đại ra tại chỗ kia, bên tai cùng trong đầu, đều là câu kia,

"Mười bốn tuổi, tám mươi ba cấp toàn diện hình đứng Hồn Đấu La "

Đái Mộc Bạch trong miệng lẩm bẩm nói:

"Làm sao có khả năng, điều này sao có thể, coi như là tại trong bụng mẹ tu luyện Vô Hồn cũng không khả năng, tại sao lại như vậy đó a!"

Đái Mộc Bạch đã thoát khỏi kiều ngạo áo khoác, hấn hiện tại mới chính thức biết, chính mình thật sự chẳng là cái thá gì.

Cười khổ lắc lắc đầu:

"Địch đại ca, ngươi thật là một biến thái, mười bốn tuổi liền Hồn Đấu La rồi, người khác cả đời khả năng đều không đạt tới, ngươi lại mười bốn tuổi liền đạt tới rồi, thực sự là người so với người làm người ta tức chết ah, ai, ta quá rất được đã kích!"

Bì Á Địch nhìn Đái Mộc Bạch, bất đắc dĩ nhún nhún vai nói ra:

"Ta cũng không có cách nào ah, cho dù ta không tu Luyện Hồn lực, của ta hồn lực liên tục điên cuồng phát ra ah!"

"Ngươi liền không cần đã kích nhận!" Đái Mộc Bạch cùng Triệu Vô Cực, trăm miệng một lời nói ra.

Bì Á Địch nhìn hai người kia, bất đắc dĩ vỗ cái trán nói ra:

"Các người thật đúng là hiểu ngầm, không hổ đều là Thú Võ Hồn Cường Công Hệ đó a!"

Đái Mộc Bạch cùng Triệu Vô Cực, nhìn Bỉ Á Địch đáng vẻ, đều nở nụ cười!

Bạn đang đọc truyện *Đấu La Đại Lục Chi Tử Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19 : Bỉ Á Địch lo lắng

Bỉ Á Địch cứ như vậy nghênh đón tính mạng hần bên trong cái thứ nhất đồng bọn, hần cùng Đái Mộc Bạch hai người mỗi ngày học tập; tu luyện.

Hai người mỗi ngày đều qua rất phong phú, Bỉ Á Địch đang tu luyện phương diện này, cho Đái Mộc Bạch rất nhiều trợ giúp, Đái Mộc Bạch bây giờ là thật lòng coi Bỉ Á Địch là làm lão đại rồi.

Một năm sau, Sứ Lai Khắc học viện nghênh đón xúc xích bị thúc thúc Áo Tư Tập, hai năm sau, Flanders mang theo Tiểu Bàn tử Mã Hồng Tuấn đi tới Sứ Lai Khắc học viện!

Hai tên mới tới học viên, đều bị Bỉ Á Địch thực lực mà chấn động, đều coi Bỉ Á Địch là làm lão đại.

Bỉ Á Địch này thời gian ba năm, hồn lực đạt tới tám mươi chín cấp, này 90 cấp cần hồn lực rất là khổng lồ, thế nhưng Bỉ Á Địch cũng không phải rất gấp, hần hiện tại chỉ cần một bước ngoặt, liền có thể đột phá đến Phong Hào Đấu La cấp độ ——

Bỉ Á Địch hôm nay thật cao hứng, bởi vì hôm nay chính là Đường Tam bọn hần đến lúc.

Bỉ Á Địch ra học viện, đã đến một chỗ hẻo lánh địa phương, cảm giác được chu vi không có sinh vật, quay đầu, đối với không khí nói ra:

"Quý Thúc, nơi này không ai rồi, đi ra đi!"

Bỉ Á Địch phía trước một trận không gian vận vẹo, quý Đấu La bỗng dưng xuất hiện tại Bỉ Á Địch trước mặt, cung kính nói:

"Thánh tử đại nhân, có gì phân phó?"

Bỉ Á Địch nhìn quý Đấu La, cười ha hả nói:

"A a, Quý Thúc lại tinh tiến không ít ah!"

Quý Đấu La cười khò lắc lắc đầu nói ra:

"Cùng Thánh tử đại nhân so với, lão quý ta tự nhiên cách nhau xa!"

"Từ tu Luyện Hồn lực bắt đầu, mười thời gian ba năm, liền tu luyện tới Hồn Đấu La cấp độ, Thánh tử đại nhân thật đúng là yêu nghiệt ah!" Quý Đấu La trong lòng thờ dài nói.

Bỉ Á Địch cười cười, nói ra:

"Quý Thúc, ta gọi ngài đi ra, là xin nhờ ngài nói cho mẹ, không cần để ngài bảo vệ ta rồi, của ta hồn lực đã tới tám mươi chín cấp, chỉ cần một bước ngoặt, liền có thể đến Phong Hào Đấu La rồi, bằng vào ta thực lực bây giờ, căn bản không cần phải bảo vệ rồi!"

Quý Đấu La khiếp sợ nhìn Bỉ Á Địch, nhất thời nói không ra lời.

"Quý Thúc, ngài làm sao vậy? Còn chờ cái gì nữa ah!" Bỉ Á Địch đưa tay, tại quý Đấu La trước mắt lung lay, nói ra.

Quý Đấu La vội vàng phục hồi tinh thần lại, cười khò nói:

"Thánh tử đại nhân, ngài thực sự là... Ai! Được rồi, ta sẽ cùng nữ hoàng hệ hạ nói, Thánh tử đại nhân, tuy rằng ngài đã là Hồn Đấu La cấp bậc, nhưng là vẫn muốn nơi nơi cẩn thận ah, không thể chủ quan!"

"Biết rồi, Quý Thúc. Nha! Đúng rồi! Mẹ còn có Liena bọn hần có khỏe không?"

Quý Đầu La, cười nói:

"Thánh tử đại nhân xin yên tâm, nữ hoàng bệ hạ cùng Thánh nữ đại nhân, đều rất tốt. Dịch Tur Tạt Long này lão khôn nạn, vẫn là giống như trước đây hung hăng càn quấy? hần hết thầy đều theo như ngài ý tưởng lại đi!"

Bi Á Dịch, cau mày, cúi đầu nghĩ một lát ngưng trọng nói ra:

"Quý Thúc, sau khi trở về, để cho chúng ta lại Dịch Tur Tạt Long bên người xếp vào Nhân, động, ta muốn rõ ràng biết cái lão gia hỏa này hết thấy mọi thứ? Cái lão gia hỏa này rất không bình thường ah!"

"Không bình thường? Làm sao sẽ không bình thường đâu này?" Quý Đầu La nghi ngờ hỏi.

"Cũng là bởi vì như vậy mới không bình thường, Quý Thúc, ngài suy nghĩ một chút, Dịch Tur Tạt Long lão nhân kia, tại Vũ Hồn Điện thế lực khổng lồ như vậy, làm sao có khả năng tại giữa chúng ta không có xếp vào nhân thủ đây, cho nên, ta mới nói, này rất không bình thường, theo ta ý tưởng, cái lão gia hỏa này hẳn là thu lại mới đúng, làm sao sẽ vẫn là bộ dáng này đâu này?" Bi Á Dịch sắc mặt nghiêm túc nói.

"Là! Thánh tử đại nhân! Ta đây liền đi làm!" Quý Đầu La cũng là sắc mặt nghiêm túc, hẳn cũng không nghĩ đến cái này Dịch Tur Tạt Long cái này khó chơi, quý Đầu La nói xong lại vô thanh vô tức biến mất ở trong không khí.

Bi Á Dịch trong lòng thầm nghĩ:

"Cái này Dịch Tur Tạt Long, rốt cuộc là ai, tại nguyên trong, vốn là cái xuất liên tục tràng đều không ra trần nhân vật, làm sao sẽ cũng khó dây dưa như vậy, lẽ nào, là ta đến, làm rối loạn nơi này cố sự phát triển tình tiết sao?"

Bi Á Dịch suy nghĩ hồi lâu, cũng không nghĩ ra đầu mối gì, lắc lắc đầu, liền đi về ——

Thế nhưng Bi Á Dịch căn bản là không có nghĩ đến, vũ trụ quy tắc, ở một cái không gian xuất hiện một cái đánh vỡ không gian này thế giới cân bằng người, như vậy thế giới này, cũng sẽ đi theo xuất hiện một cái với hần lẫn nhau ngăn được cơ thể sống, mà cái này cơ thể sống chính là Dịch Tur Tạt Long.

Wũ Hồn Điện bên trong, Giáo Hoàng Bi Bi Đông cùng Thánh nữ Hồ Liệt Na nghe quý Đầu La báo cáo, hai người lông mày sâu sắc trói chặt cùng nhau.

Chính đang suy tư điều gì.

"Lão sư, ý tứ của Tiểu Dịch là, tại người của chúng ta chính giữa, có gian tế! chúng ta nhất cử nhất động toàn bộ tại tầm mắt của hần làm trong đó rồi! Muốn để cho chúng ta chú ý cẩn thận!" Hồ Liệt Na cau mày nói ra.

"Ừm! Xem ra Tiểu Dịch chính là cái này ý tứ, cái lão gia hỏa này, còn thật là khó dây dưa, hừ! Đã như vậy, quý Trưởng lão, người liền theo Tiểu Dịch nói xử lý đi, Tiểu Dịch nơi đó, người liền không cần đi, hần hiện tại hoàn toàn có thể để bảo vệ chính mình rồi." Bi Bi Đông đối quý Đầu La nói ra.

"Là! Nữ hoàng bệ hạ!" Quý Đầu La lĩnh mệnh nói.

Bi Bi Đông nhìn thấy quý Đầu La đi ra sau, thờ dài một hơi, nói ra:

"Ai, nếu như Tiểu Dịch có thể trở lại, chúng ta sẽ thoải mái hơn nhiều, bất quá, hần bây giờ còn là cần rèn luyện ah!"

"Lão sư! Tiểu Dịch, lúc nào, có thể trở về ah, ta thật giống hần." Hồ Liệt Na quỳn rũ trên khuôn mặt nhỏ nhắn mang theo ai oán vẻ mặt.

"A a, Liena yên tâm đi, Tiểu Dịch trở về, cử hành toàn bộ đại lục học viện Hồn Sư thời điểm tranh tài, Tiểu Dịch liền sẽ trở về, hần hiện tại đang tại Sử Lai Khắc học viện đây, yên tâm đi, Tiểu Dịch, có thể sẽ không quên chúng ta Liena." Bi Bi Đông cười ha ha đối với Hồ Liệt Na nói ra.

"Lão sư..." Hồ Liệt Na then thùng đối Bi Bi Đông làm nũng nói.

"A a, được rồi, Liena, chúng ta hiện tại khẩn yếu nhất chính là biết, Dịch Tur Tạt Long lão nhân kia, đến cùng có mục đích gì, ta cảm giác, hần mục đích cũng không phải, muốn làm cái này Giáo Hoàng đơn giản như vậy." Nhiều lần về mặt lo lắng nói ra.

"Ừm, biết rồi lão sư! Lão sư, không cần quá lo lắng, Tiểu Dịch chỉ cần hoàn thành Thần thử thách, liền sẽ Bách Cấp Thành Thần, đến lúc đó còn có ai là đối thủ của hần ah!" Hồ Liệt Na nhìn Bi Bi Đông nhún mày bộ dáng, rất là đau lòng an ủi.

"Ai, chỉ hy vọng như thế đi!" Bi Bi Đông thờ dài một hơi nói ra.

Chương 20 : Đường Tam đến

Tác Thác Thành Tây Môn đi tới hai người trẻ tuổi. Nhìn qua, bọn họ đều chỉ có mười mấy tuổi, trên người cũng không hề mang theo cái gì hành lý, một nam một nữ.

Bé trai quần áo mộc mạc, nhìn qua 12, 13 tuổi bộ dáng, thân cao có khoảng 1m70, ăn mặc một thân màu lam nhạt trang phục, rất gọn gàng. Tiểu thuyết xuất ra đầu tiên bên hông bọc một điều khảm nam hai mươi bốn viên ngọc thạch đai lưng, màu đen tóc hơi dài miễn cưỡng rủ xuống tới vai, tướng mạo mặc dù không đẹp trai lắm, nhưng cũng cho người một loại rất dễ dàng cảm giác thân cận.

Nơi khoe miệng trước sau mang theo một tia mỉm cười thân nhiên.

Nếu như nói bé trai nhìn qua là bình thân mà phổ thông, như vậy, ở bên cạnh hắn con gái nhìn qua tất nhiên không thể bình phàm rồi.

Tơ giống như thuận trượt mái tóc dài màu đen chải vuốt thành chính tề đuôi tóc, cho dù là bím tóc, cũng như trước rủ xuống đã qua chân nhỏ vị trí, nàng so với đứa bé trai kia nhĩ cao hơn nửa phần, trên người mặc một cái màu phấn hồng tiểu y, đem đã bắt đầu phát dục vóc người chăm chú ôm tròn, nếu như nói trước ngực còn chưa đủ đầy đà lời nói, nàng kia này tính tề được không thẳng nắm chặt eo thon nhỏ liền sẽ khiến vô số nữ tính ước ao rồi.

Thon dài căng thẳng bắp đùi bao vây tại quần dài màu trắng bên trong, hoàn mỹ tỉ lệ hoàng kim tỉ lệ, cứ việc nhìn qua tuổi của nàng không lớn, trên mặt còn mang theo tính trẻ con, nhưng kia hồng viên tiểu bờ mông cũng đã rất có mấy phần mùi vị.

Khoe miệng cong cong lông mày tự nhiên thành hình, một đôi ngập nước mắt to trang bị hơi hơi tròn béo mập khuôn mặt nhỏ, không chỉ đẹp dễ, trả lại Nhân mấy phần xinh đẹp cảm giác, đáng yêu hai chữ này tựa hồ chính là vì nàng độ thân làm theo yêu cầu giống như.

Đứa bé trai kia nhĩ đứng ở bên người nàng, đã sớm bị nàng vô hình hào quang chỗ che lấp.

Con gái giơ tay lên, tại chính mình hơi có hơi ảm cái trán quét nhẹ, có chút oán trách nói:

"Rốt cuộc đến này cái gì Tác Thác Thành rồi. Thật không biết đại sư nghĩ như thế nào, rõ ràng hữu hảo mấy toà trung cấp Hồn Sư Học Viện đều biểu thị muốn vô điều kiện chiêu thu chúng ta, hắn lại không phải cho người đến thi nơi này toà kia liền đăng cấp đều không có phân chia phá học viện."

Bé trai khẽ mỉm cười, nói:

"Lão sư để cho ta tới thi, cũng không cho người đến, ai cho người nhất định phải theo tới. May là Ba Lạp Khắc Vương quốc cùng Pháp Tư Nặc Hành Tinh giáp giới, không phải vậy người chẳng phải là càng oán giận hơn?"

Con gái tròn nhìn bé trai một mắt,

"Thật không có lương tâm, người ta còn không phải là vì người. Ai cho người là ta ca ca đâu. Dù sao ngày sau mới cuộc thi. Mặc kệ, người phải bồi ta tại đây Tác Thác Thành bên trong chơi hai ngày, bù đắp ta ấu trĩ tâm linh chịu đựng đến thương tổn."

Bé trai bật cười nói:

"Đường đường Nặc Đình học viện liên tục sáu năm đàn chị, còn ấu trĩ tâm linh? Cho người đám kia tiểu đệ nhìn thấy, không biết bọn hắn có thể hay không lập tức đi nhảy sông."

Một nam một nữ này, chính là từ Nặc Đình sơ cấp Hồn Sư Học Viện mà đến Đường Tam cùng Tiểu Vũ.

Tiểu Vũ quệt mồm nói:

"Mặc kệ, người có đáp ứng hay không?"

Đường Tam cười ha ha, nói:

"Theo người chính là. Bất quá, đi rồi xa như vậy con đường, người không mệt sao? chúng ta phải hay không hẳn là trước tiên tìm một nơi ở lại lại nói. Cũng giữa trưa, trước ăn cơm đi."

Tiểu Vũ cười nói:

"Này còn tạm được."

Đường Tam rất ít tà đạo lời của nàng, từ khi hai người xác lập huynh muội quan hệ sau, hắn trước sau như một Đại ca ca giống như che chở nàng, tuy rằng hắn rất bận, nhưng trong vô tình toát ra thân thiết vẫn là khiến Tiểu Vũ rất hưởng thụ cái cảm giác này.

Hai người trước tiên đơn giản ăn chút gì, sau đó liền tìm kiếm lên nơi ở, thời gian không lâu, Tiểu Vũ phát hiện một toà rất độc đáo khách sạn.

Khách sạn có ba tầng lầu cao, nhìn qua quy mô tuy rằng không tính quá lớn, nhưng bề ngoài trang sức lại hoàn toàn là hoa hồng đỏ sắc, cả tòa khách sạn lối kiến trúc cũng giống là một đóa to lớn hoa hồng như vậy, rất dễ dàng liền có thể mang cho người ta sáng mắt lên cảm giác.

"Hoa hồng khách sạn. Tiểu Tam, chúng ta liền ở nơi này đi." Tiểu Vũ chỉ chỉ.

Đường Tam không sao cả nói:

"Nghe lời người."

Đi vào hoa hồng khách sạn, đầu tiên cảm thụ chính là một luồng nước mũi hoa hồng hương, thắm người tim gan mùi thơm mang theo vài phần mập mờ cảm giác lạnh nhàn thân tâm khoan khoái.

Khách sạn nội trang chỉ có ba loại màu sắc, trắng, bạc cùng hoa hồng đỏ, ảm áp độc đáo, trang nhã hoàn cảnh rất dễ dàng làm cho người ta cảm thấy hảo cảm.

Đường Tam đi tới trước quầy:

"Phiền phức cho chúng ta mở hai gian phòng."

Sau quầy người phục vụ vội vàng đứng lên, nhìn xem Đường Tam, nhìn lại một chút Tiểu Vũ, trong mắt lộ ra mấy phần hâm mộ ánh sáng:

"Tiên sinh, ngài thật xác định muốn mở hai gian phòng sao?"

Đường Tam gật gật đầu:

"Có cái gì không đúng sao?"

Người phục vụ trong mắt lộ ra mấy phần ảm muội:

"Xin lỗi, chúng ta nơi này chỉ còn dư lại một gian phòng rồi."

"Một gian?" Đường Tam nhíu nhíu mày, hẳn làm người hai đời, đời này lúc nhỏ cùng Tiểu Vũ cùng giường cùng gối còn không có cảm giác gì, nhưng bây giờ dù sao hai người cũng dần dần có thân thể thân hình, nam nữ thụ thụ bất thân câu nói này hẳn nhưng là nhớ rõ rất rõ ràng.

Người phục vụ cường điệu nói:

"Đúng vậy a, chỉ có một gian. Bất quá ngài yên tâm, chúng ta căn phòng đều là rất lớn, thiết bị đầy đủ hết, ở hai người thừa sức." Nói xong, hẳn còn hướng về Đường Tam đưa ra một cái chỉ có thể hiểu ý không thể nói truyền ánh mắt. Đương nhiên, Đường Tam là xem không hiểu.

Tiểu Vũ đình đặc nói:

"Vậy thì một gian được rồi. chúng ta tại Nặc Đình thời điểm, không một mực đều tại chung phòng ký túc xá sao? Đây có cái gì. Còn có thể tiết kiệm một chút tiền mua quần áo xinh đẹp đâu."

Đường Tam bất đắc dĩ lắc đầu một cái, hẳn cũng không phải cái cố chấp người, chẳng qua chính mình ngủ trên đất là được rồi, buổi tối bình thường cũng phải cần tu luyện, này mới là tốt nhất giấc ngủ.

"Được rồi, kia phiền toái người mở cho ta căn phòng này."

Chính đang phục vụ sinh chuẩn bị giúp Đường Tam công việc thủ tục thời điểm, một cái đột nhiên xuất hiện âm thanh lại đã cắt đứt người phục vụ hành động.

"Ta nói, căn phòng này hẳn là thuộc về ta đi."

Đường Tam cùng Tiểu Vũ đồng thời xoay người lại nhìn lại, chỉ thấy ba người xuất hiện tại bọn hắn phía sau, chính hướng về quầy hàng phương hướng đi tới.

Ba người này một nam hai nữ, hai cô bé trang điểm lộng lẫy, nhìn qua đều có 17, 18 tuổi bộ dáng, vóc người cao gầy, so với Tiểu Vũ cao hơn một điểm, làm người ta ngạc nhiên nhất chính là, các nàng dung mạo dĩ nhiên giống nhau như đúc, lại là một đôi sinh đôi.

Thế nhưng, Đường Tam ánh mắt cũng không hề rơi vào này hai tên tuyệt sắc giai nhân trên người, hấp dẫn hấp chú ý, lại là đi tại trung tâm nam tử.

Nam tử thân cao tại chừng một thước tám, so với hắn cao hơn xuất nửa cái đầu, nhìn qua tuổi không lớn lắm, thậm chí so với sau lưng của hắn hai tên thiếu nữ còn nhỏ hơn một ít, vai rộng rãi, tướng mạo anh tuấn bên trong mang theo vài phần cương nghị, mái tóc dài màu vàng óng rớt tung ở sau lưng, thẳng rù xuống tới gần eo vị trí.

Hắn tóc cũng không cong lên, mà là thẳng như ý rủ xuống ở nơi đó.

Làm cho người ta chú ý nhất là hấn cặp mắt kia, đó là một đôi tà dị ánh mắt, hai con mắt rõ ràng đều là con mắt sinh song đồng, màu xanh đậm bên trong tròng mắt, ánh mắt rất lạnh, đó là một loại phát ra từ sâu trong nội tâm lạnh lẽo, nửa trong lúc triển khai Tà Quang lấp loé, bị hấn nhìn một chút, trên người như bị lưỡi dao sắc cắt bình thường.

Cực kỳ anh tuấn tướng mạo phối hợp như vậy một đôi mắt, nam nhân như vậy, bất luận ở nơi nào đều sẽ trở thành lôi kéo người ta chú mục chính là tiêu điểm.

Hắn rất mạnh, đây là Đường Tam nhìn thấy người này về sau cái ý niệm đầu tiên.

Hai thiếu nữ sinh đôi phân biệt kéo cặp kia con người nam tử một cánh tay, hấn cũng không để ý tới Đường Tam, ánh mắt từ trên người Tiểu Vũ xẹt qua lúc, lóe ra một tia sáng kỳ dị, nhưng cũng chỉ là một cái thoáng liền qua mà thôi.

Đi tới trước quầy, nhìn người phục vụ, thanh niên nói:

"Người là mới tới đây phải không. Không biết nơi này chung quy phải lưu một gian phòng cho ta sao?"

Người phục vụ sững sốt một chút, dò hỏi:

"Ngài là?"

Song đồng nam tử có chút không kiên nhẫn nói:

"Gọi các người quản lý đi ra."

Người phục vụ đối với song đồng nam tử ánh mắt, đáy lòng một trận rét run, vội vàng chạy đến mặt sau đi gọi cấp trên của mình rồi.

Đường Tam thân nhiên nói:

"Vị đại ca này, tựa hồ là chúng ta tới trước."

Song đồng nam tử thậm chí ngay cả đầu cũng không quay lại, chỉ là lạnh lùng nói:

"Vậy thì thế nào?"Hắn chưa từng có hướng về Nhân giải thích quen thuộc, ngoại trừ Bí Á Địch ở ngoài.

Đường Tam tính khí vẫn tính ôn hòa, Tiểu Vũ không phải là dễ bắt nạt như vậy, lướt người đi, đã đi tới Đường Tam bên người,

"Không ra sao, cho người cắt đi."

Song đồng nam tử rút cuộc xoay người lại, lạnh lẽo tà dị ánh mắt rơi vào trên người Tiểu Vũ, gật gật đầu:

"Rất tốt, rất lâu không người nào dám nói như vậy với ta rồi. các người trên người cũng có hồn lực chấn động, hẳn là Hồn Sư đi. Vậy các người liền cùng tiến lên được rồi, đánh thắng được ta, ta lập tức đi ngay, bằng không, mời các người biểu diễn một cái lăn cái chữ này."

Dựa theo nguyên bản trong như thế, Đường Tam cùng Tiểu Bạch đánh một trận, cuối cùng Đái Mộc Bạch đem gian phòng nhường cho Đường Tam, hơn nữa nhận rồi thực lực Đường Tam.

Suốt đêm không nói chuyện, sáng sớm trời vừa mới sáng lên, Đường Tam cùng Tiểu Vũ ăn chút gì, liền hướng Sử Lai Khắc học viện bước đi.

Bạn đang đọc truyện *Đấu La Đại Lục Chi Tử Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21 : Thất quái tập hợp

"Ca, người nhìn một bên có một cái thôn nhỏ." Tiểu Vũ nói với Đường Tam.

Đường Tam theo Tiểu Vũ ngón tay phương hướng nhìn lại, chỉ thấy phía trước ước chừng ngoài một dặm, có một cái thôn nhỏ, bằng vào Từ Cực Ma Đồng thị lực, hẳn có thể rõ ràng phân biệt ra được, toà kia thôn làng ước chừng có Bách hộ người ta khoảng chừng, so với Thánh Hồn Thôn quy mô đều

phải nhỏ hơn một chút.

Thôn làng ngoại vi một vòng chất gỗ hàng rào, tựa hồ là phòng bị dã thú dùng. Tại cửa thôn nơi tựa hồ tụ tập không ít người, không biết xảy ra chuyện gì.

Đường Tam mỉm cười nói:

"Chúng ta qua đi hỏi một chút, hay là này người trong thôn sẽ biết Sử Lai Khắc học viện ở nơi nào. Hồn Sư Học Viện hẳn là rất nổi danh mới đúng."

Đi tới gần, Đường Tam cùng Tiểu Vũ đều phát hiện có chút không đúng rồi, cửa thôn nơi xác thực tụ tập không ít người, đại đa số đều là cùng tuổi bọn họ xấp xỉ thiếu niên, trong đó phần lớn đều có cha mẹ đi theo.

Cửa thôn nơi để một cái bàn, bàn ngồi phía sau một tên hơn sáu mươi tuổi lão giả lệnh Đường Tam cùng Tiểu Vũ trợn mắt hốc mồm là, cửa thôn nơi dùng cọc gỗ dựng thành cổng vòm lên treo cùng nhau xem đi tới có chút rách nát bằng hiệu, mặt trên có khắc đơn giản năm chữ, Sử Lai Khắc học viện.

Tại đây năm chữ phía trước, còn có một cái màu xanh lá ảnh chân dung, nhìn qua như là một loại quái vật hình người đầu. Lục Lục, có chút ít đáng yêu.

Tiểu thuyết tuyên bố bàn kia sau án lão giả trước ngực, cũng mang theo một cái tương tự màu xanh lục hình tròn huy chương. Hẳn là Sử Lai Khắc học viện huy hiệu trường.

"Không thể nào." Tiểu Vũ từ Đường Tam trên lưng nhảy xuống, giật mình nhìn bằng hiệu, lại quay đầu nhìn xem Đường Tam, hai trong lòng người đều có chút ngạc nhiên.

Cho dù là Nặc Đinh sơ cấp Hồn Sư Học Viện quy mô cũng phải so với nơi này lớn hơn, hơn nữa, này rõ ràng giống như là cái phổ thông làng nhỏ, cửa ra vào cổng vòm chẳng những là chất gỗ, hơn nữa còn không có Nặc Đinh học viện một phần ba đại. Điều này cũng có thể Khiếu Hồn sư học viện?

"Ca, đại sư phải hay không làm sai? Ta thấy thế nào, cũng không cảm thấy này như là một ngôi học viện. Sẽ không phải là lừa người đi."

Đường Tam cười khổ nói:

"Đến đều tới, nhìn kỹ hẵng nói đi."

Lúc này, sắp xếp tại trước mặt bọn họ, ước chừng có trên trăm cái người ghi danh, trong đó không ít người đều cau mày, hiển nhiên trong lòng ôm cùng Tiểu Vũ ý tưởng giống nhau.

Xếp hạng Đường Tam cùng Tiểu Vũ phía trước một tên thiếu niên cha mẹ đều theo bên người, chỉ nghe thiếu niên kia mẩu thân nói:

"Có làm hay không, đây chính là cái gọi là Hồn Sư Học Viện, vẫn là được xưng tốt nghiệp liền có thể trở thành là Đế quốc Tử tước học viện?"

Thiếu niên phụ thân có chút không xác định nói:

"Đây là Vũ Hồn Điện người nói, sẽ không có sai đi. Có thể học viện này cũng thực sự phá lạn điểm."

Thiếu niên nói:

"Ba ba, ta không nên ở chỗ này đến trường, quá mất mặt rồi. Ta còn là đi Soto trung cấp Hồn Sư Học Viện đi. Nói thế nào, ta tại sơ cấp học viện thời điểm cũng coi như là một thiên tài."

Thiếu niên phụ thân nhú nhú mày, đến:

"Dĩ nhiên đã đến rồi, liền chờ một chút đi, nói không chắc đây là một loại thử thách. Chân chính học viện cũng không ở nơi này."

Tương tự đối thoại tại xếp hàng trong đám người tuyệt đối không ít, phần lớn thiếu niên cùng các cha mẹ trên mặt đều lộ ra nòng nọc thất vọng.

Đường Tam ánh mắt cũng không hề tại những người ghi danh này thân trên dừng lại thời gian quá dài, hắn ánh mắt nhìn đội ngũ phía trước nhất, cũng chính là chỗ ghi danh, thị lực cùng thính giác tại Huyền Thiên Công ảnh hưởng tăng lên, mơ hồ có thể nghe tới đó đối thoại.

Ngồi ở sau cái bàn mặt phụ trách tiếp thu báo danh lão giả nhìn qua một bộ dáng vẻ lười biếng, y phục trên người nói thật dễ nghe điểm là mộc mạc, thấy thế nào, đều giống như một thôn trang lão nhân, thậm chí còn không bằng Thánh Hồn Thôn lão Kiệt Khắc nhìn qua tinh thần.

Lúc này, một người thiếu niên đi tới bàn trước báo danh. Lão giả lười biếng nói:

"Tiền ghi danh mười cái Kim Hồn Tệ, thả tại cái rương kia bên trong là được rồi."

"Vươn tay ra."

Mẹ hắn tự tin tràn đầy đem mười cái kim tệ bỏ vào rương gỗ trong, thiếu niên ngoan ngoãn đưa tay ra.

Người nhéo nhéo tay của hắn, mờ nhạt con mắt nhìn thiếu niên một mắt, nói:

"Vừa vặn mười hai tuổi. Đem người Võ Hồn thả ra ngoài, cho ta nhìn một chút."

Thiếu niên gật gật đầu, màu xanh nhạt hồn lực từ trong cơ thể phóng thích mà ra, một cái trăm năm màu vàng hồn hoàn vây quanh trên dưới thân thể luật động.

Trăm năm hồn hoàn khí tức rõ ràng không yếu, Võ Hồn xuất hiện, một cái to dài dây leo vây quanh thân thể của hắn xoay quanh.

Cái này Võ Hồn cùng Đường Tam Lam Ngân Thảo khá giống, chỉ bất quá, hắn Võ Hồn cũng không phải thảo, mà trực tiếp liền là một loại dây leo, tương tự với Đường Tam thứ hai hồn hoàn Quý Đăng, chỉ bất quá ít đi Quý Đăng độc tố.

Lão già lắc lắc đầu, đến:

"Không hợp cách, người có thể đi rồi."

Thiếu niên cha mẹ bản lĩnh một bộ tự tin tràn đầy vẻ mặt, nghe lão già nói hải tử của bọn họ không hợp cách, trên mặt vẻ mặt nhất thời cứng lại rồi, mẹ hắn không nhận được hỏi:

"Tại sao? Con trai của ta tại sơ cấp trong học viện nhưng là sinh viên tài cao. Ngài không thấy hắn hồn hoàn là trăm năm sao? Ứng có trăm năm hồn hoàn Hồn Sư cũng không nhiều ah, nếu không quan tâm bọn ta, vậy chúng ta tiền ghi danh..."

Lão già không chút khách khí nói:

"Một khi báo danh, khái không trả lại."

Tượng đất còn có ba phần thổ tính, thiếu niên phụ thân không nhận được cả giận nói:

"Các người này rõ ràng chính là lừa gạt tiền. Lui chúng ta tiền ghi danh, bằng không chúng ta liền không đi. Sớm biết này cái gọi là Sư Lai Khắc học viện như thế rách nát, chúng ta liền không nên tới."

Lão già liếc hắn một cái, thân nhiên nói:

"Mộc Bạch, có người muốn về tiền ghi danh, người xử lý một chút."

Bên cạnh trên mặt đất, một bóng người đột nhiên nhảy lên lên:

"muốn muốn hỏi báo tên phí cũng được, đánh qua ta, toàn bộ trả lại."

Người này chính là Đái Mộc Bạch rồi, hiện tại tay chân công tác do hắn thay, Bí Á Dịch "Nghỉ việc"!

Trước đó bởi vì ngồi ở một bên, bị bảy người ngăn trở, Đường Tam cũng không nhìn thấy hắn.

Cùng ngày đó Đường Tam cùng Tiểu Vũ nhìn thấy hắn thời điểm sơ lược có sự khác biệt chính là, lúc này trên mặt hắn vẻ mặt có chút bất đắc dĩ.

Đái Mộc Bạch cũng không phí lời, trực tiếp thôi thúc lên hồn lực của mình, thả ra hai cái trăm năm một cái ngàn năm toàn bộ ba cái hồn hoàn.

Mệnh môn hồn lực ở trong không khí sinh ra áp lực vô hình, Tà Mâu bên trong ánh sáng lạnh chớp liên tục, nhìn về phía vậy đối phụ tử.

Hồn Sư trong lúc đó, hồn hoàn vĩnh viễn là tốt nhất quyền lên tiếng, mắt thấy Đái Mộc Bạch trên người túi kia quất một cái ngàn năm hồn hoàn ở bên trong ba cái hồn hoàn, thiếu niên sắc mặt phụ thân đại biến, ném câu tiếp theo coi như chúng ta không may, lôi kéo mình rời từ chạy bộ rồi.

Đái Mộc Bạch một lần nữa trở về ngồi xuống một bên, Tà Mâu lạnh lùng quét mắt mặt sau báo danh thiếu niên cùng các gia trưởng một mắt, uy hiếp ý tứ rất rõ ràng.

Ba cái hồn hoàn mang tới lực áp bách không phải là người bình thường có thể thừa nhận được. Hắn lúc này, không lại như một cái hồn khổ đại thiếu, trái lại như là cái tay chân.

Lý Úc Tùng hướng về phía sau xếp hàng báo danh Nhân Đạo:

"Đến chúng ta Sư Lai Khắc học viện báo danh, các người hắn là trước tiên rõ ràng quy củ. Không làm rõ liền tới nơi này, chỉ là không công đưa tiền ghi danh mà thôi. Bây giờ hối hận vẫn còn kịp. các người có biết hay không Sư Lai Khắc học viện danh tự này bên trong Sư Lai Khắc hàm nghĩa?"

Phần lớn người ghi danh nghe xong lời của lão già trên mặt đều là một mảnh mờ mịt.

Lão già lạnh nhạt mà nói:

"Sư Lai Khắc là một loại quái vật, cho dù trong Hồn Thú cũng là cực kỳ cổ quái tồn tại. chúng ta Sư Lai Khắc học viện hàm nghĩa, liền là quái vật học viện. Nói cách khác, chúng ta nơi này chỉ lấy quái vật, không thu người bình thường. Tuổi tác vượt qua mười ba tuổi, hoặc là hồn lực không có đạt đến

cấp 21 trở lên, liền không dùng ở nơi này lãng phí thời gian rồi."

Đường Tam nguyên bản cùng tâm tình của Tiểu Vũ như thế, đối này Sư Lai Khắc học viện có chút thất vọng, có thể nghe xong lời của lão giả này, hẳn trong lòng hứng thú lại bị câu ra, chỉ lấy quái vật học viện? Quái vật này hai chữ một cái khác hàm nghĩa, không chính là thiên tài sao?

Một bên nhìn phía trước người ghi danh, Tiểu Vũ cảm xúc đã trở nên trở nên hưng phấn, thấp giọng tại Đường Tam bên tai nói:

"Học viện này nhìn qua rất có ý tứ nha, đặc biệt là vị lão sư kia nói câu kia chỉ lấy quái vật không thu người bình thường, thực sự là quá đẹp trai xuất sắc."

Một bên nhìn phía trước người ghi danh, Tiểu Vũ cảm xúc đã trở nên trở nên hưng phấn, thấp giọng tại Đường Tam bên tai nói:

"Học viện này nhìn qua rất có ý tứ nha, đặc biệt là vị lão sư kia nói câu kia chỉ lấy quái vật không thu người bình thường, thực sự là quá đẹp trai xuất sắc."

Đường Tam mỉm cười nói:

"Hiện tại ngươi sẽ không hoài nghi lão sư dặn dò đi. Toà này Sư Lai Khắc học viện tuyệt không bình thường."

Đái Mộc Bạch lúc này cũng rút cuộc nhìn thấy Đường Tam hai người, lãnh khốc trên khuôn mặt lộ ra vẻ mỉm cười, hướng về bọn hắn gật gù đầu, lại chỉ chỉ lão giả, mở ra hai tay, làm ra một cái vẻ mặt bất đắc dĩ.

Hiển nhiên là tại nói cho bọn họ biết, này báo danh cần theo dựa vào chính các ngươi nỗ lực, ta là không có cách nào giúp một tay.

Đang khi bọn họ dùng ánh mắt giao lưu với nhau thời điểm, đột nhiên, một tiếng khê ồ lên tiếng lời trở lại Đường Tam ánh mắt.

Phụ trách tiếp đón báo danh lão giả trên mặt lộ ra kinh nghi bất định vẻ mặt, lúc này, hắn đứng trước mặt một cô thiếu nữ, chính thu hồi lần lượt đi ra tay.

Tên thiếu nữ này cũng không có cha mẹ cùng đi, chỉ là một người.

Một thân đơn giản quần dài trắng cho người rất sạch sẽ cảm giác.

Lưu loát ngang tai tóc ngắn, thân cao so với Tiểu Vũ muốn thấp hơn nửa cái đầu khoảng chừng, bởi vì là đưa lưng về phía Đường Tam cùng Tiểu Vũ, cho nên không nhìn thấy tướng mạo của nàng, nhưng từ nơi cổ da thịt có thể phát hiện, thiếu nữ này da dẻ tốt vô cùng, cực kỳ trắng mịn.

"Xin hỏi, ta có thể thông qua sơ thí rồi hả?" Thanh âm của thiếu nữ ôn nhu êm tai, ít đi mấy phần anh khí, nhưng nghe tới mềm nhũn lệnh Nhân có loại mềm yếu cảm giác.

Nếu như Bỉ Á Định ở đây, nhất định hai mắt tỏa ánh sáng, trong lòng hô to: Ta không phải yêu thích tiểu loli!

Đường Tam từ Đái Mộc Bạch nhìn về phía cô gái kia ánh mắt liền có thể đoán được cô bé này nhất định trường rất đẹp, bởi vì Đái Mộc Bạch này Tà Mâu bên trong, toát ra chính là đã không phải là lạnh lẽo, mà là như là chỗ sói ánh sáng. Đương nhiên, là loại kia mang màu sắc lang.

Cái này cũng là Đái Mộc Bạch cùng Bỉ Á Định trở thành bạn tốt một trong những nguyên nhân, hai người đều là người trong đồng đạo ah.

Lão giả trên mặt ngạc nhiên dần dần thu lại, cau mày nói:

"Ngươi đến đây, người trong nhà biết chưa?"

Thiếu nữ không có trực tiếp trả lời vấn đề của hắn, chỉ là mỉm cười nói:

"Điều nói hữu giáo vô loại, chỉ cần ta phù hợp học viện yêu cầu, các ngươi không có lý do gì không thu ta đi."

Lão giả tựa hồ là do dự một chút, mới hướng về Đái Mộc Bạch phát phát tay, nói:

"Đẫn nàng vào đi thôi."

Đái Mộc Bạch trong mắt lang tốc độ ánh sáng biến mất, khôi phục hắn cái kia lạnh lùng biểu hiện, mang theo thiếu nữ hướng bên trong học viện đi đến.

Kẻ này trang B trình độ với hắn hồn lực như thế, nhanh chóng đi lên mặc ah. Xem ra thực sự là gần mực thì đen ah!

Còn lại học viện đều rất thông qua được lão giả vòng thứ nhất kiểm tra, rút cuộc muốn đến phiên Đường Tam cùng Tiểu Vũ rồi.

Lúc này, Đái Mộc Bạch tại đưa mấy cái ghi danh học viện sau, cũng đã về tới lão giả bên người.

Đường Tam đột nhiên phát hiện, ánh mắt của Đái Mộc Bạch thay đổi, trực câu câu nhìn chăm chú sau lưng mình phương hướng, tựa hồ nhìn thấy gì chuyện khó mà tin nổi vật bình thường.

Đường Tam theo bản năng xoay người lại nhìn lại, tuy rằng không giống Đái Mộc Bạch thất thố như vậy, nhưng trong lòng cũng là âm thầm chấn động.

Hắn và Tiểu Vũ phía sau, chỉ còn lại một tên ghi danh học viên, hơn nữa tựa hồ là vừa tới không lâu, đó cũng là một cô gái, nhìn qua so với hắn cùng Tiểu Vũ tựa hồ còn nhỏ hơn tới một điểm, mái tóc dài màu đen rối tung ở đầu vai, khuôn mặt hơi hạ thấp xuống, thân cao cùng trước đó này quần trắng thiếu nữ gần như, da dẻ cũng là xấp xỉ trắng nõn.

Thế nhưng, tên thiếu nữ này lại cho người một loại cùng người khác bất đồng cảm giác.

Cực kỳ đầy đặn vóc người cùng tuổi của nàng thực sự có chút không hợp, nếu như không nhìn khuôn mặt lời nói, rất có thể sẽ bị cho rằng là thành niên thiếu nữ, đặc biệt là này vĩ đại lòng dạ, càng sẽ hấp dẫn chỗ có ánh mắt của nam nhân.

Tiêu chuẩn dung nhan hài đồng vũ to.

Bi Á Định kê này nhìn đến lời nói, cũng không phải là hai mắt tỏa ánh sáng rồi, mà là trực tiếp mở Vạn Hoa Đồng Huyết Luân Nhãn, trong miệng đoán chừng cũng sẽ phi lưu trực hạ tam thiên xích, sau đó trong lòng lần nữa gào thét:

Ta thật không phải là yêu thích tiểu loli ah!

Cùng hóa bạo vóc người ngược lại là, thiếu nữ trên mặt vẻ mặt rất lạnh nhạt, đó là một loại phát ra từ nội tâm lạnh, tính khiết lạnh, một đôi tròng mắt màu đen bên trong thậm chí không có chứa một tia sinh khí. Cùng nàng này nguyên bản cực kỳ xinh đẹp khuôn mặt có chút xung đột.

Tứ chi cân xứng thon dài, hai tay tại thân thể hai bên tự nhiên rủ xuống, trên người thả ra loại kia tĩnh mịch y hệt lạnh lẽo cho người rất khó thích ứng.

"Các ngươi báo không báo danh? Không báo danh không nên chặn ở nơi này." Lão giả âm thanh đem Đường Tam thu suy nghĩ lại.

"Chúng ta đồng thời báo danh." Đường Tam đem từ lâu chuẩn bị xong hai mươi Kim Hồn Tệ để vào một trong rương. Cùng Tiểu Vũ đồng thời lấy tay vươn ra ngoài.

Lão giả trước tiên ở Tiểu Vũ trên tay捏捏, gật đầu một cái, nói:

"Số tuổi của ngươi thích hợp." Làm tay của hắn dời đi đạo Đường Tam trên tay lúc, lúc trước khẽ ồ lên tiếng không khỏi xuất hiện lần nữa.

Lão giả tựa hồ có chút không tin quý quái tựa như tại Đường Tam trên tay lại bóp mấy cái, trên mặt vẻ mặt nhất thời trở nên cổ quái. Ngắc đầu nhìn về phía Đường Tam, nói:

"Trên tay ngươi phải hay không luyện tập cái gì Hồn Kỹ?"

Đường Tam trong lòng rung mình, gật gật đầu, nói:

"Đúng thế."

Lão giả nhú nhú mày, nói ra:

"Đem chân nhỏ của ngươi nâng lên."

Đường Tam như nói đem chân nhỏ của chính mình giơ lên, đặt ở trên bàn, lão giả cách quần tại hắn trên bấp chân bóp mấy cái, Đường Tam nhất thời cảm giác được tê dại một hồi.

Lão giả hướng về hắn gật gật đầu, nói:

"Bấp thịt phát dục không sai. Cốt linh thích hợp. Được rồi, thả ra hai người các ngươi Vô Hồn đi."

Đường Tam cùng Tiểu Vũ liếc mắt nhìn nhau, đồng thời thôi thúc trong cơ thể hồn lực.

Lam, đỏ hồng sắc quang mang đồng thời bốc lên, trăm năm hồn hoàn đồng thời xoay quanh mà lên.

Lão giả đối Tiểu Vũ chỉ là tùy tiện liếc mắt nhìn, ánh mắt liền đã rơi vào Đường Tam trên người,

"Dĩ nhiên là Lam Ngân Thảo. Lam Ngân Thảo cũng có thể tu luyện như thế sao?"

Đường Tam khẽ mỉm cười, nói:

"Lão sư, các ngươi nơi này không phải chỉ lấy quái vật sao? Ta đây có tính hay không là quái vật đâu này?"

Lão giả trên mặt khó được toát ra vẻ tươi cười,

"Đúng là cái tiểu quái vật. Mộc Bạch, dẫn bọn họ đi vào."

"Là." Đái Mộc Bạch chào đón, hướng về Đường Tam nở nụ cười, nhưng ánh mắt của hắn tựa hồ vẫn là nhìn chăm chú vào Đường Tam sau lưng.

Tại Đái Mộc Bạch dẫn dắt đi, Đường Tam cùng Tiểu Vũ với hắn cùng đi vào Sử Lai Khắc học viện, cũng chính là cái thôn kia.

Đái Mộc Bạch nói:

"Liên biết các ngươi có thể thuận lợi thông qua. Phía sau cuộc thi hắn là cũng không thành vấn đề." Vừa nói, hắn còn không nhận được quay đầu lại hướng cửa học viện nơi nhìn lại.

Tiểu Vũ tức giận:

"Nhìn cái gì vậy? Lại muốn họa hại người ta nữa hả từ sao?"

Đái Mộc Bạch dở khóc dở cười lắc lắc đầu, trong lòng thầm nghĩ:

"Nha đầu này sao lại tới đây ah, ta cũng không muốn bị nha đầu kia phá hoại ta hiện tại cuộc sống tốt đẹp ah, đúng rồi, vấn đề cho địch lão đại đi đem nha đầu kia của tới tay đi! Như vậy, ta đối trong nhà cũng có khai báo! Đúng, cứ làm như thế, địch lão đại, hạnh phúc của ta, toàn bộ nhờ vào ngươi ah!"

Chúng ta Trúc Thanh cứ như vậy bị Đái Mộc Bạch, bán Bỉ Á Địch.

Đái Mộc Bạch như vậy, không biết là Bỉ Á Địch xuất hiện mang ra hiệu ứng hồ điệp, vẫn bị Bỉ Á Địch đưa kia cho mang thành như vậy, này liền không được biết rồi.

Tiến vào thôn làng, có thể nhìn đến, tất cả đều là chất gỗ kiến trúc, nơi này kiến trúc dùng đơn giản mộc mạc bốn chữ để hình dung lại thỏa đáng bất quá.

Đi không bao xa, Đái Mộc Bạch mang theo bọn hắn đi tới một mảnh trên đất trống. Chung quanh là nhà gỗ, mảnh đất trống này ước chừng có năm trăm bình mét đáng về chừng, vừa lúc ở Sử Lai Khắc học viện chính trung tâm.

Lúc trước thông qua sơ thí thí sinh thì ở phía trước, rõ ràng hồn lực chấn động khiến không khí bất quy tắc run rẩy.

Đái Mộc Bạch chỉ chỉ phía trước xếp hàng thí sinh, nói:

"Các ngươi ngay ở chỗ này tiến hành thứ hai hạng cuộc thi, lão sư sẽ nói cho các ngươi biết làm thế nào. Ta còn muốn ra ngoài xem xem, có còn hay không thí sinh."

Cách rất gần, có thể xem đến cái kia bán tạp xưởng nhân thân cao không khác mình là mấy, xe đẩy lên còn dính một khối tấm ván gỗ, mặt trên có khắc bốn chữ, Hương Tràng Vô Địch.

Chủ bán vừa nhìn có người đi tới, lập tức nhiệt tình nói:

"Đến cây nhang ruột à? Áo Tư Tạp bài tạp xưởng, không dối trên lừa dưới. Mùi vị cực kỳ có bảo đảm."

Đường Tam mỉm cười nói:

"Đại thúc, làm phiền ngươi cho ta hai cái."

Này chủ bán trên mặt vẻ mặt đột nhiên trở nên cứng ngắc lại:

"Ngươi, ngươi gọi ta cái gì?"

Đường Tam cũng sửng sốt:

"Ta gọi ngài đại thúc ah, có vấn đề sao?"

Chủ bán cười khỏ nói:

"Đương nhiên là có vấn đề, vấn đề còn rất lớn. Huynh đệ, ta năm nay mới mười bốn tuổi, ngươi dĩ nhiên gọi ta đại thúc?"

"Ây..., ngươi mới mười bốn tuổi?" Đường Tam giật mình nhìn xem phía trước mặt người này.

Chủ bán khẳng định nói:

"Không sai, ta gọi Áo Tư Tạp, năm nay mười bốn tuổi, Sử Lai Khắc học viện sơ kỳ sinh, ngươi không thể bởi vì ta bộ lông rậm rạp một điểm, liền gọi ta đại thúc đi."

Đường Tam không còn gì để nói, nhìn Áo Tư Tạp này một mặt

dày đặc Đại Hồ tử, thầm nghĩ trong lòng, ngươi này bộ lông không phải là tươi tốt một điểm liền có thể nói rõ.

"Ngươi thật sự chỉ có mười bốn tuổi?" Đường Tam không nhận được hỏi.

Áo Tư Táp khẳng định gật gật đầu, nói:

"Đương nhiên, ta chính là học viện học viên, người hỏi ai cũng biết ta là mười bốn tuổi."

Đường Tam thầm nghĩ trong lòng, không hổ là quái vật học viện, một cái mười bốn tuổi thiếu niên, râu mép lại có thể dài đến loại trình độ này, cũng tuyệt đối cũng coi là một đóa kỳ hoa rồi.

Áo Tư Táp từ cửa mình xe đẩy lên cầm lấy hai cây trúc thăm tử, đâm vào hai cái có tới dài 10 cm lạp xường cho Đường Tam, lạp xường trước đó vẫn là tại xe đẩy lên lửa than bôn lên nưóng, tản ra mùi thơm nồng nặc.

Đường Tam lấy ra một ngân tệ đưa cho hắn:

"Học trường, thật thật không tiện, vừa này là ta thất lễ."

Áo Tư Táp mềm nhũn nói:

"Không sao, về sau quang lâm nhiều hơn của ta Hương Trảng Vô Dịch là tốt rồi."

Đường Tam sáng khoái mà nói:

"Không thành vấn đề."

"Đường Tam, người đang làm gì?" Đái Mộc Bạch mang theo báo danh vị cuối cùng học viên, cũng chính là dung nhan hài đồng vú to Chu Trúc Thanh rồi.

Áo Tư Táp vừa nhìn thấy Đái Mộc Bạch, nhất thời lộ ra một mặt khổ trương:

"Mang Nhị ca, có muốn hay không tới cây nhang ruột ăn?"

"Đi chết." Đái Mộc Bạch tức giận lườm hắn một cái:

"Người thật cho học viện mất mặt, dịch lão đại hảo như không chỉ một lần đã cảnh cáo người, không nên ở trong học viện bán lạp xường. Lẽ nào người nghĩ làm cho tất cả mọi người đều nôn mửa sao? Đường Tam, nhang này ruột không thể ăn."

Đường Tam nghi ngờ hỏi:

"Tại sao?"

Đái Mộc Bạch trên mặt vẻ mặt trở nên hơi quái lạ :

"Tiểu Áo, người làm căn mới lạp xường đi ra."

Áo Tư Táp vẻ mặt nhất thời trở nên lúng túng:

"Mang Nhị ca, không cần đi. Nói thế nào chúng ta cũng cùng trường mấy năm, người như vậy sẽ để cho mới tới tiểu học đệ đối với ta có oán niệm."

Đái Mộc Bạch hừ lạnh một tiếng, nói:

"Ta chỉ là cho Đường Tam cái nhắc nhở mà thôi, Đường Tam là huynh đệ ta, cũng không thể bị người lừa. Đừng làm cho ta động thù!"

Áo Tư Táp hiển nhiên là không trêu chọc nổi Đái Mộc Bạch, bất đắc dĩ duỗi ra tay phải của mình, có chút hèn mọn dùng hán cái kia mềm nhũn âm thanh gọi một tiếng:

"Lão Tử có căn xúc xích bự."

Tia sáng màu vàng đột nhiên tại trong lòng bàn tay của hắn ngưng tụ, hai cái vàng sáng màu vàng từ Áo Tư Táp dưới chân bay lên, sát theo đó, một cái cùng Đường Tam trong tay giống nhau như đúc lạp xường xuất xuất hiện tại trong lòng bàn tay của hắn.

"Ây..." Làm Đường Tam nghe được Áo Tư Táp câu kia 'Lão Tử có căn xúc xích bự' thời điểm, cả người liền có chút cứng lại rồi. Câu nói này thật sự là rất có nghĩa khác rồi.

Trước tiên không nói nhang này ruột phẩm chất như thế nào, phải chăng ăn được. Chỉ riêng Áo Tư Táp câu nói này hắn cũng không dám ăn. Đặc biệt là, nhang này ruột vẫn là mua cho Tiểu Vũ.

Cảm thụ Đường Tam bắt đầu trở nên ánh mắt phần nộ, Áo Tư Táp vội vàng giải thích:

"Ta cái này cũng là không có cách nào. Thực Vật Hệ Vô Hồn đang sử dụng thời điểm, muốn cho đồ ăn phát sinh biến hóa, liền tất cần phải dùng chung bất động hồn chủ, ta những lời này là thần chú, không phải ta nghĩ kêu. Hơn nữa, của ta lạp xường phẩm chất tuyệt đối không có vấn đề."

Đường Tam bay đem trong tay lạp xưởng thả lại các-bon lò lẽ:

"Ngươi lạp xưởng, vẫn là lưu cho chính ngươi ăn đi. Đái Đại Ca, cảm ơn ngươi nhắc nhở."

Quái vật, quả nhiên là quái vật. Đường Tam có chút dở khóc dở cười, cũng còn tốt chính mình không ăn này lạp xưởng, bằng không này thật là quá mất mặt.

Đái Mộc Bạch mang vào lạnh lẽo thiếu nữ chỉ là lạnh lùng liếc nhìn Áo Tư Tạt một cái, liền hướng về đội ngũ phương hướng đi đến.

Áo Tư Tạt vô tội hướng về Đường Tam nhún nhún vai,

"Đáng thương ta mỹ vị như vậy lạp xưởng, lại không ai ăn. Ai."

Đái Mộc Bạch lườm hắn một cái,

"Ngươi cho ta cân trọng một chút, bán lạp xưởng cũng đến ngoài học viện mặt bán đi. Đường Tam, ta dẫn ngươi đi thông qua cuộc thi."

Hai người trở về trong đội nhóm, Tiểu Vũ nhìn Đường Tam rộng tuếch hai tay:

"Của ta lạp xưởng đâu này?"

Đường Tam cùng Đái Mộc Bạch liếc mắt nhìn nhau, cũng không nhìn được nữa, hai người nhất thời cất tiếng cười to lên.

Lạnh lẽo thiếu nữ liền đứng ở Tiểu Vũ sau lưng, trong mắt loé ra một nụ cười, nhàn nhạt thấp giọng nói:

"Nhàm chán."

Tiểu Vũ bị bọn hần cười không hiểu ra sa:

"Đến cùng là chuyện gì xảy ra? Lễ nào này lạp xưởng ăn không ngon?"

Đường Tam một cái che Tiểu Vũ miệng, đem nàng kéo đến bên cạnh mình, đem chuyện lúc trước thấp giọng tại bên tai nàng nói một lần.

Nghe xong Đường Tam lời nói, Tiểu Vũ khuôn mặt xinh đẹp nhất thời trở nên một mảnh đỏ chót:

"Các ngươi những nam sinh này, thật là xấu chết rồi. Tại sao có thể có kỳ quái như thế Võ Hồn."

Đái Mộc Bạch cười nói:

"Chúng ta nơi này chính là quái vật học viện, Võ Hồn tự nhiên là thiên kỳ bách quái rồi. Bất quá, Áo Tư Tạt gia hỏa này ở trong học viện cũng coi như là một đóa kỳ hoa. hần này Võ Hồn không có bất kỳ lực công kích, nhưng ở Thực Vật Hệ Võ Hồn trong, lại thuộc về cực phẩm. Dù sao, hần cung cấp là ăn thịt."

Chỉ là gia hỏa này làm ra Võ Hồn thời điểm, này vài câu thần chú thật sự là thật là buồn ói. Người biết hần, tuyệt đối sẽ không đi ăn hần làm đi ra những kia lạp xưởng. Không biết là có hay không bởi vì làm đồ ăn Võ Hồn nguyên nhân, hần bộ lông so người bình thường tươi tốt nhiều lắm, râu mép một ngày không quá liền sẽ biến thành như bây giờ, cho nên, hần ở trong học viện cũng có xúc xích bị thúc thúc bí danh. chính hần lại hỏi chính mình gọi Hương Tràng Vô Địch."

Lần này, liền Tiểu Vũ cũng nhìn không được nở nụ cười:

"Xúc xích bị thúc thúc, thực sự là thú vị Võ Hồn."

Đái Mộc Bạch tại Đường Tam bả vai vỗ vỗ, nói:

"Đi thôi, ta mang bọn ngươi thông qua cuộc thi đi. Không cần xếp hàng rồi."

Đường Tam nói:

"Như vậy không tốt đâu."

Đái Mộc Bạch nói:

"Yên tâm, ta không phải là làm việc thiên tư, đây là các ngươi nên được đãi ngộ." Vừa nói, mang theo hai người liền hướng phía trước đội ngũ đi đến ——

Bí Á Địch ở một cái trong phòng lớn, cảm thụ tất cả những thứ này, cười nói:

"Thất quái rút cuộc đến đông đủ ah!"

Bạn đang đọc truyện *Đấu La Đại Lục Chi Tử Thần Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22 : Hồi thứ tư hợp cuộc thi

"Đã đến." Đái Mộc Bạch dừng bước lại. Lúc này, bọn họ đi tới một mảnh khác đất trống.

Nơi này so với trước kia cửa ải thứ hai nơi đó liền muốn nhỏ hơn rất nhiều, chỉ có hai trăm bình mét. Một tên nhìn qua hơn 50 tuổi người trung niên đang ngồi ở trên một cái ghế buồn ngủ.

"Triệu lão sư, ta mang người đến tiến hành cửa thứ tư khảo hạch."

"Há? Năm nay có đến cửa thứ tư được rồi? Lại còn là bốn cái." Người trung niên mở to miệng lung mắt buồn ngủ, có chút kinh ngạc nhìn trước mặt từ người thiếu niên nam nữ, tựa hồ là gặp phải chuyện bất khả tư nghị gì bình thường.

Đái Mộc Bạch nói:

"Chẳng những có bốn người bọn họ đi tới cửa thứ tư, hơn nữa bọn hắn cũng đều là miễn trừ thứ hai cùng cửa thứ ba khảo nghiệm."

"Quái vật hàng năm có, năm nay đặc biệt nhiều ah, lần này, Flanders lão già kia muốn hưng phấn!"

Triệu lão sư ánh mắt sáng lên, từ trên ghế đứng lên, hân hoan người không cao, tướng mạo rất phổ thông. Nhưng nhìn qua lại cực kỳ rắn chắc. So với mười hai tuổi Đường Tam còn muốn thấp hơn một chút thân cao dĩ nhiên làm cho người ta cảm thấy hùng tráng cảm giác.

"Bốn cái đều vượt qua cấp 25, không tệ, không tệ. Ta đây là cửa ải cuối cùng, thông qua khảo nghiệm của ta, các người liền có thể chính thức trở thành Sư Lai Khắc trong học viện một thành viên."

Bất quá, khảo nghiệm của ta không phải là dễ dàng như vậy thông qua. Kinh nghiệm thực chiến là mỗi một gã Hồn Sư thực lực nhất định muốn có. Ta chỗ khảo hạch, chính là các người ở phương diện này năng lực."

Mỉm cười ánh mắt từ Đường Tam từ trên thân người đảo qua, ôn hòa nhìn bốn người:

"Ta gọi Triệu Vô Cực, các người đã bốn cái đều là miễn trừ thông qua hai, tam quan, này ta liền tự mình bồi các người vui đùa một chút đi. Hiện tại ta cho các người một nén hương thời gian lẫn nhau hiểu rõ, thương thảo. Sau một nén hương, kiểm tra bắt đầu. Khảo nghiệm nội dung, là bốn người các người Nhân liên thủ chống đối công kích của ta một nén hương thời gian."

Chỉ cần có một người có thể kiên trì đến cuối cùng, đều coi như các người qua ải. Ta hi vọng các người rõ ràng, không nên nỗ lực thủ xảo, không ai có thể dùng nhanh chóng trốn cách phạm vi này. Đồng thời, ta cũng có thể nhắc nhở các người, dựa vào sức một người cũng không khả năng ngăn trở công kích của ta. lẫn nhau phối hợp phối hợp là các người duy một cơ hội thành công."

"Triệu lão sư, này không hay lắm chứ." Đái Mộc Bạch chần chờ nói ra.

Triệu Vô Cực lườm hắn một cái, nói:

"Có cái gì không tốt. Viện trưởng không ở, trong học viện ta lớn nhất, ta nói tốt chính là tốt. Được rồi, ta muốn điểm thơm. các người thời gian không nhiều, mình làm chuẩn bị đi. Tiểu Bạch, người cũng có thể đem thực lực của ta đặc điểm nói cho bọn họ biết, để cho bọn họ có chút chuẩn bị."

Nói xong câu đó, cũng không biết hắn từ chỗ nào lấy ra một cây nhang đến, ngón tay tại đầu nhang lên một đồng, dĩ nhiên trực tiếp đem hương nhen nhóm, trong nháy mắt, hương đã cắm vào mặt đất, đồng thời không có một chút nào run rẩy.

Đái Mộc Bạch đem Triệu Vô Cực Vô Hồn cùng hồn lực cấp bậc, nói cho Đường Tam đám người, Đường Tam đám người rất là khiếp sợ, đối phương là một tên Hồn Thánh.

Tiểu Vũ nói ra:

"Hắn có bảy mươi sáu cấp? Có thể tuổi của hắn nhìn qua so với cửa vào vị lão sư kia muốn nhỏ rất nhiều."

Đái Mộc Bạch lạnh nhạt nói:

"Tuổi tác xưa nay đều không thể đại biểu vấn đề. Thời gian không nhiều lắm, ta đơn giản nói cho các người Triệu lão sư am hiểu năng lực, sau đó các người nhất định phải lập tức quyết định xuất nhậm vào hán chiến thuật, bằng không, đừng nói là một nén hương, các người có thể đứng vững hán đợt công kích thứ nhất là tốt lắm rồi."

Đái Mộc Bạch trong lòng nói một câu:

"Nếu để cho các người biết rồi địch lão đại thực lực, chỉ sợ các người cũng không phải là giết mình vấn đề!"

Đường Tam tứ mặt người biến sắc được ngưng trọng lên, đối mặt một tên bảy mươi sáu cấp hồn cường giả cấp thánh, đó cũng không phải là đùa giỡn.

Liên ở Triệu Vô Cực vừa muốn lúc đứng lên đối, Triệu Vô Cực biến sắc mặt, thở dài một hơi nói ra:

"Được rồi, các người đừng ở này nghiên cứu, có người khác thi các người, Tiểu Bạch, dẫn bọn họ đi Tiểu Dịch nơi đó! Tiểu Dịch nói, muốn đích thân phụ trách thứ tự này từ hạng cuộc thi. Được rồi, đem Tiểu Áo cũng kêu lên, được rồi, các người đi thôi! Ai, mới vừa muốn hoạt động một chút, Nhân liên đã bị đoạt."

Đái Mộc Bạch sắc mặt cũng là biến đổi, rất là khiếp sợ:

"Cái gì! Dịch lão đại muốn tự mình ra tay?"

"Phí cái gì lời nói, còn không đi!"

"Híc, biết rồi! Ai, chúng ta đi thôi!" Đái Mộc Bạch thở dài một hơi nói ra.

Đường Tam bốn người là vẻ mặt nghi hoặc, hết thấy trên mặt đều viết nghi vấn.

"Được rồi, các người trước tiên đừng hỏi, chúng ta trước đi tìm Áo Tư Tập tên kia, lại đi địch lão đại nơi đó." Đái Mộc Bạch nói xong, liền không nói, đi đầu đi về phía trước.

Đường Tam đám người thu hồi nghi vấn, đi theo Đái Mộc Bạch đi đến, Đường Tam trong lòng nghi ngờ nói:

"Không chỉ một lần nghe được, địch lão đại danh tự này, nghe ý của bọn họ, phải cùng chúng ta đều không khác mấy, làm sao mỗi người đều giống như rất tôn kính đáng đáp của hán!"

Đái Mộc Bạch mang theo Đường Tam đám người tìm tới Áo Tư Tập, Đái Mộc Bạch đem Triệu Vô Cực lời nói nói với Áo Tư Tập rồi, vị này xúc xích bị thúc thúc, cũng thu hồi khuôn mặt tươi cười, gương mặt nghiêm nghị.

Cuối cùng vẫn là Tiểu Vũ, chịu không được cái không khí này, mở miệng nói ra:

"Uy, các người đều làm sao vậy, làm sao nghe được địch lão đại danh tự này, nghe ý của các người cái kia địch lão đại phải cùng chúng ta không sai biệt lắm tuổi, các người làm sao đều gương mặt nghiêm nghị về mặt ah, hán rốt cuộc là ai ah!"

Áo Tư Tập một mặt nghiêm nghị về mặt nói ra:

"Hán là "

Đường Tam đám người, đều chăm chú không thể lại chăm chú nghe đoạn sau, thế nhưng Áo Tư Tập lời nói, suýt chút nữa để cho bọn họ thổ huyết.

Áo Tư Tập ngẩng đầu nhìn Thiên Không, nghiêm trang nói:

"Hán là một người đàn ông!"

Hết thấy đều chân dưới lao đảo một cái, sau đó tất cả mọi người đều trừng mắt nhìn Áo Tư Tập, đều thời điểm này còn đùa giỡn, tuy rằng không biết cái kia địch lão đại như thế nào, nhưng là tuyệt đối rất mạnh.

Áo Tư Tập ngượng ngừng cười cười:

"Hắc hắc, điều tiết một cái bầu không khí, điều tiết một cái bầu không khí, chớ để ý chớ để ý!"

Lục quái hướng về Bi Á Dịch bình thường chỗ tu luyện đi đến, tại đến thời điểm, Ninh Dung Dung nói ra:

"Mang học trưởng, có thể hay không nói cho chúng ta muốn thi người của chúng ta thực lực và Hồn Kỹ còn có hồn lực đẳng cấp, còn có một chút đặc biệt gì đó, chúng ta cũng tốt ứng đối ah!"

Đái Mộc Bạch nói ra:

"Địch lão đại rất mạnh, ta cũng không biết, địch lão đại mạnh đến đại cái tình trạng gì "

Tiểu Vũ cướp lời nói:

"Dù thế nào cũng sẽ không phải cái hồn thánh đi!" Tiểu Vũ vốn là nói chuyện cười lời nói mà thôi,

Đái Mộc Bạch cùng Áo Tư Tạp, lại dùng ngu ngốc ánh mắt nhìn Tiểu Vũ, Đái Mộc Bạch nói ra:

"Địch lão đại năm nay 17 tuổi, không phải Hồn Thánh, cũng không phải Hồn Đế, hẳn là một gã Hồn Đấu La, hơn nữa là một tên tám mươi chín cấp được toàn diện hình chiến Hồn Đấu La, tại học viện chúng ta, mạnh nhất không phải Viện trưởng cùng lão sư, mà là địch lão đại! Hiện tại địch lão đại cũng đang học viện gánh Nhâm lão sư chức trách, hiện tại ngươi rõ ràng địch lão đại đáng sợ đường nào sao?"

"Cái gì, cái này không thể nào, hẳn mới bao lớn, mười bảy tuổi liền Hồn Đấu La rồi, đùa giỡn cũng phải có mức độ có được hay không!"

Ninh Dung Dung kích động nói, hẳn tại Thất Bảo xa cách tông đương nhiên biết Hồn Đấu La là khái niệm gì rồi, đừng nói tám mươi chín cấp được Hồn Đấu La rồi, hẳn trong nhà cũng là hai người Phong Hào Đấu La, thế nhưng Hồn Đấu La cũng không phải rau cải trắng ah.

"Ngươi xem bộ dáng của chúng ta như đang nói đùa sao? Địch lão đại hẳn 11 tuổi liền đi tới Sứ Lai Khắc học viện, ta nghe Triệu lão sư đã nói với ta, 11 tuổi địch lão đại cũng đã là một tên cấp 75 được Hồn Thánh rồi, không chỉ có thiên phú của hẳn cao, hẳn năng lực chiến đấu cùng ý thức chiến đấu cũng rất cao, hiện tại, các ngươi biết hẳn đáng sợ đi! Tuổi tác mãi mãi cũng không thể đại biểu thực lực." Áo Tư Tạp giải thích.

Đường Tam bọn người lắng ở nơi đó, chỉ có Tiểu Vũ nghe được Hồn Đấu La câu nói này thời điểm, giống như là mất hồn bình thường.

Cuối cùng vẫn là Đường Tam tới trước tiên phục hồi tinh thần lại, thở ra một hơi, nói ra:

"Xem ra Sứ Lai Khắc học viện thật đúng là đến đúng rồi!"

Ninh Dung Dung cùng Chu Trúc Thanh đều ở nơi đó muốn :

"Hắn rốt cuộc là cái hạng người gì đâu này?"

Đái Mộc Bạch tiếp lấy Áo Tư Tạp lại nói:

"Ta cùng địch lão đại thời gian dài, cho nên thực lực của hẳn, ta còn là hiểu rõ một chút, hẳn am hiểu nhất ảo thuật cùng lĩnh vực, về phần Võ Hồn cùng Hồn Kỹ, ta đều chưa từng thấy, chính là Viện trưởng cùng Triệu lão sư, đồng thời liên thủ, đều không có thể ép địch lão đại sử dụng Võ Hồn, cho nên địch lão đại Võ Hồn, ta là hoàn toàn không biết, đương nhiên, đó là hẳn chưa đột phá dưới tình huống, nói không chắc địch lão đại đã bắn vọt đến Phong Hào Đấu La tầng thứ, tình huống như thế tại địch lão đại trên người phát sinh vô số lần, các ngươi liền tự cầu phúc đi!"

Đường Tam đám người đã rất khiếp sợ rồi, không nghĩ tới bọn hẳn còn là coi thường cái này chưa bao giờ gặp gỡ học trưởng kiêm lão sư.

Đoàn người đã bắt tri bắt giác đi tới một toà nhà lớn trước cửa, Đái Mộc Bạch muốn lên trước khai môn, bên trong liền truyền đến Bì Á Địch tiếng nói:

"Tiểu Bạch, dẫn bọn họ vào đi!"

Đái Mộc Bạch đẩy cửa, mang theo Đường Tam các loại Nhân đi vào.

Đường Tam đám người rốt cuộc gặp được cái này địch lão đại hình dáng rồi, lửa đỏ tóc dài thẳng tới eo giữa, soái đến nghịch thiên gương mặt, thân mang Hắc Đế Hồng Vân áo khoác, áo khoác nửa mở, tay trái treo ở nơi đó, đầu dựa vào tay phải, nhắm hai mắt, thật giống ở nơi đó chợp mắt, hai chân giao nhau, thân thể dựa vào trên ghế, trên người tản ra khí chất cao quý.

Đường Tam đám người nhìn hồi lâu đều không phục hồi tinh thần lại, đặc biệt là Ninh Dung Dung cùng Tiểu Vũ, nước miếng đều chảy xuống, lĩnh điểm Chu Trúc Thanh cũng là nhìn Bì Á Địch đang ngẩn người.

Bì Á Địch mở to đồ tươi hai mắt, nhìn mấy người, thần nhiên nói:

"Ta gọi Bì Á Địch, là các ngươi học trưởng kiêm lão sư, bây giờ là phụ trách các ngươi thứ tư hạng cuộc thi giám thị lão sư, ta nghĩ, ta đặc điểm, Tiểu Bạch đã nói cho các ngươi biết đi, như vậy liền bắt đầu đi!"

Tại Bì Á Địch mở hai mắt ra nháy mắt, Đường Tam cảm thấy tê tê cả da đầu, trong lòng nghĩ:

"Người học trưởng này, đến cùng giết bao nhiêu người ah, sát khí đã vậy còn quá nặng!"

Mấy người khác, cũng đều cùng Đường Tam như thế cảm giác.

Bì Á Địch nhìn dáng dấp của bọn họ, thu hồi sát khí, khôi phục lạnh nhạt dáng vẻ, nói ra:

"Thứ tư khảo hạch, buộc ta sử dụng Võ Hồn, tự coi như các ngươi hợp lệ!"

Đái Mộc Bạch cùng Áo Tư Tạp miệng đồng thanh nói ra:

"Địch lão đại, cái này không được đâu, này "

Bi Á Địch không nói gì, chỉ là lờm bợm họ một cái, Đái Mộc Bạch cùng Áo Tư Tật, liền đem câu nói kế tiếp nuốt trở vào.

Bi Á Địch nhìn Đường Tam mấy người:

"Cho các ngươi thời gian một nén nhang, nghiên cứu chiến thuật, đừng cho ta làm chủ nghĩa cá nhân, như thế các ngươi không có bất kỳ phản kháng!"

Bạn đang đọc truyện *Đấu La Đại Lục Chi Tử Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23 : Hạo Thiên Đấu La

Đường Tam cái thứ nhất mở miệng :

"Ta gọi Đường Tam, khí Võ Hồn Lam Ngân Thảo, cấp 29 {Không chế hệ} chiến Hồn Sư."

Tiểu Vũ cái thứ hai nói ra:

"Tiểu Vũ, Thú Võ Hồn con thỏ, cấp 29 Cường Công Hệ chiến Hồn Sư."

Ngang tai thiếu nữ tóc ngắn do dự một chút, mới lên tiếng:

"Trữ Vinh Vinh, khí Võ Hồn Thất Bảo Lưu Ly Tháp, hai mươi sáu cấp hệ phụ trợ khí Hồn Sư."

Cuối cùng lạnh lẽo thiếu nữ như trước Lãnh Mạc, thần nhiên nói:

"Chu Trúc Thanh, Thú Võ Hồn U Minh linh miêu, hai mươi bảy cấp Mẫn Công Hệ chiến Hồn Sư."

Đường Tam giật mình nói:

"Ngươi Võ Hồn là Thất Bảo Lưu Ly Tháp. Vậy nói như thế, ngươi xuất thân từ Thất Bảo Lưu Ly Tông?"

Trữ Vinh Vinh phun nhổ ra đáng yêu đầu lưỡi, nói:

"Đừng xem, ta cùng người bình thường cũng không khác nhau gì cả. Ta là từ trong nhà trốn chạy ra. Chờ chúng ta trước tiên đã qua trước mắt thử thách rồi hãy nói. Của ta Võ Hồn là Thất Bảo Lưu Ly Tháp, hai hồn hoàn. Có thể cho mọi người phân biệt tăng cường tốc độ cùng phương diện lực lượng thuộc tính. Tăng cường tại 30% khoảng chừng. Kéo dài một nén hương tuyệt đối không có vấn đề."

Đường Tam suy nghĩ một chút, nói:

"Trữ Vinh Vinh phụ trách phụ trợ ba người chúng ta, như vậy, Tiểu Vũ phụ trách chủ công, ta phụ trách không chế Bi Á Địch học trưởng công kích, hết khả năng hạn chế trụ hấn, đồng thời phụ trợ Tiểu Vũ tiến hành đánh chính diện. Chu Trúc Thanh, làm phiên người từ cánh bên, dựa vào tốc độ của ngươi tiến hành kiểm chế."

Tiểu Vũ cùng Trữ Vinh Vinh đều gật gật đầu, Chu Trúc Thanh liếc nhìn Đường Tam một cái, cuối cùng cũng khẽ vuốt cằm, đồng ý đề nghị của hấn.

"Được rồi, đã đến giờ, có thể bắt đầu!" Bi Á Địch mở to đôi mắt tươi hai mắt, liếc một cái cháy hết hương, đối với Đường Tam đám người nói.

Bi Á Địch trên tay lại biến ra một cây nhang, không chờ hấn nhen nhóm, Trữ Vinh Vinh đã dẫn trước tiến hành động lên.

"Thất Bảo chuyển ra có Lưu Ly." Thân thể tại nguyên chỗ bông bênh xoay tròn một tuần, huyền lệ hào quang bảy màu nhất thời từ trong cơ thể nàng phóng thích mà ra, chỉ thấy ở đằng kia hào quang bảy màu ngưng tụ chỗ, Trữ Vinh Vinh trong lòng bàn tay phải đã nhiều hơn một tòa cao hơn thước bảy màu bảo tháp.

Bao quang lấp lánh, quý khí bức người, Trữ Vinh Vinh mặt mỉm cười, cả người nhìn qua bông bênh như tiên. Hai vòng màu vàng hồn hoàn từ dưới chân nàng bay lên, quay chung quanh tại trên người mình lặng yên xoay quanh.

"Thất Bảo có tiếng, nhất viết: Lực." Đệ một cái hồn hoàn bay lên, bao phủ tại bảy màu bảo tháp bên trên, tại Trữ Vinh Vinh trái tay dưới sự chỉ điểm, ba

đạo ánh sáng đồng thời phóng thích mà ra, phân biệt bao phủ tại Đường Tam ba trên người của Nhân.

"Thất Bảo có tiếng, nhị viết: Nhanh." Lại là ba đạo ánh sáng lướt ra, Trữ Vinh Vinh thứ hai hồn hoàn cũng phát huy ra tác dụng.

Thân thể mềm mại khiến Đường Tam cảm giác được thân thể của mình tựa hồ mất đi trọng lượng như vậy, trong lòng âm thầm than thở, Thất Bảo Lưu Ly Tháp quả nhiên danh bất hư truyền, không hổ là hệ phụ trợ đệ nhất Vô Hồn.

Tốc độ cùng sức mạnh đồng thời tăng cường 30%, nhất thời làm hắn cảm giác được thực lực mình tăng nhiều.

Bi Á Định còn như thế dựa vào ghế, thần tình lạnh nhạt nói ra:

"Thất Bảo Lưu Ly Tháp sao? Có ý tứ!"

Đường Tam đám người nhìn Bi Á Định ngồi trên ghế dựa, vẻ mặt đề phòng hắn đột nhiên tập kích.

"Uy, các ngươi tại nhìn nơi nào?" Bi Á Định tay khoác lên Ninh Dung Dung trên vai nói ra.

"Cái gì!"

Đường Tam đám người nhìn trên ghế Bi Á Định tàn ảnh chậm rãi biến mất, chặt vật xoay người nhìn lấy tay khoác lên Ninh Dung Dung trên vai Bi Á Định.

"Được!" Đây là tiếng lòng của tất cả mọi người.

Ninh Dung Dung liếc mắt nhìn biểu hiện lãnh đạm Bi Á Định, khuôn mặt trong nháy mắt đỏ lên!

Bi Á Định nhìn thấy Ninh Dung Dung bộ dáng, trên mặt không có bất kỳ biến hóa nào, nhưng là bây giờ tư trong lòng đã cười điên rồi, trang 1 Tam đại pháp thành công!

Đường Tam phục hồi tinh thần lại, một đạo lam màu đen cây mây dài đột nhiên vút ra, dây leo lên cũng không hề gai nhọn, bởi vì nó chỉ giao phó Đường Tam đệ một cái hồn hoàn hiệu quả, cây mây dài nhanh như tia chớp quán lên Trữ Vinh Vinh eo, Đường Tam tại chính mình nhảy lên đồng thời, đem Trữ Vinh Vinh thân thể cũng mang vào không trung.

Bi Á Định cũng tùy ý Đường Tam đem Ninh Dung Dung lôi trở lại, Bi Á Định cũng không muốn chỉ đơn giản như vậy kết thúc đâu.

Tiểu Vũ cùng Chu Trúc Thanh phản ứng đều rất, Tiểu Vũ chính diện nhảy lên, Chu Trúc Thanh thì từ mặt bên nhảy lên xuất, đồng thời lướt qua chấn động, Đường Tam hầu như cùng Tiểu Vũ đồng thời nhảy lấy đà, liền ngay cả nhảy lấy đà độ cao đều xê xích không nhiều.

Tiểu Vũ căn bản không cần dùng con mắt đến xem, cũng biết Đường Tam tay tại vị trí nào, hai người cùng nhau sáu năm, đã sớm đã đạt thành mười phần hiểu ngầm.

Hai chân mũi chân tại Đường Tam trên lòng bàn tay một điểm, mượn Đường Tam đẩy đưa lực lượng, Uyển Như mũi tên bình thường đột nhiên hướng về phía dưới Bi Á Định vọt tới.

Bi Á Định nhìn Tiểu Vũ bay tới, cũng không tránh né, hai tay trái lại vác tại sau lưng, làm ra một bộ tùy ý Tiểu Vũ công kích đáng vẻ.

Tiểu Vũ đương nhiên sẽ không buông tha cơ hội như vậy, bỏ nhào xuống thân thể trên không trung quyền rúc vào một chỗ, lẩn lộn vọt tới trước, liền tại tiếp xúc đến Bi Á Định trước mặt thời điểm, thân thể mềm mại lúc này mới mở rộng ra đến, trong thời gian ngắn, nàng đã tại không trung hoàn thành Vô Hồn phụ thể quá trình, hai chân đồng thời giẫm hướng về Bi Á Định cổ hai bên.

Bi Á Định động cũng không có động, nàng hai chân giống như là dính tại Bi Á Định trên bả vai, mũi chân đột nhiên bên trong thu, phân biệt điểm tại Bi Á Định cái cổ hai bên động mạch lớn nơi, thân thể mềm mại toàn lực uốn một cái, trên không trung chuyển động.

Bi Á Định cũng theo Tiểu Vũ quay vòng lên, trên không trung Bi Á Định dùng tay nắm lấy Tiểu Vũ hai chân, hướng về trên trời hát lên, Tiểu Vũ trên không trung xoay chuyển cái 360 độ, Bi Á Định đương nhiên sẽ không để cho Tiểu Vũ cứ như vậy địa, phụ trách hắn nhưng là đau lòng hông rồi.

Bi Á Định hai tay ôm Tiểu Vũ eo, hai mặt người đối với mặt, gần trong gang tấc. Bi Á Định nhìn tuyệt mỹ Tiểu Vũ, rất giống tại nàng mặt non nót lên chịu lên một cái, đương nhiên; hiện tại là không thể nào.

Hai người rơi trên mặt đất, Bi Á Định đem Tiểu Vũ văng ra ngoài, Đường Tam Lam Ngân Thảo tại Tiểu Vũ phi trên không trung thời điểm, quán ở Tiểu Vũ bên hông, đem Tiểu Vũ kéo trở về đội ngũ.

Đường Tam nhìn thấy Tiểu Vũ lăng ngốc bộ dáng, đỏ bừng khuôn mặt bé nhỏ, Đường Tam cái này cộc gỗ cho rằng Tiểu Vũ bị cái gì thương tổn!

Chu Trúc Thanh có thể không quan tâm những chuyện đó, U Minh linh miêu Chu Trúc Thanh, tốc độ cũng rất, trong nháy mắt đã đến Bi Á Định trước mặt.

Bi Á Định nhìn Chu Trúc Thanh đi tới trước mặt hắn, thần nhiên nói:

"Tốc độ không sai, bắt quá ở trước mặt ta, cùng tốc độ con rùa không có bất kỳ phân biệt!"

"Hừ!" Chu Trúc Thanh hừ lạnh một tiếng, đối với Bi Á Định liên tiếp công kích, "Xoạt... Xoạt...", Chu Trúc Thanh liên tục công kích Bi Á Định hai mươi mảy dưới, toàn bộ bị Bi Á Định tại nguyên chỗ, nhোáng tới, Vạn Hoa Đồng Huyết Luân Nhân không phải là bài biện ah, đừng nói công kích như vậy, chính là lại gấp trăm lần, cũng vô dụng.

Đúng lúc này, Đường Tam dây leo quần đi qua, trong nháy mắt liền quần lấy Bi Á Định thân thể, Chu Trúc Thanh nhìn thấy cơ hội này, nhanh hướng về Bi Á Định công kích đi qua.

Chu Trúc Thanh vuốt sắc, xuyên thấu Bi Á Định thân thể, Chu Trúc Thanh lảng ở nơi đó, bởi vì Chu Trúc Thanh xuyên thấu là Bi Á Định tàn ảnh.

Bi Á Định xuất hiện sau lưng Chu Trúc Thanh, một chưởng đánh vào Chu Trúc Thanh ngực (tác giả: Tại sao dụng chưởng, không dùng quyền? Bi Á Định: Đầu là nam nhân; người hiểu được), cảm thấy Chu Trúc Thanh trước ngực mềm mại, Bi Á Định tay nhất thời xộp gòn rồi, kẻ này trong lòng kích động hồng rồi, trong lòng không được nhắc tới:

"Hàng thật đúng giá, tuyệt đối hàng thật đúng giá!"

Chu Trúc Thanh bay ra ngoài, không bị thương tích gì, thế nhưng bị tập kích ngực, Chu Trúc Thanh cảm thấy trước ngực một trận tê dại, trên mặt bay lên hai đóa Hồng Vân, con mắt hung hăng trừng mắt nhìn Bi Á Định.

Bi Á Định vẻ mặt rất là hồ hững, Chu Trúc Thanh nhìn thấy Bi Á Định bộ dáng này, trong lòng càng là tức giận.

"Hừ!" Chu Trúc Thanh hừ lạnh một tiếng.

Đái Mộc Bạch cùng Áo Tư Táp, nhìn tất cả những thứ này trong lòng đối Bi Á Định yên lặng nâng lên ngón tay cái, Đái Mộc Bạch trong lòng còn bồi thêm một câu:

"Địch lão đại, vậy mới tốt chứ!"

Liền ở Bi Á Định cảm thụ Chu Trúc Thanh trước ngực mềm mại thời điểm, Đường Tam dây leo quần lấy Bi Á Định thân thể.

Đường Tam cho là mình đã thành công, nhìn thấy Bi Á Định nhắm hai mắt lại, đột nhiên mở ra, đỏ tươi trong hai mắt mang theo bốn góc đại phong xa nhanh chuyển động.

"Thần uy!"

Đường Tam sợ hãi nhìn thấy không khí chung quanh đang vặn vẹo, chỉ chớp lát; nhìn thấy trong không khí nứt ra rồi một khối hình tròn khe hở, đem tự Bán thân Lam Ngân Thảo tất cả đều hút đi.

Đường Tam phun một ngụm máu, bị thương.

Bi Á Định trong lòng trộm trộm mà nghĩ đến:

"Tiểu tử, cùng gia chơi? người còn non điểm, thế nào gia cũng là từ thế kỷ hai mươi mốt tới, lại làm bắt quá người người cổ đại này, Lão Tử liền không có cách nào lẫn lộn!"

Tiểu Vũ nhìn thấy Đường Tam bị thương, cũng tỉnh lại.

"Ca! người thế nào? người không có sao chứ?" Tiểu Vũ quan tâm mà hỏi.

"Không... Không có chuyện gì! Tiểu Vũ người không cần lo lắng! Khụ khụ!" Đường Tam chật vật nói ra.

Tiểu Vũ nhìn thấy Đường Tam bị thương, nhất thời hướng về Bi Á Định xông đi, tuy rằng Tiểu Vũ đối Bi Á Định có hảo cảm, chỉ là hôm nay lần thứ nhất thấy mặt mà thôi, dù sao Đường Tam là ca ca của nàng.

Tiểu Vũ đã phát động ra thứ hai Hồn Kỹ, mê hoặc! Tiểu Vũ con mắt đỏ lên, cùng Bi Á Định nhìn nhau.

Không thể không nói, đây là trước cửa Lỗ Ban chơi búa lớn, múa rìu qua mắt thợ ah, Bi Á Định vận chuyển Vạn Hoa Đồng Huyết Luân Nhân, Tiểu Vũ trong nháy mắt đầu trống rỗng, hôn mê bất tỉnh.

"Tiểu Vũ!" Đường Tam nhìn thấy Tiểu Vũ hôn mê bất tỉnh, vội vàng từ trên mặt đất lên, cảm nhận được Tiểu Vũ bên cạnh, trong lòng không ngừng tự trách.

Bi Á Định tuy rằng rất đau lòng, thế nhưng trên mặt không có biểu lộ ra, biểu hiện còn như vậy không nặn không nhặt đáng về nói ra.

"Nàng không có chuyện gì, chỉ bắt quá hôn mê bất tỉnh mà thôi! nàng Tinh thần lực theo ta căn bản không thể so sánh!"

Đường Tam trách cứ chính mình, không có bảo vệ tốt Tiểu Vũ, nhất thời hỏa khí dâng lên, đối với Bi Á Định nói ra:

"Học trưởng, xin hãy cho ta với người đơn đả độc đấu một hồi!"

Bỉ Á Địch nhàn nhạt nhìn Đường Tam, nói ra:

"Tùy tiện, thế nhưng, người là không thể nào thắng!"

Đường Tam không hề trả lời Bỉ Á Địch lời nói, nhìn Ninh Dung Dung cùng Chu Trúc Thanh nhìn thấy Đường Tam tự tin đáng vẻ, đối Đường Tam gật gật đầu.

Bỉ Á Địch nhìn tất cả những thứ này, nói ra:

"Lòng tham đủ ma!"

Đường Tam nói ra:

"Học trưởng, đến a!"

"Không cần thiết!"

"Không cần thiết?" Đường Tam đám người nghi vấn hỏi?

"Đúng, không cần thiết!" Bỉ Á Địch biểu hiện thần nhiên nói.

Bỉ Á Địch nói xong, ngón tay chỉ hướng cái ghế, Đường Tam đám người theo Bỉ Á Địch ngón tay nhìn sang, nhất thời Đường Tam đám người kinh sống ở nơi đó.

Đường Tam đám người nhìn thấy, Bỉ Á Địch ngồi trên ghế dựa, vẫn là duy trì bọn hắn mới vừa tới lúc nhìn đến đáng vẻ, sau đó bọn hắn theo bản năng quay đầu nhìn cái này cùng bọn hắn đánh nửa ngày Bỉ Á Địch, sau đó Đường Tam đám người đại ra nhìn cùng bọn hắn đánh nửa ngày Bỉ Á Địch từ chân đến cùng từng điểm từng điểm huyền hóa ra vô số dơi, biến mất rồi.

Đường Tam đám người, hiện tại mới phát hiện, bọn họ vị trí cùng thân thể, căn bản không có biến hóa, liền ngay cả Đái Mộc Bạch cùng Áo Tư Tập đều là gương mặt khiếp sợ!

"Đây là đây là... Chuyện gì thế này?" Đường Tam khuôn mặt không tin, nhìn xem thân thể của mình, căn bản không được một điểm thương, liền ngay cả vị trí cũng không có nhúc nhích một cái.

Những người khác đều là gương mặt khiếp sợ, Đái Mộc Bạch hô thở ra một hơi nói ra:

"Là ảo thuật!"

"Cái gì ảo thuật?" Đường Tam đám người gương mặt ngạc nhiên.

"Ừm, là ảo thuật." Đái Mộc Bạch khẳng định nói.

"Làm sao có khả năng, chúng ta rõ ràng vừa nãy đã trải qua chiến đấu ah, tại sao có thể là giả dối đâu này?" Ninh Dung Dung hỏi.

"Tại chúng ta nghe đến địch lão đại nói chuyện vừa bắt đầu, cũng chính là chúng ta tiến vào cái phòng này thời điểm, chúng ta cũng đã trúng rồi ảo thuật rồi!" Áo Tư Tập giải thích.

Mấy người nghe xong rất là khiếp sợ, sau khi hết khiếp sợ, chính là một trận ừ rừ, Đường Tam thở dài nói:

"Chúng ta căn bản liền cùng học trưởng giao thủ đều không có, tự thua địch như thế triệt để! Ai!"

Mấy người trên mặt đều là một trận âm đạm.

"Ta đã nói rồi, không cần thiết!" Bỉ Á Địch thần nhiên nói.

"Ta nói là... các người... Đều hợp cách!" Bỉ Á Địch vẻ mặt lãnh đạm, hiện ra khiến người ta như một nụ cười tựa như gió xuân.

Đường Tam đám người gương mặt đại ra, không hiểu làm sao lại hợp cách. Nhiều người càng khiếp sợ hơn chính là, nguyên đến người học trưởng này không phải lạnh lẽo đáng vẻ ah. Tiểu Vũ ba nữ, trong lòng càng là tu tu, trong lòng thầm nghĩ:

"Địch học trưởng, cười rộ lên thật là ôn nhu nha!"

Bỉ Á Địch cười cười, giải thích:

"Đối Hồn Sư tới nói không coi trọng thắng bại, coi là rác rưởi, thế nhưng chỉ trọng coi không coi trọng đồng bọn Hồn Sư, càng là trong phế vật rác rưởi!"

Cũng bởi vì cuối cùng Tiểu Tam lời nói, còn có Dung Dung cùng Trúc Thanh đối Tiểu Tam tín nhiệm, đây là một cái rất khởi đầu tốt, chỗ dùng các người hợp cách, hoan nghênh các người tới Sử Lai Khắc học viện!"

Đường Tam đám người rốt cuộc biết, làm sao lại hợp cách, nguyên lai đây không phải thi của mình chiến đấu ah, nguyên lai...

Đường Tam đám người nhìn Bỉ Á Địch mỉm cười hoan nghênh bọn hắn, Đường Tam trong lòng thầm nghĩ:

"Thật là một vị rất tốt huynh trưởng!"

"Cảm ơn học trưởng giáo huấn!" Đường Tam đám người đối với Bỉ Á Địch cung kính nói.

"Ha ha, về sau chúng ta chính là anh chị em rồi, chớ học trưởng không học trưởng, nhiều xa lạ, các người liền gọi ta địch đại ca là tốt rồi, ta gọi các người Tiểu Tam, Tiểu Vũ, Trúc Thanh, có thể không?" Bỉ Á Địch cười nói.

"Đương nhiên có thể á!" Đường Tam đám người nói.

"Địch đại ca, người Vô Hồn rốt cuộc là cái gì à? Để cho chúng ta nhìn xem có được hay không ah" Tiểu Vũ ôm Bỉ Á Địch cánh tay nói ra.

Bỉ Á Địch cười lắc lắc đầu, nói ra:

"Về sau sẽ có cơ hội, để hoan nghênh mấy vị đệ đệ muội muội đến, hôm nay ta làm chủ, cho mấy vị đệ đệ muội muội đón gió."

"Tốt ài!"

Mọi người vừa nói vừa cười hướng học viện đi ra ngoài.

Mọi người ăn rất vui vẻ, bầu không khí rất là hòa hợp, tại lúc đi trên đường, vừa vận dụng phải Bàn Tử Mã Hồng tuần, cũng cùng nguyên như thế, cùng Đường Tam đánh một trận, cuối cùng: tại Bỉ Á Địch giải thích dưới, mới biết, là mập mạp Vô Hồn vấn đề, tại lúc ăn cơm, Mã Hồng Tuần cũng cùng mọi người quen thuộc, vừa nói vừa cười.

Buổi tối, Hạo Thiên Đẩu La Đường Hạo, cũng giống vậy đi tới Sử Lai Khắc học viện, tìm tới Phát Lan Đức cùng Triệu Vô Cực, chỉ bất quá không cùng Triệu Vô Cực động thủ mà thôi.

Tại Đường Hạo muốn lúc rời đi, cảm giác được có người ở bên cạnh mình, quát to một tiếng:

"Là ai, lén lén lút lút, đi ra!"

Bỉ Á Địch chậm rãi từ bên cạnh trong rừng cây, đi ra, nói ra:

"Không hổ là Hạo Thiên Đẩu La!"

Bạn đang đọc truyện *Đấu La Đại Lục Chi Tử Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24 : Tiểu Vũ cài tóc

Buổi tối, Hạo Thiên Đẩu La Đường Hạo, cũng giống vậy đi tới Sử Lai Khắc học viện, tìm tới Phát Lan Đức cùng Triệu Vô Cực, chỉ bất quá không cùng Triệu Vô Cực động thủ mà thôi.

Tại Đường Hạo muốn lúc rời đi, cảm giác được có người ở bên cạnh mình, quát to một tiếng:

"Là ai, lén lén lút lút, đi ra!"

Bỉ Á Địch chậm rãi từ bên cạnh trong rừng cây, đi ra, nói ra:

"Không hổ là Hạo Thiên Đẩu La!"

Đường Hạo nhìn cái này so với con trai mình không lớn hơn mấy tuổi thiếu niên, sắc mặt rất nghiêm nghị, bởi vì hắn cảm giác ra được, thiếu niên này là chính mình số lượng không nhiều đối thủ một trong.

"Ta biết ngươi, ngươi là Vũ Hồn Điện người, ngươi tốt nhất nói ra, ngươi tiếp cận Tiểu Tam có mục đích gì, bằng không ta cho ngươi thưởng thức một cái Hạo Thiên Chùy tư vị!"

Bi Á Định biết Đường Hạo hiểu lầm hần, cười khò lắc lắc đầu nói ra:

"Thúc thúc, tuy rằng ta là Vũ Hồn Điện người, nhưng là ta thật giống không có làm ra gây bất lợi cho ngươi chuyện đi, lại có thêm, không phải Tiểu Tam tới gần ta, ta tại mấy năm trước đã tới rồi, lẽ nào ta có thể vị bậc tiên tri hay sao?" Bi Á Định trong lòng trộm cười nói:

"Hắc hắc, tuy rằng ta không phải vị bậc tiên tri, thế nhưng, ta có biết nội dung vở kịch!"

Đường Hạo cũng suy tư một hồi, cảm thấy Bi Á Định nói có đạo lý, sẽ không có tại vấn đề này dây dưa, liền hỏi:

"Ngươi tìm ta có chuyện gì không?"

Bi Á Định nói ra:

"Ta tìm ngài, có hai sự kiện, chuyện thứ nhất; chính là liên quan với Tiểu Tam mẫu thân việc, ta biết, Tiểu Tam mẫu thân nhanh phục sinh phương pháp xử lý; chuyện thứ hai: Liên quan với mẹ của ta Bi Bi Đồng."

Đường Hạo nghe được Bi Á Định có thể nhanh phục sinh Tiểu Tam lời của mẫu thân sau, mặt trong nhảy nất biến đổi, vội vàng mà hỏi, liền đem Bi Á Định làm sao thẳng đến Tiểu Tam mẫu thân việc, đều quên hỏi :

"Ngươi nói cho ta, nói cho ta, chỉ cần ngươi nói cho ta, ta có thể đáp ứng ngươi một điều kiện, thế nào?"

Bi Á Định biết Đường Hạo rất yêu Tiểu Tam mẫu thân, Bi Á Định nói ra:

"Tại mặt trời lặn đại rừng rậm nơi sâu xa có một chỗ Băng Hóa nguồn suối, nơi đó đối thực vật trường thành, có giúp đỡ rất lớn, thế nhưng, đây là có điều kiện..."

"Điều kiện gì?"

"Chỉ có Tiểu Tam kích hoạt lên Lam Ngân Hoàng huyết mạch, dùng của mình Lam Ngân Hoàng trên người tinh huyết, chỉ có như vậy năng lực nhanh phục sinh, ta có thể cam đoan, tại Tiểu Tam đến ba mươi tuổi trước, Tiểu Tam mẫu thân liền sống lại, còn có nhớ kỹ, nơi đó chu vi sinh trưởng rất nhiều độc thảo, hơn nữa Băng Hóa nguồn suối cũng không phải dễ dàng như vậy đến gần, đưa cái này cầm, nơi đó là Lão Độc Vật Độc Cô Bắc địa bàn, ngươi cầm cái này, hần cũng biết là ta để ngươi tới, liền sẽ phòng ngừa rất nhiều phiền phức." Bi Á Định đem trên y phục một khối Hồng Vân xé xuống đưa cho Đường Hạo.

Đường Hạo kết quả Hồng Vân, biểu hiện rất là kích động, thế nhưng một lát sau bình tĩnh lại, lạnh lùng nhìn Bi Á Định hỏi:

"Làm sao ngươi biết Tiểu Tam mẫu thân việc, còn có ngươi tại sao phải nói cho ta những này, tại sao trợ giúp ta?"

Bi Á Định cười khò lắc lắc đầu, nói ra:

"A a, liên quan với ta làm sao mà biết được, ta không thể nói cho ngươi biết, về phần tại sao giúp đỡ ngươi, ta chỉ có thể nói, giúp ngươi, chính là giúp Tiểu Tam, cũng là giúp chính ta, huống chi ta bây giờ cùng Tiểu Tam là huynh đệ, chúng ta là một loại người."

"Một loại người? Nói đi, ngươi có điều kiện gì?"

"Ta nói rồi, giúp ngươi, chính là giúp chính ta, ta cũng không có cái gì điều kiện, còn có liên quan với mẫu thân ta Bi Bi Đồng chuyện, ta sẽ cho ngươi một cái bàn giao." Bi Á Định chăm chú nhìn Đường Hạo nói ra.

Đường Hạo cũng nhìn Bi Á Định, hần biết Bi Á Định tuyệt đối sẽ không nói không tính, thế là nói ra:

"Được, Tiểu Tam, liền giao cho ngươi chiếu cố, còn có cảm tạ!"

Đường Hạo nói xong, tại Bi Á Định nhìn kỹ, bay về phía rừng cây nơi sâu xa.

"Ai!" Bi Á Định thở dài một hơi, hướng về chỗ ở của mình đi đến.

Sáng sớm

Đường Tam một đại sớm liền đã thức dậy, mỗi ngày tu luyện Từ Cực Ma Đồng đã trở thành hần chuyện ắt phải làm. Huống chi, sáng sớm hôm nay còn có vài món chuyện quan trọng nhất định muốn chạy đi làm.

"Thật đúng là chăm chỉ ah! Tiểu Tam." Bi Á Định đi tới Đường Tam bên vừa nói ra.

"Định đại ca, là ngươi ah, a a, những năm này cũng đã quen rồi, không chăm chỉ chút, làm sao có thể đuổi lên định đại ca ngươi thì sao?" Đường Tam

không chỉ có đôi Bi Á Định thực lực bội phục, đôi tâm tư của Bi Á Định ngực càng là bội phục.

"A a, ta và các người không giống với, được rồi, chúng ta đi gọi Tiểu Vũ ăn điểm tâm đi thôi!" Bi Á Định nói ra.

Bi Á Định đoàn người ra Áo Tư Tập ngủ ngon ở ngoài, đồng thời hướng về căng tin đi đến, đồ ăn so với nguyên thực vật ắt phải tốt hơn nhiều, Bi Á Định một mực tài trợ Sư Lai Khắc học viện.

Bởi mọi người đều đã rất quen thuộc, vừa ăn vừa nói chuyện phiếm, du ăn xong điểm tâm.

"Địch đại ca, chúng ta đều là mới tới, nói cho chúng ta một chút trong học viện quy củ cùng chương trình học đi." Tiểu Vũ hỏi.

"Học viện không có gì đặc biệt quy củ. Nói đơn giản đến, liền là không thể gian dân cướp bóc, nhưng cổ vũ chiến đấu, cổ vũ đánh bạc." Bi Á Định giải thích.

Đường Tam trên mặt toát ra vẻ tươi cười, quái vật học viện quả nhiên không hổ là quái vật học viện, liền dạy học phương pháp đều cùng Nặc Định học viện rất khác nhau.

Bi Á Định nhìn mới tới mấy người nghi hoặc đáng vẻ, lần nữa giải thích:

"Các thầy giáo cho rằng, chiến đấu là quen thuộc nhất luyện chính mình Vô Hồn đường tắt, tăng cường kinh nghiệm thực chiến, vô cùng trọng yếu. Mà đánh bạc là trong lòng đánh cờ, đối với tăng cường tâm lý tổ chất, tăng cường tự thân sức quan sát cùng sức phán đoán đều có rất nhiều chỗ tốt. Đường Tam, hết thầy đều muốn có chừng có mực.

Đơn giản tới nói, chiến đấu không thể giết người, đánh bạc chớ đem quần thua trận liền không thành vấn đề."

Về phần chương trình học sắp xếp nha, về sau ta không biết, bởi vì chúng ta chương trình học bất cứ lúc nào cũng sẽ xuất hiện biến hóa, dù sao chúng ta chỉ có mấy người như vậy, lão sư số lượng thậm chí so với chúng ta học viên còn nhiều.

Cho nên, học viện sẽ căn cứ chúng ta một cái nhân tình huống bất đồng điều chỉnh chương trình học. Mà bài học hôm nay trình ta nhưng có thể khẳng định, trọng yếu nhất một hạng, chính là, thu tiền. Học viện hàng năm học phí là một trăm kim tệ. Đối với các người đều là đại Hồn Sư cấp Hồn Sư khác tới nói, hẳn là không có bất cứ vấn đề gì."

Các nam sinh tụ tập cùng một chỗ, mà các nữ sinh thì tụ tập cùng một chỗ tán gẫu.

Đúng lúc này. Bên ngoài đột nhiên truyền đến coong coong coong âm thanh.

Bi Á Định vội vàng đứng lên thân, nói:

"Đây là Viện trưởng triệu tập chúng ta tiếng chuông. Tiểu Bạch người dẫn bọn họ trực tiếp đến đại thao trường đi, ta đi gọi Trúc Thanh."

Nói xong, bước rồi đi căng tin.

Mã Hồng Tuấn nhìn bóng lưng hắn rồi đi, lẩm bầm nói:

"Địch lão đại, tựa hồ trở nên có chút bất đồng, ta nhưng chưa từng thấy hắn đối nữ hài tử như vậy qua."

Ninh Dung Dung hỏi:

"Địch đại ca, chưa bao giờ đối nữ hài tử giả ngôn từ sắc qua sao?"

Tiểu Vũ ở đằng kia vênh tai lên ở nơi đó nghe.

Mã Hồng Tuấn nói ra:

"Đúng vậy a, địch đại ca, chưa bao giờ đối nữ hài tử lộ ra nụ cười, hắn đối với hắn công nhận nhân tài hiển lộ chân tính tình!"

Ninh Dung Dung cùng Tiểu Vũ, trong lòng ngọt ngào chán ngẫm:

"Địch đại ca, đối với ta nở nụ cười, hẳn phải hay không tán thành ta đâu này?"

Mã Hồng Tuấn nhìn hai nữ phát hoa si bộ đáng, rất là phiền muộn, trong lòng không được kêu rên:

"Nếu như ta có thể có địch lão đại một nửa mị lực, là tốt rồi!"

"Đi thôi! Viện Trưởng Đại Nhân có thể không thích người khác đến muộn."Hắn thân thể tựa hồ còn rung mình. Hiển nhiên là đã từng bị thiệt thòi.

Làm bốn người tới đại thao trường Địa lúc, thụy nhân mộng lung Địa Áo Tư Tập cũng đã tới, trên tay còn cầm một cái chính mình chế tạo ra lạp xưởng ăn.

Áo Tư Tạt vẫn là cái dạng kia, khuôn mặt râu quai nón, thấy thế nào làm sao không giống một tên mười bốn tuổi thiếu niên. Bởi tại ngày hôm qua mọi người ăn cơm tán gẫu thời điểm, biết Ninh Dung Dung gia tộc bên trong quy củ, cho nên liền lựa chọn từ bỏ, hẳn không phải một cái chấp nhất Nhân.

Lúc này, Bì Á Địch cũng mang theo Chu Trúc Thanh đi tới thảo trường, Chu Trúc Thanh ánh mắt vẫn nhìn Bì Á Địch, Bì Á Địch cũng cảm thấy Chu Trúc Thanh ánh mắt, đối với nàng cười cười.

"Trúc Thanh; Trúc Thanh, ngươi lắng làm gì ah, một hồi Viện trưởng đến rồi nhìn thấy ngươi không đứng ở trong đội ngũ, sẽ lần lượt phạt." Bì Á Địch đối với sững sờ Chu Trúc Thanh phát phát tay nói ra.

Đang khi bọn họ nói chuyện Địa công phu, một người trung niên từ thảo trường Địa một hướng khác đi tới.

Nhìn thấy người này, Đường Tam cùng Tiểu Vũ rõ ràng sửng sốt, người đến nhìn qua ước chừng có chừng năm mươi tuổi bộ dáng. Vóc người cường tráng, mặt dài rất có đặc điểm.

Cầm có chút về phía trước đột xuất, xương gò má rất rộng. Khuôn mặt bẹp. Còn có chút mũi ưng, nếu như nhất định muốn dùng một loại đồ vật để hình dung mà nói, như vậy, chỉ có thể nói mặt của hắn khá giống đay gầy.

Mặc dù là nhắm mắt lại, nhưng nhìn lên lại có mấy phần gian xảo Địa cảm giác. Mang trên mặt một bộ hắc khung thủy tinh kính mắt, khung kính là loại kia cứng nhắc hình vuông.

Tiểu Vũ kinh ngạc nói:

"Đây không phải cái kia gian Thương đại thúc sao?"

Áo Tư Tạt kinh ngạc nói:

"Cái gì gian Thương đại thúc? Đây là chúng ta Viện Trưởng Đại Nhân. Sử Lai Khắc học viện Địa người sáng lập, bốn mắt Miêu Ứng Phát Lan Đức. Một tên bảy mươi tám Hồn Thánh, so với Triệu lão sư còn muốn mãnh liệt, hơn nữa hắn nắm giữ phi hành loại Thú Vô Hồn.

Tại chiến Hồn Sư trong, cũng coi như là tương đương hiếm thấy, Mập Mạp chính là hắn Địa đệ tử đích truyền."

Tiểu Vũ nói với Đường Tam:

"Tiểu Tam, ngươi nói cái này gian Thương đại thúc có thể hay không còn nhớ chúng ta?"

Áo Tư Tạt cười hắc hắc, thấp giọng nói:

"Ngươi đây nhưng là sai rồi. chúng ta Phát Lan Đức Viện trưởng, có thể là nổi danh thù dai. Đương nhiên, hắn ưu điểm lớn nhất, chính là tự bệnh."

Đang tại đi tới Phát Lan Đức ánh mắt đột nhiên hướng về bọn hắn cái phương hướng này phiêu đi qua, vừa vặn dừng lại tại Áo Tư Tạt trên người, trong mắt lộ ra một tia nghiền ngẫm ánh sáng.

Áo Tư Tạt kinh hãi đến biến sắc:

"Hồng rồi, lời của ta khả năng bị hắn nghe được. Lần này thảm."

Áo Tư Tạt cuối cùng vẫn là bị Phát Lan Đức cái này lão Hồ Ly ám toán rồi, thế nhưng, lần lượt phạt người không Ninh Dung Dung.

(Ninh Dung Dung ở nơi này, không có loại này tính tình kiêu căng, hoàn toàn là cái ngoan ngoãn nữ hài, cho nên Flanders không có phạt nàng)

"Tiểu Vũ, ngươi cùng đến một phát, ta có việc muốn nói với ngươi." Bì Á Địch chăm chú nhìn Tiểu Vũ nói ra.

"Ah! Nha... Nha... Tốt... Được, cái kia... Cái kia, ngươi đi về trước đi."

Tiểu Vũ trên khuôn mặt nhỏ nhắn hồng phác phác, đối với Đường Tam nói ra.

Đường Tam gật gù đầu, hướng về ký túc xá đi đến.

Bì Á Địch cùng Tiểu Vũ, tại Chu Trúc Thanh cùng Ninh Dung Dung ánh mắt u oán bên trong đi đến.

Hai người đi tới, Bì Á Địch bình thường chỗ tu luyện.

"Tiểu Vũ, ngươi có biết hay không, ngươi như vậy rất nguy hiểm!" Bì Á Địch nhìn chăm chú Tiểu Vũ nói ra.

"Ngươi... ngươi... ngươi nói... Nói... Thập... Sao... Cái gì? Ta sao... Sao... Nghe... Nghe không hiểu?" Tiểu Vũ mặt trong nháy mắt trắng xuông.

"Thật sự không nghe rõ sao? Tiểu Vũ, ta đôi mắt này, gọi Vạn Hoa Đồng Huyết Luân Nhãn, có thể thi triển ảo thuật, cũng có thể đàn hồi đối phương ảo thuật, đương nhiên cũng có thể phá giải hết thảy Huyền Hóa Chi Thuật, cho nên trăm ngàn năm hình người Hồn Thú, ở trước mặt ta không thể độn hình."

Bi Á Định giải thích.

Tiểu Vũ hơi giật mình nhìn Bi Á Định, thân thể run rẩy, trong lòng rất là sợ sệt, thế nhưng nàng khổ sở nhất chính là, hần biết rồi nàng là Hồn Thú, không thích chính mình rồi.

Liên ở Tiểu Vũ loạn tưởng thời điểm, Bi Á Định trong nháy mắt đem Tiểu Vũ ôm vào trong ngực, ở bên tai của nàng ôn nhu nói:

"Nha đầu ngọc, ngươi có biết hay không, như vậy rất nguy hiểm, ngươi không biết sao? Như thế sẽ không bảo vệ mình, ngươi nếu như bị thương, ngươi biết, ta sẽ có rất đau lòng sao, ngươi biết không?"

Tiểu Vũ thân thể trong nháy mắt cứng ngắc ở, trong lòng lăm lăm nói:

"Ôm ta, hần ôm ta, địch đại ca hần ôm ta, hần tại quan tâm ta sao, đúng, ta cảm giác ra được, ta thật sự cảm giác ra được, địch đại ca thật sự tại quan tâm Tiểu Vũ."

"Tiểu Vũ, ta thích ngươi; ta yêu ngươi, theo ý ta đến ngươi lần đầu tiên thời điểm, trong lòng ta liền khắc lên tên của ngươi, đáp ứng ta được không Tiểu Vũ, làm thế tử ta được không, ta sẽ bảo vệ ngươi, bảo vệ ngươi, thương tiếc ngươi." Bi Á Định thâm tình đối trong lòng ngực Tiểu Vũ nói ra.

"Có thật không? Địch đại ca, thật sự yêu thích Tiểu Vũ sao? Tiểu Vũ là chỉ Hồn Thú mà thôi, ta..."

Tiểu Vũ lời còn chưa nói hết, miệng nhỏ đã bị Bi Á Định miệng ngăn chặn, Bi Á Định đầu lưỡi cạy ra Tiểu Vũ hàm răng, chui tiến vào Tiểu Vũ trong cái miệng nhỏ, cùng Tiểu Vũ cái lưỡi đỉnh hương đan vào với nhau, lẫn nhau mút thỏa thích, hai người đều làm không biết mệt, hai người trọn vẹn hôn nửa giờ, mới chịu bỏ qua, một tia sợi bạc từ giữa hai người ngăn ra.

Bi Á Định nhìn Tiểu Vũ đỏ ửng khuôn mặt nhỏ, lấy tay vuốt ve, Tiểu Vũ con mắt mê ly nhìn Bi Á Định, đem đầu tựa ở Bi Á Định trong lòng ngực, sâu kín nói ra:

"Địch đại ca, ngươi thật sự yêu Tiểu Vũ sao? Tiểu Vũ, chỉ là một con Hồn Thú mà thôi, không đáng giá như thế hoàn mỹ địch Đại ca yêu!"

Bi Á Định ôm Tiểu Vũ, cười nói:

"A a, Nhân làm sao; thú thì lại làm sao, Hồn Thú cảm tình so với người càng thật chí, ta yêu ngươi Tiểu Vũ, ta liền muốn ngươi làm lão bà ta, ta xem ai dám nói cái gì, vì của ta Tiểu Vũ, ta có thể cùng khắp thiên hạ là địch!"

Tiểu Vũ nghe Bi Á Định nói, ôn nhu hôn Bi Á Định một cái, nói ra:

"Địch đại ca, cho chải đầu được không?"

"Được!"

Tiểu Vũ từ ngực mình lấy ra một cái lược đưa cho Bi Á Định.

Đó là một thanh cây lược gỗ. Nhìn qua rất phổ thông. Nhưng chất gỗ lại tốt vô cùng, màu tím đậm lược lên vân gỗ thập phần nhắn nhủ. Vào tay cứng rắn mà cứng cỏi, một tia nhàn nhạt cây mộc hương từ bên trên tản mát ra.

"Cái này lược chất gỗ rất tốt ah!" Bi Á Định nói ra.

Tiểu Vũ gật gật đầu, trong mắt tựa hồ nhiều một chút cái gì:

"Đây là mụ mụ đưa cho ta, là mụ mụ tự tay chõ làm, trở lên tốt rồi đàn hương từ đàn là nguyên liệu điều khắc mà thành. Mặc dù không có bất kỳ trang sức gì, nhưng đây cũng là mụ mụ cuối cùng để cho thứ của ta."

Tiểu Vũ gợn tay lững qua của mình đuôi tóc, mở ra dưới thấp nhất thất màu phấn hồng mảnh vải, nàng hai mắt trước sau nhìn kỹ tại Bi Á Định trên người, trái tay vịn bím tóc, tay phải từ chân tóc nơi chậm rãi chãi động, nguyên bản thành bím tóc Địa tóc đen tại nàng Địa năm ngón tay ảnh hưởng từ từ tản ra, lại như một mảnh màu đen thác nước từ từ kéo dài bình thường.

Bi Á Định ánh mắt không khỏi có chút ngây dại, lúc này Tiểu Vũ thật là đẹp.

Tay trái thận trọng kéo lên này vẫn còn mang theo Tiểu Vũ nhiệt độ mái tóc dài màu đen, tay phải gỗ từ đàn chãi nhẹ nhàng hạ xuống, một chút chãi lững nàng này động nhàn sợi tóc.

Bi Á Định ngây dại, không ngừng lặp lại động tác trong tay. Tiểu Vũ cũng ngây dại, nàng trong ánh mắt lập loè đã từng bị thương.

"Thật là đẹp ah! Tại sao có thể có màu tím cộc gỗ đầu này?" Âm thanh trong trẻo tại trong núi rừng vang vọng.

"Nha đầu ngọc, đây là mụ mụ dùng gỗ từ đàn chõ chế tác, nếu ngươi đã làm ra lựa chọn, như vậy, mụ mụ sẽ đem đem lược đưa cho ngươi.

Tương lai, nếu như ngươi thật sự có thể tìm tới một cái chính mình âu yếm nam nhân, như vậy, liền để hần giúp ngươi dùng cái này lược chãi đầu đi. Nừ

nhân mái tóc, trong cuộc đời, chỉ có một nam nhân mới có thể vì nàng chải lên, mụ mụ chúc phúc người. Hi vọng có một ngày, người có thể tìm tới cái kia có thể ký thác tóc dài nam nhân."

"Tìm tới!" Mang theo nước mắt mặt đẹp toát ra một tia mỉm cười thần nhiên.

Bi Á Định từ chiếc nhẫn trữ vật của mình bên trong lấy ra một cái thỏ kiểu cài tóc, dẫn tới Tiểu Vũ trên đầu.

"Thật là đẹp ah!"

"A a, cái này cài tóc, không phải là đẹp dễ đơn giản như vậy nha, cái này cài tóc có thể ẩn giấu trên người người hơi thờ, coi như là chín mươi chín cấp được Phong Hào Đầu La cũng là nhìn không ra, như vậy liền không thành vấn đề rồi" Bi Á Định nhìn Tiểu Vũ tuyệt mỹ khuôn mặt tươi cười nói ra.

"Có thật không? Định đại ca?" Tiểu Vũ rất là kinh hãi.

"Đương nhiên, là thật sự á, định đại ca làm sao có khả năng lừa gạt Tiểu Vũ đây!"

"Định đại ca, người thật tốt!" Tiểu Vũ nhào vào Bi Á Định trong lòng ngực nói ra.

"Được rồi, Tiểu Vũ, chúng ta nên về rồi, bằng không để Viện trưởng biết, ta muốn đi trở về, thì phiền toái!"

"Ừm!"

Tiểu Vũ trong lòng rất là ngọt ngào, nhìn chăm chú vào Bi Á Định, trên mặt tỏa ra hạnh phúc nụ cười.

Bạn đang đọc truyện *Đấu La Đại Lục Chi Tử Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25 : Áo Tư Tập luyện xưởng

Bi Á Định cùng Tiểu Vũ dựa vào nhau nói xong lời tâm tình, bất tri bất giác, mặt trời đều xuống núi rồi.

"Tiểu Vũ, ta trở về đi thôi! Bị Viện trưởng biết rồi, khẳng định phải bị phạt, ta chịu hay không chịu phạt không sao cả, ta nhưng không nỡ bỏ của ta Tiểu Vũ bị phạt!" Bi Á Định ôm Tiểu Vũ nói ra.

"Ừm! Định đại ca, ta tất cả nghe theo người!" Tiểu Vũ cười ngọt ngào nói.

Suốt đêm không nói chuyện, mọi người buổi sáng, ăn điểm tâm thời điểm, nhìn thấy Bi Á Định cùng Tiểu Vũ tay cầm tay đi lúc tiến vào, con mắt đều tròn lên đại đại, phảng phất nhìn cái gì không vừa ý tư chuyện như thế.

"Các người làm sao vậy?" Tiểu Vũ nhìn mọi người nói.

"Tiểu Vũ, người... người... người cùng định đại ca..." Đường Tam hỏi.

"A a, Tiểu Vũ bây giờ là bạn gái của ta, ta rất thích nàng!" Bi Á Định nhìn chúng người cười nói.

Mọi người vẻ mặt thật nhiều phúc nhiều màu sắc, bất quá phần lớn đều là cao hứng chúc phúc vẻ mặt, chỉ có Ninh Dung Dung cùng Chu Trúc Thanh khuôn mặt nhỏ rất là trắng bệch.

"Oa... Oa... Định lão đại chính là định lão đại, mị lực quả nhiên vô cùng ah! Nếu như ta có định lão đại một nửa mị lực là tốt rồi!" Mã Hồng Tuấn rất là hâm mộ nói ra.

Tiểu Vũ mặt xoạt một cái, liền đỏ lên.

"Đi, người tên mập mập chết bầm này, người cũng chính là ồ cổ mệnh, như Tiểu Vũ cô bé như vậy, năng lực xứng được với anh minh Thần Võ định lão đại!" Đái Mộc Bạch nói ra.

"A a, định đại ca, Tiểu Vũ có thể đi theo người, ta cũng yên tâm, hi vọng người về sau hảo hảo chiếu cố Tiểu Vũ!" Đường Tam cũng rất là Tiểu Vũ tìm tới một cái tốt quy tụ mà cao hứng.

"Đó là đương nhiên, Tiểu Vũ so với ta mệnh còn trọng yếu hơn!" Bi Á Định nhìn Tiểu Vũ thâm tình nói ra.

"Địch đại ca!" Tiểu Vũ nhìn Bi Á Định ánh mắt không khỏi ngây dại.

Mọi người vừa nói vừa cười ăn điểm tâm, chỉ có Tiểu Vũ nhìn thấy Ninh Dung Dung cùng Chu Trúc Thanh ánh mắt u oán nhìn Bi Á Định.

"Ài, địch đại ca như thế hoàn mỹ, căn bản không thể nào là ta một người, sao không Dung Dung cùng Trúc Thanh đồng thời bảo vệ địch đại ca." Tiểu Vũ trong lòng thở dài một hơi nói ra.

"Đúng rồi, xúc xích bột thúc thúc đây, vừa nãy một mực không thấy hấn à?" Tiểu Vũ bốn phía nhìn một chút hỏi.

"Nha, Áo Tư Tạt hấn còn đang ngủ đây!" Đường Tam nói ra.

"Còn ngủ? Không sợ Viện Trưởng Đại Nhân sửa chữa hấn sao?" Đái Mộc Bạch ngạc nhiên mà hỏi.

"Được rồi, đã đến giờ, chúng ta đi thao trường tập hợp đi, bằng không lần lượt phạt không riêng gì Áo Tư Tạt một người!" Bi Á Định đối với mọi người nói.

Mọi người cảm thấy thao trường đứng thành đội ngũ, chờ đợi Phát Lan Đức viện trưởng đến.

Mọi người đợi trọn vẹn một phút, vị này Viện Trưởng Đại Nhân mới ung dung đi tới.

Phát Lan Đức đi tới, dùng con mắt quét một vòng mọi người, phát hiện thiếu mất một người, thế là bản hấn cái kia quan tài mặt hỏi:

"Áo Tư Tạt đây, hấn tại sao không có đến? Có ai giắc thẳng?"

Bi Á Định mấy người đương nhiên không dám nói thật, bằng không Áo Tư Tạt liền sẽ chiêu đến này là Viện Trưởng Đại Nhân "Độc thủ" rồi.

Bi Á Định hướng về Tiểu Tam liếc mắt ra hiệu, Đường Tam lập tức hiểu ý, nói với Flanders:

"Ta sáng sớm lúc đi ra hấn còn đang tu luyện, hay là nhập định, không có thể đứng lúc tỉnh dậy đi."

Phát Lan Đức nhú nhú mày:

"Hôm nay này lớp, không có hấn không thể lên. Đường Tam, ngươi đi gọi hấn một cái."

Đường Tam vừa muốn về ký túc xá, lại nhìn thấy Áo Tư Tạt vội vã từ ký túc xá phương hướng chạy tới. Bất quá, hấn trên mặt cũng không có vẻ kinh hoảng, trái lại tràn ngập hưng phấn.

"Áo Tư Tạt, ngươi phải hay không lại muốn đi chạy vòng?" Phát Lan Đức Viện trưởng lườm hấn một cái.

Áo Tư Tạt vội vàng lắc lắc đầu:

"Không, Viện trưởng ngài nghe ta giải thích. Ta đột phá, ta đến 30 cấp rồi."

"Cái gì?" Không chỉ là Phát Lan Đức, tất cả mọi người đồng thời hướng về Áo Tư Tạt ném ra ánh mắt kinh ngạc.

Bi Á Định cũng rất là ngạc nhiên, nguyên Rios thế là vì Ninh Dung Dung mới đột phá đến 30 cấp xem ra cũng không phải bộ dáng này, Tiểu Áo người này cũng là thiên tài ah.

Ánh mắt của Phát Lan Đức rõ ràng phát sáng lên:

"Tốt, tốt, tốt, Áo Tư Tạt, ngươi không có để cho ta thất vọng, ngươi là hiện hữu học viên bên trong cái thứ hai đạt đến 30 cấp. Ta đại biểu học viện chúc mừng ngươi."

Lúc này tất cả mọi người tiến lên chúc mừng, Áo Tư Tạt kiêu ngạo ngẩng đầu, mang trên mặt kiêu ngạo nụ cười.

Bi Á Định nói ra:

"Tiểu Áo, đợi được ngươi thu được thứ ba hồn hoàn sau, ngươi lập xưởng cũng có thể trở về Thực Vật Hệ Vô Hồn cực phẩm hàng ngũ rồi, ngươi là toàn bộ đại lục có khả năng nhất trở thành Phong Hào Đầu La Thực Vật Hệ Hồn Sư, Tiểu Áo nỗ lực lên!"

Mọi người bị Bi Á Định lời nói làm ngây người, Phong Hào Đầu La Thực Vật Hệ Hồn Sư, đừng nói có hay không, chính là nghe đều không nghe qua.

Tiểu Áo cũng dại ra ở nơi đó, hấn không nghĩ tới địch lão đại đối kỳ vọng của hấn cao như vậy, Phong Hào Đầu La cấp bậc kia, Áo Tư Tạt cũng không cái này tự tin.

"Tiểu Áo, tin tưởng chính ngươi, ngươi nhất định có thể!" Bi Á Định vỗ Áo Tư Tạt vai nói ra.

"Ừm, biết rồi, địch lão đại, ta sẽ cố gắng!" Áo Tư Táp kiên định nói ra.

"Được rồi. Bài học hôm nay trình hiện tại bắt đầu." Phát Lan Đức âm thanh đem mọi người từ đối Tiểu Áo chúc mừng bên trong kéo trở lại.

"Bài học hôm nay trình rất đơn giản. Áo Tư Táp, ngươi là hôm nay nhân vật chính. Bài học hôm nay trình, liền là trừ Áo Tư Táp ở ngoài, các ngươi mỗi người, đều phải ăn Áo Tư Táp hồn lực chế tạo ra hai loại tạp xướng chỉ ít một cái."

"Cái gì?" Tiểu Vũ vừa nghe Phát Lan Đức lời nói liền lên tiếng kinh hô.

"Viện trưởng, này tên gì khóa?"

Phát Lan Đức đường hoàng nói:

"Cái này gọi là tính thích ứng huấn luyện. Ta hỏi các ngươi, là sinh mệnh nặng muốn vẫn là mặt mũi trọng yếu? Làm hai người chỉ có thể chọn một thời điểm, các ngươi sẽ chọn cái nào? Áo Tư Táp hồn chủ tuy rằng bị ỏi một điểm, nhưng ta ngày hôm qua đã nói, hắn là một gã bẩm sinh đầy hồn lực Thực Vật Hệ Hồn Sư, thiên phú cực cao. hắn chỗ chế tạo ra Vô Hồn tạp xướng, là ta đã thấy tốt nhất Thực Vật Hệ Vô Hồn."

Tại học viện trong lúc, hắn là giữa các ngươi một thành viên, các ngươi đều sẽ đồng thời rèn luyện, nếu như các ngươi không cách nào cùng hắn đạt thành hiểu ngầm, đều sẽ lãng phí tốt nhất phụ trợ đồng bọn."

Ngoại trừ Bỉ Á Địch; Đái Mộc Bạch cùng Mã Hồng Tuấn, nghe được Áo Tư Táp là Tiên Thiên đầy hồn lực Thực Vật Hệ Hồn Sư, tất cả giật mình, hệ phụ trợ Hồn Sư, chưa từng xuất hiện bẩm sinh đầy hồn lực, liền ngay cả Ninh Dung Dung đều là thức tỉnh Vô Hồn thời điểm, đều là cấp chín hồn lực, cũng đã rất biến thái, không nghĩ tới Áo Tư Táp cái này xúc xích bị thức thức dĩ nhiên là bẩm sinh đầy hồn lực, mới tới Đường Tam mấy người rất là ngạc nhiên.

"Cái này cũng là đối với các ngươi tâm tính huấn luyện, nếu như các ngươi liền điểm này đều làm không đến, tương lai làm sao tại Hồn Sư Giới sinh tồn? Vì sinh tồn, liền muốn không chừa thủ đoạn nào."

Đừng nói là ăn một cây nhang ruột, đã đến sinh mệnh thời điểm nguy cấp, cho dù là chuột, con gián, con giun đều phải ăn."

Nghe được Phát Lan Đức câu nói sau cùng, ở đây 3 nữ hài tử sắc mặt đồng thời tái đi, rõ ràng khó nhìn lên. Đặc biệt là Trữ Vinh Vinh, đã có nôn mửa dục vọng rồi.

"Này lớp là mỗi người các ngươi đều phải muốn làm được. Bằng không, liền không có cần thiết lưu lại."

Không nên hoài nghi quyết định của ta, tại mỗi người các ngươi đi tới nơi này ngày thứ nhất, đã có người nói qua cho các ngươi, Sử Lai Khắc học viện bồi dưỡng là quái vật, không phải người bình thường. Áo Tư Táp, bắt đầu."

Phát Lan Đức mặt lạnh đứng ở chỗ nào, tận là một bộ thiết diện vô tư bộ dáng. hắn dùng vẻ mặt nói cho trước mắt Địa các học viên. Ai cũng đừng nghĩ lừa dối qua ải.

Áo Tư Táp lúc này trong lòng từ lâu cười nở hoa, hắn lúc này ánh mắt thật sự là hèn mọn không thể lại bị ỏi.

Làm cho mọi người muốn đem hắn, theo như đến trên mặt đất cuồng giẫm.

Bỉ Á Địch trước tiên đi ra, Áo Tư Táp nhìn thấy địch lão đại đi ra, thu liễm trên mặt vẻ mặt bị ỏi, cười hắc hắc nói:

"Hắc hắc, địch lão đại, đến ném thử tiểu đệ tính chất đặc biệt tạp xướng. Lão Từ có căn xúc xích bị, Lão Từ có căn Tiểu Tịch Trạng!"

Hèn mọn ánh mắt, nụ cười bị ỏi lại tăng thêm hèn mọn hồn chủ, Áo Tư Táp cả người nhìn lên hèn mọn không thể lại bị ỏi.

Bỉ Á Địch trong lòng rất là phiền muộn:

"Gia hỏa này, nhất định cùng Tử Thần Lão Đầu là thân thích!" Bỉ Á Địch nói thầm trong lòng, trên mặt tỏa ra nụ cười xán lạn, đi tới Áo Tư Táp trước mặt, cầm qua hai cái tạp xướng, nhai kỹ nuốt chậm nuốt vào.

Tạp xướng vào bụng, mang đến nhiệt lưu làm hắn toàn thân một trận thư thái, toàn thân tựa hồ cũng tràn đầy sức mạnh cảm giác.

"Ừm, hương vị không sai, lần tới nhiều thả điểm cây ớt mặt, như thế ăn mới sáng khoái!"

Tại mọi người đại ra trong ánh mắt, Bỉ Á Địch đi trở về Tiểu Vũ bên người.

Đái Mộc Bạch cùng Mã Hồng Tuấn trước sau ăn Áo Tư Táp biến ra tạp xướng cùng tạp xướng. Đường Tam cái thứ tư đi ra, có chút bất đắc dĩ cầm lấy Áo Tư Táp lần thứ bốn biến ảo ra Địa Vô Hồn.

Đường Tam hai ba ngụm mà đem tạp xướng cùng tạp xướng đều nuốt vào.

Rất, hắn cũng sinh ra cùng Bỉ Á Địch đồng dạng Địa cảm giác, rất là thoải mái.

Có chút kinh dị liếc nhìn Áo Tư Tạt một cái, Đường Tam đối với hán Địa nhận thức rõ ràng xảy ra một ít chuyển biến.

Lúc này, còn chưa hoàn thành hôm nay lớp học nhiệm vụ cũng chỉ còn sót lại ba tên nữ sinh rồi.

Tiểu Vũ có chút cầu xin tựa mà nhìn Bỉ Á Định. Tựa hồ muốn nói. Có thể hay không không muốn ăn?

Bỉ Á Định khẽ mỉm cười, nói ra:

"Không có chuyện gì Tiểu Vũ, coi như trên đường mua thực vật được rồi, Flanders Viện trưởng nói không sai, mặt mũi và tướng mệnh so với, đương nhiên sinh mệnh trọng yếu, Áo Tư Tạt hồn chủ tuy rằng bị ỉm điếm, thế nhưng, hán lập xưởng là bất kỳ Thực Vật Hệ Vô Hồn đều không gì sánh được."

Tiểu Vũ gật gật đầu, hướng về Áo Tư Tạt đi đến.

Áo Tư Tạt hy vọng đã lâu nguyện vọng rốt cuộc đã đạt thành, nhìn thấy đi tới Tiểu Vũ, Áo Tư Tạt rất là hèn mọn nở nụ cười hai tiếng:

"Hắc hắc, Lão Tử có căn đại tràng, Lão Tử có căn Tiểu Tích Tràng!"

Đái Mộc Bạch cùng Mã Hồng Tuấn, cùng Áo Tư Tạt kéo ra rất trường một khoảng cách, làm cho Áo Tư Tạt rất là nghi hoặc.

Tiểu Vũ cực kỳ không muốn Địa thứ năm đi ra ngoài. nàng cơ hồ là nhắm mắt lại ăn này hai cái đồ vật. Sau đó che miệng. Cố nén nôn mửa cảm giác mới nuốt nuốt xuống, may là. Áo Tư Tạt Địa lập xưởng vào bụng sau ngay lập tức sẽ hóa thành nhiệt lưu hòa tan vào thân thể, cũng sẽ không có cái gì dư vị. Mặc dù như thế.

Tiểu Vũ sắc mặt vẫn là có vẻ hơi khó coi.

Bỉ Á Định đuổi vội vàng tiến lên, chiếu cố Tiểu Vũ.

Ninh Dung Dung cùng Chu Trúc Thanh, cũng ăn Áo Tư Tạt lập xưởng, hai người sau khi ăn xong, cảm giác mùi vị thật sự cũng không tệ lắm.

Tuy rằng Áo Tư Tạt hồn chủ bị ỉm điếm, nhưng là của hán Vô Hồn hiệu quả xác thực rất tốt, cho nên mọi người đều từ từ tiếp nhận rồi cái này xúc xích bột thúc thúc lập xưởng, hồn chủ coi như hán tại thái lắm.

Phát Lan Đức thỏa mãn gật gật đầu. Nói:

"Được. Thiên Địa chương trình học các ngươi tất cả mọi người đều thông qua được, các ngươi đều phải nhớ kỹ, sau này các ngươi cùng nhau địa lúc. Áo Tư Tạt chính là các ngươi Địa hậu cần tiếp tế. Quên những kia không ý nghĩa Địa Hồn chủ. Giữ được tính mạng. Để cho mình trở nên càng mạnh hơn, phát huy ra toàn bộ thực lực, thậm chí siêu trình độ phát huy. Mới là trọng yếu nhất địa, hiện tại. các ngươi mỗi người trở về chuẩn bị chuẩn bị, các ngươi có một ngày điều chỉnh cùng nghỉ ngơi."

Sáng sớm ngày mai. Toàn thể khởi hành, do Tiểu Định mang dẫn các ngươi đi tới Tinh Đấu Đại Sâm Lâm trợ giúp Áo Tư Tạt thu được hán Địa đệ ba cái hồn hoàn. Đây không chỉ là Áo Tư Tạt chuyện riêng, cũng là các ngươi tất cả mọi người rèn luyện, tại gặp phải ngàn năm Hồn Thú trước đó, Tiểu Định sẽ không dễ dàng ra tay. Hết thảy đều muốn dựa vào chính các ngươi, được rồi. Bây giờ giải tán."

Tất cả mọi người trở lại là ngày mai đi tới Tinh Đấu Đại Sâm Lâm làm chuẩn bị.

Bạn đang đọc truyện *Đấu La Đại Lục Chi Tử Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26 : Không dám trêu việc là phế vật

Sáng sớm, mọi người chờ xuất phát, đi tới Tinh Đấu Đại Sâm Lâm, là Áo Tư Tạt thu được thứ ba hồn hoàn.

Áo Tư Tạt là hưng phấn nhất được rồi, bởi vì hán lập tức liền có thể thu được của mình thứ ba hồn hoàn rồi, hán đã tại ảo tưởng của mình thứ ba hồn hoàn ban cho ngu X Hồn Kỳ rồi.

"Được rồi, mọi người xuất phát!" Bỉ Á Định nói ra.

Mọi người tại Áo Tư Tạt lập xưởng phụ trợ dưới, chỉ dùng một ngày, làm màn đêm buông xuống lúc, Sử Lai Khắc học viện đoàn người đã chạy đi ra hơn

400 km. Khoảng cách Tinh Đầu Đại Sâm Lâm đã rất gần rồi.

Đang trên đường tới Bi Á Định cho Đường Tam bọn người nói dưới Tinh Đầu Đại Sâm Lâm một ít tình huống.

Mất thấy hôm nay không cách nào đến mục đích địa, Bi Á Định hạ nghị ngơi mệnh lệnh, bởi vì bọn họ vừa vặn đi tới một thị trấn nhỏ. Lại tiếp tục hướng phía trước, có hay không tiếp tế liền không nói được rồi.

Lúc này, Bi Á Định chỉ chỉ phía trước một toà nhìn qua rất phổ thông Địa khách sạn. Nói:

"Chúng ta liền ở nơi này đi. Nghỉ ngơi một đêm. Ngày mai sáng sớm xuất phát."

Khách sạn là một tòa nhà có hai tầng lầu nhỏ, lầu một phòng khách chính là một cái đơn giản phòng ăn, lầu hai dừng chân.

"Trước ăn cơm lại lên đi. Ăn một Thiên Hương ruột. Ta đều muốn phản mạo." Mã Hồng Tuấn nói ra mọi người địa tâm thanh âm, liền ngay cả Chu Trúc Thanh đều gật đầu chấp nhận, tám người trong góc tìm cái bàn ngồi xuống.

Bi Á Định cười nói:

"A a, bữa này ta mời rồi, Mập Mập, ngại đến chút món ăn, liền ngại biết một chút."

Mập Mập cười ha ha. Bụ bẫm mặt tròn nhỏ nhún lên Địa thịt mỡ đều run rẩy theo:

"Được. Quá tốt rồi. Yên tâm đi. Định lão đại, ta sẽ không cho ngại tiết kiệm."

Rất. Mập Mập liền hướng mọi người cho thấy Bi Á Định đối với hắn "Sẽ ăn" hai chữ Địa đánh giá.

Gọi tới người phục vụ. Bay điểm mười mấy món thức ăn, rất nhiều tên món ăn mọi người liền nghe đều chưa từng nghe tới, Mập Mập lại là một bộ vô cùng phấn khởi bộ dáng.

"Không sai. Không sai, nơi này tuy rằng không lớn. Nhưng đồ vật ngược lại là rất toàn bộ địa, hi vọng mùi vị cũng có thể có chút trình độ thì tốt hơn."

Đái Mộc Bạch bắt đầu nói:

"Cái tên mập mập này. Hắn Địa trợ giúp ngoại trừ tiêu vào trên người cô gái. Còn lại Địa liền đều ăn, ta thật hoài nghi nếu như ngại không phải là Hồn Sư. Nhất định sẽ đi làm cái đầu bếp."

Tám người tuy rằng ngồi vây quanh một bàn. Nhưng bầu không khí nhưng cũng không tính hòa hài hòa. Ninh Dung Dung cùng Chu Trúc Thanh nhìn Bi Á Định cùng Tiểu Vũ ngại nông ta nông bộ dáng, ánh mắt càng thêm u oán rồi, trong lòng rất là khó chịu.

May là có Mập Mập ở nơi này nói chêm chọc cười, bầu không khí mới không coi là quá lạnh cứng.

Bên trong phòng ăn lúc này đã ngồi có sáu, bảy thành khách nhân. Lúc này. Bên ngoài đột nhiên đi tới đoàn người. Cùng Bi Á Định bọn hắn có chút giống nhau chính là, bọn họ cũng là tám cái.

Dẫn đầu địa. Là một gã nhìn qua hơn 40 tuổi người trung niên. Tướng mạo cũng coi như anh tuấn, mái tóc chải vuốt cực kỳ ánh sáng.

Một thân màu xanh nhạt Địa Hồn sư bào càng phi thường khảo cứu. Mặt trên do chỉ bạc thêu thành hoa văn. Hành động trong lúc đó quang mang lấp lánh.

Cùng tại trung niên Nhân sau lưng địa. Sáu nam một nữ bảy tên thanh niên.

Nhìn qua tuổi đều tại chừng hai mươi tuổi, mặc trên người đồng dạng màu xanh nhạt Hồn Sư bào, chỉ là không có phía trước nhất tên trung niên nhân kia trên người thêu Địa chỉ bạc, nhưng bất luận là người trung niên vẫn là đằng sau bảy tên thanh niên, vai trái bả vai nơi đều có một cái màu xanh Địa vòng tròn đánh dấu, vòng tròn bên trong thêu hai cái cùng màu chữ địa. Thương Huy.

Từ bọn hắn Địa trang phục lên liền có thể nhìn ra những người này rõ ràng đều là Hồn Sư, rất là đường hoàng.

Phòng ăn ông chủ một nhìn bọn họ đi vào. Vội vàng tiến lên nghênh tiếp. Cúi đầu khom lưng Địa không nói ra được Địa khách khí.

Toà này trấn nhỏ chính là dựa vào Tinh Đầu Đại Sâm Lâm ăn cơm, nói đơn giản, chính là dựa vào Hồn Sư ăn cơm, Hồn Sư chẳng những là cái cao quý nghề nghiệp. Cũng là có tiền Địa nghề nghiệp. Ông chủ tự nhiên không dám khinh thường.

"Cô nàng kia trường không sai ah, mang Nhị ca. Những người này hắn là Thương Huy Học Viện Địa đi." Mập Mập đôi mắt nhỏ chặt chẽ nhìn chăm chú tám người kia trong đội ngũ duy nhất thiếu nữ, không thể không nói, cô bé kia quả thật có mấy phần sắc đẹp, cũng coi như là là trung, cao cấp.

Tiểu Vũ, Chu Trúc Thanh, Trữ Vinh Vinh tuy rằng đẹp đẽ. Nhưng các nàng dù sao cũng còn chỉ có mười hai tuổi khoảng chừng. Cùng đã hoàn toàn phát dục Địa hoa quý thiếu nữ so với.

Liền có vẻ non nớt hơn nhiều. Mà đối với Mập Mập cái tuổi này thiếu niên tới nói. Thành thực một điểm Địa con gái rõ ràng càng có sức hấp dẫn, lại tăng

thêm hẳn một thân này tà hỏa, tự nhiên là hai mắt tỏa ánh sáng. Tàn nhẫn mà nhìn chăm chăm người ta không rời mắt.

Đái Mộc Bạch bĩu môi:

"Bất quá là nho nhỏ Địa Thương Huy Học Viện mà thôi, đường hoàng cái rắm."

Bất luận là Mập Mạp vẫn là Đái Mộc Bạch. Điều không có hết sức đề thấp chính mình thanh âm, Hồn Sư Địa thánh lực so với người bình thường đương nhiên phải khá hơn một chút.

Cứ việc bên trong phòng ăn có chút âm ỉ. Tám người kia bên trong người trung niên vẫn là đưa mắt quăng đi qua, khẽ nhủ mảy. Làm hẳn nhìn thấy Sử Lai Khắc học viện một bản này chẳng qua là một đám trẻ con lúc. Sắc mặt nhất thời trở nên càng thêm khó coi.

Bỉ Á Địch cười cùng Đường Tam nhỏ giọng nói:

"Có trò hay xem có thể rồi!"

"Trò hay gì?" Đường Tam nghi ngờ hỏi.

Bên cạnh Áo Tư Tập nghe được đối thoại của bọn họ, đem lời nhận lấy nói ra:

"Cái này cũng là chúng ta noi tu hành một bộ phận, Phát Lan Đức Viện trưởng đã nói, không dám trêu việc Địa Hồn sư không phải tốt Hồn Sư, chính là, không dám trêu việc là phé vật, hơn nữa. Trêu chọc người của Hồn Sư Học Viện là an toàn nhất địa, nhiều nhất chính là đánh nhau mà thôi."

Đường Tam nhin cười không được:

"Chúng ta Viện Trưởng Đại Nhân trích lời tính gộp lại cũng có thể cấu thành một cái quái vật trích lời rồi. Xem tuổi của bọn họ, cái này Thương Huy Học Viện phải là một cao cấp Hồn Sư Học Viện đi."

Rất song phương Nhân liền đánh nhau, Sử Lai Khắc học viện mọi người cũng không hàm hồ, ngoại trừ Bỉ Á Địch cùng Tiểu Vũ không nhúc nhích ở ngoài, Tiểu Vũ là bị Bỉ Á Địch một mực lôi kéo, không phải vậy lấy tính tình của nàng, không cho bọn họ ngã tàn mới là lạ.

Toàn bộ mở ra của mình Võ Hồn, trải qua song phương so sánh, Thương Huy Học Viện học viên nhất thời đều ỉu xiu.

Thương Huy Học Viện thầy dẫn đội Diệp Tri Thu, nhìn thấy như vậy một đám thiên tài y hệt thiếu niên rất là ngạc nhiên, cũng không dám động thủ rồi, thế nhưng bị Tiểu Bạch cùng Mập Mạp, dùng lời nói si nhục, hỏa khí cũng nổi lên.

Hơn 40 tuổi người rồi, bị một đám tiểu hài tử chế nhạo, thả ai thân không lên được khí.

Trong mắt chợt lóe sáng, cũng thả ra của mình Võ Hồn:

"Huyền Quy, phụ thể."

Một vòng màu đen gọn sóng từ Diệp Tri Thu trong cơ thể phóng thích mà ra, mạnh mẽ đem Đường Tam, Đái Mộc Bạch, Mập Mạp ba người địa khí thể đè ép trở lại, hẳn Địa tứ chi đồng thời co rút lại một phần ba, sau lưng cũng đã nhô lên, càng là một khối to lớn giáp lưng. Toàn thân hắc quang lấp lánh, rờn rã năm cái hồn hoàn từ dưới chân bay lên.

Xoay quanh tại trên thân thể. Năm cái hồn hoàn tái đi. Lượng vàng. Hai tím. Cái này Thương Huy Học Viện lão sư. Dĩ nhiên là một tên trên năm mươi cấp Địa Hồn Vương cấp bậc cao thủ.

Cứ việc Diệp Tri Thu hồn hoàn tại cùng cấp bậc bên trong cũng không tính rất mạnh, nhưng năm mươi mấy cấp hồn lực đặt tại đó.

Lại lập tức đem Sử Lai Khắc học viện bên này chế trụ.

Toàn bộ bên trong phòng ăn nhiều tiếng hô kinh ngạc tiếng, dù sao.

Hồn Vương ở trên đại lục đã là không thấy nhiều Hồn Sư. Thực lực tương đương mạnh mẽ, tại một ít Vương quốc đã có thể nắm giữ Tử tước thậm chí là Bá tước danh hiệu.

Bỉ Á Địch chỉ là nhân nhạ phui một mắt, ngoài miệng để lộ ra nụ cười khinh thường.

"Hừ! Máy cái không biết trời cao đất rộng tiểu tử, ta mang bọn ngươi lão sư giáo huấn ngươi nhóm một cái, để cho các ngươi không nên như thế không coi ai ra gì!" Cái kia Diệp Tri Thu khí hanh hanh nói ra.

Hiển nhiên bị Tiểu Bạch cùng mập mạp Song Hoàng tức giận đến không nhẹ, không biết có hay không tâm xuất huyết não bệnh.

Đường Tam mấy người nhìn hướng Bỉ Á Địch, Bỉ Á Địch chỉ lo cùng Tiểu Vũ ở nơi đó ve vãn đây, Tiểu Vũ đỏ bừng khuôn mặt bé nhỏ, rất là đáng yêu.

Đường Tam, Đái Mộc Bạch mấy người đều là một đầu hắc tuyến, trong lòng đều bốc lên một câu:

"Trọng sắc khinh bạn khốn kiếp!"

Ninh Dung Dung cùng Chu Trúc Thanh nhìn Bi Á Định cùng Tiểu Vũ ánh mắt, càng là u oán rồi.

Bi Á Định cùng Tiểu Vũ, bị này u oán ánh mắt, nhìn cả người rùng mình một cái, Bi Á Định nhìn mọi người, đều tại nhìn bọn họ, thế là ngượng ngùng cười cười nói ra:

"A a! Không cần phải để ý đến chúng ta, các người tiếp tục, tiếp tục."

Mọi người suất chút nữa té xỉu, nguyên lai địch lão đại căn bản là không có phát hiện nơi này tình hình.

Thế là, mọi người cũng mặc kệ Bi Á Định ánh mắt rồi, đi theo Diệp Tri Thu ra khách sạn, đánh nhau.

Tuy rằng, mọi người phối hợp không phải rất hiểu ngầm, thế nhưng, cũng là rất khả quan, cùng Hồn Vương đấu cái không phân cao thấp.

Bi Á Định cùng Tiểu Vũ nhìn bọn họ đánh nhau, ở nơi đó bình phẩm từ đầu đến chân, Tiểu Vũ còn vì bọn họ gào thét trợ uy.

"Địch đại ca, cái kia Hồn Vương cũng chả có gì đặc biệt!" Tiểu Vũ trên mặt mang theo khinh thường nói.

"A a, là không ra sao, bất quá đó cũng là một vị Hồn Vương ah, Tiểu Tam bọn hắn cũng cần tiếp tục tôi luyện phối hợp ah! Như vậy đấu nữa cũng không có ý gì rồi." Bi Á Định nói xong, cùng Tiểu Vũ tay cầm tay, ra khách sạn.

"Được rồi, đừng đánh nữa!" Bi Á Định hướng về đánh chính là khí thế ngất trời mọi người hô.

Đái Mộc Bạch, Đường Tam mấy người đều nhảy ra vòng chiến, về tới Bi Á Định phía sau, nhìn chặt vật cái kia Diệp Tri Thu.

"Người là người nào, tại sao đánh gãy chúng ta chiến đấu?" Diệp Tri Thu có chút xấu hổ mà hỏi. Dù sao bị mấy cái tiểu hài tử đánh thành như vậy, cũng là đủ khó coi được rồi.

Bi Á Định trước đây xem nguyên thời điểm, tựu đối này cái gì Thương Huy Học Viện rất là căm ghét, đoán chừng không có gì hay Nhân.

Bi Á Định xem đến kia cái gì Diệp Tri Thu diễn viên quần chúng nhân vật câu hỏi, liền phản ứng đều không phản ứng, chỉ là hướng Tiểu Bạch mấy người phát biểu.

"Xem xem mấy người các người, liền cái con rùa già, đều đánh không lại, thật cho ta mất mặt, sau khi trở về, huấn luyện gấp đôi, có nghe hay không?"

Đái Mộc Bạch, Đường Tam mấy người rất là ngoan ngoãn gật gật đầu, kỳ thực trong lòng đều cười phun.

Cái kia Diệp Tri Thu nghe cái kia dung mạo rất là suất khí thiếu niên, gọi hắn con rùa già, khí mặt đều vắn vẹo lên, vương bát có thể là của hắn cảm ngữ ah.

Bi Á Định quay đầu nhìn Diệp Tri Thu, cười híp mắt nói ra:

"Ta gọi Bi Á Định, ta liền là thầy của bọn họ, xin hỏi học trò của ta cũng không tệ lắm phải không? Diệp lão sư? Há?"

Diệp Tri Thu nhìn thiếu niên này, tự xưng mình là lão sư, sợ ngây người, nói thầm trong lòng nói:

Có còn trẻ như vậy lão sư sao, bất quá Diệp Tri Thu xem đến những kia với hắn đánh qua thiếu niên bộ dáng, biết đối phương cũng không hề bắt hắn trêu đùa.

Thế là, chất vấn:

"Vậy thì tốt, Bi Á Định lão sư, các người học sinh sĩ nhục chúng ta Thương Huy Học Viện, người tại sao không có ngăn cản bọn hắn, xin người cho ta nhóm một cái giải thích hợp lý cùng bàn giao."

"Giải thích? Cho các người cái gì giải thích? Bàn giao? Có cái gì tốt bàn giao? Tốt! Nếu như người muốn giải thích bàn giao, như vậy; ta liền cho người cái giải thích cùng bàn giao.

Điểm thứ nhất; bọn họ không chỉ có là học trò của ta, đồng dạng là đồng bạn của ta, bọn họ yêu thích; ta vì cái gì muốn cản bọn họ lại?

Điểm thứ hai; bọn họ nói sai rồi sao? Thương Huy Học Viện không phải là cái đồ bỏ đi học viện sao? Diệp lão sư, ngài còn thoả mãn hay không?"

"Người người người hảo hảo!" Cái kia Diệp Tri Thu đều bị tức giận đều nói không lưu loát rồi.

Sử Lai Khắc mọi người, đều ôm bụng cười ngửa tới ngửa lui, trong lòng đều đối người đại ca này nâng lên ngón tay cái.

Không biết là tức giận vẫn bị thẹn thùng, Diệp Tri Thu mặt đỏ chót, ở nơi đó thờ hờn hờn không ngừng, hiển nhiên bị Bi Á Định tức giận.

Bi Á Định nhìn dáng đáp của hắn, nói thầm trong lòng nói:

"Không biết hắn có hay không tâm xuất huyết não bệnh tật, bị ta khí treo rồi, sẽ không tốt!"

"Ah! người đi chết đi cho ta!" Diệp Tri Thu hét lớn một tiếng. Mở ra vương bát Võ Hồn, hướng về Bi Á Định vọt tới.

Sử Lai Khắc mọi người hiện tại cũng có chút đồng tình cái này Diệp Tri Thu rồi, không chỉ có trên tinh thần nhận lấy đã kích, trên thân thể cũng phải bị trọng đại đã kích.

Bi Á Định nhìn nhào tới Diệp Tri Thu, biểu hiện rất là hồ hững, đưa tay ra; một cái tát vỗ vào hắn mai rùa lên, một cái liền đem Diệp Tri Thu đánh bay rồi, mai rùa chịu không được lớn như vậy công kích, trong nháy mắt phá nát mở.

"Phốc" Diệp Tri Thu phun một ngụm máu, sắc mặt trắng bệch, hiển nhiên bị thương không nhẹ.

Diệp Tri Thu sợ hãi nhìn thiếu niên này, trong lòng rất là e ngại, có thể không dùng tới Võ Hồn thương tổn được hắn tình trạng này, ít nhất so với hắn cao hơn level 20 hơn lực ah, level 20 ah! Đây chính là Hồn Thánh nữa à, thiếu niên này đã là Hồn Thánh sao? Hắn không thể tin được, thế nhưng sự thực bày ở trước mắt, cũng không cách nào không tin.

"Ai! Tục ngữ nói tốt! Ngàn năm vương bát; vạn năm quy, lão gia ngài mệnh, cũng thật là cứng ah!" Bi Á Định lúc này còn không quên trên nói.

"Ha ha! Định lão đại nói được lắm ah, ngàn năm vương bát; vạn năm quy, cười ha ha chết ta rồi!" Sử Lai Khắc mọi người rất không có hình tượng cười ha ha.

"Phốc" Diệp Tri Thu nghe được câu này, phun một ngụm máu, hôn mê bất tỉnh.

Bi Á Định nhìn Diệp Tri Thu hôn mê bất tỉnh, về tới Sử Lai Khắc trước mặt mọi người, rất là không có tim không có phổi nói một câu:

"Thật đúng là yếu đuối ah!"

Sử Lai Khắc mọi người nghe nói như thế, trợn tròn mắt.

Mọi người lại trở về nguyên lai chỗ ngồi, ăn uống, mà người của Thương Huy Học Viện, đã sớm giờ lên thăm không nỡ nhìn Diệp Tri Thu xám xịt đi rồi.

Quán rượu ông chủ nhìn thấy, vị thiếu niên này một cái tát liền đem Hồn Vương cấp bậc cường giả đánh bay rồi, này là cấp bậc gì cường giả ah!

Ông chủ không dám thất lễ, món ăn lại đổi mới rồi, hơn nữa đặc biệt tặng thêm mấy cái bánh hiệu món ăn, đối Sử Lai Khắc mọi người rất là cung kính, Sử Lai Khắc mọi người cũng là ăn phi thường hài lòng.

"Được rồi, chúng ta đêm nay tại đây nghỉ ngơi một đêm, ngày mai sáng sớm, đi tới Tinh Đấu Đại Sâm Lâm!"

Bạn đang đọc truyện *Đấu La Đại Lục Chi Tử Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27 : Bỉ Á Định phong hào (1)

Suốt đêm không nói chuyện.

Sáng sớm, ra trần nhô, mọi người gia tốc tiến lên. Nơi này khoảng cách Tinh Đấu Đại Sâm Lâm đã rất gần rồi.

Mọi người toàn lực chạy đi, hưng phấn nhất tự nhiên là sắp đạt được chính mình đệ ba cái hồn hoàn Áo Tư Tập. Hắn rất muốn biết. Của mình đệ ba cái hồn hoàn đến tột cùng có thể mang đến thế nào tăng cường hiệu quả.

Hắn biết, không cần chính mình nhắc nhở. Bỉ Á Định cũng nhất định sẽ mang theo mọi người nứt giết một đầu thích hợp hắn ngàn năm Hồn Thú cho hắn.

Rốt cuộc, bọn họ đi tới Tinh Đấu Đại Sâm Lâm trước mặt.

"Đều dừng lại." Bỉ Á Định mở miệng nói ra.

Mọi người dừng bước lại. Hơn trăm dặm Địa tiến lên làm bọn họ Địa thân thể cũng đã nóng lên.

Đặc biệt là Áo Tư Tập cùng Trữ Vinh Vinh, làm phụ trợ Hồn Sư. bọn họ tố chất thân thể tuy rằng cũng cũng không tệ lắm, nhưng cũng chung quy không thể cùng Bỉ Á Địch bọn hắn so với.

Áo Tư Tập thấp giọng ngâm xướng hắn cái kia hèn mọn thần chú. Đưa cho một người một cây nhang ruột. Trải qua mấy ngày nay Địa rèn luyện.

Mọi người đối với hắn luyện xướng đã không lại phản cảm, nhiều nhất hay là tại hắn ngâm xướng thần chú địa lúc làm bộ không nghe thấy mà thôi.

Luyện xướng vào bụng, hóa thành cuộn cuộn nhiệt lưu. Khôi phục mọi người thể lực, tâm tình của mọi người đều trở nên đất đỏ lên.

Bỉ Á Địch đối với mọi người nói:

"Tinh Đầu Đại Sâm Lâm, không là quốc gia nuôi nhốt Hồn Thú rừng rậm có thể so với, trong này Hồn Thú đều là cực kỳ nguy hiểm, hơn nữa đối với nhân loại không có bất kỳ hảo cảm, các ngươi lúc nào cũng có thể gặp phải ngàn năm, thậm chí là vạn năm cấp Hồn Thú khác công kích, bởi vậy;

chúng ta tiến vào rừng rậm thời điểm, các ngươi không nên rời bỏ ta bên người hai mươi mét ở ngoài, Dung Dung cùng Áo Tư Tập, càng phải thiếp thân đi theo ta, không có lệnh của ta ai cũng không cho công kích Hồn Thú, mọi người đều biết sao?"

"Biết rồi!"

Hắn đưa cho mỗi người một cây nhang ruột cùng một cái luyện xướng, nói:

"Của ta luyện xướng có thể ở trong không khí duy trì mười hai canh giờ sức sống, nói cách khác, mười hai canh giờ trong vòng ăn nó sẽ có hiệu quả, luyện xướng khôi phục trị liệu mang vào lót dạ, luyện xướng chủ yếu tác dụng là giải độc."

Mọi người dồn dập tiếp nhận, cẩn thận mà thu ở trên người, bọn họ rõ ràng, Áo Tư Tập đây là sợ tại thời điểm đối mặt với nguy cơ không kịp đem luyện xướng cho bọn họ. Lúc này mới trước tiên cho bọn họ một ít.

Bỉ Á Địch nhìn mọi người một mắt, thấy cũng đã chuẩn bị thỏa đáng, phẩy tay:

"Xuất phát!"

Tiến vào Tinh Đầu Đại Sâm Lâm sau. Hưng phấn nhất liền muốn thuộc Tiểu Vũ rồi, nàng tựa hồ không một chút nào cảm thấy đây là một cái địa phương nguy hiểm, bình bình khiêu khiêu, không nói ra được Địa hải lòng, Bỉ Á Địch nhìn Tiểu Vũ mặt mày hơn hờ đáng yêu, biết Tiểu Vũ là ở cái địa phương này lớn lên, cho nên Bỉ Á Địch chỉ là cười cười.

Trước mọi người được rồi ước chừng khoảng một canh giờ, lúc này.

Đã đến trưa, này một canh giờ tới nay, bọn họ cũng gặp phải không ít Hồn Thú, nhưng phần lớn là mười năm cùng trăm năm, gặp phải Hồn Thú bọn hắn đa số tránh đi.

Cũng không xung đột trực tiếp, tình cờ có chút mất không mở lên đi tìm cái chết. Đái Mộc Bạch Hồ chương trực tiếp liền giải quyết xong vấn đề.

Được rồi, mọi người trước tiên nghỉ ngơi một lúc đi." Bỉ Á Địch đối với mọi người nói, một mực tinh thần căng thẳng mọi người nhất thời thả lỏng ra,

Đái Mộc Bạch đem chung quanh bụi gai quét sạch một vòng, làm ra một mảnh gần trăm mét vuông Địa đất trống, mọi người dựa vào cây cối ngồi xuống, tạm thời tu sửa.

Tiểu Vũ dựa vào Bỉ Á Địch bả vai, mới vừa rồi còn cao hứng bưng bưng nàng, hiện tại buồn bã ỉu xiu, Bỉ Á Địch thấp giọng ôn nhu mà hỏi:

"Tiểu Vũ, ngươi làm sao vậy, làm sao như thế không có tinh thần à?"

"Địch đại ca, ngươi nói, Hồn Sư nhất định muốn săn bắn Sát hồn thú mới có thể sao?" Tiểu Vũ trầm thấp mà hỏi.

Bỉ Á Địch nghe được Tiểu Vũ lời này, nở nụ cười, giải thích:

"Đúng a! Phổ thông Hồn Sư, liền muốn săn bắn Sát hồn thú, thu được hồn hoàn mới có thể thăng cấp ah, có lẽ đây chính là cái đại lục này pháp tắc đi!"

"Thật sao?" Tiểu Vũ cúi đầu, không biết đang suy nghĩ gì.

"A a, Tiểu Vũ, ta mới vừa nói là phổ thông Hồn Sư nha, ngươi địch đại ca không phải là phổ thông Hồn Sư, ta thăng cấp là không cần săn bắn Sát hồn thú thăng cấp." Bỉ Á Địch phảng phất nhìn ra Tiểu Vũ đang suy nghĩ gì, thế là cười ha hả nói.

"Có thật không, địch đại ca?" Tiểu Vũ ngẩng đầu lên, con mắt mừng rỡ nhìn chăm chú vào Bỉ Á Địch.

"Đương nhiên, của ta một ít chuyện, chờ sau này ta sẽ nói cho ngươi biết!" Bỉ Á Địch nói ra.

Liền ở mọi người nghi ngại ước chừng chừng nửa canh giờ thời điểm, đột nhiên, Bi Á Định cùng Đường Tam địa mục quang đồng thời hướng về một phương hướng quay đầu sang.

Bi Á Định ôm lấy Tiểu Vũ, cấp tốc đứng lên, hướng mọi người hô: "Tất cả đứng lên, có đồ vật cao tốc tới gần."

Đường Tam cùng Đái Mộc Bạch phi thường ăn ý trước tiên ngăn ở Áo Tư Tạp cùng Trữ Vinh Vinh trước mặt, Tiểu Vũ, Chu Trúc Thanh cùng Mập Mập thì bảo vệ ở bên cạnh, trước tiên.

Tất cả mọi người đều thả ra của mình Võ Hồn, chỉ có Bi Á Định một mực rất là bình tĩnh.

Sa Sa thanh âm do nhỏ đến lớn. Cho dù là thân là phụ trợ Hồn Sư Địa Áo Tư Tạp cùng Trữ Vinh Vinh đều có thể cảm giác được một cách rõ ràng này sinh vật lạ tiếp cận tốc độ có cỡ nào nhanh.

"Trúc Thanh. Nhìn xem là cái gì." Bi Á Định nói với Chu Trúc Thanh.

Chu Trúc Thanh u oán liếc mắt nhìn Bi Á Định, lặng yên phóng người lên, trên tay vuốt sắc bắn ra. Như giẫm trên đất bằng bình thường đất lệ thuộc leo lên bên cạnh Địa một cây đại thụ hướng về âm thanh truyền đến phương hướng nhìn lại.

Bi Á Định bị Chu Trúc Thanh này ánh mắt u oán, làm được rất là lúng túng, Sử Lai Khắc mọi người cũng nhìn thấy, đều ở nơi đó che miệng vụng trộm vui cười.

Rất, Chu Trúc Thanh đem con rắn kia hình dạng cùng đặc điểm, nói cho mọi người, trải qua Đường Tam phân tích, tất cả mọi người biết đó là một cái ngàn năm Phượng vĩ kê quan xà, mọi người đối Đường Tam phong phú tri thức, lại là một trận than thở.

Trải qua một trận chiến đấu, mọi người cuối cùng đem con rắn này bắt lại, Áo Tư Tạp hưng phấn đi lên phía trước, sẽ đối này ngàn năm Phượng vĩ kê quan xà dành cho một đòn trí mạng thời điểm, một cái khàn khàn quát chói tai âm thanh đột nhiên vang lên.

"Dừng tay."

Sát theo đó. Ba bóng người từ trước đó Phong vĩ kê quang xà bay tới phương hướng thoan đi ra. Xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Ba người này là hai già một trẻ, một tên nam tính, hai tên nữ tính, nữ tính lão già, nhìn qua có sáu, bảy mươi tuổi bộ dáng, tóc trắng đầy đầu chải vuốt cực kỳ chỉnh tề, tuy rằng tuổi không nhỏ, nhưng tinh thần lại cực kỳ quắc thước, trên mặt Địa nhũ tuy rằng không ít.

Nhưng cũng đồ thẩm như trẻ con bình thường. Trong cặp mắt tinh quang phun ra nuốt vào. Phải tay cầm một cái dài đến ba mét đầu rắn quái trượng. Trên người sáu cái hồn hoàn trên dưới luật động. Dĩ nhiên là một tên Hồn Đế cấp cường giả.

Nam tính lão già, nhìn qua chỉ ít cũng có bảy mươi có hơn Địa tuổi. Tóc bạc trắng, trong tay một cái độ dài trọn vẹn vượt qua bốn mét Địa quái trượng đầu rồng hiện ra là màu bạc sáng.

Đầu trượng Long Đầu trông rất sống động, nhìn qua cực kỳ huyền lệ, khuôn mặt nhăn nhéo hiện lên tuổi của hắn, trên người thậm chí có tám cái hồn hoàn tại trên dưới luật động. Rõ ràng là một tên Hồn Đầu La cấp bậc cường giả.

Đi theo lão phụ bên người địa. Là một cái đẹp dễ thiếu đất nữ. Ngang tai tóc ngắn, coi trọng mười sáu, bảy tuổi. Một thân lưu loát trang phục.

Thật chặt ôm trọn nàng này đã phát dục rất tốt vóc người, một đôi màu nâu đậm mắt to chính vững vàng mà nhìn chăm chú Áo Tư Tạp trong tay Địa Phong vĩ kê quang xà, nàng trong tay cũng cầm một thanh đầu rắn quái trượng.

Chỉ bất quá muốn so lão phụ ngắn một chút, chỉ có dài hai mét. Trên người Địa Hồn hoàn cũng chỉ là hai cái trăm năm.

Ba người xuất hiện, để Sử Lai Khắc học viện mọi người cả kinh, đặc biệt là một tên Hồn Đế cùng một tên Hồn Đầu La xuất hiện, cho mọi người rất lớn áp lực.

Bi Á Định cũng rất ngạc nhiên, theo như nguyên gặp từng nói, lúc này chỉ có Xà Bà cùng Mạnh Y Nhiên hai người xuất hiện ở đây, làm sao hiện tại Long Công cũng ở đây?

Ngạc nhiên về ngạc nhiên, thế nhưng Hồn Thú là không thể để địa.

"Tiểu tử, đem trong tay ngươi Phượng vĩ kê quan xà thả xuống, con này Hồn Thú là chúng ta phát hiện trước, chúng ta cũng không đến nỗi lần theo đến đây?" Long Công Mạnh Thực nói ra.

"Dựa vào cái gì? các ngươi..." Áo Tư Tạp rất là không cam lòng nói ra, thế nhưng là bị Bi Á Định đã cắt đứt.

Áo Tư Tạp nhìn Bi Á Định nói ra:

"Địch lão đại..."

Bi Á Định ra hiệu Áo Tư Tạp trước tiên không cần nói chuyện, quay đầu hướng ba người nói ra:

"Nếu ta đoán không lầm lời nói, này hai vị chính là Hồn Sư Giới đại danh đình đình Long Công Xà Bà đi nha!"

"Không sai, chính là chúng ta, nhìn không ra, người tên tiểu tử này vẫn rất có kiến thức!" Long Công Mạnh Thực nói ra.

"A a, không nghĩ tới có thể ở này Tinh Đầu Đại Sâm Lâm bên trong, gặp phải hai vị tiền bối, thực sự là vận bồi đám người vinh hạnh, bất quá..."

"Bất quá làm sao?" Xà Bà hỏi.

"A a, bất quá, này Hồn Thú chúng ta là sẽ không để cho, bởi vì cái này tiểu tử rất cần phải cái này Hồn Thú hồn hoàn lên cấp." Bi Á Địch chỉ chỉ Áo Tur Tập cười nói.

"Cái gì? Không nên nói đùa! Tên tiểu tử này mới bao lớn? Liền có thể hấp thu ngàn năm hồn hoàn, vậy ít nhất muốn 30 cấp mới có thể, đừng nói với ta, tiểu tử này đã 30 cấp rồi!" Long Công nhìn một chút Áo Tur Tập, lại nhìn một chút Sứ Lai Khắc mọi người nói.

"Nếu tiền bối không tin, các người tự phóng ra Võ Hồn, cho hai vị tiền bối nhìn một chút!" Bi Á Địch đối với Sứ Lai Khắc mọi người nói.

Trong đó, Trữ Vinh Vinh, Áo Tur Tập, Đường Tam Võ Hồn phóng thích sau. Xuất hiện Địa chỉ có trên người hồn hoàn, bọn họ Võ Hồn là cái gì sẽ không làm đối phương nhìn ra.

Nhất thời, xuất hiện tại Long Công Xà Bà cùng trước mặt thiếu nữ Địa bảy tên thiếu niên nam nữ toàn bộ đều là hồn hoàn quang mang lóng lánh, mỗi người đều có hai cái tượng trưng cho trăm năm địa hoàng sắc hồn hoàn, Đái Mộc Bạch càng là nhiều hơn một cái màu tím ngàn năm hồn hoàn.

Một cái xem. Có thể quả thực để Long Công Xà Bà rất là khiếp sợ!

Làm sao có khả năng! Đây là trong lòng bọn họ ý nghĩ đầu tiên.

Trước mắt những này mười hai tuổi đến mười lăm tuổi không đợi Địa bọn nhỏ, dĩ nhiên đều đã có được đại Hồn Sư trở lên cấp bậc, cái mới nhìn qua kia lớn tuổi nhất địa.

Càng nhưng đã có được đệ ba cái hồn hoàn. Hơn nữa. bọn họ mỗi người Địa Hồn hoàn phẩm chất đều là tốt như vậy, lại một cái mười năm hồn hoàn đều chưa từng xuất hiện.

Bi Á Địch nhìn Long Công Xà Bà dáng dấp khiếp sợ, trong lòng mừng thầm, trên mặt lại cười ha ha nói ra:

"Không biết, hai vị tiền bối đối học trò của ta, có thể vào được rồi pháp nhãn?"

"Cái gì học sinh của người?" Long Công Xà Bà so với vừa nãy khiếp sợ đều lớn hơn, tuy rằng Sứ Lai Khắc tất cả mọi người là thiên tài, thế nhưng cái này cùng cháu gái của mình lớn bằng thiếu niên, đã là này một đám thiên tài lão sư, điều này có thể sao?

Mạnh Y Nhiên đại ra ở nơi đó, nhìn cái này đẹp trai vô cùng thiếu niên, càng nhưng đã là bọn này so với mình còn thiên tài thiếu niên lão sư, vậy hẳn nên có cỡ nào thiên tài ah, hơn nữa con mắt của hắn rất đặc biệt ah, khiến người ta nhìn xuống, sẽ không muốn dời đi, nếu như mình vĩnh viễn xem xuống hắn là tốt, Mạnh Y Nhiên nghĩ tới đây, trên mặt nhất thời dâng lên hai đóa Hồng Vân.

Long Công Xà Bà, hiển nhiên không chú ý tới mình tôn nữ tình huống, Long Công tỏ ra một hơi, nhìn Bi Á Địch nói ra:

"Như vậy, các người là không có ý định nhường lại?"

"A a, đúng!" Bi Á Địch vẫn là cười ha ha nói.

"Vậy thì tốt, đã như vậy, vậy chúng ta cũng chỉ có thể cứng rắn tranh đoạt rồi! Tiểu tử, người cũng đừng trách chúng ta lấy lớn ép nhỏ!" Long Công nói ra.

"A a, nếu hai vị tiền bối, từ đứng ra một khắc đó, cũng đã chuẩn bị ý lớn hiếp nhỏ đi!" Bi Á Địch rất là không khách khí nói ra.

"Tốt, tốt, tốt. Tiểu tử đừng cho là mình thiên phú tốt, cũng đã vô địch thiên hạ rồi, hôm nay ta liền giáo huấn người một chút!"

Long Công nói liên tục cái ba chữ "tốt", dĩ nhiên không phải cho rằng Bi Á Địch nói được lắm, mà là bị Bi Á Địch tức giận, nói ra nói trái ý mình.

"A a, đã như vậy, vậy thì mời hai vị tiền bối, cùng tiến lên được rồi!" Bi Á Địch cười nhạt nói.

Chương 28 : Bỉ Á Địch phong hào (2)

"Tốt, tốt, tốt. Tiểu tử đừng cho là mình thiên phú tốt, cũng đã vô địch thiên hạ rồi, hôm nay ta liền giáo huấn ngươi một chút!"

Long Công nói liên tục cái ba chữ "tốt", dĩ nhiên không phải cho rằng Bỉ Á Địch nói được lắm, mà là bị Bỉ Á Địch tức giận, nói ra nói trái ý mình.

"A a, đã như vậy, vậy thì mời hai vị tiền bối, cùng tiến lên được rồi!" Bỉ Á Địch cười nhạt nói.

"Tiểu tử tự tin là chuyện tốt, thế nhưng cũng phải phân trường hợp, ta Long Công lưu lạc Hồn Sư Giới cũng mấy chục năm, gặp như ngươi vậy không có một ngàn cũng có tám trăm rồi, bắt quá những người kia thường thường đều nộp mạng." Long Công sắc mặt âm trầm nói ra.

"A a, biết tiền bối là dùng để làm gì sao?" Bỉ Á Địch cười ha ha hỏi ngược một câu, đem Long Công cùng Xà Bà hỏi sững sờ.

"Tiền bối chỉ là dùng để vượt qua!" Bỉ Á Địch sắc mặt đột nhiên biến nghiêm túc nói.

Tất cả mọi người đều Bỉ Á Địch câu này tràn ngập khí phách một câu nói, cho chấn động ở nơi đó, Sứ Lai Khắc chúng trong lòng người hô to thần tượng ah, Tiểu Vũ; Dung Dung; Trúc Thanh nhìn Bỉ Á Địch ánh mắt tràn đầy si mê.

Mạnh Y Nhiên cảm nhận được Bỉ Á Địch trên người toả ra tràn ngập khí phách khí tức, làm cho nàng rất là mê muội.

"Tiểu tử, ngươi rất ngông cuồng! Hôm nay, ta nếu là không giáo huấn ngươi một chút, ngươi còn thật sự không biết thế giới này có bao nhiêu đây!" Long Công sắc mặt đều đen.

"A a, đánh một chút xem!" Bỉ Á Địch lại khôi phục này cười ha hả đáng ghét.

"Tiểu tử, đây là chính ngươi muốn chết!" Long Công nói xong, thả ra của mình Vô Hồn Long Đầu trượng, trên người tám cái hồn hoàn trôi nổi ở trước người hắn.

Mạnh Y Nhiên nhìn gia gia thật sự dự định động thủ, vội vàng kéo gia gia nàng tay nói ra: "Gia gia, không nên ah!"

"Làm sao vậy, vẫn như cũ, làm gì lôi kéo ta!" Long Công không hiểu hỏi.

"Ta... Ta..." Mạnh Y Nhiên mặt hồng hồng, không biết làm sao trả lời gia gia.

Long Công cũng không chú ý Mạnh Y Nhiên bộ dáng, ngược lại là một bên Xà Bà chú ý tới, Xà Bà nhìn xem chính mình tôn nữ mặt hồng hồng đáng ghét, ánh mắt hướng thẳng đối diện vị kia suất khí thiếu niên tung bay đi, làm người từng trải nàng, đương nhiên biết mình tôn nữ coi trọng đối diện vị kia soái được kỳ cục thiếu niên rồi.

"Mà thôi, vẫn là ngăn cản Lão đầu tử rồi hãy nói!"

Liền ở Xà Bà phải ra khỏi nói ngăn cản thời điểm, Bỉ Á Địch đối với Sứ Lai Khắc mọi người nói:

"Các ngươi không phải vẫn muốn mở mang kiến thức một chút của ta Vô Hồn sao? Hôm nay liền để cho các ngươi mở mang kiến thức một chút của ta Vô Hồn!"

Sứ Lai Khắc mọi người nghe được, đều là chấn động, con mắt trợn lên đại đại, chỉ lo từng ra cái gì.

"Đi ra đi! Trảm Phách Dao!"

Tất cả mọi người là trợn to mắt nhìn Bỉ Á Địch trong tay xuất hiện một thanh giống như kiếm mà không phải là kiếm giống như đao mà không phải là đao Vô Hồn, dưới chân đã nổi lên tám cái màu đỏ hồn hoàn, trôi nổi ở Bỉ Á Địch trước người.

Mọi người khiếp sợ nhìn tám cái màu đỏ hồn hoàn, đều là hít vào một ngụm khí lạnh.

"Ta dựa vào, đây là ảo giác sao?"

"Tám cái trăm ngàn năm hồn hoàn, điều này sao có thể? Căn bản không chuyện có thể xảy ra, địch đại ca rốt cuộc là ai à?"

Long Công Xà Bà nhìn Bỉ Á Địch hồn hoàn, đều đại ra tại chỗ kia, nhất thời nói không ra lời, mặc dù biết thiếu niên này rất mạnh, không nghĩ tới đã vậy còn quá thái quá.

Bỉ Á Địch nhìn mọi người kinh ngạc đáng ghét, chậm rãi nói ra: "Bỉ Á Địch; Vô Hồn Trảm Phách Dao; tám mươi chín cấp toàn diện hình chiến Hồn Đấu La, mời Long Công tiền bối chỉ giáo!"

"Tám mươi chín cấp? Làm sao có khả năng? người mới bao lớn liền tám mươi chín cấp, cách Phong Hào Đầu La chỉ có cách xa một bước ah, hơn nữa còn là tất cả đều trăm ngàn năm hồn hoàn..." Long Công Xà Bà khiếp sợ nói ra.

"Tuổi tác vĩnh viễn không thể đại biểu cái gì! Long Công tiền bối, chúng ta bắt đầu đi!"

"Chúng ta chịu thua! Liền coi như chúng ta cùng tiến lên cũng không phải là đối thủ của người!" Xà Bà giành nói trước.

"Lão đầu tử, một cái ngàn năm Hồn Thú mà thôi, chúng ta lại cho vẫn như cũ tìm một cái là được rồi, không cần thiết đem sự tình làm cho như thế cương hoàng chi..." Xà Bà tại Long Công bên tai nói nhỏ vài câu.

Long Công ánh mắt sáng lên, nhìn tôn nữ của mình một mắt, chảy ra mỉm cười.

"Tiểu tử, lão phu nhận thua, cái này ngàn năm Phượng vĩ kê quan xà liền để cho các người rồi!" Long Công nói ra.

"A a, nếu như vậy, vậy thì đa tạ Long Công tiền bối thành toàn! Tiểu Áo, còn lằng lằng gì, điếm ah!" Bì Á Định đối một mực đại ra Áo Tư Tật nói ra.

"Ah! Nha... Nha... Biết rồi, định lão đại!" Áo Tư Tật bị Bì Á Định tiếng kêu giật mình tỉnh lại, liền bắt đầu hấp thu hồn hoàn rồi.

Đái Mộc Bạch đám người là Áo Tư Tật hộ pháp, mà Bì Á Định thu hồi Võ Hồn, hướng về Long Công Xà Bà bọn hắn đi đến.

"Long Công tiền bối, tuy rằng chúng ta cũng không phải có ý định, thế nhưng xác thực phá hủy ngài săn bắn Sát hồn thú, vì thế ta sâu sắc cảm thấy áy náy!" Bì Á Định nói với Long Công Xà Bà.

Long Công Xà Bà nhìn thấy Bì Á Định như thế hiểu được lễ phép, còn có một tia oán khí cũng đã biến mất.

"A a, tiểu tử, người thật đúng là quái vật, thật không biết người là tu luyện thể nào, dĩ nhiên cái tuổi này chính là Hồn Đầu La rồi, người tiểu tử khẳng định có thể đến Phong Hào Đầu La tầng thứ này, ai, đừng nói là người rồi, liền nói học sinh của người đi, đều từng cái là hiếm có thiên tài ah!" Long Công cảm thán nói.

"A a, tiền bối quá khen rồi, tuy rằng chúng ta là Vô Tâm chi qua, này đoá kỳ hoa, coi như cho ngài tôn nữ bồi thường đi!"

Bì Á Định từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một đoá bảy màu hoa, nhất thời hương vị phân tán, tất cả mọi người bị mùi thơm này hấp dẫn lại đây.

"Trời ạ! Chuyện gì xảy ra? Ta nghe thấy được này cổ hương hoa đột phá đến 30 cấp rồi!" Đường Tam kinh dị hô.

"Cái gì?" Mọi người khiếp sợ nhìn Đường Tam.

"A a, không có gì, đoá hoa này gọi là thất sắc thái liên, không chỉ có cường thân kiện thể; có bản bồi nguyên, hơn nữa có thể tăng lên hồn lực, tiền bối xin yên tâm cho ngài tôn nữ dùng, ngài tôn nữ ít nhất có thể tăng lên năm cấp hồn lực, hẳn được hiệu có thể trợ năng đến 70 cấp."

Long Công tay run rẩy tiếp nhận thất sắc thái liên, loại này trân bảo, nhưng là hiếm có, thiếu niên này không hề nghĩ ngợi liền lấy ra, xem ra ta còn là xem thường hắn, xem thường lòng dạ của hắn ah.

Mạnh Y Nhiên cũng nhìn thất sắc thái liên, trong lòng ngọt ngào nghĩ đến: "Không nghĩ tới, hắn vẫn là nghĩ tới ta, hắn đưa cho ta đoá hoa này, phải hay không đang ám chỉ cái gì đâu này?"

Long Công cười nói với Bì Á Định:

"Tiểu tử, cảm ơn người, đại ân không lời nào cảm ơn hết được, thế nhưng: ta vẫn còn muốn cảm ơn người! Vẫn như cũ, thu rồi người ta đồ vật, người còn không cảm tạ tạ người ta."

"Không cần, tiền bối!"

"Cái gì không cần, ta nói dùng phải dùng!"

Mạnh Y Nhiên mặt hồng hồng nói với Bì Á Định: "Ta... Ta... Ta gọi Mạnh Y Nhiên, tạ... Tạ... Cảm ơn người!"

Bì Á Định nhìn Mạnh Y Nhiên mặt hồng hồng đáng vẻ, tấp thi tốt xem, thế là Bì Á Định đem mặt tiến đến Mạnh Y Nhiên trước mặt, cười ha hả nói:

"Mạnh Y Nhiên! Ừm! Tên rất dễ nghe. Danh tự đẹp, người càng đẹp hơn!"

Mạnh Y Nhiên cảm thụ trên mặt nhiệt khí, mặt càng là đỏ lên, đầu đều thấp đạo trong ngực rồi, thẹn thùng hỏi đáp:

"Thật... Có thật không?"

"Đương nhiên là thật sự á! Ta có thể gọi người vẫn như cũ sao?" Bì Á Định vô sỉ hỏi.

"Ah! Đương... Đương nhiên là có thể!" Mạnh Y Nhiên tuy rằng cúi đầu, thế nhưng cũng che giấu không được trong mắt nàng mỉm cười.

Long Công cùng Xà Bà nhìn thấy như vậy, biết mình tôn nữ là thật sự thích người ta, tiểu tử này mặc dù có chút tâm địa gian xảo, thế nhưng hẳn tuyệt đối là một cái có trách nhiệm tâm Nhân, là một cái đáng giá phó thác người, Long Công cùng Xà Bà liếc nhau một cái, hướng về đối phương gật gật đầu.

"Vẫn như cũ, chúng ta cần phải đi, nhất định phải cho người tìm thích hợp Hồn Thú mới tốt!" Xà Bà nhìn sắc trời một chút đã không còn sớm, nơi này không phải chỗ khác, nơi này chính là nguy hiểm nặng nề Tinh Đấu Đại Sâm Lâm, chỉ có thể thúc giục.

"Ah! Biết rồi nãi nãi, chúng ta... chúng ta còn có thể gặp lại sao?"

Mạnh Y Nhiên đầu tiên là trả lời Xà Bà một tiếng, lại quay đầu hướng về Bỉ Á Địch Nhu Nhu mà hỏi.

"Đương nhiên, chúng ta chịu nhất định sẽ gặp lại." Bỉ Á Địch cười nói.

"Ừm! Đây gặp lại sau!" Mạnh Y Nhiên không thôi nói ra.

Mạnh Y Nhiên vừa đi, một bên hướng về Bỉ Á Địch nhìn lại, cuối cùng vẫn là đi theo Long Công Xà Bà đi rồi.

Bạn đang đọc truyện *Đấu La Đại Lục Chi Tử Thần Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29 : Bỉ Á Địch phong hào (3)

Tại Mạnh Y Nhiên bọn hắn đi rồi, Áo Tư Tập cũng hấp thu xong của mình thứ ba hồn hoàn, mọi người cũng đều biết cái này Hồn Kỹ dĩ nhiên là nắm giữ Phượng vĩ kê quan xà tốc độ bay đi hai phút, tất cả mọi người là một trận chúc mừng.

Mà Bỉ Á Địch ánh mắt vẫn như cũ nhìn Mạnh Y Nhiên rồi đi phương hướng, thật lâu vẫn chưa lấy lại bình tĩnh, hẳn biết, chính mình lại nhiều hơn một phần cảm tình khoản nợ.

"Ah! Đau quá ah! Tiểu Vũ người véo ta làm gì!" Bỉ Á Địch xoa bị Tiểu Vũ véo địa phương.

"Đúng a! Là ta véo, không véo người, người hồn đều không về được, hừ!" Tiểu Vũ bắt mồm hừ một tiếng, nói ra.

"Hắc hắc, ta nào có?" Bỉ Á Địch lấy lòng tựa như cười nói.

"Không có sao?"

"Ừm! Ừm!" Bỉ Á Địch liền vội vàng gật đầu.

"Có quý mới tin! Hừ!" Tiểu Vũ hừ nói.

"Được rồi, Tiểu Vũ, ta vừa nãy chỉ là muốn sự tình, nghĩ tới xuất thần mà thôi, chúng ta còn muốn giúp Tiểu Tam, tìm được thích hợp Hồn Thú đây!" Bỉ Á Địch nói với Tiểu Vũ.

"Hừ! Lần này coi như xong! Lại có lần sau nữa, xem ta vẫn để ý người?"

"Hắc hắc, không có không có, của ta Tiểu Vũ thật tốt, ta yêu người chết mất!" Bỉ Á Địch tiện cười nói.

"Hừ! Liền biết lời ngon tiếng ngọt." Tiểu Vũ tuy rằng ngoài miệng khí hanh hanh, thế nhưng là người đều thấy được trong mắt nàng ý cười.

Sử Lai Khắc chúng rất ít người nhìn thấy Bỉ Á Địch ăn quả đáng bộ đáng, mỗi một người đều trộm cười rộ lên, liền Dung Dung cùng Trúc Thanh đều che miệng cười trộm.

Bỉ Á Địch nhìn mấy người cười trộm đáng vẻ, mặt trong nháy mắt âm trầm lại rồi, đối với mấy người hắc hắc âm hiểm cười nói:

"Tiểu Bạch, Tiểu Áo, Mập Mập, Tiểu Tam, ta biết các người đối với ta Hồn Kỹ rất hiếu kỳ chứ? Yên tâm đi, sau khi trở về, các người tới tìm ta lên thực chiến khóa, ta sẽ cho các người mở mang kiến thức một chút trăm ngàn năm Hồn Kỹ, không cho phép không đến, bằng không hậu quả nhưng là rất nghiêm trọng! Hắc hắc!"

"Ây..." Mấy người nhất thời không cười được, đùa giỡn; trăm ngàn năm Hồn Kỹ, chính là vạn năm bọn họ cũng chịu không được. Hơn nữa địch lão đại

chính là biến thái ah, cho dù không cần Vô Hồn, đều đem bọn họ hành hạ gần chết, này nếu như dùng Hồn Kỳ, hơn nữa còn là trăm ngàn năm Hồn Kỳ, bọn họ cũng không cười nổi nữa rồi.

Áo Tư Tập về mặt đưa đám, cầu khẩn nói:

"Không phải đâu! Định lão đại, ta là Thực Vật Hệ đó a! Có thể hay không không cần thực chiến nữa à?"

"Thực Vật Hệ liền không trải qua chiến đấu sao, ta đây chính là muốn tốt cho các ngươi ah! các ngươi phải hiểu của ta dụng tâm lương khổ ah!"

Tiểu Bạch mấy cái nam sinh thực sự là khóc không ra nước mắt.

Tiểu Vũ ba nữ sinh nhìn mấy cái nam sinh khóc tang bộ dáng, đều rất không lương tâm rất không hình tượng bắt đầu cười ha ha. Toàn bộ Tinh Đấu Đại Sâm Lâm truyền ra một trận nam nữ trẻ tuổi vui cười tiếng cười.

"Chúng ta ngay ở chỗ này nghỉ ngơi một đêm, ngày mai lại tiếp tục thâm nhập sâu một điểm, cần tìm Tiểu Tam thích hợp Hồn Thú!" Bí Á Định đối với mọi người nói.

Sử Lai Khắc tất cả mọi người không ý kiến, bắt đầu chuẩn bị buổi tối đồ vật, nam sinh phụ trách mắc lều cột buồm, nữ sinh thì phụ trách làm cơm tối, mọi người đều cảnh giác không cho phép Địa bàn rộn. Nhóm lửa công tác đương nhiên giao cho Mã Hồng Tuấn cái tên mập mạp này giải quyết xong.

Mọi người tại trong lều, trò chuyện, đúng lúc này, đột nhiên, Bí Á Định nụ cười trên mặt trong nháy mắt biến mất rồi, quát khẽ một tiếng:

"Tất cả mọi người đều rời đi lều vài!"

Trải qua mấy ngày nữa phối hợp, Sử Lai Khắc mọi người từ lâu đã đạt thành nhất định Địa hiểu ngầm, nhanh chóng từ trong lều vài chui ra.

"Định lão đại, làm sao vậy?" Đái Mộc Bạch một cái bước xa đi tới Bí Á Định bên người, nghỉ ngơi hỏi.

Bí Á Định không hề trả lời hần vấn đề:

"Mọi người đều đến sau lưng ta. Chờ một lúc nếu có tình huống thế nào. các ngươi không cần lo ta, lập tức rời đi nơi này, trước tiên xuất Tinh Đấu Đại Sâm Lâm lại nói, Tiểu Bạch, ta không trên đất thời điểm. Bảo vệ mọi người Địa trọng trách liền giao cho ngươi."

Tuy rằng Bí Á Định biết là Thái Thân Cự Viên Nhị Minh tìm đến Tiểu Vũ, thế nhưng này hí hay là muốn diễn, bằng không đến lúc đó giải thích rất phiền toái.

"Xem ra, cho dù Tiểu Vũ không có Hồn Thú khí tức, nội dung vở kịch này cũng là không cái biến được đó a, bất quá, như vậy cũng tốt!" Bí Á Định trong lòng thầm nghĩ.

Bất luận là Đái Mộc Bạch, Đường Tam, vẫn là những người khác. Dù không rõ ràng đến tận cùng xảy ra chuyện gì. Luôn luôn mạnh mẽ định lão đại, làm sao sẽ sốt sắng như vậy. Mà ngay tại lúc này, bọn họ đột nhiên nhìn thấy tình cảnh quái quỷ.

Liền ở Bí Á Định nhìn kỹ phương hướng. Hai khóa cao lớn Địa cây cối đột nhiên chậm rãi hướng về hai bên tách ra, một cái khổng lồ địa bóng người lặng yên không tiếng động liền từ nơi nào đi ra.

Đến cái này tên to xác. Tất cả mọi người hô hấp phảng phất đều đình chỉ. Mọi người cũng rốt cuộc hiểu rõ Bí Á Định lo lắng đến tận cùng là cái gì.

Đó là dường như một ngọn núi cao sừng sững tồn tại. Toàn thân ngăm đen Địa bộ lông tại yếu ớt Địa Tinh Nguyệt ánh sáng chiếu rọi xuống lập loè nhàn nhạt hào quang. Cứ việc nó là tứ chi chạm đất. Nhưng vai độ cao cũng tuyệt đối vượt qua bảy mét.

Nếu như đứng thẳng lên, e sợ độ cao sẽ ở mười lăm mét có hơn.

Bề ngoài nhìn lại. Đây là một con vừa giống như Viên Hầu lại như là hắc tinh tinh sự tồn tại, ngoại trừ một đôi như là đèn lồng lớn nhỏ Địa Nhãn con người lập loè hoàng tinh giống như ánh sáng lộng lẫy bên ngoài toàn thân đen nhánh, tại trong buổi tối nếu như không phải nó đang di động, thậm chí không thấy rõ nó Địa thân thể.

Mà khổng lồ như thế gia hỏa cũng tại trong lúc hành tẩu không có phát xuất bất kỳ thanh âm gì. Thậm chí ngay cả tiếng hít thở cũng không có.

"Dĩ nhiên là Rừng rậm chi vương. Thái Thân Cự Viên." Cho dù là luôn luôn trầm ổn Đường Tam, lúc này âm thanh đều có chút thay đổi.

Thái Thân Cự Viên có không gì sánh kịp địa lực lượng cùng tốc độ.

Công kích, phòng ngự hầu như không có bất kỳ thiếu hụt, đáng sợ nhất chính là. bọn nó còn có thể thi triển tương tự với Hồn Kỳ bình thường Địa kỹ năng.

Không có ai biết Thái Thân Cự Viên chân chính kỹ năng đều có cái gì, bởi vì nhìn thấy những kỹ năng này Địa nhân loại đều đã bị chết.

Nó chỉ là làm ra một cái đơn giản động tác liền mọi người tìm đều nhảy đến cổ rồi trong, bởi vì nó bước tiến lên một bước.

"Các người đi, để ta chặn lại ở hắc!" Bi Á Định liếc mắt nhìn Tiểu Vũ, ánh mắt của Tiểu Vũ toát ra vui vẻ về mặt, sau đó liền biến thành lo lắng.

"Sẽ không có sai rồi, chính là Nhị Minh rồi!" Bi Á Định rất là hưng phấn thầm nghĩ.

Bất quá sau đó, Bi Á Định lại rất khổ não, nếu là Nhị Minh như vậy hắc liền không thể sử dụng toàn lực, giết chết hắc, hắc có thể không hi vọng nhìn thấy Tiểu Vũ thương tâm rơi lệ đáng về.

Không cần toàn lực? người làm Thái Thân Cự Viên là quả hồng mềm ah, muốn bóp thế nào thì bóp ah, Bi Á Định dù sao hiện tại chỉ là Hồn Đẩu La mà thôi, bất quá bây giờ cũng không có biện pháp, chính là không trâu bắt chó đi cày, cũng phải lên.

Bi Á Định trong nháy mắt thả ra của mình Trảm Phách Đao, tám cái màu đỏ tươi trăm ngàn năm hồn hoàn trôi nổi ở trước người của hắc, Bi Á Định hét lớn một tiếng:

"Các người đi!"

"Địch lão đại!" Đái Mộc Bạch hô.

"Yên tâm đi! Ta sẽ không có chuyện gì, một hồi ta liền sẽ đuổi thêm các người! Đi!"

Đái Mộc Bạch đám người nhìn Bi Á Định, Đái Mộc Bạch cắn răng, nói ra:

"Chúng ta đi, chúng ta đi trợ giúp chỉ là cho địch lão đại cản trở mà thôi, tin tưởng địch lão đại thực lực."

Tiểu Vũ nhìn Bi Á Định, lại nhìn một chút Nhị Minh, trong mắt lo lắng càng thêm hơn, nàng muốn lưu lại, nhưng là nàng lưu lại lời nói, mọi người cũng sẽ đi theo lưu lại, cho nên nàng chỉ có thể đi theo chúng người đi rồi.

Thái Thân Cự Viên Nhị Minh hét lớn một tiếng, nó cảm giác được trước mắt cái này nhân loại nhỏ bé đối rất có uy hiếp, nó nhìn thấy Tiểu Vũ chạy, muốn chạy tới đuổi theo.

"Hạt sắt chỉ vách tường; tầng hình tháp; lửa đốt sáng thiết lập lãnh; bởi vì kiên quyết; cuối cùng đến không tiếng động, Phược Đạo chỉ bảy mươi lăm, năm trụ thiết xuyên!" Bi Á Định sử dụng ra Phược Đạo.

Chỉ thấy năm cái to lớn Thiết Trụ nện ở Thái Thân Cự Viên đầu; hai tay; hai chân lên, khiến cho không thể động đậy.

Thái Thân Cự Viên Nhị Minh không biết từ ở đâu ra năm căn Thiết Trụ, đè lên chính mình nhúc nhích không được, phát ra gầm lên giận dữ, thân thể to lớn run rẩy, sức mạnh không lồ từ trong thân thể của nó, bộc phát mà ra, Nhị Minh thân thể từng điểm từng điểm gãy giữa.

Bi Á Định nhìn Thái Thân Cự Viên này sức mạnh khổng lồ, không chỉ có cảm thán:

"Không hổ là đỉnh cấp Hồn Thú, Rừng rậm chi vương, Thái Thân Cự Viên ah!"

"Gào..." Nhị Minh phát ra cuối cùng gầm lên giận dữ, khiến khắp chung quanh hết thấy Hồn Thú, đều sợ hãi đến mau chóng rời đi lãnh địa của mình.

Đặt ở Nhị Minh trên đầu trên chân trên tay năm căn Thiết Trụ, trong nháy mắt đỏ nát, "Bành..." Một tiếng, Nhị Minh nhảy tới Bi Á Định trước mặt, nhìn cái này nhỏ bé mà kẻ rất nguy hiểm loại, nó cũng không dám mạnh động, đồng thời, nó cũng là hưng phấn.

Tại bên trong vùng rừng rậm này, ngoại trừ đại ca của mình Đại Minh ở ngoài, căn bản không có một cái đối thủ, hiện tại thật vất vả đến rồi một vị, nó đương nhiên thấy hàng là sáng mắt rồi.

"Gào..." Nhị Minh lại là một tiếng kinh thiên động địa gầm rú, Bi Á Định cũng rất bình tĩnh nhìn kỹ nó.

Một người một thú đại chiến, động một cái liền bùng nổ!

Bạn đang đọc truyện *Đấu La Đại Lục Chi Tử Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30 : Bỉ Á Định phong hào (4)

Một người một thú giằng co lẫn nhau, ai cũng không xuất thủ trước.

Cuối cùng vẫn là Nhị Minh nhìn không được cái không khí này, xuất thủ trước nhất rồi, Nhị Minh hét lớn một tiếng, bước ra hai bước, mặc dù chỉ là hai bước, nhưng là bước chân của hắn rất lớn, trong nháy mắt liền đi tới Bỉ Á Địch trước mặt, giờ lên hắn quả đấm to, hướng Bỉ Á Địch vị trí đánh tới.

Ầm một tiếng, Nhị Minh chỉ là một quyền, liền đem mặt đất đánh ra một cái đường kính ba mét hồ to, các loại sương mù tản đi, Nhị Minh mới nhìn đến Bỉ Á Địch đã không thấy, Nhị Minh bạo rống một tiếng, phảng phất đang nói:

"Người có gan đi ra, cho Lão Tử so với so khí lực, đại chiến ba trăm hiệp!"

Bỉ Á Địch đương nhiên không thể đáp ứng hắn, bằng không đầu hắn nhất định tú đậu.

Bỉ Á Địch nhìn thấy bị Nhị Minh nắm đấm oanh ra hồ to, xoa xoa mồ hôi trên đầu, không chỉ có thầm nói:

"Cũng còn tốt tránh ra rồi, bằng không thật sự treo định rồi!"

Kỳ thực Bỉ Á Địch còn đánh giá thấp chính mình, dựa vào Từ Thần Lão Đầu cho hắn cái tạo thân thể, vẫn là có thể chịu đựng được.

Bỉ Á Địch cũng không hàm hồ, cũng ra chiêu, Bỉ Á Địch đệ nhất hồn hoàn cùng thứ hai hồn hoàn đồng thời phát sáng lên.

Thái Thần Cự Viên Nhị Minh nhìn thấy Bỉ Á Địch quyết tâm được rồi, hét lớn một tiếng, vọt tới, mà Bỉ Á Địch ở trong mắt Nhị Minh quý dị biến mất ở tầm mắt của nó bên trong, Nhị Minh rõ ràng ngăn người một chút, còn đang tìm kiếm Bỉ Á Địch người ở đâu bên trong.

"Trăng lưỡi liềm xung thiên!" Một cái màu đen trắng lưỡi liềm từ trên trời trong nháy mắt công kích được Nhị Minh trước mặt, Nhị Minh bạo rống một tiếng, song quyền đánh về phía màu đen trắng lưỡi liềm.

"Oanh..." Một tiếng, Nhị Minh bị màu đen trắng lưỡi liềm, nện bay lên, "Bành... Bành... Bành" Nhị Minh thân thể đụng gậy năm sáu cây đại thụ, rơi ở trên mặt đất.

Bỉ Á Địch cũng không nhận ra như vậy là có thể đánh bại vùng rừng rậm này vua, quả nhiên Nhị Minh cấp tốc đứng lên, đối với Bỉ Á Địch bạo rống một tiếng, trong nháy mắt bùng nổ ra cùng thân thể mình hoàn toàn không thành tỉ lệ tốc độ.

Thẳng đến không trung Bỉ Á Địch đánh tới.

Cảm giác được một cách rõ ràng, làm Thái Thần Cự Viên Nhị Minh nhào hướng mình lúc, chu vi Địa hết thấy đều trở nên ngưng trọng lên, thân thể của mình phảng phất tươi chỉ bình thường trầm trọng, nguyên bản dường như Phù Quang Lược Ảnh giống như tốc độ đột nhiên hạ thấp.

Hết thấy trước mắt cũng tựa hồ tại nhẹ nhàng vận vẹo.

Liền ở Bỉ Á Địch muốn tránh ra Nhị Minh và chạm thời điểm, Bỉ Á Địch phảng phất toàn thân rút đầy chì, thân thể rất là trầm trọng, tuy rằng Bỉ Á Địch hết sức né tránh lần này và chạm, nhưng là vẫn bị Nhị Minh và bay ra ngoài.

Bỉ Á Địch cảm giác được mình bị thật giống một chiếc cao tốc chạy xe bọc thép và chạm, nhất thời ngực khí huyết sôi trào, nhỏ một bãi nước miếng tự huyết, lúc này mới cảm thấy thoải mái.

"Đây là lĩnh vực! Đây là trọng lực khổng lồ chế lĩnh vực!"

Thái Thần Cự Viên trọng lực khổng lồ chế lĩnh vực cùng phổ thông trọng lực kỹ năng không giống, tại đây trong lĩnh vực, nó có thể tùy ý khổng lồ chế bất kỳ một chỗ trọng lực biến hóa, không nhất định là tăng lớn, cũng có khả năng là kịch liệt giảm nhỏ.

Nhị Minh nhìn thấy Bỉ Á Địch, chịu đến cường đại như thế công kích, còn có thể đứng lên đến, càng là hưng phấn rít gào.

"Gia gia người, hôm nay tiểu gia ta nếu không đánh người đầy mặt hoa đào nở, người liền không biết bông hoa tại sao hồng như vậy!"

Bỉ Á Địch hỏa khí cũng nổi lên, từ xuất đạo tới nay, hắn vẫn là lần đầu tiên chật vật như vậy, hay là tại Sát Lục Chi Đô cũng không chật vật như vậy qua.

"Người cho rằng liền người sẽ lĩnh vực sao? Xem tiểu gia hắc ám lĩnh vực!"

Bỉ Á Địch rút cuộc thả ra lĩnh vực của hắn sức mạnh, Bỉ Á Địch đầu; hai chân; hai tay đều tỏa ra mắt trần có thể thấy màu đen khí tức, Nhị Minh cảm giác được này màu đen khí tức thật không đơn giản, hắn muốn tách rời khỏi những này màu đen khí tức, thế nhưng đã muộn rồi, tại Bỉ Á Địch sử dụng hắc ám lĩnh vực thời điểm, nó đã tại cái khu vực này bên trong rồi.

"Hừ hừ! Vô dụng, người đã tại của ta hắc ám lĩnh vực bên trong rồi! Của ta hắc ám lĩnh vực cũng chỉ có một hiệu quả, chính là hạ thấp người bảy mươi phần trăm hồn lực, xem người còn có thể chống đỡ thời gian bao lâu?"

Bỉ Á Địch nói xong, trên người thứ bảy hồn hoàn rút cuộc phát sáng lên, Bỉ Á Địch trên đầu mọc ra hai cái màu đen nhon nhọn lỗ tai, sau lưng mọc ra một đôi Ác Ma cánh, cái móng mọc ra một đầu thật dài màu đen đuôi, đây là Bỉ Á Địch Vũ Hồn Chân Thân, hắc dục đại ma.

Nhị Minh nhìn hiện tại Bỉ Á Địch, không biết tại sao, nó trong lòng chảy qua một chút sợ hãi, Nhị Minh hét lớn một tiếng, phảng phất muốn cho tiếng gào

phục vụ khách hàng này chút sợ hãi, liền ở Nhị Minh mới vừa rống xong. Chỉ nghe thấy "Xoạt" một tiếng, Bì Á Địch trong nháy mắt xuất hiện tại Nhị Minh trước mặt, tại Nhị Minh ánh mắt kinh ngạc trong, Bì Á Địch quả đắm thân mật tiếp xúc được khuôn mặt của nó.

"Bành "

Nhị Minh trong nháy mắt bay ra ngoài, trên đất đập ra một cái hố to.

Bì Á Địch bay đến Nhị Minh bầu trời, duỗi ra chỉ một ngón tay, đầu ngón tay trong nháy mắt ngưng tụ thành một cái quả cầu ánh sáng màu xanh lục.

"Vương Hư tia chớp!"

Quả cầu ánh sáng màu xanh lục hình thành cột sáng trong nháy mắt bắn về phía Nhị Minh, tuy rằng Bì Á Địch dùng Vương Hư tia chớp, thế nhưng Bì Á Địch vẫn là đem uy lực điều đã đến nhỏ nhất, chỉ có thể để Nhị Minh bị thương, nhưng sẽ không trí mạng.

Bị Vương Hư tia chớp công kích Nhị Minh, đã mất đi chiến đấu khí lực, ở nơi đó thờ hồn hên, dĩ nhiên miệng nói tiếng người nói:

"Người thắng, nhân loại mạnh mẽ!" (bánh quẩy cũng quên mất Nhị Minh đến cùng sẽ không biết nói tiếng người, bánh quẩy có vẻ như nhớ rõ sẽ đi! Mặc kệ có thể hay không, bánh quẩy nơi này liền để nó biết nói tiếng người)

Bì Á Địch rất là kinh ngạc Nhị Minh biết nói tiếng người, nhưng là vẫn trong nháy mắt phục hồi tinh thần lại, cười khổ nói:

"Người cũng không hồ là Rừng rậm chi vương, dĩ nhiên có thể đem ta bức đến loại trình độ này!"

Thái Thân Cự Viên Nhị Minh, hướng Bì Á Địch nứt ra một cái miệng, tựa hồ tại cười, vừa tựa hồ tại cười khổ.

"Có một chút, ta không biết rõ?" Nhị Minh hỏi.

Bì Á Địch lúc này cũng thay đổi trở về dáng dấp lúc trước, ngồi ở Nhị Minh bên người, thờ hồn hên, hỏi:

"Cái gì không hiểu?"

"Người tựa hồ, một mực không xuất toàn lực, hơn nữa một mực sợ cái gì, thật giống đang hãi sợ xúc phạm tới ta? Tại sao?" Nhị Minh nghi ngờ hỏi.

"A a! người thật sự muốn biết sao?" Bì Á Địch cười hỏi.

"Đương nhiên! Ta đường đường Rừng rậm chi vương, bị loài người đánh bại coi như xong, hơn nữa kẻ nhân loại này còn đang nhường, hơn nữa liền Phong Hào Đầu La cũng chưa tới!" Nhị Minh không vui nói.

"Được rồi được rồi! Nói cho người biết được rồi, bởi vì, Tiểu Vũ là người yêu của ta!" Bì Á Địch thâm tình nói ra.

"Người nói cái gì?" Nhị Minh khiếp sợ mà hỏi.

"A a, chớ kinh ngạc, kỳ thực ta đã sớm biết Tiểu Vũ là biến ảo hình người trăm ngàn năm Hồn Thú, thế nhưng, vậy lại như thế nào, ta chính là yêu nàng, a a, tại người xuất hiện một khắc đó, ta liền nhìn ra, người căn bản là không mang theo sát khí, hơn nữa nhìn ánh mắt của Tiểu Vũ cũng rất ôn hòa, căn bản là không giống muốn giết người bộ dáng nha, lại tăng thêm Tiểu Vũ tại Tinh Đầu Đại Sâm Lâm lớn lên, nàng cũng đã nói, nơi này có hai vị bạn tốt của nàng, cho nên người đến đây, ta liền xác định, người là tới tìm Tiểu Vũ, người đã là bạn của Tiểu Vũ, ta lại làm sao có khả năng thương tổn bằng hữu của nàng đâu này? Hiện tại, người biết tại sao đi!" Bì Á Địch giải thích.

Nhị Minh đã kinh sống ở nơi đó, hẳn nghe được lời giải thích này, không biết có hay không nên tin tưởng người này, thế nhưng, Nhị Minh cảm giác được hẳn chân thành, cùng chân tâm yêu Tiểu Vũ, cho nên, hẳn vẫn là lựa chọn tin tưởng Bì Á Địch.

Bởi vì Bì Á Địch hoàn toàn có năng lực giết mình, có thể đem mình hồn hoàn Hồn Cốt nạp làm hữu dụng, ngược lại lúc chỉ cần chính hắn không nói, sẽ không Nhân biết mình bị hắn giết.

"Ta tin tưởng người, bắt quá; người nhất định phải chiếu cố kỹ lưỡng Tiểu Vũ, nàng bây giờ còn là Ấu sinh kỳ, còn rất nhỏ yếu!" Nhị Minh nói ra.

"Yên tâm á, nói thật, ta một mực không hiểu, người là làm sao tìm được Tiểu Vũ, ta đưa nàng một cái có thể che giấu trên người hơi thở đồ vật, cho dù chín mươi chín cấp được Phong Hào Đầu La cũng là nhìn không ra Tiểu Vũ là Hồn Thú, ta thật sự rất kỳ người là làm sao tìm được Tiểu Vũ đó a? Nhị Minh?" Bì Á Địch nghi ngờ hỏi.

"Thật... Có thật không? Coi như là Phong Hào Đầu La đều xem xuất hiện tại Tiểu Vũ nguyên hình sao?" Nhị Minh kích động mà hỏi.

"Đương nhiên, ta đưa Tiểu Vũ đồ vật, không chỉ có thể che giấu khí tức trên người, vẫn là có thể ẩn giấu thực lực bản thân, trừ phi chính nàng nguyện ý, bằng không ai cũng nhìn không ra đến nàng sâu cạn! người cứ yên tâm đi!" Bì Á Địch cười ha hả nói.

"Ha ha. Quá tốt rồi, cảm ơn người ah Bì Á Địch huynh đệ, bắt đầu từ bây giờ, người chính là ta Nhị Minh huynh đệ, ha ha! Ta cùng đại ca cũng không cần lo lắng Tiểu Vũ rồi, ta muốn đi tìm tin tức này nói cho đại ca, miễn cho hắn từ sáng đến tối luôn lo lắng đề phòng." Nhị Minh ha ha cười to nói.

"A a, tốt, bắt đầu từ bây giờ chúng ta chính là huynh đệ, đúng rồi, Nhị Minh, ngươi vẫn chưa trả lời ta, ngươi là làm sao tìm được Tiểu Vũ đó a, ta rất hiếu kì à?"

"Hắc hắc, huynh đệ ta nhưng là rừng rậm bá chủ ah, tại toàn bộ trong rừng rậm ta chính là Vương giả, hết thảy Hồn Thú đều là ánh mắt của ta, cho nên thông qua những này Hồn Thú, ta mới biết được Tiểu Vũ trở về rồi, liền chạy tới rồi!" Nhị Minh rất ngượng ngùng cười nói.

"A a, nguyên lai là như vậy ah!" Bi Á Địch cười nói.

"Đúng rồi, Bi Á Địch huynh đệ..."

"A a, gọi ta Tiểu Địch được rồi!" Bi Á Địch cười nói.

"Được, Tiểu Địch huynh đệ, ngươi trên người hẳn hoàn chuyện gì xảy ra ah, làm sao tất cả đều là trăm ngàn năm hồn hoàn à?" Nhị Minh hỏi ra nó vừa bắt đầu đã nghĩ hỏi vấn đề.

Thế là, Bi Á Địch liền đem thần ban cho hồn hoàn chuyện, nói rồi một bên, làm cho Nhị Minh giật mình, nghe được chỉ cần Bi Á Địch thông qua cuối cùng khảo hạch, là có thể Bách Cấp Thành Thần, nhưng là chán kinh rồi, sau đó chính là đây mất ước ao.

Liền ở Bi Á Địch cùng Nhị Minh vui cười tán gẫu thời điểm, Bi Á Địch đột nhiên cảm nhận được trong đan điền hồn lực mạnh thêm lên, hẳn biết mình trải qua thời gian dài tu luyện, lại tăng thêm vừa này kịch

Bạn đang đọc truyện *Đấu La Đại Lục Chi Tử Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31 : Tử thần đỉnh cấp cử khảo thứ tư thi

Liền ở Bi Á Địch vì chính mình thu được hai cái mạnh mẽ Hồn Kỹ thời điểm hưng phấn, Tử Thần Lão Đầu âm thanh tại Bi Á Địch trong đầu vang lên.

"Thứ ba khảo hạch sớm dự tính thời gian hoàn thành, Tử thần thân hòa độ thêm mười lăm phần trăm, Tinh thần lực thêm năm phần trăm, thứ tư khảo hạch, trong vòng một năm, chỉ ít đẩy lên chỉ ít năm vị mỹ nữ, thất bại trừng phạt, đem chịu đến Tử thần triệu hoán!"

Bi Á Địch xuất hiện ở trên mặt rất là đặc sắc, Bi Á Địch bây giờ là dở khóc dở cười ah!

"Tử Thần Lão Đầu, ngươi còn có thể càng hèn mọn một chút sao!" Bi Á Địch ngón giữa chỉ thiên, đối với thiên hét lớn.

Bất quá kẻ này trong lòng chính mình ti tiện Địa tăng thêm một câu :

"Hắc hắc, năm cái thật sự đủ chưa? Tử Thần Lão Đầu, ngươi cũng quá coi thường tiểu gia ta rồi, bất quá cái này khảo hạch, ngẫu bát cháo (ta thích)!"

Còn ở bên cạnh hắn Nhị Minh, bị đột nhiên xuất hiện tiếng gào sợ hết hồn, Bi Á Địch nhìn Nhị Minh đáng vẻ, ngượng ngùng cười cười, lắc đầu liên tục nói ra:

"Không có gì, không có gì!"

Nhị Minh tuy rằng nghi hoặc, thế nhưng cũng không nói gì, dù sao lại người thân cận, đều có của mình một điểm nhỏ bí mật.

Nhị Minh càng đối Bi Á Địch đã lấy được cái gì Hồn Kỹ, càng cảm thấy hứng thú, thần ban cho hồn hoàn ah! Dù như thế nào, cũng có thể rất lợi hại a! Liền hỏi:

"Tiểu Địch huynh đệ, ngươi đến cùng đã lấy được cái gì Hồn Kỹ ah, có thể hay không để cho ta mở mang tầm mắt ah!"

"A a, không phải ta không cho ngươi xem ah! Nhị Minh, của ta thứ chín Hồn Kỹ, thật sự là động tĩnh quá lớn, của ta thứ chín Hồn Kỹ nếu như thả ra lời nói, e sợ toàn bộ Tinh Đấu Đại Sâm Lâm Hồn Thú, đều sẽ bị ta làm cho không sống yên ổn rồi!" Bi Á Địch giải thích.

"Ah! Nguyên lai là như vậy ah!" Nhị Minh lại điểm thất vọng nói ra.

Bi Á Địch nhìn thấy Nhị Minh thất vọng đáng vẻ, có chút không đành lòng nói ra:

"Ai! Được rồi, ta hai cái Vô Hồn thứ chín Hồn Kỹ đều có hai cái kỹ năng, liền để ngươi xem một chút, uy lực một cái nhỏ nhất đi!"

"Được... Tốt... Quá tốt rồi! Điềm bắt đầu đi! Tiểu Địch huynh đệ!"

Thái Thân Cự Viên vẫy vẫy nó này cự đại thủ chương, nó rất là vội vã rồi.

Bi Á Địch nhìn Nhị Minh bộ dáng, cười khò lắc lắc đầu, trong lòng nói ra:

"Này không phải Rừng rậm chỉ vương ah, hoàn toàn chính là cái tiểu hài tử ma!"

Bi Á Địch tại Nhị Minh chăm chú nhìn chăm chú, mở ra của mình Vô Hồn, chín cái màu đỏ tươi hồn hoàn, trôi nổi ở trước người của hắn, rất là chấn động tuyệt đối thị giác chấn động.

"Cuối cùng Thiên Tòa Trảm Nguyệt!"

Trôi nổi ở Bi Á Địch trước người thứ chín hồn hoàn, tránh phát sáng lên, Nhị Minh rung động nhìn, Bi Á Địch bị hào quang màu đen bao quanh, tỏa ra khí tức, khiến hắn cảm giác được trước nay chưa có sợ hãi.

Toàn bộ Tinh Đấu Đại Sâm Lâm Hồn Thú, đều trốn tại lãnh địa mình, không dám động bản ra, bị Bi Á Địch tỏa ra uy thế, làm thân thể phát run, phảng phất thế giới tận thế bình thường.

Chỉ có Tinh Đấu Đại Sâm Lâm chỗ sâu Thiên Thanh Ngưu Mãng, có thể miễn cưỡng chặn lại này cỗ cường đại uy thế, Thiên Thanh Ngưu Mãng Đại Minh từ đầm nước nhô đầu ra, nhìn phía này cỗ cường đại uy thế phương hướng, nhỏ giọng nói:

"Tinh Đấu Đại Sâm Lâm lúc nào, đến rồi vị mệnh mẽ như vậy gia hỏa, hi vọng không đụng tới hắn!"

Hắc quang tán đi, Bi Á Địch hóa mái tóc màu đỏ, biến thành màu đen, trên người Hắc Đế Hồng Vân quần áo cũng trở thành đen tuyền áo gió, tay phải bị một luồng màu đen khí tức bao vây.

Bi Á Địch nhìn Nhị Minh kinh ngạc ánh mắt, nụ cười nhạt nhòa nói:

"A a! Nhị Minh ah! Không nhận ra ta sao, đây là ta Trảm Phách Dao Vô Hồn thứ chín Hồn Kỹ một trong, cuối cùng Thiên Tòa Trảm Nguyệt, của ta Vô Hồn theo ta tự thân dung hợp, lấy thân thể ta làm môi giới, phát ra một đạo mệnh mẽ trắng lười lười Thiên Xung, kỳ uy lực đủ có thể kinh thiên địa, khiếp quỷ thần, một cái giá lớn chỉ là tiêu hao ta một phần tư hồn lực."

Bi Á Địch nói xong, trong nháy mắt Bi Á Địch hai chân hư không ngừng trên không trung, đối với xa xa đột nhiên vung ra một quyền, bao vây tại Bi Á Địch cánh tay phải hào quang màu đen, hướng về Bi Á Địch vung ra phương hướng bay ra ngoài, tạo thành một cái cự đại trắng lười lười, đánh về mặt đất.

Uy lực to lớn, khiến cho toàn bộ Tinh Đấu Đại Sâm Lâm đều đang run rẩy, sương mù tán đi, bị Bi Á Địch đánh ra đường kính chừng mười mét hố to, sâu không thấy đáy.

Bi Á Địch rất là thoải mái, quay đầu nhìn về phía Nhị Minh, Nhị Minh chính ở chỗ này bị này mệnh mẽ Hồn Kỹ chấn động dờ ra, thật lâu vẫn chưa lấy lại bình tĩnh.

"Nhị Minh, như thế nào, coi như tạm được chứ?" Bi Á Địch cười dẻo khéo mà hỏi.

"Được... Tốt... Thật là lợi hại!"

"Còn có thể đi, đây là ta thứ chín Hồn Kỹ, uy lực vẫn tính khá là nhỏ một cái đi!" Bi Á Địch rất là "Khiêm tốn" nói.

"Này còn gọi tiểu? ngươi tiểu tử liền là quái thai, hoàn toàn quái thai!" Nhị Minh gợn dử quát.

"Uy, Nhị Minh, ngươi lớn tiếng như vậy làm gì! Tài của ta, đều suýt chút nữa bị ngươi gọi điếc, Tiểu Vũ không tìm ngươi liều mạng mới là lạ!" Bi Á Địch mồm mồm lỗ tai không vui nói.

Nhị Minh biết mình cũng quá kích động, rất là thật không tiện, dùng nó này cự đại thủ chương gãi gãi to lớn đầu, Nhị Minh động tác này rất là khôi hài.

"A a, được rồi, Nhị Minh, ta cũng nên đi, bằng không Tiểu Vũ bọn hắn muốn lo lắng rồi!" Bi Á Địch nói ra.

"Phải đi ư! Thật là có chút không nỡ bỏ ngươi!" Thái Thân Cự Viên Nhị Minh rất là không thôi nói ra.

"Thiên hạ không hề tán buổi tiệc, lại nói, chúng ta cũng không phải không thấy mặt rồi, phải hay không!" Bi Á Địch vỗ vỗ Thái Thân Cự Viên Nhị Minh.

"Ừm, được rồi, ta phải đi, Nhị Minh, chúng ta sẽ gặp lại!" Bi Á Địch phi lên Thiên Không, đối lấy mặt đất Nhị Minh phát tay nói dừng.

"Gặp lại sau! Tiểu Địch huynh đệ, rảnh rồi liền đến Tinh Đấu Đại Sâm Lâm tới chơi ah, còn có chiếu cố tốt Tiểu Vũ!" Nhị Minh ngược đầu đối Bi Á Địch quát.

Bi Á Định gật gù đầu, quát: "Yên tâm đi, ta biết rồi! Gặp lại sau! Nhị Minh!"

Tại Nhị Minh nhìn chăm chú, Bi Á Định không gian chung quanh một con chấn động, trong nháy mắt liền quỷ dị biến mất rồi.

Nói lời từ biệt Nhị Minh, Bi Á Định cảm thụ Tiểu Vũ đám người khí tức, chau mày, nghi ngờ nói ra:

"Nói cho bọn họ biết hướng về ngoài rừng rậm đi, như nào đây trong Tinh Đấu Đại Sâm Lâm ah, lẽ nào, gặp được chuyện phiền toái!" Bi Á Định không dám thất lễ, nhanh hướng về Tiểu Vũ đám người phương hướng bay đi.

Có lẽ là từ nơi sâu xa, ý trời chủ định; Đường Tam bọn người ở tại hướng về Tinh Đấu Đại Sâm Lâm đi ra ngoài thời điểm, vẫn là gặp phải ngàn năm Nhân Diện Ma Chu, đồng thời tại mọi người nỗ lực, giết chết cái này tà ác Sát Lục giả, không biết có phải hay không là cùng nguyên nếu đồng nhất chỉ, con này Nhân Diện Ma Chu vẫn là đã vượt qua Đường Tam xuất hiện đang hấp thu năm giới hạn, thế nhưng Đường Tam không có từ quan sát kỹ dưới tình huống, vẫn là hấp thu con này Nhân Diện Ma Chu hồn hoàn.

Sử Lai Khắc mọi người, rất là lo lắng nhìn Đường Tam, đột nhiên, nghe được tiếng nổ mạnh to lớn, hơn nữa truyền tới phương hướng, chính là Bi Á Định cùng Thái Thân Cự Viên quyết đấu địa phương, như vậy khiến mọi người càng là lo lắng.

Tiểu Vũ nghe được tiếng nổ mạnh, trong lòng càng là run rẩy, hẳn không muốn nhìn thấy Nhị Minh bị thương tổn, càng không muốn Bi Á Định bị thương tổn.

Đái Mộc Bạch nhìn mọi người đáng vẻ, rất là kiên định nói ra:

"Địch lão đại, nhưng là rất mạnh, chúng ta sẽ đối hấn có lòng tin, đừng đang miên man suy nghĩ!" Lời này không biết Đái Mộc Bạch là an ủi mọi người, vẫn là an ủi chính hấn.

Liền ở Sử Lai Khắc mọi người lo lắng đến cực điểm thời điểm, đột nhiên, cảm thấy không khí chung quanh chấn động, mọi người nhanh chóng đem chính đang hấp thu hồn hoàn Đường Tam vây vào giữa, bảo vệ hấn.

Liền ở Sử Lai Khắc sốt sắng cao độ đề phòng thời điểm, làm nhìn người tới thời điểm, nhất thời thả lỏng ra, ngay sau đó là kinh hi.

Người tới chính là Bi Á Định, Bi Á Định nhìn mọi người đáng vẻ, đều bị chút thương, muốn hỏi một chút đến cùng xảy ra cái gì, đem mọi người làm chặt vật như vậy.

Bi Á Định vừa định tiến lên, liền có thứ gì, nhào hướng về trong ngực của mình, Bi Á Định ngăn người một chút, nhất thời lơ đãng ở nơi đó.

"Địch đại ca, Dung Dung thật lo lắng cho ngươi, sợ cũng sẽ không còn được gặp lại địch đại ca!" Ninh Dung Dung khóc lóc nói ra.

Bi Á Định nhìn Ninh Dung Dung rơi lệ đáng vẻ, rất là khiến người ta thương tiếc.

"A a, ngươi địch đại ca nhưng là rất mạnh, tại sao có thể có việc đây! Dung Dung, không nên đang khóc rồi, lại khóc sẽ không đẹp đẽ rồi! A a!" Bi Á Định cúi đầu, nhìn dựa vào tại trong lồng ngực của mình cô gái xinh đẹp, cười ha hả nói.

"Ủm! Địch đại ca, ngươi muốn giữ lời nói nha! Không thể gọi Dung Dung lo lắng!"

"Ủm! Sẽ không, địch đại ca, nói chuyện tuyệt đối chắc chắn! Không gọi chúng ta Dung Dung lo lắng! Bất quá, chúng ta hay là trước nhìn xem Tiểu Tam tình huống được không? chúng ta bộ dáng này, ta nhưng thấy thế nào ah!" Bi Á Định hài hước nói ra.

Ninh Dung Dung vừa nãy bởi vì lo lắng Bi Á Định đã đến cực hạn, không quan tâm có người khác ở tràng, không có đề nén xuống đối Bi Á Định yêu say đắm, cho nên liều lĩnh nhào tới trong ngực của hấn.

Bây giờ bị Bi Á Định nói ra, nàng tại tỉnh ngộ lại, nhất thời, mặt hồng hồng, như cái quả táo, Bi Á Định rất giống ở cái này trên khuôn mặt, cắn một cái.

Tuy rằng Ninh Dung Dung không thôi rồi đi, nàng ngóng trông đã lâu ôm ấp; thế nhưng cũng không thể không rồi đi rồi.

"Tiểu Vũ, xin lỗi, ta... Ta... Ta chỉ... Là trùng động nhất thời, ngươi... ngươi... ngươi chớ để ý ah!" Ninh Dung Dung đi tới Tiểu Vũ bên người đỏ mặt cúi đầu, đối Tiểu Vũ nói xin lỗi.

Ninh Dung Dung cho rằng Tiểu Vũ cho dù không mắng nàng, cũng sẽ không cho nàng sắc mặt tốt nhìn, dù sao nàng nhưng là ôm người ta bạn trai ah, hơn nữa còn là nàng hảo tỷ muội bạn trai ah!

Tuy rằng, Ninh Dung Dung không ngại, một cái nam nhân ưu tú đồng thời ủng hộ thật nhiều nữ nhân, bởi vì cha của hấn, Thất Bảo xa cách tông Tông chủ Trữ Phong Trí chính là có thật nhiều lão bà, hơn nữa sinh hoạt rất hòa hợp.

Thế nhưng, nàng không ngại, không có nghĩa người khác không ngại ah! Cho nên, nàng tâm tình bây giờ rất là thấp thòm bất an, chờ đợi Tiểu Vũ mưa to gió lớn.

Liền ở Ninh Dung Dung nhắm mắt chờ bị Thẩm Phán thời điểm, "Xi xỉ..." Một tiếng, Ninh Dung Dung nghi ngờ ngẩng đầu lên, nhìn Tiểu Vũ bụng miệng

nhỏ, nở nụ cười.

Trong lòng của Ninh Dung Dung mặt càng là bất an, nàng hướng về Tiểu Vũ vội vàng giải thích. nàng vừa muốn nói, đã bị Tiểu Vũ đã cắt đứt.

"Được rồi, Dung Dung, ta không trách ngươi, chúng ta là hảo tỷ muội nha, kỳ thực, ta đã sớm biết, ngươi cùng Trúc Thanh đều yêu thích địch Đại ca, ta cũng biết, địch Đại ca như thế hoàn mỹ, ưu tú như vậy, căn bản không phải ta một người có thể thủ được, chẳng bằng chúng ta đồng thời bảo vệ địch Đại ca, đỡ khỏi bị nữ nhân khác đem hán câu đi!" Tiểu Vũ cười nói.

Ninh Dung Dung nghe xong rất là kích động, kích động nói với Tiểu Vũ:

"Có thật không? Tiểu Vũ! Cảm ơn ngươi, thật sự cảm ơn ngươi! Ta chân thực yêu thích địch Đại ca, yên tâm, ta sẽ không cùng ngươi đoạt địch Đại ca, ta chỉ là hy vọng có thể tại địch bên cạnh Đại ca là tốt rồi! Chỉ là, không biết địch Đại ca có thích ta hay không, chỉ sợ chính ta tự mình đa tình, uổng công vui về một hồi!" Ninh Dung Dung không có đi văng tưng tưng.

"A a, yên tâm đi, chớ nhìn hán cả ngày bản cái mặt, kỳ thực hán rất sắc, hướng về Dung Dung Đại tỷ nhân như vậy, hán làm sao có thể sẽ buông tha đây! Rồi lại nói, còn có ta giúp ngươi ah, đúng rồi, còn có Trúc Thanh, như vậy chúng ta liền có thể vĩnh viễn ở cùng một chỗ, làm vĩnh viễn hảo tỷ muội rồi, hừ! Liền tiện nghi hán tên Đại sắc lang này rồi!" Tiểu Vũ nói với Ninh Dung Dung.

Ninh Dung Dung cũng rất là vui mừng, cũng đem Trúc Thanh kéo đi qua, nói xong chuyện vừa rồi.

Bi Á Địch những nam nhân này, chỉ thấy ba cái tiểu nữ nhân, ở đằng kia lủi lủi, tình cờ nhìn thấy Chu Trúc Thanh trên mặt hồng hồng, không biết bọn hán nói cái gì, tuy rằng Bi Á Địch có thể nghe được, thế nhưng hán cũng không cái này nghe trộm người khác nói chuyện ham muốn.

Bi Á Địch mấy người lắc lắc đầu, Tiểu Tam hiện tại còn không biết thế nào rồi, các nàng cứ như vậy, đáng thương Tiểu Tam ah!

Bi Á Địch đi tới trước mặt đường tam, nhìn Đường Tam bộ dáng, hoàn toàn cùng nguyên bên trong như thế, sau lưng tám cái tím phát đen chân nhện đem thân thể Đường Tam chống đỡ lên, phía trước bốn cái chân nhện mang nhẹ nhàng lướt động, nhìn qua cực kỳ quỷ dị.

Bi Á Địch trong lòng nói ra:

"Xem ra Tiểu Tam vận mệnh, vẫn không có bị thay đổi, vẫn phải là đã đến này bên ngoài phụ Hồn Cốt, bất quá cũng đã giảm bớt đi ta một Đại tâm sự rồi! Vốn là, ta nghĩ đưa hán một bộ bên ngoài phụ Hồn Cốt, xem ra là không cần!"

Muốn xong, Bi Á Địch ngoài miệng lộ ra mỉm cười, đối với Sử Lai Khắc mọi người nói:

"Mọi người yên tâm đi, nếu ta đoán không lầm, Tiểu Tam nhưng là có thu hoạch lớn rồi! A a!"

Mọi người nghe được, Bi Á Địch nói như vậy, cũng đều thở ra một cái, đều ngồi xuống nghỉ ngơi, bắt đầu khôi phục hồn lực của mình.

Bi Á Địch quét mắt mọi người, cuối cùng đưa ánh mắt dừng lại tại trên người của Tiểu Vũ, đối với Tiểu Vũ nói ra:

"Tiểu Vũ, ngươi đi theo ta dưới, ta có việc, nói cho ngươi."

Tiểu Vũ đi theo Bi Á Địch đi đến, cách Sử Lai Khắc mọi người có một khoảng cách, mới ngừng lại.

"Ngươi thật sự không có chuyện gì sao? Địch Đại ca! Tiểu Vũ thật tốt sợ mất đi ngươi, nếu như ngươi không ở rồi, Tiểu Vũ không biết còn có dũng khí hay chưa sống tiếp, ta..."

Tiểu Vũ lời nói, còn chưa nói hết, miệng nhỏ đã bị Bi Á Địch miệng ngăn chặn, Bi Á Địch điên cuồng cướp đoạt Tiểu Vũ cái lưỡi đình hương, dường như muốn đem nó hút khô, Tiểu Vũ cũng tùy ý Bi Á Địch điên cuồng.

Hai người ướt hôn không tới nửa canh giờ, mới bỏ qua. Sau đó, Tiểu Vũ liền hỏi Bi Á Địch cùng Thái Thân Cự Viên Nhị Minh quyết định, như thế nào.

Bi Á Địch đem hán cùng Nhị Minh tranh đấu nói một lần, Tiểu Vũ nghe là kinh hồn táng đảm, sau đó;

Tiểu Vũ nghe được, bởi vì chính mình, Nhị Minh cùng mình địch Đại ca đã trở thành huynh đệ tốt, nhất thời cao hứng trở lại, cuối cùng, lại nghe đến địch Đại ca đã là Phong Hào Đầu La rồi, đồng thời này thanh chấn động toàn bộ Tinh Đầu Đại Sâm Lâm nổ tung là địch Đại ca thứ chín Hồn Kỳ, Tiểu Vũ thực vì địch Đại ca cao hứng.

"Đúng rồi, địch Đại ca, ngươi cho mình lấy phong hào sao?" Tiểu Vũ hỏi.

"Ừm, lấy, của ta phong hào là Từ thần! Từ Thần Đầu La!" Bi Á Địch hỏi đáp.

"Ừm! Rất là địch Đại ca đầu! Địch Đại ca hiện tại chỉ sợ là toàn bộ Đại lục trẻ tuổi nhất Phong Hào Đầu La đi nha!"

"Ừm! A a, chỉ sợ là!" Bi Á Địch cười hỏi đáp.

"Đúng rồi, Tiểu Vũ, ta... Ta muốn nói với ngươi sự kiện!" Bi Á Địch thu hồi nụ cười, trên mặt rất là khó khăn nói.

"Chuyện gì ah! Làm sao nghiêm túc?" Tiểu Vũ không hiểu hỏi.

"Người đáp ứng trước ta, nghe xong không cho phép sinh khí, ta liền nói!" Bi Á Định chăm chú nhìn Tiểu Vũ nói ra.

"Ừm! Ta không tức giận! Định đại ca, người nói đi!" Tiểu Vũ gật gật đầu nói ra.

"Ừm... Ta đã nói với người, ta kế thừa từ thần Thần đế, của ta hồn hoàn cũng đều là thần ban cho hồn hoàn, thế nhưng những phần thưởng này cơ sở bên trên, là ta phải hoàn thành từ thần chín hạng đỉnh cấp khảo hạch, của ta hạng thứ ba khảo hạch, cũng chính là trước hai mươi tuổi, hồn lực nhất định phải đến 90 cấp, ta đã thuận lợi hoàn thành, hiện tại Từ thần lại cho ta thứ tư hạng khảo hạch, nếu như cái này khảo hạch, ta đã thất bại, trừng phạt đem là từ vong!" Bi Á Định trầm trầm nói ra.

"Cái gì! Từ vong? Định đại ca, cái này khảo hạch rất khó sao?" Tiểu Vũ đầu tiên là cả kinh, sau đó rất là lo lắng hỏi.

"Cái này... Cái này... Nói khó cũng không phải rất khó, nói đơn giản cũng không phải rất đơn giản." Bi Á Định sắc mặt cổ quái nhìn Tiểu Vũ.

"Ai nha! người muốn vội chết ta a, rốt cuộc là cái gì khảo hạch ah!" Tiểu Vũ lo lắng hỏi.

"Ừm... Chuyện này... Đây thứ tư hạng khảo hạch là, nhất định phải tại trong vòng một năm, để cho ta tìm năm tên trở lên mỹ nữ, làm vợ..." Bi Á Định không dám nhìn Tiểu Vũ, chỉ có thể chung quanh nhìn loạn, vừa nói.

"Cái gì! Đây là... Đây là cái gì khảo hạch ah!"

Tiểu Vũ không nổi giận, rất là ra ngoài Bi Á Định dự liệu.

"Tiểu Vũ, người không tức giận sao?" Bi Á Định nhìn chăm chú vào Tiểu Vũ gương mặt xinh đẹp nói ra.

"A a, Tiểu Vũ làm sao sẽ sinh khí đây, định đại ca như thế hoàn mỹ, ưu tú như vậy, Tiểu Vũ biết, định đại ca không thể nào là ta một người, kỳ thực, ta sớm đã có này chuẩn bị tâm lý rồi, định đại ca, không cần là Tiểu Vũ khó xử, Tiểu Vũ chỉ muốn nhìn định đại ca hài lòng, vui cười bộ dáng là tốt rồi!" Tiểu Vũ nhìn Bi Á Định, ôn nhu nói.

"Tiểu Vũ, người thật tốt!" Bi Á Định đem Tiểu Vũ ôm vào trong lòng, nhẹ nhàng thấp hôn một cái cái trán của nàng, thâm tình ôn nhu nói ra.

Tiểu Vũ dựa vào Bi Á Định ngực, cảm thụ Bi Á Định cho nàng mang đến cảm giác an toàn, Tiểu Vũ nhắm hai mắt lại, lẩm bẩm nói:

"Chỉ cần định đại ca, trong lòng có ta, yêu ta liền được!"

"Yên tâm đi, Tiểu Vũ, người là ta vĩnh viễn yêu nhất người!" Bi Á Định tại Tiểu Vũ bên tai nhẹ nhàng nói.

Tiểu Vũ lộ ra hài lòng nụ cười hạnh phúc.

Bạn đang đọc truyện *Đấu La Đại Lục Chi Tử Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32 : Đại sư đến

"Tiểu Vũ, chúng ta trở về đi thôi! Không phải vậy Tiểu Bạch bọn hán muốn lo lắng rồi!" Bi Á Định cúi đầu nhìn trong lồng ngực Tiểu Vũ Nhu Nhu mà nói ra.

"Ừm...Định đại ca, kỳ thực Dung Dung cùng Trúc Thanh, cũng rất thích người, nếu không người tìm một cơ hội, đem các nàng thu rồi đi!" Tiểu Vũ nói ra.

"Ah! Ân... Cái này sao... Đây là phải để ý duyên phận địa... Không phải..." Bi Á Định gãi đầu lấp ba lấp bắp nói, bất quá còn chưa nói hết, đã bị Tiểu Vũ đã cắt đứt.

"Được rồi, ta còn không biết người, người kia hai ánh mắt thường thường hướng về Trúc Thanh trên ngực nghiêng mắt nhìn, đừng cho là ta không biết, Dung Dung cùng Trúc Thanh ba thước đi nha! Người khác không biết, ta có thể không biết sao, kỳ thực, người chính là một cái đại sắc lang!" Tiểu Vũ tức giận nói ra.

"Ah... Ha ha ha!" Bị Tiểu Vũ nói trắng ra, Bi Á Định rất là lúng túng cười khan nói.

"Được rồi, ta lại không trách ngươi, chỉ cần trong lòng ngươi yêu ta là đủ rồi, địch đại ca, ta đã 30 cấp rồi, chờ ta hấp thu hồn hoàn lại trở về đi!" Tiểu Vũ nhìn Bỉ Á Địch lúng túng đáng yêu, vì hắn giải vây nói.

Tiểu Vũ ngồi dưới đất hấp thu hồn hoàn, Bỉ Á Địch ở bên vì nàng hộ pháp, một lát sau, Tiểu Vũ hấp thu xong hồn hoàn, hai người mới đi về ——

Làm Bỉ Á Địch cùng Tiểu Vũ đi lúc trở về, mà lúc này Đường Tam y phục trên người hắn đã toàn bộ tổn hại, dần dần. Trước đó kéo dài ra Lam Ngân Thảo chậm rãi vòng lại, đem thân thể của hắn ngược hướng C H anR ao. Lại như một chiếc kén lớn tựa như bao vây ở bên trong. Chỉ có phía ngoài chân nhện đang chậm chậm luật động.

"Xem ra Tiểu Tam, trong thời gian ngắn là không tỉnh lại, chúng ta liền nghỉ ngơi tại chỗ đi, ngoại trừ Áo Tư Táp, nam thay phiên gác đêm." Bỉ Á Địch mệnh khiến chúng Nhân Đạo.

Sử Lai Khắc tất cả mọi người trở nên bận rộn, Đường Tam vẫn là cái kia như cũ, mọi người đơn giản ăn một chút đồ ăn, bởi Bỉ Á Địch ban ngày cùng Thái Thần Cự Viên làm một hồi, cho nên tất cả mọi người khiến hắn nghỉ ngơi, do Đái Mộc Bạch đến gác đêm.

Bỉ Á Địch xem mọi người kiên trì như vậy, hắn cũng đáp ứng, dù sao lấy thực lực của hắn, coi như là lúc ngủ, chu vi có bất kỳ gió thổi cỏ lay, hắn cũng có thể trước tiên biết, cho nên, cũng là theo mọi người, đi nghỉ ngơi ——

Một đêm vô sự, sáng sớm, Sử Lai Khắc mọi người thật sớm lên, đơn giản ăn một điểm đồ vật, liền vây quanh ở Đường Tam bên người.

Tuy rằng Bỉ Á Địch đã nói Đường Tam đã không sao, bất quá tất cả mọi người vẫn là rất lo lắng.

Lúc này, "Ừm..." Một tiếng nhẹ S Hen đem mọi người tỉnh lại.

Thon dài Địa Lam Ngân Thảo chậm rãi mở ra, từng cây từng cây hướng ra phía ngoài triển khai. Dần dần lộ ra bên trong địa chủ nhân.

Đường Tam trên người che lấp một tầng tông hắc sắc đồ vật này nọ, theo Lam Ngân Thảo tản ra, những này tông hắc sắc địa vật thể giống như là rơi xuống quả xác bình thường dần dần từ trên người hắn tróc ra, lộ ra bên trong Địa thân thể.

Đường Tam lúc này trên người không được sợi vải, cả người hoàn toàn C H i Luo, trên người bắp thịt dĩ nhiên trở nên cực kỳ rõ ràng.

Tuy rằng không là loại kia khoa trương nhô ra. Nhưng nhìn qua lại tràn đầy sức mạnh cảm giác, màu đồng cổ dưới da mơ hồ có màu tím nhạt vàng sáng lưu chuyển, cả người lơ lửng giữa không trung, trước đó khoanh chân hình dáng hai chân đã giãn ra.

Năm cổ tự nhiên Xi a C hoai. Nhìn qua cả người đều tràn đầy một loại tà dị cảm giác.

Đường Tam xóc xếch trong tóc đen. Nhiều hơn một tia cực kỳ rõ ràng tóc tím, này tóc tím bản thân tựa hồ có thể phóng thích long lấy bình thường .

Đường Tam chính mình cũng không biết xảy ra cái gì, hắn chẳng qua là cảm thấy chính mình một mực tại thống khổ cực độ bên trong nhẫn nại lấy, thừa nhận, làm cực độ kịch liệt thống khổ đột nhiên biến mất lúc.

Một loại khó nói lên lời sáng khoái trong nháy mắt truyền khắp toàn thân.

Lúc này những người khác cũng đều đã chú ý tới Đường Tam Địa Biến hóa, Tiểu Vũ, Dung Dung cùng Trúc Thanh nhìn thấy Đường Tam C H i Luo xoay người không dám lại nhìn.

Lượng vàng một tím, ba cái hồn hoàn vây quanh Đường Tam Địa trên dưới thân thể luật động, màu tím kia hồn hoàn nhìn qua cực kỳ rõ ràng, tím bên trong trong suốt, sắc thắc Đường Tam C H i Luo Địa thân thể nhìn qua cực kỳ rõ ràng, mà ở Đường Tam bên người hết thấy Lam Ngân Thảo cũng đã lặng yên biến mất rồi. Chỉ có sau lưng của hắn này tám cái dài ba mét to lớn chân nhện vẫn tồn tại như cũ.

"Tiểu Tam! ngươi rốt cuộc đã tỉnh lại!" Sử Lai Khắc tất cả mọi người rất cao hứng, nhìn Đường Tam.

Đường Tam cả kinh, đã từ trong ngưng ngừng tỉnh lại, cảnh vật trước mắt dần dần rõ ràng, nhìn Sử Lai Khắc mọi người nghi ngờ hỏi:

"Địch đại ca, Mộ Bạch, Tiểu Áo; Mập Mập, các ngươi nhìn ta như vậy làm gì?"

"Khụ khụ! Tiểu Tam ah! Tuy rằng ta thừa nhận, ngươi tiền vốn rất tốt.

Thế nhưng, ngươi phải hay không tới trước mặc ít lên cái quần, tất lại còn có khác địa nữ hài từ tại." Đái Mộc Bạch ho khan hai chuyện mà nói ra.

Đường Tam sững sốt một chút, theo bản năng mà triều, trên người mình nhìn lại, lúc này mới phát hiện. Trên người mình thậm chí ngay cả một mảnh bố đều không có.

Đường Tam nhất thời rất là lúng túng, hắn không phải là bạo lộ cuồng, Tiểu Tam vội vàng từ bên hông hai mươi cầu Minh Nguyệt Dạ trong, lấy ra y phục mặc lên.

Mặc quần thời điểm cũng còn tốt, thế nhưng. Khi hắn mặc vào y địa lúc lại xuất hiện vấn đề. Đường Tam lúc này mới phát hiện mình sau lưng Địa tinh

huống khác thường.

Làm hấn nhìn thấy sau lưng mọc ra tám cái chân nhện gai nhọn lúc. Cả người cũng không nhện sừng sờ rồi.

Đường Tam lúc này chỉ ít đã mặc vào quần, Tiểu Vũ, Trữ Vinh Vinh cùng Chu Trúc Thanh cũng xoay người lại, một ngày một đêm chờ đợi.

Lúc này Đường Tam rốt cuộc không sao rồi, vừa vặn lên Địa Biến hóa nhưng là như thể quái dị. Không khỏi khơi gợi lên tất cả mọi người lòng hiếu kỳ.

"Tiểu Tam, chính mình cảm thụ một chút, nếu ta đoán không lầm, lần này Tinh Đấu Đại Sâm Lâm, người thu hoạch nhưng là so với người thứ ba hồn hoàn muốn lớn nhiều a!" Liền ở Đường Tam cảm thấy phi thường nghi ngờ thời điểm, Bỉ Á Địch âm thanh âm vang lên, Bỉ Á Địch nhưng là Đường Tam người khâm phục nhất, cho nên, nghe được Bỉ Á Địch đã nói như vậy, vội vã nhắm mắt lại, cảm thụ này tám cái chân nhện.

Chỉ chốc lát sau, Đường Tam mở mắt ra, nghi ngờ nói ra:

"Hắn không có vấn đề. Hồn hoàn là sẽ không biến dị địa. Lão sư đã từng nói, sẽ biến dị Địa chỉ có Vô Hồn, không giống Địa Vô Hồn hấp thu đồng dạng Địa Hồn hoàn cũng sẽ sinh ra hiệu quả khác nhau, ta hấp thu Nhân Diện Ma Chu hồn hoàn đã lấy được một cái kỹ năng. Hết thảy đều rất bình thường. Chỉ là. Sau lưng này tám cái chân nhện nhưng không cách nào giải thích."

"Mập Mập, người trở lại cho ta, không muốn mệnh sao?" Bỉ Á Địch lúc này đứng dịp thấy Bàn Tử Mã Hồng tuần muốn sờ Đường Tam chân nhện lên gai nhọn, lập tức lớn tiếng hô quát nói.

Bàn Tử Mã Hồng tuần, bị Bỉ Á Địch một tiếng hô quát, lập tức thu hồi tay của mình, không còn dám sờ soạng.

"Được rồi, ta đã biết, Tiểu Tam này tám cái chân nhện là cái gì?" Bỉ Á Địch nói ra. (tác giả D người tiểu tử hiện tại trang B giả bộ càng ngày càng thành thực ah! Bỉ Á Địch: Đó là! người cũng không nhìn một chút tiêu gia là người nào!)

"Là cái gì ah! Địch lão đại, liền mò đều mò không được sao?" Bàn Tử Mã Hồng tuần nghi ngờ hỏi.

Sử Lai Khắc tất cả mọi người một mặt nghi hoặc nhìn hấn, liền ngay cả Đường Tam cũng là một mặt nghi vấn, Đường Tam càng muốn biết mình này tám cái chân nhện là cái gì, hấn cũng không muốn sau này mình biến thành quái vật.

Bỉ Á Địch nhìn mọi người đều gương mặt nghi vấn, chỉ có thể giải thích cho mọi người nghe xong.

"Nếu ta đoán không lầm, Tiểu Tam lần này thu hoạch lớn nhất chính là cái này tám cái chân nhện, cũng chính là bộ này bên ngoài phụ Hồn Cốt!"

Một câu nói gây nên ngàn cơn sóng ah, tuy rằng mọi người còn nhỏ, thế nhưng như Đái Mộc Bạch, Chu Trúc Thanh, Ninh Dung Dung, Tiểu Vũ mấy người vẫn là biết rõ Hồn Cốt cùng bên ngoài phụ Hồn Cốt, mấy người đều là gương mặt vẻ khiếp sợ.

Đường Tam mấy người vẻ mặt nghi hoặc, không hiểu cái gì là bên ngoài phụ Hồn Cốt, thế là Đường Tam hỏi:

"Địch đại ca, chuyện gì bên ngoài phụ Hồn Cốt, bên ngoài phụ Hồn Cốt rất khó được sao?"

Bỉ Á Địch không hề trả lời, ngược lại hỏi ngược một câu:

"Tiểu Tam. Ta hỏi người, một tên Hồn Sư nhiều nhất có thể có được mấy cái hồn hoàn?"

Đường Tam nói:

"Chín cái rồi, cũng chính là Phong Hào Đấu La."

Bỉ Á Địch gật gù đầu nói ra:

"Này tại tất cả mọi người là chín cái hồn hoàn, hơn nữa niên hạn không sai biệt lắm dưới tình huống. Làm sao quyết định ai càng mạnh mẽ hơn đâu này?"

Đường Tam suy nghĩ một chút, nói:

"Xem song phương Địa Vô Hồn là cái gì, có hay không khác chế. Còn phải xem song phương Địa kinh nghiệm thực chiến so sánh. Tổng hợp lại cùng nhau. Năng lực phán đoán ra ai mạnh hơn một ít."

Bỉ Á Địch cười nói:

"A a, Tiểu Tam không hổ là Đại sư đệ tử, người nói không sai. Bất quá, ta có thể hiện tại sẽ nói cho người biết, tại song phương tất cả bằng nhau dưới tình huống. Nếu như có một người nắm giữ một khối Hồn Cốt, như vậy, vừa này lời người nói những này liền đều không có cần thiết đi tính toán, bởi vì nắm giữ Hồn Cốt Hồn Sư đem chiếm cứ ưu thế tuyệt đối."

"À? Hồn Cốt có lớn như vậy Địa tác dụng?" Đường Tam rất là giật mình nhìn Bỉ Á Địch.

Bỉ Á Địch gật gù đầu. Nói:

"Hồn hoàn phụ gia chính là Hồn Kỹ. Tuy rằng cũng đúng Hồn Sư bản thân thuộc tính có chỗ tăng cường, nhưng nó chủ yếu tác dụng dù sao tại mang vào Địa Hồn phủ thêm, mà Hồn Cốt lại được tốt ngược lại.

Hay là Hồn Cốt sẽ không mang vào kỹ năng, này không là tuyệt đối, có cực phẩm Hồn Cốt vẫn là mang vào kỹ năng, hơn nữa khả năng mang vào hai cái kỹ năng. Nhưng là trọng yếu nhất là Hồn Cốt đối Hồn Sư bản thân mà tăng cường lại là cự đại mà, trọng yếu hơn là.

Hồn g so với hồn hoàn càng thêm quý giá, hồn hoàn mang vào Địa kỹ năng đều sẽ theo hồn lực Địa tăng cường mà tăng cường, này người cũng biết địa. Nhưng người cũng hẳn phải biết. Hồn hoàn bản thân năm giới hạn sẽ hạn chế nó Địa tăng cường. Cho dù là một vị trên chín mươi cấp Địa Phong Hào Đấu La.

Hắn đệ nhất hồn hoàn kỹ năng cũng sẽ không tăng cường đến đủ mạnh Địa trình độ chính là cái đạo lý này, mà Hồn Cốt lại

Bạn đang đọc truyện *Đấu La Đại Lục Chi Tử Thần Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33 :Bị tập kích

Lại nói, Bi Á Định ra đi không lời từ biệt, chỉ cấp mọi người để lại một ít tại Độc Cô Bác này bên trong có được đồ vật gì đó, tuy rằng, tại Bi Á Định trong trữ vật giới chỉ không tính là tốt nhất, cũng tính được là trung thượng rồi.

Bi Á Định lưu lại đồ vật, cùng nguyên bên trong Đường Tam đưa bọn hắn như thế. Thế nhưng, để cho Flanders đồ vật của bọn họ liền không tính là được rồi, dù sao bọn hắn số tuổi lớn rồi, hiệu quả phát huy không tới tốt nhất, tuy rằng Bi Á Định rất giàu có, nhưng hắn cũng sẽ không phung phí của trời.

Sử Lai Khắc mọi người, nhìn Bi Á Định lưu lại đồ vật, rung động nhất chính là Đường Tam, mọi người thấy Đường Tam đáng sợ khiếp sợ, tất cả mọi người bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận hỏi, Đường Tam không có cách nào là tốt rồi giải thích những này hoa hoa thảo thảo chính là cỡ nào cỡ nào quý giá, cỡ nào cỡ nào ngu X, giải thích hoàn tất sau, mọi người mới biết, Bi Á Định đưa lễ, lớn đến mức nào.

Như vậy làm cho Sử Lai Khắc Thất Quái càng là muốn gắt gao đi theo Bi Á Định bước chân. Bi Á Định chỉ bắt quá đưa ra một ít đối với hắn không có tác dụng gì đồ vật, không nghĩ tới sẽ đưa đến hiệu quả như vậy ——

Tác Thác Thành bên ngoài.

Một vị suất khí thiếu niên, không nhanh không chậm vội vàng đường, trên mặt mang bất cần đời mỉm cười, hoá hồng như thác nước y hệt tóc dài vuông góc bên hông,

người mặc Hắc Đế Hồng Vân áo khoác, trên người tản ra cao quý khí chất thần bí, đặc biệt là cặp kia đồ như màu máu như hồ sâu y hệt con người, chỉ cần coi trọng một vị thiếu niên này một mắt, sẽ rất khó đem tâm mắt từ thân hình của hắn lên dời đi.

Vị này chính là của chúng ta nhân vật chính Bi Á Định rồi, Bi Á Định ra khỏi thành sau, hắn liền định khắp nơi đi đi, khắp nơi du lịch một phen, cũng không cần phải gấp về Vũ Hồn Điện, chỉ cần tại toàn bộ đại lục Hồn Sư Học Viện Đấu Hồn giải thi đấu bắt đầu thi đấu trước đó, chạy trở về là tốt rồi, hiện tại thời gian còn sớm vô cùng đấy!

Bi Á Định ôm loại ý nghĩ này, liền không ở sót ruột gia tốc chạy đi.

Đúng lúc này, Bi Á Định cảm giác được này mấy chỗ yếu ớt khí tức.

Tại Bi Á Định đi ra Sử Lai Khắc học viện thời điểm, hắn cũng cảm giác được mấy chỗ yếu ớt khí tức, hiển nhiên; những người này đều là cao thủ.

Hơn nữa; những cao thủ này đã đi theo chính mình đi rồi không ngăn lộ trình rồi, trong Tác Thác Thành, Bi Á Định chỉ nhận là có thể là trùng hợp, thế nhưng những cao thủ này đều đi theo hắn ra khỏi thành rồi, Bi Á Định biết, những người này rất có thể là xông chính mình tới.

Thăm nghĩ nơi này, tâm tư của Bi Á Định rất bình tĩnh lại, trong lòng tỉ mỉ phân tích lên:

"Bọn hắn rốt cuộc là ai? Tuyệt đối không phải vào nhà cướp của tên côn đồ cắc kè, từ bọn hắn che giấu trên người mình khí tức, cũng có thể thấy được đến, không có một cái là Hồn Thánh trở xuống nhân vật, thực lực như vậy e sợ chỉ có Vũ Hồn Điện cùng bảy Đại tông môn, chẳng lẽ là bảo vệ ta người?"

Nghĩ tới đây, Bi Á Định lắc lắc đầu.

"Không thể, từ trên người bọn họ khí tức, là có thể cảm giác ra được, sáu người này ta là một cái đều không biết, hơn nữa hoặc nhiều hoặc ít lưu lạc xuất Ti Ti sát khí, ta thật giống chưa cùng bảy Đại tông môn từng có quan hệ, chờ chút! Chẳng lẽ là hần?"

Bi Á Định nào hải trong nháy mắt tránh qua một người, Bi Á Định khoe miệng nhấc lên một đường cong hoàn mỹ, trong lòng cười lạnh nói:

"Hừ hừ! Chỉ bằng mấy cái này tôm cá nhãi nhép, liền cho rằng có thể giết được ta ư! người cũng quá coi thường ta sao!"

Bi Á Định tuy rằng nghĩ những này, nhưng là bước chân của hần không có bất kỳ biến hóa nào, để chỗ tối người, cho là hần căn bản không phát hiện bọn hần, này làm cho những kia "Cao thủ", đối Bi Á Định càng là khinh thị mấy phần.

Liền ở Bi Á Định nghĩ làm sao đem mấy người giải quyết thời điểm, sau lưng đột nhiên truyền đến tiếng xé gió, Bi Á Định không vội vã vận lên thuẫn bộ.

Bi Á Định tại sáu người ánh mắt kinh ngạc trong, sau lưng này phá không mũi tên từ Bi Á Định thân thể xuyên qua, chỉ bất quá truyền tới chỉ là Bi Á Định hư ảnh.

"Sáu cái tôm cá nhãi nhép! các người tại nhìn nơi nào đó!" Bi Á Định hai chân hư không mà đứng, khoe miệng nhấc lên tà tà mỉm cười nói. Bi Á Định dáng vẻ hiện tại căn bản không giống vừa mới bị đánh lén đáng vẻ, chỉ là hiểu rõ nhân tài của hần biết, hiện tại Bi Á Định mới thật sự là Từ thần.

Trong sáu người, có một người trong tay kéo cung nỏ, rất là ngạc nhiên Bi Á Định có thể vào lúc đó né tránh hần tất trúng một mũi tên, hần cung nỏ không phải là phổ thông cung nỏ, đây chính là hần Võ Hồn, hần biết, chính mình cùng người khác một chọi một đánh, khả năng không phải phương diện này cao thủ, thế nhưng hần Hoàng Kiệt ở trong tối giết phương diện này, hần xưng thứ hai, không ai dám xưng đệ nhất!

Sáu người đều rất là ngạc nhiên nhìn Bi Á Định, ngạc nhiên Bi Á Định không chỉ có thể né tránh Hoàng Kiệt một đòn trí mạng, càng đẹp hơn nghĩ đến hần có thể đủ hư không phi hành, chỉ có Phong Hào Đầu La mới có thể không nhờ vả bất luận ngoại lực gì, năng lực hư không phi hành.

Còn có một chút người là phi hành Võ Hồn, mới có thể làm được phi hành, thế nhưng, rất ít người sẽ có được phi hành Võ Hồn.

"Uy, ta nói, các người ở đằng kia làm gì chứ! các người không phải tới giết ta đây sao?" Bi Á Định thần nhiên nói.

Một người trong đó nói ra:

"Người cho rằng, phi bầu trời, chúng ta mượn người không cách nào sao? Các anh em, mở Võ Hồn!"

Nhất thời, sáu người trong nháy mắt đều mở ra của mình Võ Hồn, ba tên Thú Võ Hồn, ba tên Khí Võ Hồn, hơn nữa từ bọn hần Võ Hồn phối hợp liền có thể nhìn ra, sáu người này là một cái tiểu đoàn đội rồi. (sẽ không nói tí gì bọn họ là cái gì Võ Hồn rồi, phản chính tự là sáu cái diễn viên quần chúng mà thôi)

Nói chuyện cái kia rõ ràng là một tên tám hồn hoàn Hồn Đầu La, còn lại không người đều là hồn Thánh cấp những khác cường giả.

"Có ý tứ!" Bi Á Định vẫn là như vậy lạnh nhạt đáng vẻ, nói ra.

"Hừ! Tiểu tử, tự coi như người như thế nào đi nữa thiên tài, cũng không khả năng là chúng ta sáu đối thủ của người! Muốn trách thì trách người đắc tội người không nên đắc tội đi! Tiểu tử chịu chết đi!"

Sáu tên diễn viên quần chúng cùng nhau tiến lên, đồng thời thả ra của mình Hồn Kỹ, nhất thời, Thiên Không một trận nổ vang, sáu tên diễn viên quần chúng cho rằng làm xong Bi Á Định, đồng loạt thở ra một cái, không chỉ có rồi hướng Bi Á Định coi thường một phen.

Bi Á Định nhìn sáu người về mặt, liền biết bọn hần đang suy nghĩ gì, thế là, Bi Á Định lắc đầu thất vọng nói ra:

"Ta nói các người mấy cái là tôm cá nhãi nhép, các người thật đúng là tôm cá nhãi nhép, vốn là nghĩ đến đám các người còn có thể mang đến cho ta điểm lạc thú, không nghĩ tới, các người thật đúng là bần nhão không dính lên tường được ah!"

Sáu tên diễn viên quần chúng khiếp sợ nhìn Bi Á Định, không nghĩ tới Bi Á Định chịu đến công kích như vậy còn sống, đừng nói được không bị thương, liền ngay cả y phục của người ta đều không thiếu hụt một góc.

Bi Á Định nhìn diễn viên quần chúng nhóm khiếp sợ nhìn hần, trên mặt mang theo mỉm cười nói:

"Nếu như vậy, vậy ta cũng không có hứng thú, bởi các người hao tổn nữa rồi."

Bi Á Định nói xong, liền thả ra của mình Trảm Phách Dao, chín viên màu đỏ tươi hồn hoàn, từ lòng bàn chân của hần trôi nổi mà lên, tại bên cạnh hần chậm chậm lưu động.

Tuyệt đối chấn động! Không chỉ có là thực lực tuyệt đối tượng trưng, cũng là tuyệt đối thị giác xung kích!

Sáu tên diễn viên quần chúng đã hoàn toàn ngơ ngẩn, nhìn này chín cái màu đỏ hồn hoàn, bọn họ cỡ nào hi vọng đây là một con ác mộng!

Đáng tiếc, đây không phải mộng, cũng nhất định bọn hần kim Thiên Táng thân nơi này.

"Bi Á Định, chín mươi hai cấp Phong Hào Đẩu La! Phong hào... Tử thần!" Bi Á Định âm thanh nhất thời trở nên không tình cảm chút nào, lại như chân chính Tử thần bình thường.

Bi Á Định trên người thứ bảy hồn hoàn phát sáng lên, dùng ra Vũ Hồn Chân Thân hắc dực đại ma, hắn không có ý định cùng bọn hắn hao, miễn cho sẽ đem những cao thủ khác, dẫn tới đây.

"Vương Hư tia chớp!"

Bi Á Định đưa tay phải ra ngón trỏ, mạnh mẽ hồn lực trong nháy mắt ngưng tụ thành một viên quả cầu ánh sáng màu đen, lần trước dùng ra Vương Hư tia chớp, đem uy lực ép rúc vào nhỏ nhất, dù sao đó là bạn của Tiểu Vũ Nhị Minh.

Đối mấy cái này diễn viên quần chúng, Bi Á Định có thể không có ý định buông tha bọn hắn, tha bọn hắn, bọn họ cũng sẽ không cảm kích chính mình, Bi Á Định không thích giết người, thế nhưng, hắn giết người lên đến, cũng sẽ không hàm hồ.

Quả cầu ánh sáng màu đen tại sáu tên diễn viên quần chúng ánh mắt kinh ngạc trong, bay bắn về phía bọn hắn, bọn họ muốn chạy, nhưng là bọn hắn chịu vốn là không nhúc nhích được.

Nếu như này sáu cái diễn viên quần chúng, phản ứng một điểm, ôm liều mạng quyết tâm, Bi Á Định sẽ không liền dễ dàng như vậy giải quyết bọn hắn, nhưng là bọn hắn đã bị Bi Á Định hồn hoàn trước tiên chân động bị đại ra, sợ hãi chiếm cứ cả người của bọn họ, bằng không, sẽ không liền động đều không nhúc nhích được.

"Bành..." Một tiếng cự tiếng nổ lớn, sáu tên diễn viên quần chúng đã chết không thể chết lại rồi, đừng nói là bọn họ, chính là Thiên Đạo Lưu đến rồi, như thường cũng đào không được được!

Bởi uy lực rất to lớn, nổ tung qua đi sương mù tại Thiên Không tạo thành to lớn đám mây hình nấm, Bi Á Định đem động tĩnh làm cho lớn như vậy, biết nơi đây không thích hợp ở lâu, vận lên thuẫn bộ, nhanh hướng về nơi xa bay đi.

"Dịch Tư Táp Long! người cái này lão khổn nạn! Chớ đem tiểu gia ép, bằng không, tiểu gia quần người là cái nào hành! Trực tiếp quơ lấy sào huyết của người!"

Bạn đang đọc truyện *Đấu La Đại Lục Chi Tử Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34 : Táp Sa Thành

Vũ Hồn Điện cung phụng trong điện trong mật thất chỗ tối tăm ngồi một người trung niên nam nhân, đối diện với hắn đứng đấy một vị cùng thân hình hắn tương tự nam nhân, màu đen tóc ngắn, trắng mịn da dẻ, không có ai biết người đàn ông này đã hơn sáu mươi tuổi rồi, hắn bộ dáng, nhìn qua cũng là chừng 30 tuổi bộ dáng, hắn giữa hai lông mày lộ ra một luồng hung tàn.

Đứng yên nam tử hướng về chỗ tối tăm nam nhân nói:

"Đại ca, chúng ta phái đi người một cái cũng không có trở lại đến, đoán chừng là dữ nhiều lành ít!"

"Ừm!" Chỗ tối tăm nam tử chỉ là ân một tiếng, hắn âm thanh rất là khàn khàn.

Đứng yên nam tử tính cách rất là táo bạo, dễ kích động, đối với chỗ tối tăm được nam tử nói ra:

"Đại ca, ta nếu như tại nhiệm do tiểu tử kia tiếp tục phát triển lời nói, lại muốn đối phó hắn, khả năng liền không còn kịp rồi ah! Đại ca, người ngược lại là nói một câu ah!"

Chỗ tối tăm nam tử, lặng lẽ không nói, dường như trầm tư một một hồi, nói ra:

"Người còn như vậy dễ kích động ah! người cho rằng hiện tại chúng ta liền có thể đối phó hắn sao, hắn có thể một người đem sáu người kia giết chết, người cho là hắn rất dễ đối phó đấy sao, tối thiểu cũng là một gã Phong Hào Đẩu La rồi, lấy hiện tại chúng ta thực lực, cùng bọn hắn trở mặt, chỉ biết rơi cái lưỡng bại câu thương, không công để này Thiên Đạo Lưu kiếm cái đại tiện nghi, này khoản buôn bán tính thế nào, ta đều là thiệt thòi!"

"Vậy thì tùy ý tiểu tử kia tiếp tục phát triển sao? Tiểu tử kia thiên phú, là toàn bộ đại lục từ trước tới nay nghịch thiên nhất một cái ah."

"Yên tâm, ta sẽ không khiến hắn quá nhiều được kế hoạch của ta, chỉ cần ta hoàn thành sự kiện kia, hừ hừ! Chính là ta Dịch Tư Táp Long xưng bá toàn

bộ Đầu La Đại Lục lúc!" Chỗ tối tăm nam tử trầm thấp nói ra, lại phối hợp hần cái kia khàn khàn tiếng nói, cho người cảm giác rất là sồn cả tóc gáy ——

Lại nói, Bỉ Á Định tiêu diệt xong mấy cái kia diễn viên quần chúng sau, lại khôi phục không nhanh không chậm tốc độ, hần vốn là lung tung không có mục đích Địa khắp nơi ngắm cảnh, hưởng thụ Đầu La Đại Lục bất đồng địa vực phong thổ.

Bỉ Á Định đi qua một bên vô bờ đại sa mạc, cảm thụ nóng rực thế giới màu vàng óng, hần trong nháy mắt liền đem mình cát Vô Hồn phóng thích ra ngoài, Bỉ Á Định cát Vô Hồn từ bàn tay của hần đầy tràn ra ngoài, hần có thể cảm nhận được toàn bộ thế giới màu hoàng kim, đều mang sung sướng cùng mỉm cười, hơn nữa còn mang theo cung kính! Thật giống tại hoan nghênh vua của bọn họ đến bình thường.

Đúng lúc này, Bỉ Á Định cảm giác được có đồ vật gì, đang kêu gọi hần như vậy, Bỉ Á Định khước miệng nhắc lên một vết hoàn mỹ độ cong, mỉm cười nói:

"A a, nơi này thật đúng là đến đúng rồi đây! Không chừng, ta lần này sẽ là của ta một lần kỳ ngộ đây!"

Bỉ Á Định đuổi hai canh giờ con đường, rốt cuộc nhìn thấy như một tòa thành thị địa phương, để Bỉ Á Định kinh ngạc chính là, tại vắng vẻ không người sa mạc, thế nhưng, cái này trong thành cũng rất là phồn hoa.

Bỉ Á Định hướng về thành lâu nhìn lại, trên đó viết Tạt Sa Thành, Tạt Sa Thành tại đây trong sa mạc là một cái duy nhất thành thị, cho nên đi đường mọi người vẫn là nguyên chỗ cư dân, đều phải tới nơi này sinh hoạt.

Địa phương cư dân, tại bình thường dưới tình huống, là sẽ không ra ngoài, Hồn Thú không chỉ có ở trong rừng rậm, ở cái này vô tận sa mạc cũng có rất nhiều Hồn Thú, những này Hồn Thú so với trong rừng rậm những Hồn Thú đó càng là giao hoạt!

Bỉ Á Định tại khi đến trên đường, giết không dưới trăm con sa lưu huyết cùng kim Sa Xà, hai loại Hồn Thú, tuy rằng không phải mạnh mẽ loại kia, nhưng là bọn hần lợi dụng tự thân điều kiện cùng chung quanh cảnh vật tiến hành ẩn giấu, nếu như không phải Bỉ Á Định Tinh thần lực cao được, không chừng cũng sẽ trúng chiêu, huống chi, những kia phổ thông nguyên chỗ cư dân nữa nha.

Bỉ Á Định đi vào Tạt Sa Thành trong, Bỉ Á Định nhú nhú này, hần tiến vào nơi này đột nhiên cảm giác được, cái cổ này triệu hoán cảm giác của hần, biến được rất là yếu ớt, hần suy nghĩ hồi lâu cũng không nghĩ ra đầu mối gì, thế là, lắc lắc đầu, nếu nghĩ ra được cứu được rồi, hần không phải chuyển đi vào ngũ cụt cái loại này Nhân, nếu vào bên trong thành, vậy thì đã đến nơi này; vậy thì yên ổn mà ở thôi đi.

Bỉ Á Định ngẩng đầu nhìn muốn hạ xuống mặt trời, trong lòng thầm nghĩ:

"Sắc trời đã trở thế như vậy, ngày mai đi dạo nữa cũng không muộn, bây giờ còn là tìm một chỗ nghỉ ngơi một đêm rồi hãy nói!"

Thế là, Bỉ Á Định tìm thứ ba quán rượu, rốt cuộc tìm được phòng trống, bởi cái thành phố này lưu động nhân khẩu nhiều lắm, khách sạn hầu như đều đầy ngập khách rồi.

Đúng lúc này, một cái thiếu đánh âm thanh, sau lưng Bỉ Á Định vang lên:

"Căn phòng này ta muốn rồi, tiểu tử, ngươi đánh đầu đến lần đi nơi nào, có nghe hay không! Bằng không, ta cho ngươi không đi được lượt tới đi!"

Bỉ Á Định quay đầu lại, nhìn thấy một cái sắc mặt tái nhợt, trong mắt để đó dâm quang, toàn bộ chính là cái con ông cháu cha, một bộ tửu sắc miệt mài quá độ đáng ghét.

Bỉ Á Định tuy rằng giết hần rất đơn giản, thế nhưng hần còn không muốn biết ô uế tay của mình. Chỗ căn ngươi một cái, ngươi cũng không thể cắn chó một cái đi.

Bỉ Á Định nhàn nhạt đối với con ông cháu cha nói ra:

"A a! Từ nhỏ đến lớn, sẽ không Nhân theo ta nói như vậy qua, ngươi là cái thứ nhất!"

Bỉ Á Định vừa mới nói xong dưới, liền giơ chân lên, đối với cái kia con ông cháu cha đạp tới.

"Ồi... Ah... Đau chết mất! Giang thúc... Cho... Ta... Giết cho ta cái kia tiểu rác rưởi!" Cái kia con ông cháu cha đau mặt đều vận vẹo, Bỉ Á Định nhìn tám kia buồn nôn mặt, suýt chút nữa không đem cách đêm com nước đều phun ra.

Cái kia Giang thúc cũng là khuôn mặt sợ hãi, vừa nãy Bỉ Á Định một cước lúc nào nâng lên, hần đều không nhìn thấy, rất rõ ràng thực lực trên mình ah, hần trong lòng mắng cái kia con ông cháu cha, cho hần chọc cái hần đều không chọc nổi nhân vật.

"Còn không đem thiếu gia, đỡ lên! Đừng làm ăn cái gì không biết ah!"

Cái kia Giang thúc đối với mấy người phía sau quát.

Mọi người ba chân bốn cẳng đem cái kia buồn nôn con ông cháu cha vịn đi qua, trong miệng còn tại này rêu rao lên.

Bỉ Á Định nhìn cái kia buồn nôn con ông cháu cha, người này thật đúng là giống như Nhật Bản ah, được rồi vết sẹo quên đau!

Bỉ Á Định rất là không kiên nhẫn được nữa, liền đem Độc Cô Bác cho hần lệnh bài vứt xuống cái kia Giang thúc trong tay.

Giang thúc rất là nghi ngờ nhìn hướng Bi Á Định ném cho hắn lệnh bài, làm hắn nhìn thấy cái lệnh bài kia thời điểm, đã là mặt tái mét rồi.

Mặt trở nên so với kia cái con ông cháu cha mặt còn trắng bệch hơn mấy phân, bởi vì hắn nhìn thấy cái lệnh bài kia chính diện có khắc "Độc Cô" hai chữ, phản diện có khắc một cái "Độc" chữ.

Cái kia con ông cháu cha nhìn Giang thúc tại đối với lệnh bài thờ ơ, ngoài miệng khinh thường nói:

"Giang thúc, ngươi còn đứng đó làm gì, chút dạy dỗ cái nhỏ..."

Con ông cháu cha còn chưa nói hết, đã bị cái kia Giang thúc, phiến một cái tát mạnh, cái kia vang ah, chấn động toàn bộ khách sạn đều là hồi âm, con ông cháu cha một cái đã bị đánh hôn mê rồi.

"Ngươi cho cam miệng!" Giang thúc hiện tại hận chết cái này đồ không có chí tiến thủ rồi, hắn trước đây cũng đã từng nghe nói cái lệnh bài kia, cái lệnh bài kia đại diện cho một vị Phong Hào Đẩu La, chính là Độc Cô Bác, dùng độc mà nghe tên đại lục độc Đẩu La, đừng nói bọn hắn gia tộc nhỏ rồi, chính là Thiên Đẩu Đế Quốc Hoàng thất, chính là nhìn thấy ăn mày cầm lệnh bài này, người Thiên Đẩu Đế Quốc đế vương, cũng phải đổi tên ăn mày rất cung kính, cũng phải đem hắn làm gia gia như thế cung phụng.

"Xin lỗi, vị tiền bối này, chúng ta là chuyện vừa rồi, xin lỗi ngươi, ngươi đại nhân có đại lượng, liền bỏ qua chúng ta đi!" Cái kia Giang thúc run rẩy đem lệnh bài hai tay phụng trả lại, đối với Bi Á Định run giọng nói.

Bi Á Định biểu hiện vẫn là thản nhiên nói:

"Cút đi! Đừng làm cho ta lại nhìn tới ngươi, bằng không; các ngươi gia tộc, cũng không tồn tại cần thiết."

"Là! Là! Là! chúng ta lập tức vậy thì cút!"

Cái kia Giang thúc mang theo con ông cháu cha còn có mấy cái hạ nhân liền chạy, tốc độ kia còn thật không phải xây dựng.

Cái kia con ông cháu cha mặc dù là cái ngốc X, thế nhưng có ngốc hiện tại cũng hiểu được, khả năng chọc phải không thể trâu người, hắn thận trọng hỏi cái kia Giang thúc:

"Giang thúc, cái lệnh bài kia là vật gì ah, vật kia rất lợi hại phải không?"

Giang thúc thờ dãi một hơi, nói ra:

"Ngươi biết cái lệnh bài kia đại diện cho cái gì sao?"

Con ông cháu cha lắc lắc đầu, gương mặt mờ mịt.

"Vậy đại biểu một vị Phong Hào Đẩu La, Độc Cô Bác; độc Đẩu La! Đừng nói chúng ta gia tộc nhỏ rồi, chính là Thiên Đẩu Đế Quốc Hoàng thất thấy, cũng phải rất cung kính, may là hôm nay người ta tâm tình tốt! Không so đo với ngươi. Bằng không, đừng nói ta tiểu gia tộc này rồi, chính là nhiều thêm cái gấp mười lần, cũng không đủ người ta giết!"

Cái kia con ông cháu cha sớm đã bị dọa quẩn rồi, suýt chút nữa tè ra quần, mới vừa lúc đi ra, hắn còn có trả thù ý nghĩ, nghe xong Giang thúc lời nói, đừng nói trả thù, liền ngay cả muốn cũng không dám lại nghĩ rồi! Hắn hiện tại đã nghĩ mau chóng rời đi nơi này, muốn tại đây mảnh đất nhỏ đụng phải vừa nãy vị kia suất khí thiếu niên, trùng hợp hắn cái kia lúc tâm tình không tốt, đem mình giết, vậy thì thật là khóc đều không chỗ để khóc.

Cái kia Giang thúc nhìn xem chính mình cháu trai mô dạng, lắc đầu thờ dãi ——

Bi Á Định nằm ở trên giường, nhìn ngoài cửa sổ mặt trăng, trong lòng thầm nghĩ:

"Đã rồi đi Sứ Lai Khắc hai ngày rồi, không biết bọn hắn thế nào rồi!"

Bi Á Định lắc lắc đầu, đem những này suy nghĩ, đều quăng bay ra ngoài, hắn quyết định ngày mai trước tiên đi dạo một vòng nơi này, không chừng, hắn còn có thể gặp được liên quan với đồ vật gì đang kêu gọi hắn một ít manh mối.

Muốn xong sau, Bi Á Định liền tiến vào trạng thái tu luyện, hắn rất chờ mong lần này kỳ ngộ!

Bạn đang đọc truyện *Đẩu La Đại Lục Chi Tử Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 35 : Đồng Phúc tiệm rượu

Sáng sớm, ngày mới mông mông sáng lên, phía đông nổi lên ngân bạch sắc, màu lửa đỏ mâm tròn, dần dần thoát ly đường chân trời, này tia sáng chói mắt, chiếu này thế giới màu vàng óng, tăng thêm mấy phần lửa nóng

Tạp Sa Thành trên đường phố, hai bên đường phố cửa hàng đều đã dần dần khai môn, chờ đợi khách hàng đến.

Bi Á Định đi ở Tạp Sa Thành trên đường phố, hưởng thụ nơi này phong thổ, Bi Á Định kiếp trước giấc mơ chính là du lịch vòng quanh thế giới, hần kiếp trước chưa hoàn thành giấc mơ, hần nghỉ tại đời này nghỉ bỏ một đời trước tiếc nuối.

Tuy rằng, bây giờ còn rất sớm, thế nhưng Tạp Sa Thành đầu đường đã người đến người đi rồi, Bi Á Định mũi giật giật, một luồng mùi thơm của thức ăn, hướng về trong lỗ mũi của hần tháo chạy, Bi Á Định ngẩng đầu lên nhìn thấy một cái tiệm cơm, tên là "Khách đến hương" (hần! Thực sự không nghĩ ra cái gì tốt tên)

Bi Á Định đi vào này "Khách đến hương" quán cơm, tiểu nhị lập tức tiến lên nghênh tiếp, chào hỏi nói:

"Ôi, khách quan xin mời vào! Ngài là nghỉ trọ ah, vẫn là ở trọ ah!"

Bi Á Định ngăn người một chút, hần thế nào cảm giác cái này dài từ như thế quen tai ah!

Bi Á Định chỉ là nghỉ ngơi một cái, liền không nghĩ nhiều cái gì, thế là hồi đáp:

"Ta cũng không nghỉ trọ cũng không ở trọ, ta là tới ăn cơm, đem các người bảng hiệu món ăn, đều giống nhau đều cái trước!"

"Được rồi! Khách quan, ngài xin mời vào!"

Bi Á Định ngồi ở một cái dựa vào cửa sổ chỗ ngồi, tiểu nhị đem nước trà cho Bi Á Định rót, không chuyện tìm chuyện mà nói ra:

"Khách quan, xem ngài trang phục, không giống như là người địa phương ah, khách quan, nhỏ bé tại đây Tạp Sa Thành nhưng mà cái gì đều biết ah."

Bi Á Định đều không còn gì để nói rồi, hần chưa từng thấy qua người như vậy.

"Ngài còn đừng không tin, người vừa vừa toàn bộ Tạp Sa Thành hỏi thăm một chút, ta Bạch Triển Đường có thể là đã ra tên được tin tức linh thông!" Tiểu nhị vỗ bộ ngực nói ra, kỳ thực hần liền là muốn điểm tiền thưởng, mới nói như vậy.

"Phốc..." Bi Á Định mới vừa uống vào nước trà, tất cả đều phun ra ngoài.

"Bạch Triển Đường? Ta dựa vào, ta nói hần cái kia lời nói làm sao như thế quen tai đây! Dựa vào nha, người tại sao không gọi bạch ngọc súp đầu này?" Bi Á Định rất là buồn bực thầm nói.

"Ồ? Khách quan, người làm sao biết, nhũ danh của ta gọi canh cá ah, đây là ta mẹ cho ta lên đó a, khách quan, ngài nhận thức ta mẹ?"

Tiểu Nhị Bạch giương đường ngạc nhiên nói ra.

Bạch Triển Đường nói xong, Bi Á Định suất chút nữa không ngồi vững vàng, chui vào bàn hạ thấp đi.

Bi Á Định hiện tại rất muốn thổ huyết, nếu không phải trên người hần một điểm hồn lực chấn động đều không có, Bi Á Định còn thật sự cho rằng "Đạo thánh" cũng xuyên qua nữa nha.

Vừa lúc đó, Bi Á Định bị bên cạnh đang dùng cơm hai người đối thoại, thu hút tới.

"Lão ca, hôm nay chúng ta liền từ phía tây đi thôi, từ nơi nào đi nhưng là rút ngắn một đoạn lớn lộ trình ah!"

"Huynh đệ, ca ca nói cho người, ta đi đâu bên trong đều được, liền duy nhất phía tây không thể đi!"

"Làm sao vậy, lão ca, phía tây làm sao lại không thể đi sao? Đi cái khác phương hướng, nhưng là phải quán rất đường xa ah. Ở cái này nguy hiểm nặng nề đại sa mạc, người huynh đệ đều đi tới, còn..."

"Huynh đệ, người trước hết nghe ca ca nói, chúng ta này Tạp Sa Thành, một mực có một cái đồn đãi, lời đồn đãi này là chân thật, lúc đó ca ca cũng là tận mắt nhìn thấy!"

"Nha, lão ca cái gì đồn đãi ah!"

"Ài, tại chúng ta này Tạp Sa Thành, nguyên lai có một vị thành chủ gọi là gòi a, ngay lúc đó Tạp Sa Thành tại vị này thiện lương, cần chính thành chủ đại nhân thống trị dưới, Tạp Sa Thành đã đạt tới thời kì mạnh mẽ nhất, mà vị thành chủ kia đại nhân, cũng rất là chịu đến Tạp Sa Thành hết thấy dân chúng

Kính yêu, thế nhưng, tại một ngày kia, ác mộng giăng lam đã đến Tập Sa Thành, mà mang đến cái này con ác mộng Nhân, không...

Hắn là Ác Ma, nàng chính là thành chủ đại nhân con gái. Ngày hôm đó, thành chủ gọi ả đại nhân phụ nhân Mecha, sinh ra cái kia nữ Ác Ma, khi đó Tập Sa Thành hạ xuống mưa xối xả, Tập Sa Thành đã trăm năm cũng không xuống một giọt mưa rồi, ngay lúc đó mọi người cũng rất cao hứng cực kỳ, cho rằng thành chủ con gái sẽ khiến mọi người mang đến may mắn cùng hạnh phúc, thế nhưng, lại không phải như vậy, đêm đó qua đi, khi mọi người tỉnh lại, cả vị thành chủ phụ người toàn bộ đều chết hết! Duy nhất tại trong tã lót bé gái còn sống. Mọi người lúc đó cũng không hoài nghi cái kia bé gái chính là hại Từ thành chủ đại nhân Ác Ma."

"Mặt sau xảy ra chuyện gì, mới biết cái này bé gái chính là này cái Ác Ma đâu này?"

"Ai! Khi đó, mọi người đổi thành chủ đại nhân toàn gia ngộ hại, bị thống không ngớt, cho nên có chút người hảo tâm, liền đem người nữ kia anh thu dưỡng rồi, mọi người đều không nghĩ tới, bọn họ thu dưỡng một cái Ác Ma, chuyên môn tàn hại sinh linh Ác Ma, hết thấy thu dưỡng người của nàng, toàn bộ đều chết hết, từ đó về sau, mọi người đều xa cách này cái Ác Ma, đừng nói là nói chuyện với nàng, chính là làm cho nàng nhìn một chút người, cũng sẽ chết đi, mọi người đều nói nàng nhận lấy Ác Ma nguyên rủa. Ai, này cái Ác Ma, hiện tại sẽ ngự ở phía tây ngoài thành."

"Ah! Còn có lý kỳ như vậy chuyện ah!" ——

Bi Á Định nghe hai người này lời nói, rơi vào trầm tư, hắn có thể không tin tưởng cái gì nguyên rủa, khẳng định cô gái kia trên người có cái gì năng lực kỳ lạ mà thôi, Bi Á Định rất là rõ ràng, hắn liền có coi trọng người khác một mắt, để cho người khác chết đi năng lực, này căn bản cũng không phải là cái gì Ác Ma nguyên rủa, cho nên, hắn dự định đi xem xem tìm hiểu một chút này cái kỳ quái nữ hài.

Bi Á Định liếc nhìn, đang tại chào hỏi khách nhân Bạch Triển Đường, hướng về hắn ngoắc ngoắc tay, hỏi:

"Bạch Triển Đường, ta muốn hỏi người, người biết ở tại phía tây ngoài thành nữ hài tại vị trí này sao?"

Bạch Triển Đường ngăn người một chút, tiếp lấy liền lộ ra thần sắc sợ hãi, hoang mang hoảng loạn đáp:

"Không... không biết!"

Bi Á Định bất đắc dĩ lấy ra một cái Kim Hồn Tệ, lại hỏi:

"Hiện tại biết không?"

Bạch Triển Đường nhìn Kim Hồn Tệ con mắt lộ ra thần sắc tham lam, sát theo đó vẫn bị sợ hãi chỗ dính đầy, dập đầu dập đầu ba ba địa nói ra:

"Khách quan, ta... Ta là thật sự không biết ah!"

Bi Á Định rất là bó tay rồi, cái này Bạch Triển Đường cùng cái kia Bạch Triển Đường tính cách cũng thật giống ah, như thế tham tài, như thế đảm nhỏ như chuột.

Thế nhưng, Bi Á Định đã rất không kiên nhẫn được nữa, thế là, Bi Á Định đứng lên, trong nháy mắt liền đem Bạch Triển Đường lôi kéo cổ áo của hắn cho giờ lên, tóa ra Ti Ti giết tức giận, nói ra:

"Ta người này, rất không có tính nhẫn nại, cũng không thích giết người, người không nên ép ta làm, ta không thích việc!"

Bạch Triển Đường sớm đã bị sợ hãi đến chân đều run lên, run âm thanh, khóc lớn tiếng kêu cứu nói:

"Chường quý tử... Chường quý tử..... Điềm tới cứu ta ah!"

Chỉ chớp lát, từ sau đường đi ra một vị thiếu phụ, vị thiếu phụ kia có thể tính là phong vận như xưa rồi, vận vận như thùng nước thân hình như rắn nước.

"Giương đường! người chịu đựng!" Vị thiếu phụ kia hô to một tiếng, uốn éo chạy tới Bi Á Định bên người.

"Vị khách quan kia, có chuyện hảo hảo nói! Cầu người thả giương đường đi!" Thiếu phụ cầu khẩn nói.

Bi Á Định nhìn hai người biểu hiện, nhất thời lần nữa có một loại thổ huyết cảm giác, cảnh tượng này làm sao quen như vậy ah!

Bi Á Định căn bản không muốn đối với hắn thế nào, chỉ là muốn hù dọa một cái hắn mà thôi, thế nhưng hí hay là muốn diễn đủ.

"Nếu như, các người nói cho ta, ở tại phía tây ngoài thành vị kia nữ hài vị trí cụ thể, ta không chỉ có sẽ không đối với hắn như thế nào, còn có thể cho người một trăm Kim Hồn Tệ, làm bồi thường, thế nào?"

"Một trăm Kim Hồn Tệ?" Chường quý tử hét lớn một tiếng, chấn động khách sạn đều đang phát run. Những thực khách khác giật nảy mình, Bi Á Định cũng bị sợ hết hồn.

"Thành giao!" Chường quý tử lại là hô to một tiếng.

Bi Á Định không chỉ có không còn gì để nói, cảnh tượng này như nào đây là như vậy quen thuộc ah!

Chỉ chốc lát, vị kia nữ chương quỹ, về một bộ bản đồ, cho Bi Á Định, nói ra:

"Vị khách quan kia, người muốn vị trí cụ thể, chúng ta thật sự không biết, ai cũng mặc kệ tới gần nơi đó, cái này đồ chỉ có vị trí đại khái, có thể hay không tìm tới liền xem vận khí của ngài rồi, bất quá, một cái bách Kim Hồn Tệ..."

Bi Á Định lại là không còn gì để nói, gặp tham tiền, chưa từng thấy như thế tham tiền, thế nhưng, người ta như thế nào đều là giúp hắn, hắn cũng không quan tâm chút tiền lẻ này, thế là Bi Á Định đem một trăm Kim Hồn Tệ cho bọn hắn, cầm bản đồ, xoay người rồi đi, hắn cũng không muốn tại đây rèn luyện trái tim.

"Cảm ơn khách quan, cảm tạ khách quan! Lần tới hoan nghênh trở lại ah!" Chương quỹ từ mặt mày hớn hơ phát tay nói dừng.

Bi Á Định vừa đi đến cửa khẩu, nói ra:

"Các người tiệm này đừng kêu khách đến thom!"

"Này tên gì?"

"Liền gọi Đồng Phúc tiệm rượu được rồi!" Bi Á Định nói xong, liền hướng phía tây đi đến.

"Đồng Phúc tiệm rượu... Đồng Phúc tiệm rượu... Tên rất hay, liền gọi Đồng Phúc tiệm rượu rồi!"

Bi Á Định căn bản không nghĩ tới, Đồng Phúc tiệm rượu về sau sẽ trở thành toàn bộ đại lục lớn nhất khách sạn, bởi vì bọn họ chương quỹ tử chỉ nói một câu, khách sạn tên là Tử Thần Đầu La lên.

Bi Á Định, xem bản đồ trong tay, nhớ kỹ vị trí đại khái, bay hướng nơi cần đến chạy đi.

Bạn đang đọc truyện *Đầu La Đại Lục Chi Tử Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 36 : Ngả Nhĩ Táp Định Nhã

Bi Á Định ấn lại trên bản đồ nhắc nhở, đi tây một bên thành đi ra ngoài, càng đi phía tây rồi đi càng ít, tới gần cửa tây đã là vắng vẻ không người rồi.

Bi Á Định ra khỏi cửa thành đi ở mệnh môn vô bờ đại sa mạc, không ngừng dùng tinh thần của mình năng lực nhận biết dò xét.

Hai canh giờ qua đi, Bi Á Định rút cuộc đạt tới nơi cần đến, một tòa đơn sơ nhà tranh, hiện ra ở trong mắt Bi Á Định.

"Cuối cùng đã tới!"

Bi Á Định chậm rãi đi dạo hướng về nhà tranh đi đến, liền ở Bi Á Định tới gần nhà tranh thời điểm, đột nhiên, một cái giọng nữ dễ nghe đã cắt đứt bước tiến của hắn.

"Người là người nào! Vì sao lại đi tới nơi này?"

Có người nói dễ nghe âm thanh như hoàng oanh hót vang, Bi Á Định vẫn cho là đây chỉ là cái ti dụ, nghe tới phía sau truyền tới giọng nữ lúc, mới biết thế gian này thật sự lại âm thanh như thế.

Bi Á Định xoay người, quan sát trước mắt mỹ lệ đến mức tận cùng nữ nhân, không, phải nói nữ hài, tuy rằng, Tiểu Vũ, Hồ Liệt Na; Ninh Dung Dung; Chu Trúc Thanh đều là hiếm có mỹ nữ, thế nhưng, tại khí chất lên đều phải kém hơn trước mắt cô gái này mấy phần.

"Túc hạ nếp tia lý, trên đầu đòi mời quang, eo lưu lụa trắng, vành tai Minh Nguyệt làm. Chỉ như hành được gọt căn, khẩu như hàm Chu Đan, nhỏ và dài làm bước nhỏ, tính diệu thế vô song!" Bi Á Định nhìn trước mắt người lạ kỳ làm bấm đọc lên rồi, kiếp trước một bài Kinh Thi 《 Khổng Tước Đông Nam phi 》 câu thơ.

"Người đang nói cái gì! người thật giống vẫn không trả lời vấn đề của ta, người vì sao lại đi tới nơi này?" Như hoàng oanh hót vang tươi đẹp âm thanh lần nữa tại Bi Á Định bên tai vang lên.

Bi Á Định nhũ chặt mày, bởi vì cái này tươi đẹp âm thanh, căn bản không mang có một tia cảm tình, hơn nữa còn có chứa mạnh mẽ tấn công bằng tinh

thần, thế nhưng, những này điểm ấy tinh thần lực công kích đối với hắn mà nói quả thực chính là đá chìm biển lớn, Bi Á Địch hắn cũng không để ý, hành một cái Quý tộc lễ, mỉm cười nói:

"Vị tiểu thư xinh đẹp này, ta tới nơi này chỉ là tìm một vị nữ hài!"

Cái kia cô gái xinh đẹp xinh đẹp khuôn mặt xinh đẹp vô cùng bình tĩnh, thế nhưng, Bi Á Địch vẫn là bắt được một vẻ kinh ngạc.

Nữ hài lãnh đạm nói:

"Người tìm nàng làm gì?" Âm thanh vẫn là như vậy không mang theo một chút tình cảm.

Bi Á Địch ngượng ngùng gãi gãi đầu, giải thích:

"Ta... Ta cũng không biết, chỉ là nghe được liên quan với cô bé kia đồn đãi, nhất thời hiếu kỳ mà thôi đi!"

"Người nếu nghe nói qua nàng đồn đãi, người còn dám tới? nàng là cái bị Ác Ma nguyên rủa Nhân!"

"A a, nguyên rủa? Làm sao có khả năng? Nếu như ta không đoán sai, người chính là người ta muốn tìm đi!" Bi Á Địch nụ cười nhạt nhòa nói.

Nữ hài không nói gì, chỉ là dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn chăm chú hắn, phảng phất muốn dùng con mắt bắn ra ánh sáng lạnh, đem Bi Á Địch đông thành tượng băng.

Bi Á Địch cũng không hề để ý trong mắt nàng bắn ra ánh sáng lạnh, Bi Á Địch rất là bình tĩnh, khẽ cười cười, nói ra:

"A a, người không cần sốt sắng, ta đối với người cũng không hề ác ý, ta đã biết, người vấn đề xảy ra ở địa phương nào rồi! Ta có thể giúp người!"

"Giúp ta? Hừ! Đừng lừa người rồi, không người nào nguyện ý giúp ta này cái Ác Ma!" Nữ hài rất là Lãnh Mạc, thế nhưng, Bi Á Địch vẫn là nhìn thấy cô gái này giữa hai lông mày cái cổ này nhàn nhạt đau thương.

Bi Á Địch biết, cô gái này nghe đồn, nếu như những tin đồn này không giả lời nói, như vậy cô gái này vẫn luôn trải qua cô độc tháng ngày, tại người khác mắt lạnh bên trong sống sót, này là như thế nào thống khổ, nếu không phải cô gái này kiên cường lời nói, sợ là sớm đã chịu không được loại này ám Vô Thiên ngày tháng ngày rồi.

Bi Á Địch thở dài một hơi, tuy rằng cô gái này rất đáng thương, cũng rất đẹp, thế nhưng, hắn còn sẽ không dùng mặt nóng dán người ta mông lạnh, mỹ nữ hắn cũng không phải chưa từng thấy, chính hắn trong nhà còn có mấy vị đây, hắn mới sẽ không tự bôi xấu.

"Nếu như vậy, như vậy ta cũng không quấy rầy!"

Bi Á Địch xoay người từ trước đến giờ lúc phương hướng đi đến, ở chỗ cô bé kia sát vai mà qua thời điểm, Bi Á Địch rõ ràng cảm giác được thân thể của cô bé run rẩy một cái. Bất quá, Bi Á Địch vẫn không có để ý tới, sải bước đi về phía trước.

"Chờ một chút!"

Bi Á Địch dừng bước, xoay đầu lại, mỉm cười nhìn nàng.

"Người... người thật có thể giúp ta sao?" Lạnh lẽo nữ hài hiếm thấy đỏ mặt lên.

Bi Á Địch nhìn thấy nữ hài dĩ nhiên đỏ mặt, khóe miệng nhấc lên một tia hoàn mỹ độ cong, nhìn cô gái này, Bi Á Địch cảm thấy cô gái này vẫn là rất khả ái.

"Tốt!" Bi Á Địch mỉm cười hồi đáp.

Bi Á Địch đi tới nữ hài trước mặt, mỉm cười nói:

"A a, nói rồi nhiều như vậy, vẫn không có tự giới thiệu mình đây, ta gọi Bi Á Địch, đến từ Tác Thác Thành, tiểu thư xinh đẹp, ta may mắn biết được người phương danh sao?"

"Ta gọi Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã, người địa phương." Nữ hài lại khôi phục lúc trước lạnh nhạt đáng vẻ.

Bi Á Địch nhất thời cảm thấy một trận không thú vị, trong lòng kêu rên:

"Ta làm sao như thế mệnh khổ ah! Dĩ nhiên gặp phải như thế cái khối băng lớn!"

Bi Á Địch ngoài miệng chỉ có thể bắt đắc dĩ nói ra:

"Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã tiểu thư, chúng ta có thể không đi vào nói chuyện, nơi này thật giống không hay lắm chứ!"

Bi Á Địch đi theo Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã tiến vào gian kia nhà tranh, bên trong bài biện rất là đơn giản, thế nhưng là rất sạch sẽ, một cái giường, một cái

bàn cùng một cái ghế, sẽ không có đồ vật gì rồi.

"Người ngồi này đi!" Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã chỉ vào bàn cái ghế bên cạnh nói ra.

Bi Á Dịch ngồi xuống trên ghế, Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã ngồi vào trên mép giường, nhìn Bi Á Dịch.

Mà Bi Á Dịch cũng là các loại Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã nói trước, trong lúc nhất thời cái này đơn sơ nhà tranh rất là yên tĩnh, nếu như lúc này có một cây châm rơi xuống đất, cũng có thể rõ ràng nghe được.

"Khụ khụ!" Bi Á Dịch rất là lúng túng ho khan hai tiếng.

"Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã tiểu thư, người tình huống, ta cơ bản hiểu được, bao quát chỗ người năng lực đặc biệt!" Bi Á Dịch nhìn nàng một mực tại nơi đó nhìn mình dờ ra, Bi Á Dịch không thể làm gì khác hơn là mở miệng trước nói ra.

"Năng lực đặc biệt? Ta có cái gì năng lực đặc biệt sao? Ta đó chỉ là bị Ác Ma nguyên rủa mà thôi!" Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã rất là đau thương nói.

"Không, người sai rồi, cõi đời này căn bản lại không tồn tại cái gì nguyên rủa, tại ta đã nói với người câu nói đầu tiên thời điểm, người Tinh thần lực liền bắt đầu hướng về ta công kích mãnh liệt, nhưng là người Tinh thần lực đối người khác mà nói đã rất là cường đại rồi,

cho nên bọn hắn mới sẽ với người đang đối mặt, trong lúc nói chuyện với nhau, sẽ vô duyên vô cớ chết đi, khi đó người căn bản không khống chế được luồng sức mạnh mạnh mẽ này, hiện tại cũng giống như vậy, ta không biết cha mẹ của người là người nào,

cũng không biết người ra đời thời điểm, phát sinh qua chuyện gì, thế nhưng, ta có thể giúp người, để chính người có thể khống chế nguồn sức mạnh này, a a, đây chính là những người kia đem Tinh thần lực nói thành cái gọi là nguyên rủa!" Bi Á Dịch giải thích nói ra.

"Làm sao người biết, hơn nữa tại sao người không có chuyện gì?"

Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã nhàn nhạt mà hỏi.

"A a, bởi vì ta cũng có loại sức mạnh này, về phần tại sao ta không có chuyện gì, a a, nếu như đem người Tinh thần lực tỉ dụ thành một chén nước lời nói, như vậy ta Tinh thần lực chính là mệnh mông vô bờ biển rộng, chỗ lấy người Tinh thần lực đối với ta căn bản là vô dụng, hơn nữa ta cũng nắm giữ xem người khác một mắt, người kia sẽ chết đi năng lực, hiện tại, người hiểu chưa!" Bi Á Dịch cười nói.

"Người tại sao phải giúp ta? chúng ta không hề có một chút quan hệ chứ?" Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã thần tình lạnh nhạt hỏi, phảng phất đang nói một cái mặc kệ chuyện của nàng như thế.

"A a, ta cũng không biết tại sao? Khả năng... Bởi vì người là mỹ nữ đi, ta đối mỹ nữ vẫn là rất khoan dung, a a!" Bi Á Dịch mỉm cười giải thích.

Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã ngồi ở trên mép giường trầm tư một lúc, ngẩng đầu lên, con mắt bắn ra kiên định ánh sáng, nói ra:

"Ta tin tưởng người rồi!" Ngữ khí vẫn là như thế Lãnh Mạc.

Bi Á Dịch cười khỏ một cái, bắt đầu đi nói:

"Người thật đúng là Lãnh Mạc ah! Mỹ nữ, người không biết cười sao?"

Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã nghi ngờ hỏi:

"Cái gì là cười?"

Bi Á Dịch lắc đầu, hắn hiện tại rất đau đầu, đụng tới cái này đại núi băng, không biết là chuyện tốt, còn là chuyện xấu.

"Được rồi, được rồi, ta cần chuẩn bị một chút, quá trình này khả năng đối với người mà nói, có chút thống khổ, hi vọng người có thể chuẩn bị tâm lý thật tốt! chúng ta ngày mai sẽ bắt đầu đi!" Bi Á Dịch lắc lắc đầu, hiển nhiên hắn đối cái này núi băng mỹ nữ, đã không cách nào.

"Ừm!" Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã nhàn nhạt ân một tiếng.

Bi Á Dịch hiện tại đúng là khóc không ra nước mắt, cho rằng nhìn thấy cái tuyệt thế mỹ nữ, cho rằng có thể điều hoà một cái hiện tại khô khan sinh hoạt, không nghĩ tới gặp phải cái có thể cho người triệt để hạ nhiệt độ mỹ nữ, thả ai trên người đều rất là khó chịu.

Bi Á Dịch hiện tại cũng không có biện pháp, bắt quá đã đáp ứng người ta, vậy sẽ phải làm, nói không giữ lời không phải hắn cá tính.

Chương 37 : Ngã Nhĩ Tạt Địch Nhã đi qua

Tạt Sa Thành tây thành ba dặm bên ngoài nhà tranh, Bì Á Địch cùng Ngã Nhĩ Tạt Địch Nhã mặt đối mặt được ngồi cùng một chỗ, nhìn nhau.

Bì Á Địch hít sâu một hơi, con mắt chậm rãi nhắm lại, hỏi:

"Chuẩn bị xong chưa?"

"Ừm!" Ngã Nhĩ Tạt Địch Nhã nhàn nhạt trả lời một tiếng.

Bì Á Địch nói ra:

"Vậy chúng ta liền bắt đầu đi!"

Bì Á Địch nói xong, đột nhiên mở ra đồ tươi Vạn Hoa Đồng Huyết Luân Nhân, tại Ngã Nhĩ Tạt Địch Nhã nhìn chăm chú, Bì Á Địch Vạn Hoa Đồng Huyết Luân Nhân cấp tốc chuyển động.

Ngã Nhĩ Tạt Địch Nhã rất là tò mò nhìn Bì Á Địch Sharigan, không biết đôi mắt này nhân cầu như nào đây sẽ chuyển!?

Bì Á Địch cũng không biết Ngã Nhĩ Tạt Địch Nhã đang suy nghĩ gì, hắn hiện tại nhất định muốn chăm chú, nếu như thất bại, nhẹ thì, Ngã Nhĩ Tạt Địch Nhã biến thành ngớ ngẩn, nặng thì, sẽ dẫn đến Ngã Nhĩ Tạt Địch Nhã nào từ vong. Bì Á Địch chính mình cũng sẽ không rất dễ chịu.

Tinh thần lực vật này không phải là đùa giỡn □u khối(Nguyệt Độc) "

Ngã Nhĩ Tạt Địch Nhã cảm giác mình tiến vào một cái thế giới màu đỏ, thế giới này tối hiện ra mục đích là tại giữa bầu trời treo một cái màu đỏ mặt trăng, Ngã Nhĩ Tạt Địch Nhã cảm giác thế giới này rất là quý dị.

Liền ở Ngã Nhĩ Tạt Địch Nhã muốn hét to thời điểm, cảnh tượng đột nhiên thay đổi.

Ngã Nhĩ Tạt Địch Nhã xuất hiện tại một toà trong đình viện, Ngã Nhĩ Tạt Địch Nhã mê man về phía trong đình viện đi đến, đúng lúc này, một cái trang phục thành hạ nhân mờ người như vậy đột nhiên đi tới,

Ngã Nhĩ Tạt Địch Nhã đang tại mê hoặc ở trong, căn bản không phản ứng lại, này cái hạ nhân phảng phất không nhìn thấy nàng như vậy, hướng về nàng đánh tới.

Nhưng là, hai người cũng không hề đụng vào nhau, này cái hạ nhân tại Ngã Nhĩ Tạt Địch Nhã sợ hãi trong ánh mắt từ thân thể của nàng xuyên qua, không như trong tưởng tượng va chạm.

Ngã Nhĩ Tạt Địch Nhã không biết mình làm sao biến thành như vậy, nàng cảm giác mình thật giống quên mất cái gì.

"Lê nào ta chết đi sao? Hiện tại ta, chỉ là một cái linh hồn mà thôi?"

Liền ở nàng lắc đầu nỗ lực muốn hồi ức thời điểm, một thanh âm đã cắt đứt nàng.

"Giời ạ đại nhân, phu nhân lập tức liền muốn sinh!"

"Cái gì!... Điềm tới gọi bà mẹ! Ah!"

Ngã Nhĩ Tạt Địch Nhã rất là ngạc nhiên, sau khi kinh ngạc chính là sầu não, bởi vì chính nàng biết mình thân thể, nhìn giới ạ vội vàng bận bịu chạy, nàng tốt như quả khứ nhào vào trong ngực của hắn, gọi hắn một tiếng ba ba.

Thế nhưng, Ngã Nhĩ Tạt Địch Nhã đưa tới tay, càng từ cbn thân thể xuyên qua, bất luận thế nào đều không thể chạm đến, Ngã Nhĩ Tạt Địch Nhã lúc này rất nhớ ôm đầu khóc rống một hồi.

Tuy rằng, Ngã Nhĩ Tạt Địch Nhã không cách nào cùng cha mẹ của mình quen biết nhau, thậm chí không cách nào nói câu nói trước, thế nhưng, từ nhỏ cô độc nàng, thật sự rất muốn nhìn một xem cha mẹ của mình bộ dáng, nghe một chút cha mẹ mình âm thanh.

Ngã Nhĩ Tạt Địch Nhã hướng về giới ạ vừa nãy phương hướng đi đến, nhìn thấy rất nhiều người đang cùng một cái thành thực tuần lãng đàn ông trung niên nói gì đó, này cái đàn ông trung niên rất là lo lắng tại nguyên chỗ đảo quanh, căn bản không để ý tới chu vi những người kia.

Bên trong phòng truyền đến giọng nữ kêu thảm, còn có bà mẹ, không ngừng hét to

"Dừng sức, dừng sức! Lập tức liền đi ra!"

Ngã Nhĩ Tập Định Nhã đến gần rồi một ít mới biết, nguyên lai, cbn thê tử Mecha phu nhân muốn lâm bồn rồi, nói cách khác muốn sinh rồi.

Thân là thứ nhất lần sắp làm cha giòi ạ rất là khẩn trương.

Ngã Nhĩ Tập Định Nhã biết mình thân thể, cũng nghe Tập Sa Thành mọi người nghị luận qua, tại chính mình ra đòi thời điểm, giết chết hết thầy phù thành chủ người, liền liền cha mẹ của mình đều giết chết.

Ngã Nhĩ Tập Định Nhã cũng không nhớ rõ tình huống lúc đó, cho nên nàng muốn nhìn một chút, phải hay không cùng mình trong truyền thuyết chỗ nói như thế, mình là một Ác Ma, giết chết cha mẹ của mình cùng mọi người.

Đột nhiên, dưới bầu trời đi rồi mưa, càng rơi xuống càng lớn, những kia hạt mưa tháo chạy đã qua thân thể của nàng, đã rơi vào trên mặt đất, đúng lúc này, một tia sáng tím bắn vào đang muốn chuyển dạ trên người của Mecha, sát theo đó một tiếng, một tiếng trẻ con tiếng la khóc truyền đến.

Nhất thời, giòi ạ thở phào nhẹ nhõm, nhanh hướng về trong phòng chạy như bay.

Ngã Nhĩ Tập Định Nhã cũng đi theo giòi ạ tiến vào trong phòng, đi theo ở cbn phía sau, nhìn thấy mẹ mình, còn có vừa mới sinh ra lúc chính mình.

Ngã Nhĩ Tập Định Nhã rốt cuộc nhìn thấy mẹ mình, mẫu thân đáng vẻ cùng với nàng thật giống một cái khuôn mẫu khắc đi ra như thế, đều là xinh đẹp như vậy động lòng người.

Nhìn phụ thân ôm còn tại trong tã lót chính mình, đang tại đối với mẫu thân nói xong ôn nhu quan tâm lời tâm tình, Ngã Nhĩ Tập Định Nhã vào đúng lúc này nước mắt chảy xuống, nàng rốt cuộc cảm nhận được hạnh phúc.

Nàng nở nụ cười, vào đúng lúc này nàng rốt cuộc nở nụ cười. Phảng phất bạch lan tiêu vào trên mặt của nàng tỏa ra, tràn đầy thỏa mãn hạnh phúc.

Liền ở nàng bị hạnh phúc chỗ bao đầy thời điểm, còn tại trong tã lót trẻ con cả người từ quang tỏa sáng, thế nhưng giòi ạ cùng Mecha căn bản không có nhìn thấy, chỉ có Ngã Nhĩ Tập Định Nhã chính mình nhìn thấy.

Hào quang màu tím kia không ngừng xâm chiếm giòi ạ cùng Mecha não bộ, Ngã Nhĩ Tập Định Nhã ngốc sững sờ rồi, nàng không biết đây là xảy ra chuyện gì, thế nhưng, chờ một lúc, giòi ạ cùng Mecha trên mặt hiện ra vẻ thống khổ.

Ngã Nhĩ Tập Định Nhã lập tức, liền tỉnh lại. Chạy như bay đến giòi ạ cùng Mecha trước mặt, không ngừng vẫy tay, muốn đem túi kia quần ở giòi ạ cùng Mecha trên đầu hào quang màu tím xua tan đi, bất quá, đều là phí công.

Ngã Nhĩ Tập Định Nhã, muốn đưa tay đem cha mẹ của mình từ hào quang màu tím trong bao lới ra đến, thế nhưng, nàng duỗi ra tay, đều từ trên thân thể của bọn họ xuyên qua.

Ngã Nhĩ Tập Định Nhã bất kể như thế nào làm, cũng không thể vãn cứu cha mẹ của mình, nhìn xem chính mình cha mẹ, liền thống khổ như thế chết đi.

Ngã Nhĩ Tập Định Nhã trên mặt đẹp che kín thống khổ không ngừng lắc đầu, lảm bảm tự nói:

"Không... không sẽ... Không phải bộ dáng này... Không phải... Tại sao... Vì sao lại như vậy... Ta... Ta... Ta thật sự... Thật sự giết chết của mình... Phụ thân và mẫu thân sao?"

Liền thời điểm này, còn tại trong tã lót trẻ con, trên người từ quang đại thắng, hướng về bên ngoài phòng nhanh kéo dài ra đi, chỉ chốc lát sau được công phu, hết thầy phù thành chủ người toàn bộ đều chết sạch.

"Không!!!" Ngã Nhĩ Tập Định Nhã gào thét thiết một tiếng, khuôn mặt xinh đẹp đã bởi vì đau khổ mà vặn vẹo, nàng muốn giết chết cái kia trẻ con, tuy rằng nàng biết đó là chính nàng, thế nhưng, nàng xưa nay không như thế hận qua, cho dù trước đây gặp thóa mạ, khinh thường thời điểm, nàng không như thế hận qua.

Ngã Nhĩ Tập Định Nhã quỳ trên mặt đất, khuôn mặt xinh đẹp chôn tại hai tay của mình bên trong, thất thanh khóc rống, khóc một hồi, Ngã Nhĩ Tập Định Nhã chịu không được sự đả kích này, khóc hôn mê bất tỉnh.

Bi Á Định tại Ngã Nhĩ Tập Định Nhã thế giới tinh thần trong, nhìn nàng thống khổ đáng vẻ, rất là khiến người ta thương tiếc, thế nhưng, đây là giúp nàng duy nhất một con đường.

Bi Á Định không thể làm gì khác hơn là tiếp tục nữa.

Ngã Nhĩ Tập Định Nhã bị âm ỹ âm thanh, lảm tỉnh lại, nhìn thấy rất nhiều người vây ở nơi này.

"Ai! Giòi ạ đại nhân tốt như vậy người, dĩ nhiên chết rồi, ông trời thật là mắt không mở ah!"

"Liền đúng a! Ngày hôm qua giống như là Mecha phu nhân lâm bồn, một ngày liền chết hết, rốt cuộc là ai, hại chết giòi ạ đại nhân ah!"

Ngã Nhĩ Tập Định Nhã nghe Tập Sa Thành dân chúng nghị luận sôi nổi, nàng rất là thống khổ, nàng biết mình trước đây được tội, không có uống phí

được, bởi vì nàng lại như mọi người nói như vậy, là cái Ác Ma, là cái ngay cả mình cha mẹ ruột đều giết Ác Ma.

Đúng lúc này, có người đột nhiên hô:

"Mọi người đến, nơi này có cái trẻ con!"

Mọi người vội vàng vàng chạy tới trẻ con trước mặt, một người trong đó nói ra:

"Đây cũng là giới ạ đại nhân nữ nhi đi, không nghĩ tới, ông trời phù hộ giới ạ đại nhân không có tuyệt hậu!"

Mọi người đều bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận nói, vấn đề là nuôi nấng cái này bé gái.

Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã xem đến mọi người muốn nuôi nấng cái này bé gái, chảy nước mắt hoảng sợ lớn tiếng kêu to nói:

"Không! Không được! nàng là cái Ác Ma, là cái Ác Ma!"

Thế nhưng, những người kia căn bản không nghe được thanh âm của nàng, không nhìn thấy nàng, cho nên nàng kêu to, đều là phí công, hết thầy đều không cứu vãn nổi.

Cuối cùng, bé gái bị một đôi vợ chồng chỗ nuôi nấng, bé gái bị đôi vợ chồng này chỗ ôm đi.

Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã bất kể thế nào gọi, làm thế nào, đều không thể vãn hồi rồi. nàng chỉ có thể nhìn phàm là tới gần bé gái người từng cái từng cái chết đi.

Bé gái tại từng ngày từng ngày lớn lên, năm năm rồi, tại này thời gian năm năm bên trong, mọi người cũng rốt cuộc biết cái này giới ạ đại nhân con gái, là một vị hoàn toàn Ác Ma, cũng biết tại sao phù thành chủ hết thầy đều đã chết đi, duy nhất cái này giới ạ đại nhân con gái còn sống.

Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã nhìn mình từng ngày từng ngày lớn lên, nhìn chiếu cố chính mình mọi người từng cái chết đi, trong đó đầy vô căn bản không phải không trải qua người có thể tưởng tượng.

Nhìn mình khi còn bé bạn chơi từng cái chết đi, nhìn mình bị hết thầy người của Tập Sa Thành phi nhỏ cùng khinh thường, Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã không lại hận cái kia lúc đó giết chết cha mẹ mình bé gái rồi.

Mới có năm tuổi Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã, ở nơi đó cô độc, chảy nước mắt, thống khổ hô:

"Ta không là Ác Ma... Ta không là Ác Ma!"

Tiểu Ngải người Elena nhìn người khác hài tử bị cha mẹ mình mang theo đi Vũ Hồn Điện thức tỉnh Võ Hồn, nhìn tiểu hài tử khác tại cha mẹ bên trong làm nũng, nàng rất là ước ao nhìn những tiểu hài tử kia, thế nhưng: nàng biết, này đối với nàng mà nói, chỉ là cái hy vọng xa vời.

Từ nay về sau, Tiểu Ngải người Elena trải qua ám Vô Thiên ngày cô độc tháng ngày.

Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã đi tới bên cạnh nàng, đột nhiên, Tiểu Ngải người Elena giờ lên đáng yêu đầu, nói ra:

"Tỷ tỷ, người không sợ ta sao?"

Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã ngăn người một chút, không vừa ý tư mà hỏi:

"Người... người nhìn thấy ta?"

"Tỷ tỷ, người nói chuyện thật kỳ quái ah! Tỷ tỷ, người không sợ ta sao? Mọi người đều nói ta là Ác Ma, nhận lấy Ác Ma nguyên rủa, nhưng là... Nhưng là ta thật không phải là Ác Ma, ta không phải! Tỷ tỷ, người nói Elena là Ác Ma sao?" Tiểu Ngải người Elena giờ lên này làm bộ đáng thương khuôn mặt nhỏ rất là ngây thơ mà hỏi.

Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã chảy nước mắt, muốn vuốt ve đầu của nàng, nhưng là không sờ tới. Tiểu Ngải người Elena ngẩng lên khuôn mặt nhỏ nói ra:

"Tỷ tỷ, người theo ta thật giống ah, nhưng là, người không là sự thật, người nên trở về đến người đi địa phương! Trở về đi thôi, tỷ tỷ!"

Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã biểu hiện đại ra, không ngừng lặp lại:

"Trở về nên trở về địa phương... Trở về nên trở về địa phương..."

"Tại sao ta cảm thấy ta thật giống quên hết chút gì đầu này? Rốt cuộc là cái gì? Ah..."

Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã hai tay ôm đầu, khom người, thống khổ gào thét, Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã trên người thả ra chói mắt quỷ dị hào quang màu tím chậm rãi ở chung quanh nàng lướt động.

"Ah..."

Vây quanh tại bên người nàng hào quang màu tím, trong nháy mắt hướng về chu vi bạo phát. Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã cảm giác đầu của mình muốn nổ tung, thống khổ gào thét, một điểm đều không có giảm bớt nỗi thống khổ của nàng, ở cái này trong thống khổ, nàng không biết đã qua thời gian bao lâu, tại thống khổ biến mất rồi.

Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã từ trong thống khổ thoát ly đi ra, giờ lên khuôn mặt xinh đẹp, mê man quan sát bốn phía.

"Đây là..." Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã mê man mà hỏi.

"A a, thành công đây!" Bì Á Dịch hừ nhọc cười nói.

"Người... Bì Á Dịch!" Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã kinh ngạc hỏi.

Lúc này Bì Á Dịch đâu còn có bình thường oai phong lẫm liệt mô dạng, vẫn là đẹp trai như vậy gương mặt, bất quá trắng bệch mặt, đáng dấp yếu ớt, bởi vì Tinh thần lực tiêu hao, mà dẫn đến mắt phải nhắm ngủ mù.

Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã nhìn lúc này Bì Á Dịch, chảy xuống cảm kích nước mắt.

Bạn đang đọc truyện *Đấu La Đại Lục Chi Tử Thần Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38 : Yêu tỏa ra

"A a, đừng khóc, lại khóc sẽ không đẹp!" Bì Á Dịch khó khăn hờ ra miệng cười nói.

Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã nhìn Bì Á Dịch quỳ một chân xuống đất, tay phải bưng mắt phải, biểu hiện rất là suy yếu.

Bì Á Dịch bất đắc dĩ nói:

"Không nên như vậy xem ta, ta chỉ là Tinh thần lực tiêu hao mà thôi, khôi phục cái mấy ngày là khỏe!"

Bì Á Dịch nói xong, muốn giãy giụa đứng lên, thế nhưng Tinh thần lực tiêu hao khiến hắn ngất thoáng qua, thân thể căn bản đề không hơn một chút sức lực.

Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã hướng về Bì Á Dịch đi đến, đi tới trước mặt hắn, hai tay dặt dứ lấy Bì Á Dịch, Bì Á Dịch không nghĩ đến cái này khối băng lớn mỹ nữ hội lại đây nâng hắn.

Thế nhưng, Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã căn bản không nghĩ tới mình và Bì Á Dịch thế trọng chênh lệch, cũng không nghĩ đến Bì Á Dịch bởi vì sững sờ ở, mà không có hướng phía trước dùng lực, Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã hai tay dùng sức hướng lên trên rồi, thế nhưng, tại hai người tiếng kinh hô trong, ngã trên mặt đất.

Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã đặt ở Bì Á Dịch trên người, thế nhưng nàng này răng trắng đôi môi cũng kề sát ở Bì Á Dịch ngoài miệng.

Hai người đều ngốc sững sờ rồi, lẫn nhau cảm thụ ngoài miệng thổi ra nhiệt khí, nhất thời, ở cái này đơn sơ nhà tranh trong, nhấc lên một trận mập mờ bầu không khí.

Hai người lẫn nhau cũng không muốn, đánh vỡ loại này ám muội vi diệu bầu không khí, Bì Á Dịch cảm thụ Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã đôi môi lên thơm ngọt, rất là hưởng thụ.

Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã nghe Bì Á Dịch trên người nam tính khí tức, cảm thụ ngoài miệng truyền tới nhiệt khí, nhất thời trên mặt một mảnh đỏ bừng, lại như đào hoa đua nở bình thường.

Bì Á Dịch theo bản năng lè lưỡi Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã này đôi môi thật mỏng một cái, mà lúc này Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã cũng rất tò mò duỗi ra nàng này cái lưỡi dính hương, vừa vận cùng Bì Á Dịch đầu lưỡi đụng nhau.

Hai người nhất thời trong lòng tê rần, một luồng mập mờ dòng nước ấm, tại hai trong lòng người chảy xuôi ra.

Bì Á Dịch trong lòng quát:

"Tiên sư nó, này nếu như nhìn, ta còn là nam nhân sao, chết thì chết đi!"

Bi Á Định một cái vươn mình đem Ngã Nhĩ Tập Định Nhã ép dưới thân thể, nhìn dưới thân cô gái xinh đẹp, cơ như mỡ đông, ngũ quan tú mỹ, mi sắc viễn vọng như núi, mặt tẻ thường như phù dung, da dẻ nhu trơn như mỡ.

Ngã Nhĩ Tập Định Nhã ánh mắt mê ly nhìn Bi Á Định, trong lòng rất là kỳ quái:

"Đây là cảm giác gì, thật kỳ quái, nhưng là... Cái cảm giác này thật thoải mái, thật giống thời gian vĩnh viễn ngừng vào đúng lúc này, chuyện gì thế này?"

Tại Ngã Nhĩ Tập Định Nhã ánh mắt kinh ngạc dưới, nhìn Bi Á Định miệng hôn lên của mình thơm ngọt trên cái miệng nhỏ nhắn.

Bi Á Định cạy ra Ngã Nhĩ Tập Định Nhã hàm răng, Bi Á Định thừa cơ công chiếm Ngã Nhĩ Tập Định Nhã cái lưỡi đỉnh hương, không ngừng khêu lấy nó; mút thỏa thích nó nước miếng ngọt ngào.

Bi Á Định hôn hai tay còn không ngừng mà ở trên người nàng đi khắp, Ngã Nhĩ Tập Định Nhã hiện tại đã cả người vô lực, "Ừm..." Ngã Nhĩ Tập Định Nhã động tình rên rỉ một tiếng.

Bi Á Định ngẩng đầu nhìn Ngã Nhĩ Tập Định Nhã động tình dấn dáp, nhìn nàng đỏ ửng khuôn mặt xinh đẹp thâm tình nói nói:

"Elena! Ta yêu ngươi!"

"Ừm!" Ngã Nhĩ Tập Định Nhã chỉ là ân một tiếng, nhắm hai mắt lại.

Bi Á Định cười cười, đứng lên, đem Ngã Nhĩ Tập Định Nhã nhất định ôm, hướng về giường bên trên đi tới.

Bi Á Định ôn nhu đem Ngã Nhĩ Tập Định Nhã đặt lên giường, Ngã Nhĩ Tập Định Nhã hai mắt mê ly nhìn hắn, phảng phất đang đợi hắn mãnh liệt đến.

Bi Á Định cúi người xuống, thâm tình nhìn dưới thân người, Bi Á Định hắn hiện tại cũng rất là căng thẳng, hắn một đời trước cũng là xử nam, căn bản không trải qua yêu tây lễ.

Bi Á Định hai tay run rẩy mở ra Ngã Nhĩ Tập Định Nhã y phục trên người, một bên giúp giải ra quần áo, một bên than thở, đây thực sự là Thần kiệt tác. Phần điều ngọc trác, khe run động nhân thân thể mềm mại, bằng phẳng không nhiều một chút thịt dư bụng dưới, thẳng tắp dài nhỏ tinh xảo đuôi đẹp, này nhân nhật rừng cây tiết lộ ra một tia lực lượng thần bí, khiến hắn một lần lại một lần âu yếm.

Ngã Nhĩ Tập Định Nhã cảm thụ này cảm giác kỳ diệu, thân thể mềm mại không ngừng phát run, chảy ra thể dịch dĩ nhiên tràn lan.

"Ừm" một tiếng.

Bi Á Định gầm nhẹ một tiếng, trực tiếp vận khí hồn lực đến toàn thân, trong nháy mắt quần áo hóa thành tro tàn, lộ ra một thân khiến người ta nhìn mà than thở cường tráng thân thể.

Ngã Nhĩ Tập Định Nhã nhìn Bi Á Định, khuôn mặt xinh đẹp đỏ như muốn chảy ra máu, không nhìn được duỗi ra tay nhỏ đi chạm đến Bi Á Định cường tráng lồng ngực, trong miệng phát ra mộng nghệ âm thanh, trong nội tâm lâm lâm nói:

"Đây chính là yêu cảm giác sao? Đây chính là cảm giác hạnh phúc sao? Này loại cảm giác Giác Chân được!"

Bi Á Định mềm nhẹ Ngã Nhĩ Tập Định Nhã, tại Bi Á Định chà đạp dưới bội hiển kiều đỉnh, này phần hồng chỗ, giống như tân sinh ô mai giống như đỏ búng.

Bi Á Định cúi đầu xuống hôn lên này động nhân địa phương, thoả thích dùng sức hút lên, mãnh liệt kích thích để Ngã Nhĩ Tập Định Nhã toàn thân da dẻ nổi lên vô số hạt nhỏ, Bi Á Định quái thú, càng là đưa đến này U Cốc chỗ thần bí, tại Bi Á Định này cuồng nhiệt tan rã dưới, tại Bi Á Định này kích thích dưới sự trêu đùa, Ngã Nhĩ Tập Định Nhã hoàn toàn đã bị mất phương hướng chính mình, điên cuồng ôm lấy Bi Á Định kịch liệt đáp lại.

Tiểu Bi Á Định từ lâu cứng chặc chờ lệnh, Bi Á Định ôn nhu đem Ngã Nhĩ Tập Định Nhã chân ngọc tách ra, trung gian U Cốc từ lâu Hoàng Hà tràn lan, tiểu Bi Á Định chịu đến chủ nhân của mình chỉ huy, hưởng thẳng này U Cốc hang động, bắn vọt mà đi.

Tiểu Bi Á Định tại cửa động xuất chờ lệnh, Bi Á Định tại Ngã Nhĩ Tập Định Nhã bên tai ôn nhu nói:

"Elena bảo bối, một hồi có thể sẽ đau nhức, ta nhẹ một chút!"

"Ừm!" Ngã Nhĩ Tập Định Nhã nhắm mắt lại không minh bạch rên rỉ một tiếng.

Bi Á Định nói xong, eo đi lên ưỡn một cái, tại Ngã Nhĩ Tập Định Nhã gào lên đau đớn bên trong rút cuộc tiến vào Ngã Nhĩ Tập Định Nhã trong cơ thể, dị thường kích thích để đầu óc của hắn phảng phất so với ban đầu thanh tỉnh, Ngã Nhĩ Tập Định Nhã chịu đựng đau đớn,

chậm chậm mạnh mẽ tiến thối, đột nhiên đại não "Oanh" Địa một tiếng, Bi Á Định cùng Ngã Nhĩ Tập Định Nhã hai người đồng thời tiến vào một cái kỳ diệu không gian quý dị thế giới đang tiếp tục, cảm giác vô cùng thoải mái rót vào hai người thể nội, hưởng thụ này cảm giác, Bi Á Định khởi xướng nhanh công kích,

Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã kịch liệt ngênh hợp, tại tuyệt vời này thời khắc, Bỉ Á Dịch mang theo Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã mở ra Thượng Đế vùng cấm, Tinh thần lực không ngừng chuyển hóa, mà chính hần Tinh thần lực cũng đã nhận được biến chất.

Hai người trùng kích...

Bạn đang đọc truyện *Đấu La Đại Lục Chi Tử Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39 : Phổ Lưu Bỉ Âu Tư nghĩa địa (thượng)

Theo thời gian trôi qua, không biết đã qua bao lâu, rốt cuộc bình tĩnh lại, hai người trần trụi nằm ở trên giường, Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã nằm nhoài tại Bỉ Á Dịch rắn chắc trên lồng ngực, nhẹ giọng nói ra:

"Ta là nữ nhân của ngươi!" Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã trên mặt hiện ra cảm xúc mãnh liệt qua đi dư vị, rất là mỹ lệ làm rung động lòng người.

"Ừm! ngươi là nữ nhân của ta rồi, Elena!"

Bỉ Á Dịch nhìn Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã này cảm xúc mãnh liệt qua đi khuôn mặt xinh đẹp có thêm ngày xưa không có ánh sáng lưu chuyển, trắng hơn tuyết da thịt căng lộ vẻ óng ánh long lanh, dường như thạch anh giống như, như vậy động lòng người, thờ dài nói:

"Elena bảo bối, ngươi thật là đẹp, e sợ chỉ có Thần kiệt tác mới có thể cùng ngươi đánh đồng với nhau!"

Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã nghe người yêu khích lệ trong lòng so với ăn cái gì đều ngọt:

"Tiểu Dịch, ta cũng có cảm giác, ta phát hiện ta hồn lực đến 50 cấp rồi, hơn nữa ta Tinh thần lực cũng cường đại rồi thật nhiều."

"Ồ?" Bỉ Á Dịch không khỏi cẩn thận quan sát nàng đến, một lát sau, đột nhiên, cao hứng kêu lên:

"Elena, dĩ nhiên là sự thật, không nghĩ tới, ta Tinh thần lực cũng tăng cường một ít, làm vận động có thể được nhiều như vậy chỗ tốt, xem ra chúng ta phải được thường vận động nữa à!"

Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã nhất thời sắc mặt đỏ ửng lên, gờ lên quyền của nàng gỡ Bỉ Á Dịch một cái, thẹn thùng nói ra:

"Chán ghét, ai muốn cùng ngươi làm... Làm như vậy ngược ngừng vận động ah!"

"Hắc hắc, này có thể không phụ thuộc vào ngươi rồi!" Bỉ Á Dịch nói xong cũng hướng về Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã ép đi.

Trải qua lần thứ nhất, Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã tựa hồ buông ra, kiều ngạo mà gờ lên khuôn mặt xinh đẹp, đối Bỉ Á Dịch nói:

"Tới thì tới, ai sợ ai!"

Đơn sơ nhà tranh bên trong lại một lần nữa đan dệt lên động nhân "Tổ khúc nhạc" ——

Trải qua cả đêm điên cuồng, Bỉ Á Dịch mang theo thỏa mãn vẻ mặt từ trong giấc mộng tỉnh lại, ánh mặt trời sáng rõ từ cửa sổ chiếu rọi đến trên người hai người lập loè động nhân ánh sáng.

Mang theo ý cười nhân nhật mở hai mắt ra, hần rõ ràng chính mình Tinh thần lực lại lên một cấp độ, nhìn này trong lòng người ngọc Hải Đường xuân thủy động lòng người mô dạng, thân thể mềm mại cả người tản ra mê người ánh sáng long lanh, nhìn thấy này trên giường điểm một chút lạc hồng, nghĩ đến này khác hần cáo biệt xử nam lịch sử trong ngực nữ hài, nội tâm càng là cảm thấy trở nên kích động.

"Ừm!" Lúc này trong ngực hình dáng giật giật, nhưng là không có mở hai mắt ra, cảm nhận được Bỉ Á Dịch nóng rực ánh mắt càng cảm nhận được thân thể bụng truyền tới cảm giác khác thường.

Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã sắc mặt khẽ biến thành hơi Địa đồ lên, nàng lại nhận lấy Bỉ Á Dịch "S ao quá nhiều", không khỏi uốn éo thân thể, nhất thời cảm thấy cảm giác kia càng thêm rõ ràng cùng mãnh liệt,

nghĩ đến ngày hôm qua bọc truyền tới từng trận nhẹ đau đớn, không có ngừng đầu chỉ là dùng đôi bàn tay trắng như phấn đánh Bỉ Á Dịch lồng ngực, gắt giọng:

"Mới vừa tỉnh ngủ người liền khiến cho xấu!"

"Hắc hắc!" Bỉ Á Địch ngốc nở nụ cười, chưa nói những khác, hôn lên Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã, kế tiếp có thể tưởng tượng được, lại là một hồi tươi đẹp "Ruột gấp đại chiến" diễn ra.

Hai người kết thúc chiến đấu, Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã tựa ở Bỉ Á Địch trong lòng, trên mặt mang hạnh phúc đồ ửng, nói ra:

"Tiểu Địch, này loại cảm giác Giác Chân được, ta cuối cùng đã rõ ràng cái gì là hạnh phúc, cái gì là yêu, cảm ơn người, Tiểu Địch!"

Bỉ Á Địch cảm thụ người trong ngực đối với hắn ý lại, tại bên tai nàng thâm tình ôn nhu nói ra:

"Elena, ta yêu người, người là nữ nhân của ta, vĩnh viễn đều là của ta!"

"Ừm! Tiểu Địch, Elena cũng yêu người, mãi mãi cũng là nữ nhân của người!" Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã thâm tình nói ra.

Bỉ Á Địch thật chặt hôn lên Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã miệng nhỏ, Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã cũng điên cuồng đáp lại hắn.

Mới vừa kết thúc đại chiến tiếp tục khai hóa, cũng khó trách ah, hai người đều là mới ném thử trái cấm, Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã tuy rằng, nhưng là do ở cùng Bỉ Á Địch kết hợp, là thân thể của nàng tổ chức có rất mạnh tái sinh năng lực, cho nên làm cho vết thương khép lại Địa tốt vô cùng, thể nghiệm qua tuyệt vời này tự vị tự nhiên còn muốn tiếp tục thử nghiệm! ——

"Tiểu Địch, chúng ta đi đâu?" Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã hỏi.

Hai người hiện tại người đã ở sa mạc mâu trong vách, hướng về hướng đông nam bước đi.

"A a, ta cảm giác được bên kia có một vài thứ đang kêu gọi ta, bất quá, không biết có thể hay không có cái gì nguy hiểm, Elena người ở nhà chờ ta, ta sẽ trở lại đón tiếp người!" Bỉ Á Địch hướng phía đông nam nói ra.

"Tiểu Địch, không nên ném ta xuống, ta không sợ nguy hiểm gì, ta chỉ có người rồi, Tiểu Địch!" Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã thâm tình ôn nhu nói ra.

"A a, ta không ném ta xuống Elena, chúng ta muốn vĩnh viễn cùng nhau, được rồi! chúng ta liền cùng đi đi o nàng khuôn mặt xinh đẹp, ôn nhu cười nói.

"Ừm! chúng ta đi thôi! Tiểu Địch!" Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã rất là vui vẻ nói ra, nàng cái gì đều không để ý, nàng chỉ quan tâm Bỉ Á Địch một người.

Bỉ Á Địch nhìn về phía trước hoan chạy đi mỹ nhân, hắn rất là cao hứng Elena đi ra bóng, nàng nghênh đón nàng mới hạnh phúc sinh hoạt.

Hai người tại vô tận sa mạc đi tới, mà càng đi hướng đông nam di động, loại kia bị triệu hoán cảm giác liền càng mãnh liệt, Bỉ Á Địch biết cái cảm giác này tuyệt đối không phải là cái gì ảo giác, mà là thật sự với hắn có liên quan đồ vật.

Bỉ Á Địch mang theo lòng hiếu kỳ tinh, cùng Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã đi về phía trước, bất tri bất giác mặt trời đã đi Tây Phương hạ xuống, thẳng đến biển mất rồi hình bóng, Bỉ Á Địch ngẩng đầu nhìn Thiên Không, đối với Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã nói ra:

"Chúng ta ở đây được thông qua một đêm đi! Xin lỗi rồi, Elena! Dĩ nhiên cho người theo ta đầu đường xó chợ!"

Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã tuyệt khuôn mặt đẹp lên nổi lên nhàn nhạt mỉm cười:

"Tiểu Địch, đây là ta tự nguyện, chỉ cần có thể đi cùng với người, làm cái gì ta đều nguyện ý!"

Bỉ Á Địch nghe xong, rất là cảm động, duỗi ra hai tay đem Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã thật chặt ôm vào trong ngực!

Bạn đang đọc truyện *Đấu La Đại Lục Chi Tử Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40 : Phổ Lưu Bỉ Âu Tư nghĩa địa (trung)

Suốt đêm không nói chuyện.

Sáng sớm

Trời vừa mới sáng lên, phía đông dĩ nhiên nổi lên ngân bạch sắc, Bi Á Địch thâm tình nhìn tựa ở trong lồng ngực của hân nữ say Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã, này lông mi thật dài thỉnh thoảng Địa nháy lên, lại như một cái Thiên sứ, Bi Á Địch ôn nhu tại trên môi của nàng nhẹ nhàng hôn một cái.

"Elena, tình lại đi, chúng ta nên lên đường!" Bi Á Địch lắc lắc trong ngực Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã.

"Ừm!" Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã mở một tiếng, mở ra hai mắt nhắm chặt, ngồi dậy; giờ lên mảnh khảnh tay vỗ vỗ miệng, mê man nói ra:

"Ah... Lúc nào à?"

Bi Á Địch nhìn Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã thủy nhân mộng lung bộ dáng, rất là đáng yêu, thừa dịp nàng không chú ý, nhanh chóng tại trên cái miệng nhỏ của nàng, hôn một cái, chọc Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã quá độ hờn dỗi.

Hai người náo một hồi, hai người tiếp tục hướng nơi cần đến chạy đi.

"Tiểu Địch, ngươi chân thật định nơi này có đồ vật gì gọi về ngươi sao?" Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã nhìn chu vi một bên vô bờ sa mạc, nghi ngờ hỏi.

"Ừm, ta cảm giác ra được, nơi này chính là ta cảm nhận được triệu hoán địa phương, hơn nữa hiện tại loại này cảm giác rất là mãnh liệt, hẳn không có sai!" Bi Á Địch về mặt nghiêm túc gật đầu nói.

Hiện tại đã là buổi trưa, màu đỏ mặt trời thẳng tắp Địa treo lơ lửng tại giữa bầu trời, ánh mặt trời chiếu khô ráo sa mạc màu trên vách đá, càng lộ vẻ nóng rực mấy phần.

Bi Á Địch ngồi trên mặt đất, cảm thụ này phảng phất đến từ não hải chỗ sâu triệu hoán,

"Ahaha! Đến a! Đến nơi này của ta! Ta chờ ngươi thật lâu rồi! Ha ha!"

Bi Á Địch đột nhiên mở hai mắt ra, kiên quyết mà nói ra:

"Elena, liền tại vị trí này, bắt quá, là ở dưới sa mạc mặt! Nhưng là, làm sao đi xuống đâu này?"

Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã nhìn Bi Á Địch dáng vẻ nóng nảy, lên tiếng an ủi:

"Tiểu Địch, nếu hân triệu hoán ngươi, như vậy liền nói rõ, ngươi liền có đi xuống biện pháp, không nên gấp gáp, biện pháp nhất định sẽ có!"

Bi Á Địch biết Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã đang an ủi hân, nhưng là của nàng lời nói cũng không phải là không có đạo lý, Bi Á Địch cười cười nói ra:

"A a, cảm ơn ngươi Elena, có ngươi ở bên người thật tốt!"

"Ngươi còn muốn nói với ta cảm ơn sao?" Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã u oán mà nói ra.

"Ah... Ha ha! Là ta không đúng! Hắc hắc, lão bà, ngươi thật thông minh!" Bi Á Địch hắc hắc Địa cười bỉ ổi nói.

"Đi! Ai là lão bà của ngươi!" Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã trên mặt bay lên hai đóa Hồng Vân, gắt gỏng.

Bi Á Địch trên hai tay trước vây quanh Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã, cười hắc hắc nói:

"Hắc hắc! ngươi chính là ta lão bà ah! ngươi là chạy không thoát!"

Nói xong, Bi Á Địch miệng rộng hướng về Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã trên cái miệng nhỏ nhấn hung hăng hôn lên một cái.

"Ồ..." Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã miệng nhỏ bị Bi Á Địch trong nháy mắt chặn lại, trên mặt che kín đỏ ửng, lại như một viên chín muối đỏ quả táo bình thường.

Hai người hôn rất lâu, rồi môi, một đạo sợi bạc, từ miệng của hai người trên môi ngấn ra.

"Hắc hắc! Bảo bối thoải mái ư!" Bi Á Địch cười hỏi.

Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã bị hôn Địa cả người mềm yếu, tựa ở Bi Á Địch trong lồng ngực, trên tay đôi bàn tay trắng như phấn nhẹ nhàng đập một cái lồng ngực của hân, gắt gỏng:

"Làm chính sự, ngươi đều giờ trò xấu! Không để ý tới ngươi rồi!"

Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã nói là nói như vậy, thế nhưng nàng vẫn là tựa ở Bi Á Địch trong lồng ngực, hưởng thụ Bi Á Địch mang cho nàng ấm áp.

Một lát sau, Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã từ ngượng ngừng bên trong đi ra, thoát ly Bi Á Địch ôm ấp, hai người mới bắt đầu tìm kiếm đi về dưới nền đất lồi vào.

Sau bốn canh giờ.

Mặt trời đã lặn, hắc ám giáng lâm đến sa mạc, Bi Á Định cùng Ngã Nhĩ Tập Định Nhã tìm một ngày đều không có tìm được đi về dưới đất cơ quan cùng cửa vào.

Bi Á Định hiện tại có chút ừ ừ, biện pháp gì đều dùng qua, liền ngay cả mình thứ chín Hồn Kỵ, đều phóng ra một lần, nhưng là vẫn chưa thành công.

Ngã Nhĩ Tập Định Nhã nhìn Bi Á Định ừ ừ bộ dáng, nàng hận chính mình vô dụng như vậy, căn bản không giúp được chính mình người yêu một điểm bận bịu.

Ngã Nhĩ Tập Định Nhã đi tới Bi Á Định bên người, an ủi:

"Tiểu Định, đừng như vậy, sẽ có biện pháp, sẽ có!"

Bi Á Định nhìn Ngã Nhĩ Tập Định Nhã bộ dáng, làm sao lại không biết nàng đang suy nghĩ gì, thế là, Bi Á Định đem nàng thật chặt ôm vào trong ngực, cười nói:

"Elena, nhớ kỹ, chỉ cần có người ở bên cạnh ta, so cái gì đều trọng yếu! Bởi vì, ta yêu người!"

Ngã Nhĩ Tập Định Nhã chảy nước mắt cảm động ngẹn ngào nói:

"Ừm! Elena cũng là, Elena yêu người!"

"Được rồi, không khóc rồi! Lại khóc, của ta Elena là được Tiểu hoa mèo!" Bi Á Định vỗ vỗ Ngã Nhĩ Tập Định Nhã vòng eo cười nói.

"Xi xi..." Ngã Nhĩ Tập Định Nhã bị Bi Á Định trêu chọc Địa nở nụ cười.

Bi Á Định nhìn Ngã Nhĩ Tập Định Nhã rốt cuộc nở nụ cười, thở phào nhẹ nhõm, nói ra:

"Bảo bối, thiên đã trở thế như vậy, ta cũng nên nghỉ ngơi! Ngày mai lại tìm một ngày, nếu như, còn không tìm được lời nói, chúng ta trở về đi!"

"Ừm! Elena nghe lời người!"

Thế là, hai người tại sa mạc đào hai cái vũng hồ, bởi vì ban ngày nóng rực ánh mặt trời phơi nắng qua sau, ở bề ngoài hạt cát rất nóng, căn bản nằm không dưới Nhân, mà phía dưới hạt cát so sánh ẩm ướt, Nhân nằm ở bên trong rất là mát mẻ.

Liền ở Ngã Nhĩ Tập Định Nhã vừa muốn nằm xuống thời điểm, cảm giác dưới thân có cái rất vật cứng tại dưới thân của chính mình, thế là, vươn mình lên đến xem xem, Ngã Nhĩ Tập Định Nhã ngạc nhiên nhìn thấy dưới thân có một khối tròn lên Thạch Đầu, tiếp theo tựa là một trận kinh hi.

"Tiểu Định, lên xem, lên!" Ngã Nhĩ Tập Định Nhã rất hưng phấn.

"Làm sao vậy, bảo bối! Nhìn cái gì?" Bi Á Định nghi ngờ hỏi.

"Xem nơi này! Có một khối tròn lên Thạch Đầu, không biết, phải hay không đi về dưới đất cơ quan?" Ngã Nhĩ Tập Định Nhã chỉ vào Thạch Đầu nói ra.

Bi Á Định đuổi bên rốn, nhìn cái này Thạch Đầu, cùng Ngã Nhĩ Tập Định Nhã liếc mắt nhìn nhau, trong mắt của hai người, đều tràn ngập hưng phấn về.

Trời không phụ người có lòng, rốt cục vẫn là bị bọn hắn tìm tới.

Bi Á Định nhìn cái này Thạch Đầu, chỉ là lộ ra hơi có chút đầu đi ra, thế là, Bi Á Định thả ra của mình Trảm Phách Dao Vô Hồn, từng điểm từng điểm đào móc.

Hắn cũng không dám dùng Hồn Kỵ, ai biết này Thạch Đầu dùng cái gì làm, vạn nhất bắn cho không còn, hắn không phí công nha.

Bi Á Định cùng Ngã Nhĩ Tập Định Nhã đào móc khoảng một canh giờ,

vật này rốt cuộc lộ ra toàn cảnh, vật này dĩ nhiên là cái bia đá!

Hai người rất là kinh ngạc mà nhìn trước mắt cái này bia đá, bởi vì trên bia đá hàng thứ nhất viết, ta chính là Hóa Thần; Phổ Lư Bi Âm Sư!

Chương 41 : Phổ Lưu Bỉ Âu Tư nghĩa địa (hạ)

Hai người rất là kinh ngạc mà nhìn trước mắt cái này bia đá, bởi vì trên bia đá hàng thứ nhất viết, ta chính là Hòa Chi Chủ Thần; Phổ Lưu Bỉ Âu Tư!

Bỉ Á Địch rất là khiếp sợ nói ra:

"Lẽ nào, ta tìm tới một cái Thần Thần ử?"

Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã nghi ngờ hỏi:

"Tiểu Địch, cái gì là Thần ử? Lẽ nào, thế giới này thật sự có Thần sao?"

Bỉ Á Địch gật gật đầu nói ra:

"Còn nhớ của ta hồn hoàn ư!"

Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã gật gật đầu, nàng mới vừa nhìn thấy Bỉ Á Địch tất cả đều là trăm ngàn năm hồn hoàn thời điểm, rất là giật mình, đừng nói là nhìn, chính là nghe đều chưa từng nghe tới, ai Vô Hồn tất cả đều là trăm ngàn năm.

"Lẽ nào, người hồn hoàn cùng Thần ử có quan hệ sao? Tiểu Địch!" Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã hỏi.

"A a, lão bà ta thật thông minh? Không sai, người lão công ta chính là kế thừa tử thần Thần ử, thông qua tử thần cuộc thi, đạt tới thăng cấp cực hạn, năng lực đạt được Thần từ hồn hoàn!" Bỉ Á Địch cười nói.

"Đi, không có đứng đắn! Đây... Đây kế thừa Thần ử, ngoại trừ Thần từ hồn hoàn còn có chỗ tốt gì đâu này?" Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã hồn dỗi một tiếng, lại tiếp tục hỏi.

Bỉ Á Địch cười cười nói ra:

"A a, nếu như thông qua được hết thấy cuộc thi lời nói... Liền sẽ Bách Cấp Thành Thần!"

"Bách Cấp Thành Thần!?" Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã kêu lên một tiếng sợ hãi.

"A a, đúng! người lão công ta phải hay không rất lợi hại oa!" Bỉ Á Địch kiêu ngạo ngẩng đầu lên nói ra.

"Hừ! Ai là lão bà của ngươi, trang điểm!" Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã hồn dỗi mà nói ra, thế nhưng trên mặt cái kia vui sướng thiếu bán rẻ nàng.

"Hắc hắc, người chính là ta lão bà, chúng ta cũng đã cái kia!" Bỉ Á Địch hắc hắc Địa cười bí ử nói.

"Được rồi, đừng làm rộn! Nhìn xem trên bia đá viết cái gì đi!" Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã giục mà nói ra.

Bỉ Á Địch cùng Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã hai người quay đầu chuyên chú nhìn lên trên bia đá văn tự.

"Ater không gian; Chúng Thần Chi chiến; cạn kiệt văn lạc; Thời Gian Chi Tháp; bỏ niệm phong! Ngô huynh; Bồ Lô Lý Á!"

Bỉ Á Địch cùng Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã nghi hoặc nhìn trên bia đá văn tự, chi là biết, tại trước đây thật lâu, tại một cái nào đó không gian tiến hành rồi một hồi chúng thần ở giữa đại chiến, mà cái này Phổ Lưu Bỉ Âu Tư rất có thể liền từ khi đó văn lạc, linh hồn theo không gian khe nhỏ phiêu lạc đến trên phiến đại lục này.

Hai người nhìn hồi lâu, cũng không biết làm sao đi vào phương pháp xử lý, tại hai người rất ử rồi thời điểm, Bỉ Á Địch vô ý thức lấy tay đặt ở trên tấm bia đá, nhất thời cảm giác một tia dị dạng.

Bỉ Á Địch đem hai tay thả tại trên tấm bia đá, từng điểm từng điểm hướng về trên tay thả ra hồn lực, theo hồn lực phóng thích, trên bia đá chữ tỏa ra một trận hào quang màu vàng óng, chiếu rọi tại trên người của hai người, nhất thời;

Bỉ Á Địch cùng Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã cảm thấy một cỗ cường đại sức hút, muốn đem hai người hút đi vào.

Bỉ Á Địch rất là khiếp sợ nguồn sức mạnh này, lấy hắn thực lực bây giờ, căn bản không có phản kháng chỗ trống, Bỉ Á Địch cắn răng, trong lòng bất chấp mà nói ra:

"Là phúc thì không phải là họa; là họa thì tránh không khỏi! Mẹ, chỉ có thể đánh cuộc!"

Bỉ Á Địch ôm Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã, nói ra:

"Honey, người sợ sệt sao?"

"Chỉ muốn đi cùng với ngươi, Elena cái gì cũng không sợ!" Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã nói ra.

"A a, vậy chúng ta liền đánh cuộc một keo rồi!"

Bi Á Địch cùng Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã bị trên bia đá tỏa ra cường đại mà sức hút, hút vào ——

Bi Á Địch cùng Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã bị hút vào màu đen không gian, này lý căn bản cái gì đều không nhìn thấy, bọn họ chỉ có thể cảm thụ lẫn nhau trên người nhiệt độ, năng lực biết được đối phương tại bên cạnh mình.

Không biết đã qua bao lâu, một ngày... Một tuần vẫn là một tháng..

Bi Á Địch muốn đạt tới chịu đựng cực hạn thời điểm, đột nhiên, trong bóng tối đột nhiên xuất hiện một cái vết nứt không gian đem hai người đồng thời hút vào.

Bi Á Địch cùng Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã tiến vào một cái thế giới màu đỏ rực, hai người rơi vào một khối hình tròn trên tảng đá.

Hai người mở to đóng chặt Địa hai mắt, đập vào mắt mi mắt là chu vi một cái biển lửa, Bi Á Địch rất là phiền muộn, hắn còn không muốn treo đây, huống chi Elena còn ở lại chỗ này đâu.

Bi Á Địch dùng áy náy ánh mắt nhìn về phía Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã, Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã chỉ là đối với hắn cười cười, ánh mắt kia thật giống đang nói, chỉ cần có thể đi cùng với ngươi, chính là chết ta cũng nguyện ý.

Bi Á Địch còn chưa kịp cảm động, tại tiền phương của bọn hắn, trong biển lửa trong nháy mắt ngưng tụ thành một cái màu lửa đỏ hai ba mươi tuổi thanh niên.

Kiên nghị tuần lã gương mặt, thân mang áo giáp màu vàng óng, cầm trong tay một đám lửa ngưng tụ mà thành cự kiếm, rất là uy phong凛凛.

Bi Á Địch còn chưa kịp câu hỏi, lại bị người này giành nói trước:

"Ai! Không nghĩ tới, các ngươi vẫn là ở cùng một chỗ! Xem ra thực sự là thiên ý, coi như là Thần, cũng vì phạm không được thiên ý chỉ ah!"

Bi Á Địch cùng Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã rõ ràng ngăn người một chút, không biết hắn nói cái gì, nghe ý của hắn, thật giống nhận thức hai người tựa như.

Nhìn hai người ngây người bộ dáng, thanh niên kia cười nói:

"A a, ngươi rốt cuộc đã tới, ta thật sự không nghĩ tới, các ngươi là cùng tới! A a, ta đã quên tự giới thiệu mình, ta gọi Phổ Lưu Bi Âu Tư, là chương quản thể gian này hết thảy hóa Hóa Chi Thần."

Bi Á Địch cùng Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã lúc này cũng tỉnh táo lại đến, bình phục thoáng một chút tâm tình, thở sâu thở ra một hơi, Bi Á Địch hỏi:

"Tôn kính Hòa Thần đại nhân, không biết ngài kêu gọi ta đến, có chuyện gì có thể giao cho ta đi làm!"

Phổ Lưu Bi Âu Tư cười nói:

"A a, ngươi không nên đối với ta như thế cung kính, ngươi có thể gọi ta Bi Âu Tư, a a, về phần ta vì cái gì gọi ngươi tới, ta sẽ nói cho ngươi biết, bất quá, các ngươi có thể nghe ta giảng một câu chuyện cũ đi!"

Bi Á Địch cùng Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã liếc mắt nhìn nhau, sau đó gật gật đầu, nói ra:

"Chúng ta rửa tai lắng nghe!"

Phổ Lưu Bi Âu Tư thở sâu thở ra một hơi, bắt đầu nói ra:

"Tại một trăm triệu năm trước, lúc đó toàn bộ cường đại nhất Thần tộc có một vị gọi A Nhĩ Kiệt Meda Thần Linh, hắn có mười một đứa con trai cùng một cái nữ nhi, bọn họ toàn bộ đều là chương khổng hết thảy thế gian tất cả, chỉ có Ma Thần tộc mới có thể cùng sánh vai, tại vị này Thần tộc cường đại nhất Thần Linh thích nhất; coi trọng nhất chính là của hắn cái thứ ba Tồn Từ Bồ Lô Lý Á."

"A a, ta nghĩ các ngươi đã đoán được, Bồ Lô Lý Á chính là ta ca ca!"

Nói tới chỗ này, Phổ Lưu Bi Âu Tư trên mặt toát ra đau thương Địa vẻ mặt, thế nhưng; lại dùng ánh mắt khác thường nhìn Bi Á Địch.

Bi Á Địch bị hắn xem trong lòng trực tiếp sợ hãi, trong lòng hắn nhiên nói:

"Vị này Thần, đừng ở là nam đồng tính xuống đi, hắn!"

Nguyễn Thượng Đế, nha, không! Nguyễn Trụ Tư một tia chớp đánh chết này tà ác linh hồn đi!

Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã tiếp lời nói:

"Này sau đó thì sao!"

Phổ Lưu Bì Âu Tư, cười khổ nói:

"Sau đó? Sau đó, ca ca của ta Bồ Lô Lý Á đã trở thành tại Thần tộc đời thứ ba cường đại nhất Thần, hơn nữa coi như là cha của hắn cường đại nhất thần số mệnh Dữr mét, đều không phải là đối thủ của hắn.

Tại lúc đó Thần tộc đã đem Tộc trưởng vị trí truyền cho ca ca của ta Bồ Lô Lý Á, lúc đó tất cả mọi người không có phản đối, ca ca, hắn chưa bao giờ cạy tài khinh người, đối thần nhân mình rất tốt, đáng tiếc..."

"Đáng tiếc cái gì?"

"Tại chúng ta Thần tộc có một cái quy định, đã đến nhất định tuổi tác nhất định phải xuống tới Nhân Giới, đi thể biết làm người chưa xót khổ cay, thể nhưng, không thể đối người sản sinh cảm tình! Ai, thể nhưng ca ca hắn đối một vị Nhân Giới nữ tử động chân tình!"

Bạn đang đọc truyện *Đấu La Đại Lục Chi Tử Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42 : Bồ Lô Lý Á

"Tại chúng ta Thần tộc có một cái quy định, đã đến nhất định tuổi tác nhất định phải xuống tới Nhân Giới, đi thể biết làm người chưa xót khổ cay, thể nhưng, không thể đối người sản sinh cảm tình!

Ai, thể nhưng ca ca hắn đối một vị Nhân Giới nữ tử động chân tình!"

Phổ Lưu Bì Âu Tư trên mặt mang theo đau thương mà nói ra.

Phổ Lưu Bì Âu Tư liếc mắt nhìn Bì Á Dịch cùng Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã, tiếp tục nói:

"Bồ Lô Lý Á căn cứ tộc quy, đến Nhân Giới đi thể biết làm người chưa xót khổ cay, khi đó Nhân Giới, đang đứng ở chiến loạn thời đại, ngọn lửa chiến tranh bay tán loạn;

nhân loại trôi giạt khắp nơi; đau đến không muốn sống. Vừa lúc đó, nhân loại ra một vị nhân loại nữ cường giả, vị nữ cường giả này gọi là A Lạp Mai Tư, A Lạp Mai Tư là một vị ham muốn hòa bình nữ nhân,

nàng một mực đang vì nhân loại và ôn hòa cố gắng chiến đấu, khi đó nhân loại chia làm hai đại trận doanh, một cái là lấy A Lạp Mai Tư cầm đầu hòa bình liên minh;

một bên khác là Barlow tư dẫn đầu chủ chiến liên minh, khi đó Barlow tư muốn so A Lạp Mai Tư phải mạnh hơn một bậc, hòa bình liên minh bị chủ chiến liên minh chèn ép muốn diệt vong thời điểm, ở cái này trong lúc, ca ca của ta Bồ Lô Lý Á nhận thức A Lạp Mai Tư,

ca ca hắn là một vị ôn hòa nam nhân, hắn đến Nhân Giới nhìn đến dân gian khó khăn, hắn liền một mực tại hồi mình, đây chính là con dân của thần sao, nhân loại hàng năm là thần tế điện;

cầu xin! Mà các thần linh đối với những người này loại từng làm chút gì?

Tại ca ca thống khổ thời điểm mê mang, gặp phải A Lạp Mai Tư. Khi đó, A Lạp Mai Tư bị thương thật nặng, ca ca một mực chiếu cố nàng, theo thời gian trôi qua, ca ca cùng A Lạp Mai Tư yêu nhau. Ca ca cũng biết A Lạp Mai Tư lý tưởng, cho nên, hắn quyết định trợ giúp A Lạp Mai Tư, chính là cái này quyết định, đem ta thần nhất đích huynh trưởng, kéo gần rồi chỗ vạn kiếp bất phục."

"Lẽ nào, Bồ Lô Lý Á đã chết rồi sao?" Bì Á Dịch hỏi.

"A a, đúng, huynh trưởng cuối cùng vẫn lạc!"

Phổ Lưu Bì Âu Tư thở sâu một cái một mạch, tiếp tục nói:

"Bồ Lô Lý Á cùng A Lạp Mai Tư liên hợp lại, đồng thời đối phó chủ chiến liên minh Barlow tư, bởi ca ca không thể trực tiếp tham chiến, cho nên chỉ có

thể đem mình thần lực đã thua bởi A Lạp Mai Tư!"

"Này... Chủ kia chiến liên mình hẳn không phải là hòa bình liên minh đối thủ đi nha?" Ngã Nhĩ Tạp Địch Nhã hỏi.

"Đúng, Barlow tư căn bản không phải đạt được thần lực A Lạp Mai Tư đối thủ, cuối cùng, A Lạp Mai Tư suất lĩnh hòa bình liên minh đã nhận được thắng lợi cuối cùng, thống nhất thế giới loài người. Thế nhưng, đúng lúc này,

Thần tộc Tộc trưởng A Nhĩ Kiệt Meda đã được biết đến ca ca tại Nhân Giới làm tất cả, rất là tức giận, ai, nếu như ca ca chỉ là cùng một cái nhân loại nữ tử xảy ra cảm tình, gia gia hẳn cũng không đến nỗi tức giận như vậy, dựa vào gia gia đối huynh trưởng yêu thích, hoàn toàn có thể đi qua, nhưng là, sai liên sai tại, huynh trưởng đem thần lực vận chuyển cho nhân loại, lúc này Thần chủ không thể chịu đựng sự tình, ai, huynh trưởng cùng gia gia tính khí đều rất quật cường,

huynh trưởng cho là mình không có làm sai, hẳn nói cho dù chết hẳn cũng sẽ yêu Alla Metz, bởi huynh trưởng cố chấp, gia gia chỉ có thể nhìn đau như thế đem huynh trưởng Bỏ Lôi Lý Á nhốt vào Thời Gian Chi Tháp, Thời Gian Chi Tháp không có bất kỳ sinh vật, không có thời gian, không có thứ gì, liền ngay cả thần đô chịu không được nơi đó dằn vặt, huynh trưởng bị giam cầm đi vào, chỉ có hẳn quên chính mình tại thế giới loài người tất cả, mới có thể ra đi."

"Này cuối cùng, Bỏ Lôi Lý Á quên hết A Lạp Mai Tư sao?" Ngã Nhĩ Tạp Địch Nhã trên mặt mang theo đau thương hỏi.

Phổ Lưu Bì Âu Tư thở dài, lắc lắc đầu nói ra:

"Nếu như huynh trưởng quên mất A Lạp Mai Tư lời nói, liền sẽ không phát sinh Ater không gian Chúng Thần Chi chiến rồi."

"Chúng Thần Chi chiến!?" Bì Á Địch cùng Ngã Nhĩ Tạp Địch Nhã kinh ngạc hỏi.

"Đúng, Ma tộc thủ lĩnh Tà Thần Phật lợi Ba La biết được Thần tộc Bỏ Lôi Lý Á bị giam cầm, liền đã phát động ra chiến tranh, Thần tộc A Nhĩ Kiệt Meda suất lĩnh toàn bộ Thần tộc đối kháng, vốn là như vậy song phương cũng là kẻ tám lạng người nửa cân,

nhưng là Ma tộc dĩ nhiên liên hợp ám Hắc Thần tộc thủ lĩnh Elba đạt, đồng thời tấn công Thần tộc, lúc này Thần tộc chúng thần chỉ có thể miễn cưỡng chống đối, vô số Thần vẫn lạc, liền ở Thần tộc muốn diệt vong thời điểm, chúng ta nhỏ nhất muội muội A Hạ Phù,

len lén đi tới Thời Gian Chi Tháp mở ra bên trong phong ấn, thả ra Bỏ Lôi Lý Á, Bỏ Lôi Lý Á biết được Ma tộc cùng ám Hắc Thần tộc tấn công Thần tộc thời điểm, lập tức đi tới Ater không gian trợ giúp Thần tộc, a a, Thần tộc có huynh trưởng gia nhập, Thần tộc nhất thời chiếm cứ rất lớn ưu thế, đem Ma tộc cùng ám Hắc Thần tộc muốn đánh về bọn hắn quê nhà thời điểm..."

Phổ Lưu Bì Âu Tư sau khi nói đến đây, trên mặt hiện ra một mảnh vẻ dửng dưng, tàn nhẫn mà nói ra:

"Nếu như, bọn họ đường đường chính chính đánh, căn bản không phải chúng ta Thần tộc đối thủ, ngay lúc đó huynh trưởng một người là có thể cùng ám Hắc Thần Elba đạt, Tà Thần Phật lợi Ba La hai người liên thủ đánh không phân cao thấp. Thế nhưng, không nghĩ tới bọn hắn dĩ nhiên làm ra như thế hèn hạ sự tình!"

Bạn đang đọc truyện *Đấu La Đại Lục Chi Tử Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43 : Cát Võ Hồn tiến hóa

Phổ Lưu Bì Âu Tư sau khi nói đến đây, trên mặt hiện ra một mảnh vẻ dửng dưng, tàn nhẫn mà nói ra:

"Nếu như, bọn họ đường đường chính chính đánh, căn bản không phải chúng ta Thần tộc đối thủ, ngay lúc đó huynh trưởng một người là có thể cùng ám Hắc Thần Elba đạt, Tà Thần Phật lợi Ba La hai người liên thủ đánh không phân cao thấp. Thế nhưng, không nghĩ tới bọn hắn dĩ nhiên làm ra như thế hèn hạ sự tình!"

Nhìn Bì Á Địch cùng Ngã Nhĩ Tạp Địch Nhã ánh mắt nghi hoặc, tức giận nói ra:

"Bọn hắn... bọn họ dám bắt huynh trưởng người yêu A Lạp Mai Tư áp chế huynh trưởng, bức huynh trưởng đi vào khuôn phép! Thế nhưng, A Lạp Mai Tư không muốn trở thành người yêu trời buột, liền lựa chọn tự sát."

Lúc đó, huynh trưởng nhìn thấy người yêu của mình chết thảm ở trước mặt mình, này nội tâm xé rách thống khổ, cắn nuốt nội tâm của hắn, huynh Trưởng Sinh mệnh rốt cuộc đi đến cuối con đường, hẳn sử dụng Thần tộc bí kỹ, lấy tính mạng của mình cùng linh hồn để đánh đổi phong ấn Tà Thần cùng ám Hắc Thần ở đây dưới đại lục,

mà ta cũng tại trận chiến đó mà vẫn lạc, bị huynh trưởng dùng cuối cùng địa lực lượng đưa tới đây trấn áp Tà Thần cùng ám Hắc Thần phong ấn. A a! Cố sự này nói rồi!"

Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã ở nơi đó là Bồ Lô Lý Á cùng A Lạp Mai Tư ái tình cảm động, mà Bi Á Địch cau mày hỏi:

"Bi Âu Tư, người gọi ta tới... Là cùng cố sự này có quan hệ sao?" Bi Á Địch con mắt nhìn chăm chú Phô Lư Bi Âu Tư, hỏi.

Phô Lư Bi Âu Tư cười cười nói ra:

"A a, người còn giống như trước đây thông minh như vậy!"

"Trước đây? chúng ta trước đây quen biết sao?" Bi Á Địch nghi ngờ hỏi.

Phô Lư Bi Âu Tư cũng không trả lời của hắn, cười nói:

"A a, người đi tới nơi này là ngẫu nhiên sao? Không! Là vận mệnh! Có một số việc người về sau sẽ biết. Tại người đến thời điểm, linh hồn của ta cũng lập tức liền muốn tiêu tán,

Tà Thần cùng ám Hắc Thần cũng phải thức tỉnh rồi, trên đại lục này nhân loại lại muốn sinh linh đồ thán rồi, mà sứ mạng của người chính là ngăn cản tất cả những thứ này, đây là của người vận mệnh cũng là người sứ mệnh."

"Ta nghe không hiểu, người đang nói cái gì, cái gì vận mệnh... Cái gì sứ mệnh... Ta..." Bi Á Địch rất là căm tức, đối tượng lại không biết chuyện hắn rất là mờ mịt, tất cả những thứ này đã vượt qua hắn nhận thức phạm vi.

"A a, không muốn nói nữa, nhớ kỹ lời của ta, thời gian của ta không nhiều lắm, liền để ta đưa cho người cuối cùng một món lễ vật đi!"

Phô Lư Bi Âu Tư cả người hóa điểm dồi dào lên, hóa điểm ngoại vi bao quanh một tầng nhân nhật tia sáng màu vàng, nhanh chóng tại trên tay hắn tụ tập thành một điểm, bắn về phía Bi Á Địch mi tâm.

Bi Á Địch trong nháy mắt cảm thấy không quan tâm nóng rực truyền khắp toàn thân, phảng phất muốn chính mình hòa tan bình thường."Ah!" Bi Á Địch kêu thảm một tiếng, hắn cảm giác được hắn cát Võ Hồn sẽ chậm rãi biến đi, cho nên, hắn chỉ có thể cắn chặt hàm răng, kiên trì.

"Tiểu Địch, người làm sao vậy, người đừng dọa Elena! người đến cùng đối Tiểu Địch làm cái gì!" Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã tức giận hướng về Phô Lư Bi Âu Tư quát.

"A a, đừng lo lắng, ta nói đây là ta đưa hắn lễ vật, chỉ phải kiên trì qua này một quãng thời gian, như vậy hắn đem sẽ có rất lớn thu hoạch!"

Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã nghe được Phô Lư Bi Âu Tư giải thích, nhất thời thờ phào nhẹ nhõm, thế nhưng, nàng vẫn là rất là lo lắng Bi Á Địch, nhìn Bi Á Địch thống khổ đáng vẽ, nước mắt yên lặng chảy xuống.

Một lát sau, Bi Á Địch vẻ thống khổ dần dần biến mất, lộ ra thư thích đáng vẽ. Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã rốt cuộc yên tâm, ngồi ở bên cạnh hắn chờ đợi hắn tỉnh lại.

"Thành công ah! Không hổ là..." Phô Lư Bi Âu Tư cảm khái một tiếng.

Bi Á Địch bỗng nhiên mở hai mắt ra, đồ thẩm Sharigan bốc lên hai đạo hóa quang, trong nháy mắt lại biến mất, phảng phất bị con mắt hút trở lại bình thường.

Bi Á Địch khoe miệng nhấc lên vẻ mỉm cười, trong nháy mắt thả ra của mình cát Võ Hồn, tuy rằng ở bề ngoài hạt cát cũng không hề biến hóa, thế nhưng Bi Á Địch biết, trong hạt cát có chứa hóa thuật tính.

Bi Á Địch trong lòng rất là kích động, lúc này thật sự phát ra!

Bi Á Địch đang tại tự sướng thời điểm, đột nhiên, cảm giác được có người xông vào trong lồng ngực của mình, cúi đầu vừa nhìn, nguyên lai là Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã ôm thật chặt chính mình.

Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã chảy nước mắt, khóc thút thít nói:

"Người xấu, người biết ta có lo lắng nhiều ư! người thực sự là chán ghét!"

Bi Á Địch cười khổ một cái, an ủi:

"Elena, đừng như vậy, ta không phải không có chuyện gì sao? Ngoan, đừng khóc, nơi này còn có người khác đây!"

Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã từ Bi Á Địch trong lồng ngực đi ra, trên mặt một mảnh đỏ ửng. Vừa nãy nhất thời lo lắng, cho nên liền đã quên nơi này còn có người thứ ba đâu.

"A a! Được rồi! Cửa ta lẽ vật cũng cho ngươi! Thời gian của ta cũng đã đến, ta đây liền tiễn các ngươi trở về đi thôi!" Phổ Luru Bỉ Ấu Tư cười nói.

Bỉ Ấ Địch nhìn Phổ Luru Bỉ Ấu Tư, trong lòng rất là không bỏ! Không biết tại sao, tại chính mình cát Vô Hồn biến dị sau, cái cảm giác này liền một mực xua tan không đi.

Phổ Luru Bỉ Ấu Tư thật giống nhìn ra trong lòng của Bỉ Ấ Địch suy nghĩ, cười nói:

"A a, yên tâm đi! Ta sẽ không chết! Chỉ bất quá thần lực của ta đều sẽ tiêu tan, nhưng linh hồn của ta sẽ ở một không gian khác sống lại!"

"Có thật không?" Bỉ Ấ Địch vui mừng hỏi.

"Ha ha! Đương nhiên, là thật sự! Ta cũng rất chờ mong đây! Được rồi, ta nên tiễn các ngươi đi trở về!" Phổ Luru Bỉ Ấu Tư cười hưng phấn nói.

Bỉ Ấ Địch nhìn Phổ Luru Bỉ Ấu Tư hưng phấn đáng vẻ, hẳn thật sự rất chờ mong, lần này sống lại lữ hành đây!

Bỉ Ấ Địch cũng cười cười nói:

"Được rồi! Gặp lại sau! Bỉ Ấu Tư! Ta rất chờ mong chúng ta lần sau gặp mặt!"

Phổ Luru Bỉ Ấu Tư lớn tiếng cười nói: "A a, nhất định sẽ!"

Phổ Luru Bỉ Ấu Tư trên tay cự kiếm vung lên, ở trong không khí vẽ ra một khe hở không gian, đem Bỉ Ấ Địch cùng Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã trong nháy mắt hút vào.

Phổ Luru Bỉ Ấu Tư nhìn hai người biến mất, con mắt toát ra sâu nào không thôi về mặt, tâm trong lặng lẽ Địa than thở:

"Gặp lại sau! Ta thân ái ca ca! chúng ta nhất định sẽ tại Thần giới gặp mặt! Chúc ngươi nhiều may mắn! Huynh trưởng của ta; Bồ Lô Lý Á!"

Bạn đang đọc truyện *Đấu La Đại Lục Chi Tử Thần Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44 : Trở về

Nóng rực khô ráo sa mạc sa mạc bầu trời, đột nhiên xuất hiện một khe hở không gian, một nam một nữ từ này trong vết nứt rơi đến trên sa mạc.

Có lẽ là ánh mặt trời quá độc ác rồi, Bỉ Ấ Địch nhắm nhện không được độc này cay ánh mặt trời, tỉnh lại. Mê man Địa mở hai mắt ra, nhìn chung quanh đáng vẻ, phảng phất đã nghĩ làm một giấc mộng như thế.

Bỉ Ấ Địch phảng phất nhớ ra cái gì đó, cúi đầu nhìn thấy nằm tại bên cạnh mình Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã, này mới thở ra một cái.

Bỉ Ấ Địch ôm lấy Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã, ở bên tai của nàng nhẹ nhàng kêu lên:

"Elena, tỉnh lại đi! chúng ta nên về rồi!"

Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã chậm rãi mở ra cặp kia mỹ lệ con mắt, lông mi thật dài chớp mắt chớp mắt, rất là mê người.

"Ừm..." Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã trong miệng phát ra một tiếng nói mê!

Nhìn thấy Bỉ Ấ Địch đang tại cười hi hi nhìn nàng, khuôn mặt xinh đẹp trong nháy mắt bò lên trên hai đóa Hồng Vân, dưới ánh mặt trời, rất là đáng yêu.

"Chúng ta... chúng ta làm sao đi ra?" Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã hỏi.

"A a! chúng ta bị Bỉ Ấu Tư đưa đi ra! Được rồi! chúng ta trở về đi thôi!" Bỉ Ấ Địch cười giải thích.

"Ừm! chúng ta đi thôi!" Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã mỉm cười nói.

Sau ba ngày, Tập Sa Thành Tây Môn ngoài thành nhà tranh trước, Bỉ Ấ Địch cùng Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã lẫn nhau rúc vào với nhau, lẫn nhau cảm thụ đối phương tình nghĩa.

Bi Á Định do dự một chút, nói ra:

"Elena, ta phải đi! người..."

Ngã Nhĩ Tập Định Nhã đã cắt đứt Bi Á Định lời nói, viền mắt chứa đầy nước mắt, ngen ngào nói:

"Tiểu Định, người không cần Elena nữa sao, tại sao phải đi?"

"Elena; lão bà, đừng khóc ah! Ai nói không cần người nữa? Của ta lời còn chưa nói hết đây, ta là muốn hỏi người, người... Có nguyện ý hay không theo ta cùng đi?!" Bi Á Định mỉm cười hỏi.

"Ah! người chịu mang Elena cùng đi sao? Tiểu Định, thật sự là quá tốt, ta yêu người, Tiểu Định!" Ngã Nhĩ Tập Định Nhã hưng phấn nhảy lên, hai tay vòng quanh Bi Á Định cái cổ cao hững nói ra.

"A a, đương nhiên! Ta nhưng không nỡ bỏ của ta bảo Beca Định Nhã!" Bi Á Định cười chà xát Ngã Nhĩ Tập Định Nhã túm nhẹ kéo mũi, trong mắt đầy là đối với nàng thương yêu ——

Sau một tháng, Vũ Hồn Điện trước đại môn, nghênh đón hai vị thiếu nam thiếu nữ, hai vị nam hài nữ hài nhìn qua đều thật không đơn giản, coi như là hai người đứng ở nơi đó không nổi cũng có thể đầy đủ hấp dẫn nhãn cầu của người khác.

Nam hài vóc người cân xứng; mặt như ngọc; màu đỏ rực như thác nước y hệt tóc dài vuông góc bên hông, suất khí trên mặt mang nhãn nhật mỉm cười, khoe miệng vết kia hoàn mỹ đường vòng cung;

coi như là Thần cũng phải cảm thán, vì sao lại như thế hoàn mỹ.

Nữ hài trong suốt con người sáng ngời, khoe miệng cong cong Liễu Mi, lông mi thật dài hơi rung động, trắng nõn không chút tí vết da dẻ lộ ra nhãn nhật phần hồng, thật mỏng đôi môi như cánh hoa hồng mềm mại ướt át; khiến người ta cảm thán chỉ có Thần kiệt tác; mới có thể cùng sánh vai.

Hai vị này Kim Đồng Ngọc Nữ, chính là Bi Á Định cùng Ngã Nhĩ Tập Định Nhã rồi, Bi Á Định nhìn Vũ Hồn Điện cửa lớn, rất là cảm khái, rồi đi nơi này sáu năm rồi, hiện tại rốt cuộc trở về rồi.

"Tiểu Định, Vũ Hồn Điện chính là nhà của người?" Ngã Nhĩ Tập Định Nhã rất là kinh ngạc hỏi.

Tuy rằng, Tập Sa Thành dù sao hẻo lánh thành trấn, thế nhưng:

Tập Sa Thành hàng năm cũng có thức tỉnh Võ Hồn nghi thức, cho nên đối với Vũ Hồn Điện trên Đẩu La Đại Lục là như thế nào tồn tại, nàng vẫn là biết rõ, thế nhưng, nàng tuyệt đối không nghĩ tới, người yêu của mình nhà dĩ nhiên là tại Vũ Hồn Điện, hơn nữa nhìn dáng vẻ của hắn, hắn người nhà tại Vũ Hồn Điện chức vị khẳng định không thấp, vạn nhất;

hắn người nhà không chấp nhận tự mình làm thế nào đây!

Ngã Nhĩ Tập Định Nhã trong lòng hiện tại rất là thấp thòm, chỉ sợ người nhà của hắn không chấp nhận nàng.

"Elena, chúng ta đi thôi! Ta rất nhớ mẹ ah!" Bi Á Định hưng phấn nói ra.

"Nha!" Ngã Nhĩ Tập Định Nhã không yên lòng trả lời một câu.

Bi Á Định trong đầu tất cả đều là về nhà vui sướng, căn bản không chú ý tới Ngã Nhĩ Tập Định Nhã bộ dáng.

Bi Á Định lời kéo Ngã Nhĩ Tập Định Nhã tay, hướng về Vũ Hồn Điện trong cửa lớn đi đến, mới vừa đi tới cửa lớn thời điểm, bảo vệ cửa ngăn cản hai người nói ra:

"Đây là Vũ Hồn Điện, hai vị là người nào!"

Bi Á Định cũng không nói chuyện, từ trong trữ vật giới chỉ đào ra một quả lệnh bài, hướng về phía bảo vệ cửa sáng lên một cái, rỗng rã sáu cái đồ án lệnh bài, bảo vệ cửa trong nháy mắt ngăn ra, lập tức biến được rất là cung kính mà nói ra:

"Trường lão đại nhân, mời ngài vào!"

Bi Á Định lời kéo Ngã Nhĩ Tập Định Nhã tay hướng vào phía trong điện đi đến, Bi Á Định hiện tại trong lòng rất là hài lòng.

"Rốt cuộc có thể nhìn thấy mẹ cùng Liena rồi, không biết các nàng nhìn thấy ta sẽ là cái gì về mặt đầu này?"

Ngã Nhĩ Tập Định Nhã tuy rằng không biết Bi Á Định cầm đây là vật gì, thế nhưng nhìn đến bảo vệ cửa như thế cung kính, hắn thân phận khẳng định không đơn giản, nàng trong lòng hiện tại rất là thấp thòm!

Bạn đang đọc truyện *Đấu La Đại Lục Chi Tử Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 45 : Mẹ con gặp mặt

Bi Á Địch cùng Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã hai người tay nắm tay hướng về Vũ Hồn Điện nội điện đi đến, liền ở hai người đi tới nội điện bên ngoài thời điểm, Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã dừng bước, Bi Á Địch quay đầu nghi hoặc mà hỏi:

"Elena, làm sao không đi?"

Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã nhìn nội điện xa hoa bộ dáng do dự hỏi:

"Tiểu Địch, người... người người nhà là... Là ở nơi này đây sao?"

Bi Á Địch bật cười nói:

"A a, đương nhiên, mẹ ta nhưng là Vũ Hồn Điện Giáo Hoàng, không ở nơi này, này ở nơi nào ah!"

"Ah! Cái gì? Giáo Hoàng? Đây... Đây... Ta... Ta..." Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã hiện tại trong lòng càng là bất an, nàng tuyệt đối không nghĩ tới người yêu của nàng lai lịch đã vậy còn quá đại.

Bi Á Địch nhìn Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã bộ dáng, liền biết nha đầu này đang suy nghĩ gì, Bi Á Địch tiến lên ôm lấy Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã, ở bên tai của nàng nhẹ giọng nói ra:

"Elena, yên tâm đi! Mẫu thân người nàng rất tốt, chỉ là ở trước mặt người ngoài mới lộ ra Giáo Hoàng uy nghiêm, rồi lại nói, Elena người như thế hoàn mỹ, mẫu thân nàng nhất định rất thích người, người muốn đối với mình có lòng tin ah!"

Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã chịu đến Bi Á Địch an ủi, rõ ràng so với vừa nãy tốt hơn nhiều, thở sâu thở ra một hơi, giờ lên khuôn mặt xinh đẹp, nhìn Bi Á Địch lộ ra ngọt ngào mỉm cười nói:

"Đi thôi, Tiểu Địch!"

Chỉ chốc lát sau, hai người đi tới xanh vàng rực rỡ đại điện bên ngoài.

"Đứng lại!" Hai tên trên người mặc áo giáp màu bạc hộ điện kỵ sĩ ngăn cản đường đi của hai người, tổng cộng trăm tên hộ điện kỵ sĩ đồng thời giờ lên trong tay kỵ sĩ trường kiếm.

"Đây là cấm địa, gần thêm bước nữa, giết chết không cần luận tội."

Bi Á Địch cười liếc nhìn Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã một cái, ra hiệu làm cho nàng không cần sốt sắng, Bi Á Địch thần tình lạnh nhạt lấy ra một khối sáu cái đồ án lệnh bài.

Cầm đầu một tên hộ điện kỵ sĩ bước lên trước. Khi hắn thấy rõ lệnh bài trên này sáu cái đồ án thời điểm, không khỏi linh hồn rung mình. Phù phù một tiếng, quỳ một gối xuống trên mặt đất.

"Tham gia gặp trưởng lão." Trăm tên hộ điện kỵ sĩ chỉnh tề như một làm ra động tác giống nhau.

"Dẫn ta đi gặp Giáo Hoàng." Bi Á Địch dùng đơn giản nhất lời nói nói cho đối phương biết mục đích của mình.

Sau nửa canh giờ, trong đại sảnh nghị sự của Giáo Hoàng Điện, Bi Á Địch cùng Ngã Nhĩ Tập Địch Nhã ngồi ở chỗ đó, lẳng lặng mà chờ đợi.

Hơn một nghìn mét vuông to lớn trong nghị sự đại sảnh, lúc này chỉ có hai người bọn họ.

Bi Á Địch tâm tình bây giờ có thể không bình tĩnh, rốt cuộc có thể nhìn thấy mẹ của hắn rồi, loại tâm tình này căn bản không phải dùng lời nói là có thể tả viết ra, có kích động; hưng phấn; hài lòng; còn có một tia thấp thòm bất an.

Bi Á Địch quang trước sau chăm chú với trong tay mình trà thơm bên trên, đối với tất cả xung quanh từ đầu đến cuối không có nhìn nhiều, hắn chỉ là lẳng lặng đang đợi.

Cao tới ba mét Địa nhũ cửa mở ra, thanh âm ôn hòa ở ngoài cửa vang lên.

"Các người ở bên ngoài chờ đợi, không có mệnh lệnh của ta, ai cũng không cho quấy rầy."

"Là."

Bỉ Á Định ánh mắt trong nháy mắt từ trà thơm lên dòi đi, hướng về phòng nghị sự của lớn phương hướng nhìn lại.

Cửa mở, một cô gái từ bên ngoài đi vào.

Vóc người không cao, một thân màu đen nam vàng văn hoa quý trường bào, đầu đội cửu khúc tử kim quan, tay cầm một cái dài chừng hai mét, khám nam vô số bảo thạch quyền trượng. Da thịt trắng nõn. Gần như hoàn mỹ dung nhan. Làm nàng nhìn qua là như thể khác với tất cả mọi người.

Đặc biệt là trên người toát ra cái loại này vô hình Địa cao quý thần thánh, càng là làm người không nhìn được sẽ sinh ra quý bái Địa tâm tình.

Bỉ Á Định chậm rãi đứng lên, ánh mắt dờ dẩn nhìn tiến vào nữ tử, cô gái kia đi vào sau đại môn, cũng dừng bước. Ánh mắt của hai người tựa như vậy trên không trung đụng vào nhau.

Nữ tử trong nháy mắt ngơ ngác mà nhìn đứng ở trước mặt hần suất khí nam hải, hai cái nước mắt xẹt qua này tình xảo gương mặt xinh đẹp. Chậm rãi đi tới Bỉ Á Định trước mặt, trong nước mắt tràn ngập từ ái ánh mắt, giơ lên mảnh khăn tay, run rẩy vuốt ve nam hải đẹp trai khuôn mặt, thật lâu không thể tự nói.

Bỉ Á Định nhìn mẫu thân đáng vẻ, tuy rằng vẫn là xinh đẹp như vậy cao quý, thế nhưng trong đôi mắt lộ ra uể oải, hần trong lòng từng trận Địa co quắp, nhào vào Bỉ Bỉ Đông trong lồng ngực, nghẹn ngào Địa kêu:

"Mẹ, Tiểu Định, trở về rồi... Trở về rồi!"

"Tiểu Định... Hảo nhi tử, người rốt cuộc trở về rồi, người có biết hay không, mẹ mẹ có cỡ nào nhớ người ah, người vừa đi chính là sáu năm, sáu năm ah!" Bỉ Bỉ Đông chảy trong mắt giọt lệ tay sờ xoạc Bỉ Á Định đầu từ ái nói.

"Xin lỗi, mẹ! Nhi tử bất hiếu, để chính người một người gánh chịu nhiều như vậy, yên tâm đi, mẹ mẹ, nhi tử lớn rồi, có thể giúp ngài!"

Bỉ Á Định vuốt ve Bỉ Bỉ Đông mỹ lệ nhu thuận tóc dài nói ra.

"Ừ!" Bỉ Bỉ Đông kích động gật đầu.

"Mẹ, ta rất nhớ ngài!"

"Hải tử, mẹ mẹ cũng rất nhớ người!"

Ngã Nhĩ Tập Định Nhã chảy nước mắt nhìn Bỉ Á Định cùng Bỉ Bỉ Đông mẹ con thâm tình, rất là cảm động, cũng rất ước ao Bỉ Á Định có thể có như thế một vị yêu mẹ của hần.

"Tiểu Định, người trở về rồi! Mẹ mẹ thật thật vui vẻ, đây là mẹ mẹ những năm này vui vẻ nhất một ngày. Nguyên lai, người tại mẹ mẹ trong lồng ngực làm nũng, hiện tại, Tiểu Định đều đã lớn rồi, đều có thể ôm mẹ mẹ!" Bỉ Bỉ Đông cảm khái nói.

"Chỉ cần mẹ nguyện ý, ta sẽ cả đời đều ôm ngài!" Bỉ Á Định quả quyết nói.

Bỉ Bỉ Đông mỉm cười, nhìn Ngã Nhĩ Tập Định Nhã cười trên nói:

"A a, được rồi. Tiểu Định, mẹ mẹ biết người hiếu thuận, còn không cho mẹ mẹ giới thiệu một chút, vị này cô nương xinh đẹp!"

Ngã Nhĩ Tập Định Nhã nhìn Bỉ Bỉ Đông này mập mờ ánh mắt, mặt xoay một cái đồ lên, hai tay đưa bốn góc áo, gương mặt e thẹn.

Bỉ Á Định cười cười, kéo lên Ngã Nhĩ Tập Định Nhã tay, hướng mẫu thân giới thiệu:

"Mẹ, vị này chính là Ngã Nhĩ Tập Định Nhã, con trai của ta bạn gái!"

Ngã Nhĩ Tập Định Nhã mặt hồng hồng, thế nhưng quy củ vẫn là không quên, hướng về Bỉ Bỉ Đông hành một cái vân bố lễ,

"Vân bố Ngã Nhĩ Tập Định Nhã tham kiến nữ hoàng bề hạ!"

Bỉ Bỉ Đông cười liếc nhìn Bỉ Á Định một cái, Bỉ Á Định bị nhìn thấy rất là lúng túng. Bỉ Bỉ Đông mỹ lệ trên khuôn mặt mang theo từ ái y hệt mỉm cười, cúi người kéo Ngã Nhĩ Tập Định Nhã, nói ra:

"A a, Elena, không cần khách khí như vậy, người cũng cùng Tiểu Định, gọi ta mẹ đi!"

Ngã Nhĩ Tập Định Nhã ngốc sững sốt một chút, các loại tâm tình quấy hợp lại cùng nhau, có kích động; hải lòng; hưng phấn; kinh hi còn có thẹn thùng!

Bi Bi Đông nhìn Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã bộ dáng, làm sao không biết nàng đang suy nghĩ gì đấy, thế là, có ý sùng sộ lên, giả bộ mất hứng nói ra:

"Làm sao, người không muốn?"

Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã một cái phục hồi tinh thần lại, vội vàng nói năng lộn xộn mà nói ra:

"Ta không có... Ta... Ta..."

Bi Á Dịch vội vã giải thích:

"Mẹ, Elena nàng từ nhỏ tại cô độc trong hoàn cảnh lớn lên, cho nên, Elena không rành thế sự, ngại liên..."

Bi Á Dịch bị Bi Bi Đông trừng mắt liếc, câu nói kế tiếp cũng không dám nói rồi.

Bi Bi Đông trong lòng tức giận nghĩ nói:

"Tên tiểu tử thúi này, ta cái này làm mẹ còn không phải là vì hấn được, thật là có nàng dâu đã quên mẹ!"

Bi Á Dịch đựng một cái Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã, Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã phục hồi tinh thần lại, khuôn mặt xinh đẹp đỏ ửng Địa thẹn thùng nói ra:

"Mẹ... Mẹ..."

Bi Bi Đông khuôn mặt lộ ra như gió xuân ấm áp giống như Địa mỉm cười, lôi kéo Elena tay, nói ra:

"A a, Elena thực sự là đẹp đẽ, nhà ta tiểu tử thúi, thật là có phúc khí đây! Elena, nếu như tên tiểu tử thúi này, khi dễ người, người liền nói cho ta, ta giúp người giáo huấn hấn!"

"Ủm! Tạ Tạ mụ mụ!" Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã khuôn mặt xinh đẹp so với vừa nãy càng là đỏ ửng mấy phần, thế nhưng là cá nhân đều có thể nhìn xuất trong mắt nàng phần kia vui sướng.

"Tiểu tử thúi, người ngốc cười cái gì, đừng cho là ta là đùa giỡn! người nếu là dám bắt nạt người ta Elena, xem ta không đánh người cái mông!" Bi Bi Đông giả bộ tức giận nói ra.

"Ây... Biết rồi, mẹ! Rồi lại nói, ta cũng không nhỏ, đừng lão động bất động đánh đòn có được hay không ah!" Bi Á Dịch phiền muộn thấp giọng thầm nói.

Bi Bi Đông nhìn Bi Á Dịch quyết miệng buồn bực đáng vẽ, "Xi xi..." Bật cười, ôn nhu mà nói ra:

"Được rồi, Tiểu Dịch, người mang theo Elena đi nghỉ trước đi, buổi tối, mụ mụ cho các người đón gió!"

"Biết rồi, mẹ, vậy chúng ta đi nghỉ trước đi rồi!" Bi Á Dịch cùng Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã thối lui ra khỏi đại điện, về phía sau điện đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Đấu La Đại Lục Chi Tử Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46 : Chiến chín mươi sáu Phong Hào Đấu La (thượng)

Chạng vạng, Bi Á Dịch cùng Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã đi tới Bi Bi Đông nơi ở, Bi Bi Đông đem hai người nghênh vào trong nhà, gian nhà cũng không hề tương tượng như vậy xa hoa, màu trắng tinh tường vậy, bích lục nóc nhà, còn có màu xanh da trời vách tường, toàn bộ gian nhà tiết lộ ra một luồng trang nhã.

Ba người ngồi xuống, Bi Á Dịch nhìn đầy bàn cơm nước, nước miếng đều phải chảy xuống.

"Oa, đây đều là ta thích ăn món ăn oa! Mẹ, người thật tốt!"

Bi Bi Đông tuyệt đẹp mang trên mặt cung chịu nộ cười nói ra:

"Được rồi, đây là mụ mụ tự tay vì người làm, điểm nếm thử, vị nói sao dạng!"

Bi Á Dịch nhất thời một trận ăn như hùm như sói, một bên còn mơ hồ không rõ mà nói ra:

"Cao sao đủ một ma cái tuổi..."

Bi Bi Đông trách cứ nói ra:

"Đem đồ vật nuốt xuống lại nói! Cần thận, bị ghen!"

Ngã Nhĩ Tập Định Nhã rót một chén trà, bung đến Bi Á Định trước mặt, Bi Á Định lấy tới, thuận thuận miệng, đem trong miệng món ăn nuốt xuống, bóc lên ngón tay cái, khích lệ mà nói ra:

"Tay của mẹ già nghệ không mà nói, ta nuốt chút nữa đem đầu lưỡi đều nuốt đi vào!"

Bi Bi Đông cùng Ngã Nhĩ Tập Định Nhã nhìn Bi Á Định làm quái bộ dáng, khôi hài về mặt, trêu chọc khanh khách nở nụ cười.

Một hồi bữa tối liền ở vui vẻ hòa thuận; tiếng cười không ngừng bên trong kết thúc.

Cơm tối, sau khi kết thúc; ba người ngồi cùng một chỗ, tán gẫu.

Bi Á Định đem mình này sáu năm trải qua nói một lần, Bi Bi Đông nghe được Bi Á Định đi tới Sát Lục Chi Đô thời điểm giết nãy cả mình, nhưng nghe đến Bi Á Định đã thông qua được Địa Ngục Lộ, nhất thời thở phào nhẹ nhõm, mang trên mặt tự hào biểu hiện, đối Bi Á Định khích lệ một phen;

sau đó Bi Bi Đông lại nghe được Bi Á Định gặp phải đại sư, tuyệt khuôn mặt đẹp lên nổi lên một tia lo khổ.

Bi Á Định nhìn mẹ về mặt, trong lòng một trận khó chịu, trong lòng thầm mắng mình:

"Bi Á Định, người phải hay không ngốc ah, biết rõ đại sư danh tự này đối mẹ tới nói, đó là thống khổ hồi ức, người còn muốn đi giải vết sẹo của nàng! người thật không phải là người!"

"Ồ!? Mẹ, Liena nàng không ở Vũ Hồn Điện sao?" Bi Á Định chỉ có thể nói sang chuyện khác mà hỏi. Bởi, Bi Á Định tại khi đến trên đường, nói với Ngã Nhĩ Tập Định Nhã hẳn một ít chuyện, bao quát Hồ Liệt Na; Tiểu Vũ đám người việc.

Bi Bi Đông từ thống khổ hồi ức ở trong tỉnh táo lại, mỉm cười đáp:

"A a, Liena ah! nàng cùng Tà Nguyệt còn có điểm đi Từ Vong Hạp Cốc tu luyện đi rồi! Không cần lo lắng, ta để quý Trưởng lão cùng các Trưởng lão tại chung quanh của bọn hắn bảo vệ bảo vệ bọn họ đây! Nha, a a, xem đầu óc của ta, cái này điểm, là người đi rồi, ta thu lưu lại, thiên phú coi như không tệ!"

Bi Á Định nhàn nhạt gật gật đầu, nhưng là trong lòng hắn rất là khinh thường, hắn đối cái này điểm có thể không hề có một chút hảo cảm, trong lòng âm hiểm mà thâm nghĩ:

"Hừ! người đối với ta Liena không có ý đồ không an phận cái kia tự được rồi, nếu như có, hừ hừ..."

Ba người lại tán gẫu một chút những khác, sau liền ai đi đường nấy đi nghỉ ngơi Đúng lúc này, cung phụng điện mật thất chỗ tối tăm, ngồi hai vị thân mặc màu đen áo bào rộng nam nhân, một người trong đó nói ra:

"Đại ca, nghe nói tiểu tử kia trở về, chúng ta có cần hay không..." Nói xong, trên tay tại trên cổ khoa tay một cái.

"Không cần, bây giờ còn chưa đến lúc đó, không thể manh động, lấy thực lực bây giờ của hắn, chúng ta căn bản không có niềm tin tất thắng, hơn nữa còn có Bi Bi Đông ở phía sau cho hắn chống, ta hiện tại cần phải làm là yên lặng xem biến đổi!" Ngồi phía bên trái nam tử, âm thanh rất là âm trầm khàn khàn, trong mắt đề độ hung tàn tinh quang, phảng phất đến từ Địa Ngục ma quỷ.

"Lẽ nào, chúng ta tự tùy ý hắn phát triển, đợi được hắn lông cánh đầy đủ thời gian, chúng ta mới hạ thủ nhưng là khó khăn ah!"

Ngồi phía bên trái nam nhân, trầm tư một lúc, hừ lạnh một tiếng, nói ra:

"Năm đó chúng ta không có ra tay, cũng đã bỏ mất cơ hội tốt nhất, nghìn tính vạn tính sẽ không tính tới, Bi Bi Đông ở bên ngoài nhặt về con hoang, dĩ nhiên thành chúng ta lớn nhất lực cản, hừ hừ! Ngày mai tìm người đi thử xem hắn đáy ngọn nguồn! Thế nhưng không nên bại lộ chúng ta là được rồi!"

"Biết rồi! Đại ca!" ——

Sáng sớm, mặt trời nhảy ra mờ mịt mặt biển, non nửa vòng tím ngọn lửa màu đỏ, lập tức đem mờ Thiên Không chiếu sáng, tại từng đạo tươi đẹp ánh bình minh sau lưng, như là tạo ra một thót vô bờ màu xanh da trời lơ lửng.

Nghị sự trong điện, Bi Bi Đông ngồi ở chủ vị, Bi Á Định ngồi ở Bi Bi Đông bên cạnh, nhìn ngồi ở hai bên các Trưởng lão, khoe miệng nhấc lên mỉm cười thân nhiên, nghiêng ngả nhìn bọn họ.

Bi Bi Đông nhìn Bi Á Định, trên mặt phóng ra tự hào ý hệt mỉm cười, nói ra:

"Hôm nay triệu tập các vị trưởng lão đến, là vì có một việc muốn tuyên bố!"

Phía dưới mọi người, đều một bộ chăm chú lắng nghe bộ dáng, thế nhưng, bọn họ trong lòng nghĩ như thế nào cũng không biết.

Bi Bỉ Đông mỉm cười liếc nhìn Bi Á Định một cái, nói ra:

"Bản Giáo Hoàng tuyên bố, Bi Á Định thăng cấp thành Vũ Hồn Điện cung phụng cấp một Trưởng lão!"

Bi Bỉ Đông tuyên bố xong, nhìn dưới đáy mọi người mỗi người vẻ mặt thu hết vào mắt, ngoại trừ số ít người không có dị nghị bên ngoài, còn lại hoặc nhiều hoặc ít đều là không đồng ý đáng vẽ, Bi Bỉ Đông sắc mặt nhất thời âm trầm lại, sau đó lại tuyệt mỹ khuôn mặt xinh đẹp lại tỏa ra cao quý y hệt mỉm cười, trong lòng đối Bi Á Định hoàn toàn tự tin.

Bi Bỉ Đông vừa nghĩ tới, tới hôm qua này chín viên màu đỏ hỏn hoàn, trong lòng liền một trận kích động.

Bi Á Định cùng Bi Bỉ Đông liếc nhau một cái, hướng về đối phương mỉm cười gật gật đầu, đọc hiểu ý của đối phương.

Bi Á Định quay đầu hờ hững nhìn các vị trưởng lão đáng vẽ, trong lòng nghiền ngẫm thâm nghĩ:

"Xem ra là bất lập cái uy thì không được rồi!"

Đúng lúc này, Trưởng lão chỗ ngồi có một vị Trưởng lão đứng lên, mang trên mặt khinh thường nói:

"Giáo Hoàng bệ hạ, ta xem không ổn đâu"

Bạn đang đọc truyện *Đấu La Đại Lục Chi Tử Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47 : Chiến chín mươi sáu Phong Hào Đấu La (hạ)

Trưởng lão chỗ ngồi có một vị Trưởng lão đứng lên, mang trên mặt khinh thường nói:

"Giáo Hoàng bệ hạ, ta xem không ổn đâu!?"

Bi Bỉ Đông sắc mặt âm trầm, khẽ nhíu mày, biểu hiện rất là bất mãn quát lên:

"Ni Cổ Lạp Tư Trưởng lão, có gì không ổn? Bi Á Định, hiện tại đã là Phong Hào Đấu La rồi! hấn hoàn toàn có thể đảm nhiệm được cấp một Trưởng lão chức vị này!"

Các trưởng lão nghe được Bi Á Định đã là Phong Hào Đấu La rồi, tất cả đều mặt lộ vẻ về khiếp sợ, Dịch Tư Tập Long một phái kia mặt lộ vẻ khó coi về: Bi Bỉ Đông một phái Địa trên mặt vui sướng đó là che giấu đều không che được ; mà một ít phái trung lập Địa ở nơi đó nghi hoặc bất định; không biết nên hướng về cái nào đầu ngược lại.

Ni Cổ Lạp Tư cũng là gương mặt khiếp sợ, tuy rằng: hấn biết Bi Á Định rất có thể đã tới thực lực kia, thế nhưng: chứng thực sau vẫn là một trận giạt mình, bằng chừng ấy tuổi; liền có thể có thành tựu như vậy, người này tuyệt đối không thể lưu!

Ni Cổ Lạp Tư trong lòng nhất kế, trên mặt mang theo nham hiểm nụ cười mà nói ra:

"A a, Giáo Hoàng bệ hạ, Thánh tử đại nhân tuổi còn nhỏ quá, e sợ không thích hợp Trưởng lão vị trí này! Bất quá, Thánh tử đại nhân đảm nhiệm được vị trí này cũng không phải là không thể, thế nhưng:

muốn Thánh tử đại nhân thông qua lão phu thử thách mới có thể, như vậy mới có thể phục chúng ah! Không biết miện hạ nghĩ như thế nào?"

Bi Á Định trên mặt nhấc lên một vệt nghiền ngẫm nụ cười, mỉm cười hỏi:

"Không biết Ni Cổ Lạp Tư Trưởng lão, thế nào năng lực thông qua ngài thử thách đâu này?"

Ni Cổ Lạp Tư đầy mặt ngạo khí mà nói ra:

"Chỉ cần Thánh tử đại nhân có thể đánh thắng được lão phu, Thánh tử đại nhân tài tính qua ải! Dù sao lão phu là cung phụng điện cấp hai Trưởng lão! Nếu như cấp một Trưởng lão liền cái cấp hai trưởng lão thử thách đều không thông qua, đây chẳng phải là để toàn bộ đại lục Hồn Sư cười nhạo Vũ Hồn

Điện!"

Này ngạo mạn thái độ, hiển nhiên không đem Bỉ Á Địch để ở trong mắt, cũng không đem Giáo Hoàng Bỉ Bỉ Đông để ở trong mắt.

Lời vừa nói ra, tất cả mọi người tại dưới đáy nghị luận sôi nổi.

Bỉ Á Địch trong mắt lộ ra một đạo tinh quang, trong lòng thầm mắng:

"Tốt người cái này lão bất tử, muốn thông qua lấy cớ này, hại chết tiểu gia? Hừ hừ! Vậy cũng đừng trách tiểu gia đưa người đi Từ Thần Lão Đầu này báo cáo rồi!"

Bỉ Bỉ Đông hiện tại sắc mặt rất là âm trầm, không nghĩ tới hôm nay dĩ nhiên cùng với nàng công khai gọi nhíp! nàng tức giận muốn đem cái kia Ni Cổ Lạp Tư xé nát!

Bỉ Á Địch thu hồi mỉm cười, âm u mà nói ra:

"A a, Ni Cổ Lạp Tư Trưởng lão, thỏa mãn yêu cầu của người!"

"Tiểu Địch!" Bỉ Bỉ Đông cau mày, gọi một tiếng. Cái này Ni Cổ Lạp Tư trong hồ lô mua thuốc gì, nàng đều rõ ràng, nàng không muốn Bỉ Á Địch mạo hiểm.

Bỉ Á Địch hướng về Bỉ Bỉ Đông gật gật đầu, làm cho nàng yên tâm ——

Tu luyện tràng, Bỉ Á Địch cùng Ni Cổ Lạp Tư giằng co lẫn nhau.

Ni Cổ Lạp Tư mặt như than đen mang trên mặt một tia nham hiểm Địa mỉm cười, nói ra:

"Thánh tử đại nhân, Phong Hào Đầu La ở giữa chiến đấu nhưng là không có mắt, người cũng nên cẩn thận!"

Bỉ Á Địch nhàn nhạt đáp lại nói:

"Người vẫn cẩn thận chính người đi, Ni Cổ Lạp Tư Trưởng lão!"

Ni Cổ Lạp Tư sắc mặt âm trầm lại, hét lớn một tiếng.

"Hắc Báo; phụ thể!"

Nhất thời, Ni Cổ Lạp Tư báo mất hoàn thai, trên người áo bào rộng trong nháy mắt nát tan, lộ ra này màu đen thân thể cường tráng, trong miệng phát một tiếng gầm rú, chín viên hồn hoàn từ lòng bàn chân trôi nổi ở trước người của hắn, chậm rãi luật động, chín viên hồn hoàn, vàng vàng Từ Từ đen sẫm đen sẫm hắc.

"Ni Cổ Lạp Tư, Võ Hồn Hắc Báo, chín mươi sáu Phong Hào Đầu La, phong hào báo Đầu La! Thánh tử đại nhân hiện tại chịu thua vẫn tới kịp!"

Mọi người nghe được Ni Cổ Lạp Tư dĩ nhiên chín mươi sáu rồi, toàn bộ đều thất kinh, không nghĩ tới thực lực của hắn tăng lên như thế.

Bỉ Á Địch cười nhạt cười, nói khoa trương nói:

"Không hổ là cung phụng điện cấp hai Trưởng lão ah! Chà chà... Khí thế kia, thật sự rất dọa người ah! Bất quá, a a, để cho ta chịu thua? người đủ tư cách ư! người con này lão Hắc mèo!"

Nhất thời, Bỉ Á Địch trên người thả ra dọa người khí thế, nồng nặc kia sinh khí, dĩ nhiên tạo thành thực thể.

Mọi người tất cả giật mình, không biết ai nói một câu.

"Chuyện này... Chuyện này... Đây là giết... Sát Thần Linh Vực!?"

Ni Cổ Lạp Tư cũng là giật nảy cả mình, hắn căn bản không nghĩ tới Bỉ Á Địch thậm chí có Sát Thần Linh Vực, nhất thời, hắn sắc mặt khó nhìn lên, hắn vốn là cho rằng, Bỉ Á Địch tuổi còn nhỏ, căn bản không có gì ý thức chiến đấu cùng kinh nghiệm;

thể nhưng hiện thực đã tan vỡ ý nghĩ của hắn, hắn trong lòng rất là cay đắng, có thể từ Sát Lục Chi Đô đi ra, làm sao có khả năng ý thức chiến đấu cùng kinh nghiệm không phong phú, chính hắn đều không dám cam đoan, đem Hồn Kỹ xóa đi dưới tình huống, có thể từ nơi nào đi ra.

"Làm sao? Ni Cổ Lạp Tư Trưởng lão? Bị ta hù dọa đến?" Bỉ Á Địch ngoan vị nói ra.

Ni Cổ Lạp Tư hừ lạnh một tiếng, ngoài mạnh trong yếu mà nói ra:

"Hừ! Tiểu tử người đừng không biết trời cao đất rộng, tự coi như người như thế nào đi nữa thiên tài, hồn lực cấp bậc chênh lệch nhưng là đặt tại đó!"

Đĩ nhiên đã trở mặt rồi, Ni Cổ Lạp Tư cũng không muốn giả bộ tiếp nữa rồi.

"Ai! Tại sao tổng có mấy người, ỷ vào chính mình lớn tuổi điểm, ở trước mặt ta trang lớn, còn thật không biết sống chết đây!" Bi Á Địch ai thán một tiếng, nghiêm trang nói ra.

"Ngươi..."

Ni Cổ Lạp Tư bị Bi Á Địch lời nói tức giận than đen trên mặt nhiều hơn một tia đỏ ửng, ở nơi đó tức giận nói không ra lời.

"Tiểu tử, không nên quang tranh đua miệng lưỡi!"

Ni Cổ Lạp Tư nói xong, trước người đệ nhất; hai; bốn viên hồn hoàn, phát sáng lên.

Ni Cổ Lạp Tư ngấm đen Địa thân thể nhanh Địa xoay tròn, tạo thành một luồng màu đen gió xoáy, trong nháy mắt hướng về Bi Á Địch kéo tới.

"Được!" Bi Á Địch đỏ thắm con ngươi co rút lại một chút, kinh ngạc nói ra.

Bi Á Địch dưới chân vận khí thuần bộ, nhanh tránh ra, nhưng vẫn là bị màu đen Phong Nhận treo đạo một cái, quần áo trong nháy mắt vỡ ra đến.

Bi Á Địch nhìn một chút bị treo nứt quần áo, trong lòng tỉnh táo thầm nghĩ:

"Cuộc chiến đấu này hẳn là dò xét của ta đáy ngọn nguồn, không thể với hẳn chơi tiếp rồi, xem ra muốn tốc chiến tốc thắng rồi!"

Màu đen gió xoáy trong nháy mắt phân ra bốn năm cái vây quét Bi Á Địch, Bi Á Địch bất đắc dĩ chỉ có thể vận khí thuần bộ tiến hành né tránh, Bi Á Địch một bên né tránh, vừa mắng:

"Ta làm! Còn có hết hay không!"

"Năm năm cái gió xoáy chỉ có thể duy trì ba đến bốn phút, liên tục vào đồng thời, sau đó lại phân đi ra. Chỉ có bọn chúng tụ tập lại một chỗ thời điểm, đây mới là ta cơ hội ra tay, cơ hội hơi chúng liên qua, nhất định cần phải nắm chắc!" Bi Á Địch trong lòng phân tích nói.

Ni Cổ Lạp Tư gió xoáy phân thân buộc Bi Á Địch khắp nơi chạy trốn, điên cuồng cười nói:

"Ha ha! Tiểu tử, mới vừa nói mạnh miệng bản lĩnh đâu này?"

"Tên khốn kiếp này!" Bi Á Địch hận hận nói ra.

Đúng lúc này, Ni Cổ Lạp Tư gió xoáy phân thân đã đến cực hạn, Bi Á Địch ánh mắt sáng lên, trong lòng hưng phấn quát:

"Chính là cái này thời điểm!"

"Phước Đạo chỉ sáu mươi mốt, sáu trượng quang lao!"

Nhất thời, sáu bó phản quang, trong nháy mắt cắm vào Ni Cổ Lạp Tư trên thân thể, xoay tròn thân thể đột nhiên ngừng lại, Ni Cổ Lạp Tư nhất thời gương mặt vẻ kinh ngạc.

"Ah! Chuyện này... Chuyện này... Chuyện gì thế này, ta... Thân thể của ta... Sao... Làm sao không động được?" Ni Cổ Lạp Tư than đen trên mặt lưu lại một nhò mồ hôi lạnh, nhìn Bi Á Địch hờ hững mỉm cười đáng vẻ, trong lòng thật lạnh thật lạnh tích.

Bi Á Địch mỉm cười thản nhiên, giờ lên tay phải, đưa ngón trỏ ra, chỉ vào Ni Cổ Lạp Tư, nhàn nhạt Vĩnh Xương:

"Mơ hồ lộ ra văn đục văn chương; kiêu căng khó thuần tùy tiện tài năng; sóng triều; phủ định; tê liệt; nháy mắt; trở ngại an nghỉ; bò sát thiết chi công chúa; không ngừng từ tàn bần chế nhân ngẫu; kết hợp đi! Đàn hồi đi! Kéo dài đến mặt đất; biết được tự thân vô lực đi! Phá đạo chỉ chín mươi; Hắc Quan!"

Chỉ thấy, tại mọi người chấn động trong ánh mắt, tại Ni Cổ Lạp Tư vẻ mặt sợ hãi dưới, Ni Cổ Lạp Tư thân thể, dần dần bị toà màu đen quan mộ bao trùm lên, Hắc Quan chu vi tản ra màu tím quý dị ánh sáng, Hắc Quan thượng bộ cắm vào rất nhiều màu đen Thập Tự Giá, khiến người ta không rét mà run.

Bi Á Địch trên mặt mang theo hoàn mỹ mỉm cười, chậm rãi xoay người, hướng về mọi người đi đến.

Liên ở Bi Á Địch xoay người trong tích tắc, màu đen quan mộ, từ quang đại trắng, từ quang chậm rãi co rút lại đến một điểm, trong nháy mắt lại khuếch tán ra đến, chiếu vào mọi người không mở mắt ra được.

Hào quang màu tím đen tản đi, tu luyện tràng trướng tuyến ở giữa mang, chỉ có Ni Cổ Lạp Tư một người, ở nơi đó đứng đấy, mọi người chỉ lẳng lặng mà nhìn hần.

Ni Cổ Lạp Tư huyết tại các vị trí cơ thể trong nháy mắt phun ra, toàn bộ cơ năng của thân thể toàn bộ bị phá hỏng, đã chết không thể chết lại rồi.

"Rầm..." Hết thảy đều không tự chủ nuốt nước miếng, hướng Bi Á Địch này lạnh nhạt đáng vẻ, thật giống vừa nãy này rung động tình cảnh không phải hẳn

làm như thế. Dáng dấp kia, càng làm cho mọi người đối với hắn sợ hãi mấy phần.

Bi Á Định đi tới chúng trước mặt trưởng lão, nhàn nhạt hỏi:

"Các vị Trưởng lão, ta hiện tại đủ tư cách đi!"

Bạn đang đọc truyện *Đấu La Đại Lục Chi Tử Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48 : Bĩ Á Định làm chủ điện Trưởng Lão

Bi Á Định trải qua sau trận chiến này, Tử Thần Đấu La đại danh lấy mỗi giờ "70 mã" tốc độ truyền khắp toàn bộ Hồn Sư Giới.

Toàn bộ Hồn Sư Giới chấn kinh rồi, một vị nhược quán thiếu niên, dĩ nhiên không sử dụng hồn lực dưới tình huống, giết chết một vị chín mươi sáu được Phong Hào Đấu La, đây là cái gì thực lực ah, coi như là chín mươi chín cấp được Phong Hào Đấu La e sợ đều làm không đến đi.

Tất cả mọi người là Bi Á Định thực lực khiếp sợ, nhưng Bi Á Định lại không cho là đúng, bất kể là Quỷ Đạo; trong nháy mắt đi;

vẫn là Đổng thuật, cũng không phải đến từ thế giới này, tại định mình ta ám, này tiêu tan so sánh dưới tình huống, Ni Cổ Lạp Tư mới sẽ bị Bi Á Định tiêu diệt ——

Cung phụng trong điện, Thiên Đạo Lưu phẩm một cái trà thơm, ngừng đầu đầu nhìn ngời đối diện hắn thiếu niên, trong lòng thầm than:

"Ai! Xem ra chính mình thật sự già rồi!"

Bi Á Định nhìn Thiên Đạo Lưu ánh mắt, khẽ nhíu chân mày, lạnh nhạt nói:

"Thiên Đạo Lưu tiên bối, người tìm tiểu tử có chuyện gì cứ nói đi!"

Thiên Đạo Lưu trong mắt thần quang trở nên âm trầm, trong miệng cay đắng mà nói ra:

"Người tự không thể gọi ta một tiếng gia gia sao? Dù sao..."

Bi Á Định quả quyết đã cắt đứt Thiên Đạo Lưu muốn nói tiếp nội dung, ngoài miệng hiện ra một vết lạnh lùng mỉm cười, hừ lạnh nói:

"Dù sao? Dù sao cái gì? Hừ hừ! Thiên Đạo Lưu tiên bối, người hẳn phải biết tại sao, năm đó nếu như không phải là của các người dung túng, mẫu thân nàng sẽ như hiện tại thống khổ như vậy sao? Chớ cùng ta kéo những thứ vô dụng kia đồ vật, cho dù hiện tại đời trước Giáo Hoàng đã bị chết, ta cũng muốn đem hắn tóa cốt dương hồi!"

Bi Á Định càng nói hóa càng lớn, nói xong lời cuối cùng, lớn tiếng rống lên, mà Thiên Đạo Lưu trong lòng cũng rất là hồ thẹn, ở nơi đó không có bất kỳ phản bác, chỉ là lặng lẽ mà ngồi ở nơi đó.

Thiên Đạo Lưu ngừng đầu lên, nhìn Bi Á Định thở hổn hển bộ dáng, hiền lành Địa mỉm cười nói:

"A a, nói xong chưa, người đáng vẻ hiện tại, mới như một đứa bé ah! A a, nhìn thấy người đáng dấp này người e sợ ngoại trừ Bi Bì Đông chính là ta đi, ta thật sự rất vui về chứ!"

Bi Á Định hừ lạnh một tiếng, quay đầu đi, nhàn nhạt hỏi:

"Người tìm ta đến cùng có chuyện gì?"

Thiên Đạo Lưu trầm tư một chút, nói ra:

"Ta nghĩ đem điện Trưởng Lão giao cho người quản lý!"

Bi Á Định nghe xong, khóe miệng nhấc lên một nụ cười gằn:

"Tiền bối hảo ý, tiểu tử chân thành ghi nhớ, bất quá ta còn là ưa thích cuộc sống tự do tự tại, không thích bị trói tại một địa phương!"

Thiên Đạo Lưu đứng lên, cau mày, nói ra:

"Người suy tính một chút đi! Ta sẽ không đem người bỏ tại một địa phương! Đem điện Trường Lão nắm giữ ở trong tay của mình, đem sẽ trở thành người một sự giúp đỡ lớn, người suy nghĩ thật kỹ đi, ai!"

Thiên Đạo Lưu nói đến, đứng dậy đi ra ngoài. Chỉ để lại Bi Á Định một người ở nơi đó đang trầm tư ——

Sau ba ngày, cung phụng trong điện.

Cung phụng điện các Trường lão tụ hội một đường. Thiên Đạo Lưu thân là cung phụng điện Đại trưởng lão, ngồi ở vị trí đầu nào, Bi Á Định cùng Dịch Tư Tập Long là cấp một Trường lão phân biệt ngồi ở Thiên Đạo Lưu dưới tay.

Bi Á Định cùng Dịch Tư Tập Long liếc nhau một cái, ánh mắt đụng nhau bên trong, hai người đều cảm giác được đối phương là vận mạng mình bên trong túc địch.

Hai người lẫn nhau đối phương cười nhẹ một tiếng, nhìn như rất là hữu hảo, thế nhưng trong lòng đều muốn đem đối phương giết chết sau đó.

Tất cả mọi người an tĩnh nhìn ngồi ở chủ vị Thiên Đạo Lưu, Thiên Đạo Lưu ho khan một tiếng, nói đến:

"Ta hôm nay triệu tập mọi người đến, có chuyện muốn cùng mọi người tuyên bố!"

Tất cả mọi người vểnh tai lên, muốn nghe vị này Đại trưởng lão muốn tuyên bố cái gì việc, có chút người thông minh, đã có cảm giác rồi, hướng thẳng Bi Á Định cùng Dịch Tư Tập Long trên người liếc, lộ ra bình tĩnh cùng vẻ suy tư.

"Ta tuyên bố; điện Trường Lão do Bi Á Định Trường lão, thay mặt quản lý!"

Lời vừa nói ra, tất cả trưởng lão trên mặt toàn bộ lộ ra vẻ kinh ngạc, liền ngay cả Dịch Tư Tập Long đều không nghĩ tới Thiên Đạo Lưu chơi như thế một tay.

Thiên Đạo Lưu nhìn dưới đáy mọi người, sắc mặt thật là nghiêm túc nói ra:

"Việc này ta đã quyết định, không được có bất kỳ dị nghị gì!"

Mọi người nghe được Thiên Đạo Lưu là quyết tâm hướng về đem Bi Á Định nâng lên điện Trường Lão Điện chủ vị trí, thế là mỗi một người đều ngậm miệng lại, dù sao; Thiên Đạo Lưu uy vọng bây giờ còn là khá cao.

Dịch Tư Tập Long bây giờ còn không thể cùng Thiên Đạo Lưu không nể mặt mũi, chỉ có thể là người cảm ngậm bồ hòn mà im, có nỗi khổ không nói được ah! Chính mình chỉ có thể ở nơi đó mọc ra hòn sỏi. Thế nhưng, hấn sắc mặt vẫn là không hiển lộ ra.

Hắn nhìn được, nhưng là có người có thể dễ kích động rồi, Y Tư Tập Nặc sắc mặt đỏ chót, thở phì phò đứng lên, quát lên:

"Ta không đồng ý, một cái liên cái lông đều không Trương Tề tiểu hài tử liền có thể dẫn tới điện Trường Lão? Thực sự là chuyện cười!"

Y Tư Tập Nặc không nghĩ tới chính là, mọi người không có hướng về thường ngày trợ giúp hắn, hắn không chỉ có kinh ngạc nhìn xem, chỉ nhìn thấy tất cả mọi người có "Người là SB(đồ ngu)" ánh mắt nhìn hắn.

Y Tư Tập Nặc suyết chút nữa không tức học mẫu!

Thiên Đạo Lưu cũng nheo mắt lại, thả ra ánh sáng lạnh nhìn chăm chú Y Tư Tập Nặc, hắn xuất đạo tới nay, vẫn chưa có người nào dám làm mất mặt hắn.

Dịch Tư Tập Long lớn tiếng quát mắng:

"Thứ hỗn trướng! Dám chống đối Đại trưởng lão, trở lại cho ta điện bích nghĩ lại! Cút!"

"Đại ca..."

"Còn chưa cút!"

"Là..."

Y Tư Tập Nặc tức giận đi ra ngoài, Dịch Tư Tập Long xoay người đối với Thiên Đạo Lưu cùng Bi Á Định nói ra:

"Đại trưởng lão; Thánh tử đại nhân, xá đệ hấn cũng là nhất thời kích động, kính xin Đại trưởng lão cùng Thánh tử đại nhân bao dung!"

Bi Á Định nhìn Dịch Tư Tập Long giả bộ, thế là, hấn cũng là cười híp mắt nói ra:

"Dịch Tư Tập Long Trường lão không cần chú ý, Y Tư Tập Nặc trưởng lão tính khí, với hấn Vô Hồn cũng có quan hệ rất lớn đây! Rồi lại nói, ta cũng rất yêu thích Y Tư Tập Nặc Trường lão này trực lai trực khứ tính cách đây, Dịch Tư Tập Long Trường lão yên tâm, tiểu tử ta sẽ không ngại!"

Bi Á Dịch nói, Y Tư Tập Long làm sao có khả năng không hiểu, nói đệ đệ hấn Võ Hồn cùng đệ đệ hấn tính khí rất giống, tính cách thẳng thắn; chẳng phải là nói đệ đệ hấn vốn là một cái thô bạo không có suy nghĩ đại tình tình?!

Người đừng nói, Dịch Tư Tập Long còn thật sự lý giải đúng rồi, Bi Á Dịch chính là cái này ý tứ.

Dịch Tư Tập Long nhất thời trên mặt lúc đỏ lúc trắng sau đó nổi lên tái nhợt vẻ, chỉ là hừ lạnh một tiếng ngồi xuống. Trong lòng hung tàn mà thâm nghĩ:

"Hiện tại thời cơ vẫn chưa tới, đến lúc đó ta nhất định khiến các người phải nhận hết dần vật, sống không bằng chết!"

Bạn đang đọc truyện *Đấu La Đại Lục Chi Tử Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49 : Đi tới Tác Thác Thành

Bi Á Dịch từ điện Trường Lão trở về chỗ ở của mình, nhìn thấy Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã chuẩn bị xong phong phú cơm món ăn, ngồi ở trước bàn chờ đợi mình.

Bi Á Dịch trong lòng âm áp, lặng lẽ đi tới sau lưng của Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã, hai tay thật chặt ôm lấy thân thể mềm mại của nàng. Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã cảm thấy có Nhân ôm lấy nàng, nàng theo bản năng muốn giãy giụa,

thế nhưng này mùi vị quen thuộc tràn ngập nàng nhũ đầu, thân thể mềm mại nhất thời thư giãn, lười biếng tựa ở trong ngực của hấn, âm thanh Nhu Nhu mà nói ra:

"Tiểu Dịch, người đã về rồi!"

Bi Á Dịch hơi hí mắt ra, say sưa tựa như nghe Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã phát hương, tại vành tai của nàng biến thổi một cái nhiệt khí, đáp một tiếng:

"Ừm!"

Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã bị Bi Á Dịch làm cho mặt đỏ tới mang tai, thế nhưng nàng rất yêu thích cái cảm giác này, một loại gọi là hạnh phúc đồ vật bao quanh chính mình, để cho mình tại trong ngực của hấn, không thể tự kiềm chế.

Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã bị Bi Á Dịch khiêu khích, cũng động tình, tại Bi Á Dịch trong lồng ngực thẹn thùng ní non nói:

"Tiểu Dịch... Ân... Đừng... Đừng như vậy... người... Đói bụng không!"

Bi Á Dịch xấu xa cười cười, nói ra:

"Ừm! Lão công ta là đói bụng, hiện tại liền muốn đem người ăn tươi!"

Nói xong, Bi Á Dịch miệng rộng dán lên Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã thơm ngọt trên cái miệng nhỏ nhắn, thoả thích mà bú liếm, phảng phất không đem nó hút khô, không bỏ qua tư thế.

Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã thân thể hoàn toàn không bị khống chế mềm yếu bải tại Bi Á Dịch trong lồng ngực, nhìn thấy Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã bộ dáng, Bi Á Dịch cả người cũng nóng lên,

đem Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã nhất định ôm hướng về giường bên trên đi tới, lên giường đi liền từ phía sau ôm Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã, song tay đè chặt này kiều đỉnh bộ ngực nụ hoa, chậm rãi xoa nắn, Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã cả g lên, thân thể nhẹ nhàng Địa run rẩy lên.

Cảm nhận được Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã biến hóa, chưa từng có phản động tác quá mức, động tác trái lại mềm nhẹ lên, hôn hướng về phía lỗ tai của nàng, để Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã càng thêm run rẩy, Bi Á Dịch một bên hôn môi một bên vuốt ve Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã thân thể mềm mại.

Từ từ Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã thân thể nhũn dần xuống, cảm thụ động nhân âu yếm, trong miệng phát ra nhẹ nhẹ rên rỉ, Bi Á Dịch lúc này đem Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã lật người đến, hôn lên nàng này kiều diễm ướt át môi đỏ,

dầu lưỡi cuốn lấy Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã trong miệng Đình Hương, dùng sức mút thỏa thích thơm ngọt quỳnh tương, Ngã Nhĩ Tập Dịch Nhã cũng nhiệt tình đáp lại, thân thể bắt đầu uốn éo.

Bi Á Định hai tay không có ngừng, từ từ mở ra Ngã Nhĩ Tập Định Nhã trên người ràng buộc, tiếp lấy mở ra bao quanh Ngã Nhĩ Tập Định Nhã SuXi ong chường ngại vật, này kiều ngạo đứng vững Ngọc Phong thỉnh linh hiện ra tại Bi Á Định trước mắt, Bi Á Định cảm giác khen một tiếng:

"Elena, ngươi thật tới Thiên Tứ cho ta lễ vật!"

Ngã Nhĩ Tập Định Nhã đã bị Bi Á Định làm cho thở gấp không chịu nổi một tiếng, tính làm đáp lại Bi Á Định.

Bi Á Định nhìn cặp kia trên vú hai điểm, không chút do dự mà đem miệng rộng mở về này phần hồng cỏ nhỏ đầu, động tình hôn, Ngã Nhĩ Tập Định Nhã chịu không được biết như vậy kích thích nhất thời nhỏ giọng rên rỉ lên.

Bi Á Định hôn khắp Ngã Nhĩ Tập Định Nhã toàn thân, cuối cùng đến đó thần bí hoàn cảnh, nhẹ nhàng đem Song Tu trường đùi đẹp tách ra, cúi đầu, miệng rộng thân ở đằng kia sâu kín trong sơn cốc.

"Ah!"

Ngã Nhĩ Tập Định Nhã không nhịn được lớn tiếng kêu lên, con mắt không dám chút nào mở to, hưởng thụ Bi Á Định vì nàng

"Đặc biệt phục vụ", này mê người đặc biệt mùi thơm kích thích Bi Á Định thần kinh, này mút thỏa thích cảm giác tuyệt vời để Ngã Nhĩ Tập Định Nhã lâm vào rơi vào trong sương mù.

Làm Bi Á Định tiến vào Ngã Nhĩ Tập Định Nhã trong cơ thể lúc một tiếng, Bi Á Định chậm rãi C H, hưởng thụ loại này cảm giác tuyệt vời, phát ra mê người tươi đẹp tiếng rên rỉ, nhất thời để Bi Á Định càng thêm nhiệt tình lên, hai người hợp tấu lên tươi đẹp "Hòa âm".

Đã qua rất lâu, "Chiến đấu" rốt cuộc hạ màn.

Ngã Nhĩ Tập Định Nhã nằm ở Bi Á Định trong lòng ngực, tại trên ngực của hắc hoa này quyền quyền, nũng nịu mà nói ra:

"Tiểu Định, đi cùng với ngươi, thật sự rất hạnh phúc ah!"

Bi Á Định khoe miệng nhắc lên một tia xấu xa mỉm cười, cười trên nói:

"Đó là đương nhiên! ngươi lão công ta phải hay không rất lợi hại ah! Hắc hắc!"

Ngã Nhĩ Tập Định Nhã trầm nghĩ vừa nảy điên cuồng, xinh đẹp đỏ mặt lên, nhẹ gắt một cái, không vui nói:

"Đi, luôn như thế không đứng đắn! Không để ý tới ngươi rồi!"

"Dựa vào! Dám không để ý tới lão công? Xem ra ta muốn chấp hành gia pháp rồi!" Bi Á Định tàn nhẫn âm thanh mà nói ra.

Nói xong, Bi Á Định xoay người lên ngựa, đặt ở Ngã Nhĩ Tập Định Nhã trên thân thể mềm mại, tiếp đó, lại là một hồi "Kinh thiên địa; khiếp quỷ thần" đại chiến ——

Hai người dễ trần thân thể ôm nhau ở trên giường trò chuyện, Bi Á Định không chỉ có nghĩ tới Sư Lai Khắc học viện các đồng bạn, còn có người yêu của hắc Tiểu Vũ, Bi Á Định trong lòng suy nghĩ:

"Ai, nên đi xem bọn họ một chút rồi, không biết bọn họ thế nào rồi!"

Bi Á Định nhìn trong lòng ngực ngủ thom ngọt người ngọc, trong lòng một trận thương tiếc, cúi đầu trên trán Ngã Nhĩ Tập Định Nhã nhẹ nhàng hôn một cái.

Bi Á Định xuống giường, để lại một phong thư, quay đầu lại lưu luyến liếc mắt nhìn nằm ở trên giường người, nhẹ nhàng nói:

"Elena, hảo hảo chờ ta trở lại, chúng ta liền cũng sẽ không bao giờ tách ra!"

Bi Á Định nói xong, quay đầu đi, nhắm hai mắt lại, hít thở sâu một cái, mở mắt thời điểm, thương cảm cùng lưu luyến toàn bộ đều không thấy, không phải xóa đi, mà là toàn bộ chôn ở bên trong đáy lòng.

Bi Á Định đi ra khỏi nhà, hai chân hư không hướng về Vũ Hồn Điện bên ngoài bay đi.

Tại Bi Á Định đi ra khỏi nhà thời điểm, Ngã Nhĩ Tập Định Nhã mở mắt ra, bên trong không có một tia buồn ngủ, nhìn Bi Á Định lưu lại tin, nhất thời nước mắt mờ lung, hai tay nâng giấy viết thư, chôn tại trong ngực của mình, chảy nước mắt, khóc lóc cười nói:

"Tiểu Định, ngươi yên tâm, Elena sẽ ở này hảo hảo tu luyện, chờ ngươi trở về!" ——

Tác Thác Thành trước cửa thành, đoàn người lui tới, tốt không náo nhiệt, lại chỉ có một vị suất khí thiếu niên, đứng ở cửa thành trước ngẩng đầu nhìn cửa thành, trên người tản ra Vương giả khí tức, cùng chu vi hoàn toàn không hợp, rõ rệt rất là hạc đứng trong bầy gà.

Bi Á Định thẳng tắp thân thể, thở sâu thở ra một hơi, bình phục này kích động tâm tình, trong lòng hô to:

"Ta Hồ Hán Tam, lại trở về rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Đấu La Đại Lục Chi Tử Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50 : Gặp lại y nhân

Bi Á Định cũng không có gấp đi tìm Sứ Lai Khắc mọi người, mà là đi tới một cái quán rượu, muốn một chén chất lượng hảo hạng bia từ từ uống.

Liên ở Bi Á Định hơi hí mắt ra nghĩa hẹp Địa ảo tưởng cùng Tiểu Vũ bọn hắn gặp mặt tình cảnh thời điểm, nhất thời bị hai người bên cạnh tán gẫu nội dung thu hút tới.

"Này! Bạn thân, nghe nói không?" Nam nhân giáp nói ra.

"Tại sao? Lão đệ, lại có cái gì Bát Quái đâu" nam nhân Át hỏi. Hửn! Cảm tình nam nhân cũng Bát Quái?!

"Nghe nói không, Sứ Lai Khắc Thất Quái đêm nay có thể có một hồi Đấu Hồn thi đấu!" Bát Quái nam nói ra.

"Thiết, lão đệ, ngươi quá hạn đi, người nào không biết Sứ Lai Khắc Thất Quái mỗi ngày đều trở lại Đấu Hồn Trảng đi Đấu Hồn ah! Hơn nữa đến nay không một lần bại đây!" Nam nhân Át rất là khinh thường nói.

"Hắc hắc, bạn thân, ngươi đây liền cũng không biết chứ? ngươi có biết đêm nay Sứ Lai Khắc Thất Quái đối thủ là ai?" Bát Quái nam thần thần bí bí nói ra.

Nam nhân Át vừa nghe có thể tinh thần tỉnh táo rồi, hỏi:

"Làm sao? Sứ Lai Khắc Thất Quái hôm nay đối thủ rất mạnh sao?"

Bát Quái nam hên mơn cười cười, vẻ mặt rất thích ăn đòn đối người phục vụ hô:

"Hai chén hảo hạng bia!"

Nam nhân Át trên mặt đau lòng một cái, tàn nhẫn mà nói ra:

"Tiểu tử, điểm nói, không phải vậy ta nhưng cho ngươi đều phun ra!"

Bát Quái nam cười hắc hắc:

"Đừng nóng vội ah, bạn thân, việc này tuyệt đối không để ngươi không cảm thấy thiệt thòi!"

Chỉ chốc lát sau, người phục vụ đưa lên hai ly bia, Bát Quái nam ngon lành mà uống một cái, nam nhân Át nhanh chóng cùng con kiến trên chảo nóng bình thường.

"Ta nói, huynh đệ, hiện tại có thể nói chứ?"

"Khụ khụ, bạn thân, ngươi có biết Hoàng Đấu Chiến Đội?"

Nam nhân Át lắc lắc đầu, Bát Quái nam rất là ngạc nhiên:

"Ta dựa vào, liền Hoàng Đấu Chiến Đội, cũng không biết?"

Tiếp lấy, Bát Quái nam liền đem Hoàng Đấu Chiến Đội khoác lác có ở trên trời; trên đất không, dọa nam nhân Át sững sờ sững sờ địa.

Bi Á Định nghe được Hoàng Đấu Chiến Đội, khoe miệng nhắc lên một vệt nhàn nhạt mỉm cười, trong đầu hiện lên Độc Cô Nhận âm dung tiểu mạo, trong ánh mắt hàm chứa một loại gọi là Tư Niệm thần quang.

"Thời gian trôi qua thật ah!" Bi Á Định cảm thán một tiếng, uống chơi trong chén bia, sai bước đi ra quán rượu ——

Soto đại Đấu Hồn Trảng chính thể hiện lên hình bầu dục, độ cao đạt đến 120 mét, nội bộ chia làm một cái chu Đấu Hồn Trảng cùng hai mươi bốn phân

Đấu Hồn Tràng.

Có thể đồng thời chứa đựng khán giả sáu vạn người. Trong đó bao quát một trăm quý khách phòng khách. Nơi này chẳng những là Hồn Sư luận bàn trao đổi địa phương, cũng là thế lực khắp nơi bày ra thực lực bản thân địa phương.

Chạng vạng, Bi Á Địch đi tới Soto đại Đấu Hồn Tràng chủ Đấu Hồn Tràng trung tâm, Bi Á Địch lần đầu tiên tới nơi này, nhìn nơi này khán giả kêu gào; gào thét, cảm thụ nơi này náo động, nhũn nhũn mảy, rất là không quen.

Chỉ chớp lát, trên võ đài đi tới hai đội Nhân, trong đó một đội bảy người thống một dây một cái màu xanh lục quái vật mặt nạ, Bi Á Địch không chỉ có cảm thán, Flanders Viện trưởng quả nhiên là biến thái bên trong biến thái. Hân!

Tuy rằng mang theo mặt nạ, thế nhưng Bi Á Địch vẫn là có thể phân rõ ràng bọn hắn là của ai, dù sao mỗi người bọn họ toát ra khí chất cùng tính cách, đó là vĩnh viễn biến không được.

Bi Á Địch nhìn một chút Hoàng Đấu Chiến Đội, ánh mắt sững sờ, trong mắt nhất thời thả ra ánh sáng ôn nhu, nhìn Hoàng Đấu Chiến Đội bên trong một vị nữ hài.

Một đầu nhát mái tóc dài màu xanh lục ngang eo, cao gầy có lồi có lõm vóc người, nhẵn nhụi tuyệt khuôn mặt đẹp trứng, cặp kia lóe sáng Địa Nhân con người, mỗi một nơi đều thật sâu hấp dẫn Bi Á Địch.

Bi Á Địch thâm thúy con người ngắm nhìn trên võ đài người, không cảm thấy ngây dại.

Trên võ đài Độc Cô Nhạn phương tâm đột nhiên chấn động một chút, nàng cảm giác được có một đạo quen thuộc ánh mắt bao trùm ở trên người nàng, loại kia quen thuộc ánh mắt không biết tại trong mộng của nàng xuất hiện qua bao nhiêu lần rồi,

Độc Cô Nhạn giờ lên nàng khuôn mặt xinh đẹp hướng bốn phía nhìn tới, tìm kiếm nàng một mực chờ đợi người, thế nhưng nàng rất liên thất vọng rồi, trong mắt lệ quang lấp lóe, trong lòng nức nở nói:

"Người ở đâu ah, Tiểu Địch, Nhạn nhi, rất nhớ người!"

Đứng ở bên cạnh nàng ngọc giang hằng, nhìn mình duy nhất vị khiến hân Tâm Nghi nữ hài, bình thường lạnh lạnh nàng, trên mặt đẹp dĩ nhiên toát ra đau khổ vẻ mặt, ngọc giang hằng rất là quan tâm hỏi:

"Nhạn, làm sao vậy?"

Độc Cô Nhạn phui một mắt ngọc giang hằng, thu hồi bộ kia tiểu con gái thần thái, trong nháy mắt biến lạnh lạnh lên, lạnh lùng trả lời một câu:

"Không có gì!"

Hiện tại Độc Cô Nhạn mới là độc Đấu La tôn nữ, nàng chân tính tình sẽ chỉ ở Bi Á Địch một người trước mặt tỏa ra, người khác không có cái này phúc phận.

Ngọc giang hằng nhìn Độc Cô Nhạn này tuyệt mỹ khuôn mặt xinh đẹp, hân biết Độc Cô Nhạn có một vị vị hôn phu, thế nhưng; hân thật sự không cam lòng.

Ngọc giang bên lòng bên trong quát:

"Nhạn, người hãy chờ xem, ta ngọc giang hằng mới thật sự là xứng với người nam nhân!"

Bi Á Địch ở trên khán đài, nhìn thấy Độc Cô Nhạn này đau khổ vẻ mặt, hân tâm trong nháy mắt đau một cái, hân trong lòng phát thệ nói:

"Nhạn, người yên tâm, ta sẽ không lại cho người rời đi ta, vĩnh viễn sẽ không!"

Thi đấu rất lại bắt đầu, bởi Bi Á Địch lưu lại đồ vật tại trong thư căn dặn bọn hân muốn tại xông cấp cấp 40 thời điểm, mới có thể dùng. Cho nên, Sử Lai Khắc Thất Quái bây giờ cùng Hoàng Đấu Chiến Đội bất tương Bá Trọng.

Mà Độc Cô Nhạn lúc đầu trải qua Bi Á Địch chỉ điểm cùng được thảo trợ cấp, thực lực so với nguyên cường đại hơn rất nhiều, Đường Tam đám người rất là phí sức.

Bất quá, cuối cùng; vẫn là cùng nguyên tắc như thế. Bằng vào Đường Tam chiến thuật cùng trí tuệ khiến Sử Lai Khắc Thất Quái chiến thắng Hoàng Đấu Chiến Đội ——

Sau khi cuộc tranh tài kết thúc, Bi Á Địch đi theo Hoàng Đấu Chiến Đội, đi tới bọn hân ngủ lại khách sạn, như nguyên như thế, đại sư tìm tới ngọc giang hằng, cùng cháu của hân hàn huyên vài câu.

Bất quá, đại sư hiện tại hồn lực đã là hồn Thánh cấp tạm biệt, lại cũng chưa có người nào đứng ra, nói hân là phế vật, cho nên; hân gương mặt cũng không giống như kiểu trước đây cứng nhắc.

Bi Á Định xem đến đại sư đi rồi, đi tới Hoàng Đẩu Chiến Đội mấy người mặt sau, sâu sắc hô hấp khẩu khí, khóe miệng nhấc lên hoàn mỹ đường vòng cung, nhẹ nhàng nói một câu:

"Nhạn! ngươi có khỏe không!"

Bạn đang đọc truyện *Đấu La Đại Lục Chi Tử Thần Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.